KV

ROMOS MIŠIOLAS

II VATIKANO SUSIRINKIMO REFORMUOTAS
POPIEŽIAUS PAULIAUS VI ĮSAKYMU IŠLEISTAS

IV

SKAITINIAI KALĖDŲ IR VELYKŲ CIKLŲ ŠIOKIADIENIAMS

KV

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJOS LEIDINYS
KAUNAS—VILNIUS
1987

APPROBATIO

Praesens quartum volumen versionis „Missalis Romani" in linguam lituanam, a Commissione liturgica dioecesium Lituaniae paratae, continens Lectionarium pro feriis temporum Adventus, Nativitatis, Quadragesimae ac Paschalis, conformis est in omnibus exemplari a Sacra Congregatione pro Sacramentis et Cultu divino die 23 aprilis 1980, prot. CD 807/80, confirmato, ideoque approbatur et uti typicum pro hac parte declaratur. Terminus a quo in usum officialem assumendum erit, a Conferentia nostra Episcopali statuetur, postquam typis impressum fuerit.

\+ Archiepiscopus LIUDAS POVILONIS
Praeses Conferentiae Episcopalis
Lituaniae

Kaunas, die 20 februarii 1985,
feria IV Cinerum.
Nr. 170.

Omnia iura reservantur Conferentiae Episcopali Lituaniae

SACRA CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 1758/70

DECRETUM

Ordine lectionum Missae approbato per Constitutionem Apostolicam „Missale Romanum", a Summo Pontifice Paulo VI die 3 aprilis 1969 datam, Sacra haec Congregatio pro Cultu Divino, quae decreto diei 25 maii 1969 elenchum lectionum biblicarum iam evulgaverat, curavit ut Lectionarium quoque conficeretur, quod omnium lectionum integrum textum lingua latina exhiberet.

Praesentem nunc editionem latinam Lectionarii Missalis Romani haec Sacra Congregatio evulgat, eandemque typicam esse declarat.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 30 septembris 1970, in festo S. Hieronymi.

BENNO Card. GUT
Praefectus

A. BUGNINI
a Secretis

SACRA CONGREGATIO
PRO SACRAMENTIS
ET CULTU DIVINO

Prot. CD 807/80

LITUANIAE

Instante Excellentissimo Domino Episcopo Liudas Povilonis, Praeside Conferentiae Episcopalis Lituaniae litteris die 21 aprilis 1980 datis, vigore facultatum huic Sacrae Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem lituanam Lectionarii Missalis Romani [. . .]

pro feriis temporum Adventus, Nativitatis, Quadragesimae et Paschalis, [. . .]

prout exstat in exemplaribus ad nos missis, perlibenter probamus seu confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Sacram Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Sacramentis et Cultu Divino, die 23 aprilis 1980.

IACOBUS R. Card. KNOX
Praefectus

VERGILIUS NOÈ
a Secretis a.

ADVENTAS

Vietoj kiekvieną dieną pateikiamos atliepiamosios psalmės su priegiesmiu ir posmelio prieš evangeliją galima jų tekstus imti iš p. 317—318 ir 326—329.

A D V E N T A S

I ADVENTO SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 2, 1—5

Viešpats surinks visas tautas
į amžinąją Dievo Karalystės taiką

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Žõdis, kurį Amòso sūnùs Izaìjas regėjo apiẽ Jùdą iȓ Jerùzalę.

Paskutìnėmis dienomìs Viẽšpaties namų̃ kálnas stovė̃s añt tvirtõs papė́dės iȓ kýšos iškilęs aukštaĩ viȓš kalvų̃. Priẽ jõ paplū̃s vìsos taũtos. Į teñ atkeliaũs daugýbė tautų̃ iȓ sakỹs:

„Ateĩkite! Mẽs žeñgiame į Viẽšpaties kálną, į Jokū̃bo Diẽvo namùs! Jisaĩ teparódo mùms sàvo keliùs, kàd eĩtume jõjo takaĩs. Ìš Siòno ateĩs paliepìmas, ìš Jerùzalės — Viẽšpaties žõdis".

Jìs sprę̃s ginčùs taȓp tautų̃, sudraũsmins daugýbę genčių̃. Iȓ pérkals jõs sàvo kalavijùs į árklus iȓ íetis — į pjáutuvus. Tautà priẽš taũtą nebekels kalavìjo, iȓ niẽkas daugiaũ nesiprãtins kariáuti.

Ateĩkite, Jokū̃bo namaĩ, iȓ váikščiokime Viẽšpaties šviesojè!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba, ypač A metais: Iz 4, 2—6

Pasididžiavimas ir šlovė visiems išgelbėtiesiems

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Tą̃ diẽną Viẽšpaties atžalà tàps pãžiba ir̃ garbė, šaliẽs vaĩsius — pasididžiãvimu ir̃ šlóve visíems išgélbėtiesiems izraelìtams. Tuomèt išlìkusis Sionė̀, kàs bùs išsilaĩkęs Jerùzalėje, bùs vadìnamas šveñtas — kiekvíenas, kurìs Jerùzalėje bùs įrašýtas į̃ gyvẽnimo knỹgą.

Kaĩ Viẽšpats teisìmo ir̃ skáidrinimo dvasià numazgõs Siòno dùkrų nešvãrą ir̃ nuplaũs Jerùzalės krùviną kal̃tę jõs vidujė̀, tadà vir̃š visõs vietóvės, vir̃š vìso Siòno kálno, Viẽšpats dienõs metù padarỹs dẽbesį, õ nãktį — dū́mus ir̃ spiñdinčią ùgnį. Viẽšpaties šlovė̃ visíems bùs príedanga ir̃ skraĩstė. Jì bùs lýg ūksmė̃ nuõ kar̃ščio, lýg príeglauda ir̃ pastógė nuõ vė̃tros ir̃ lietaũs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 121, 1—2. 3—4a. (4b—5. 6—7). 8—9 (P.: plg. 1)

P. Į̃ Viẽšpaties bū́stą džiaugsmìngai keliáujam.

1 Džiaugiúosi, išgir̃dęs, kàs mán pasakýta:
„Į̃ Viẽšpaties bū́stą keliáujam!"
2 Štaĩ mū́sų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, var̃tuos. — **P.**

3 Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtaĩ pastatýtas, tar̃si nulíetas!
4 Čionaĩ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės. — **P.**

Jùk príedermė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint.

5 Teisėjams krãsės čià stóvi,
čià — sóstai Dóvydo aĩniams. — **P.**

6 Jerùzalei meĨskit ramýbės,
kàd bū́tų saũgūs visì, kàs ją̃ mýli.
7 Tebū̃na taikà visám miẽstui,
jõ rū́mams — ramýbė. — **P.**

8 Sakaũ: tegù klẽsti ramýbė!
Jùk čià màno bróliai, bičiùliai,
9 čià mū́sų Viẽšpaties Diẽvo buveĩnė.
Meldžiù táu geróvės! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Ps 79, 4

P. Aleliùja. — Viẽšpatie Diẽve, ateĩk mū́sų vadúoti;
atgrę̃žk sàvo véidą,
ir̃ mẽs išgélbėti bū́sim! —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 5—11

Daugelis ateis iš rytų ir vakarų į dangaus karalystę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jẽzui sugrį̃žus į̃ Kafarnáumą, kreĩpėsi į̃ jį̃ šim̃tininkas, maldáudamas: „Viẽšpatie, màno tar̃nas gùli namiẽ paralyžiúotas ir̃ baĩsiai kankìnasi".

Jẽzus jám tãrė: „Einù, pagýdysiu jį̃".

Šim̃tininkas atsãkė: „Viẽšpatie, nesù ver̃tas, kàd tù užeĩtum põ màno stógu, bèt tìk tar̃k žõdį, ir̃ màno tar̃nas pasveĩks. Jùk ir̃ àš, pàts bū́damas valdinỹs, turiù sáu pavaldžių̃ kareĩvių. Taĩgi àš sakaũ vienám: ‚Eĩk!', ir̃ jìs eĩna; sakaũ kitám: ‚Ateĩk čionaĩ!', ir̃ jìs ateĩna; sakaũ tar̃nui: ‚Darýk taĩ!', ir̃ jìs dãro".

Taĩ girdė́damas, Jė́zus stebė́josi ir̃ kalbė́jo eĩnantiems iš paskõs: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: niẽkur Izraèlyje neradaũ tókio tikė́jimo! Todė̃l àš jùms sakaũ: daũgelis ateĩs iš rytų̃ ir̃ vakarų̃ ir̃ susė̃s dangaũs karalỹstėje priẽ váišių stãlo sù Abraomù, Izaokù ir̃ Jokū́bù".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 11, 1—10

Ant jo ilsėsis Viešpaties dvasia

Ì š p r ã n a š o I z a ì j o k n ỹ g o s.

Ìš Jèsės kélmo išaũgs ataugà, iš jõ šakniẽs išdỹgs atžalà. Añt jõ ilsė̃sis Viẽšpaties dvasià: išmintiẽs ir̃ supratìmo dvasià, patarìmo ir̃ tvirtùmo dvasià, pažinìmo ir̃ maldingùmo dvasià. Jìs bùs kùpinas Viẽšpaties báimės dvãsios.

Jisaĩ nė pagal̃ išorę̨ teĩs, nė pagal̃ núogirdas sprę̃s. Teisìngai jìs teĩs mažúosius, nešãliškai sprę̃s šaliẽs vargdiẽnių bylàs. Sàvo lū́pų lazdà jìs ištìks smùrtininką, burnõs kvėpimù užmùš pìktadarį. Teisingùmas — jõ klùbų dir̃žas, ištikimýbė — jõ strė̃nų júosta.

Tuomèt šalià vil̃ko patil̃ps ėriùkas, leopárdas gulė̃s priẽ ožiùko. Draugè ganỹsis ver̃šis ir̃ liū̃tas, juõs sérgėti galė̃s mãžas vaĩkas. Kárvė draugaũs sù lóke, kartù atsigul̃s jų̃ jaunìkliai. Liū̃tas ė̃s šiáudus kaĩp jáutis. Kū̃dikis žaĩs priẽ žálčio lindỹnės, vaĩkas galė̃s kišti rañką į̃ gyvãtės ùrvą. Visamè màno šventãjame kalnè nevỹks niẽko pìkta, nebùs nusikaltìmų, nès šalìs bùs pilnà Viẽšpaties pažinìmo, kaĩp vandeñs pripìldyta jū́ra.

Tą̃ diẽną Jèsės šakniẽs atžalà stõs ženklu tautóms. Juõ vil̃sis pagónys. Garbìnga bùs jõ buveĩnė.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 71, 1—2. 7—8. 12—13. 17 (P.: 7)

P. Klestẽs jõ dienomìs teisingùmas,
gražiáusia ramýbė.

1 Õ Diẽve, sàvo ìšmintį dúoki valdõvui,
tám sū́nui karãliaus įdíek teisingùmą,
2 kàd jìs valdýtų sàvo taũtą kaĩp dẽra,
bū́tų teisìngas tàvo vargdiẽniams. — **P.**

7 Klestẽs jõ dienomìs teisingùmas,
gražiáusia ramýbė — kõl šviẽs padángėj mėnùlis.
8 Jìs viešpataũs nuõ Jū́ros lìg Jū́ros,
nuõ Ùpės lìgi žẽmės skrìtulio krãšto. — **P.**

12 Jìs jùk vaduõs pagálbos maldáujantį vaŕgšą,
tą̃ nelaimìngą, kuriám nepàdeda niẽkas.
13 Jìs gailẽs vaŕgšo, betuŕčio
iŕ sàvo varguõliams gélbės gyvýbę. — **P.**

17 Paláimintas bùs jõ vaŕdas peŕ ámžius,
kõlei sáulė šviẽs — bùs jìs šlovìngas.
Peŕ jį̃ paláimą atràs vìsos geñtys pasáulio,
turẽs vìsos taũtos jį̃ šlóvint. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Štaĩ mū́sų Viẽšpats ateĩna galìngas,
iŕ jõ tarnų̃ ãkys išvýsta šviẽsą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 21—24

Jėzus pradžiunga Šventąja Dvasia

✠ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jẽzus pradžiùgo Šventą́ja Dvasià iŕ prabilo: „Àš šlóvinu tavè, Tẽve, dangaũs iŕ žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslė-

pei taĩ nuõ išmintingų̃jų ir̃ gudriū̃jų, õ apréiškei mažutė̃liams. Taĩp, Tė̃ve, nès táu taĩp patìko. Vìskas mán yrà màno Tė̃vo atidúota. Ir̃ niẽkas nežìno, kàs yrà Sūnùs, tìk Tė̃vas, ir̃ kàs yrà Tė̃vas, tìk Sūnùs ir̃ tàs, kám Sūnùs panorė̃s apréikšti".

Atsigrę̃žęs víen tiktaĩ į̃ mókinius, jìs tãrė: „Paláimintos ãkys, kuriõs rẽgi, ką̃ jū̃s rẽgite. Sakaũ jùms: daũgel pranašų̃ ir̃ karãlių tróško išvýsti, ką̃ jū̃s mãtote, bèt neišvýdo, ir̃ išgir̃sti, ką̃ jū̃s gir̃dite, bèt neišgir̃do".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 25, 6—10a

*Viešpats kviečia į savo puotą
ir šluosto ašaras nuo kiekvieno veido*

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Kareivìjų Viẽšpats sureñgs šiamè kalnè visóms tautóms puõtą sù skaniáusiais val̃giais, pókylį sù kilniáusiais vỹnais, sù geriáusiais, gardžiáusiais patiekalaĩs, sù puikiáusiais, tauriáusiais gė̃rimais. Jìs nuim̃s šiamè kalnè tą̃ šỹdą, kurìs deñgia visàs gìmines, tą̃ núometą, kurìs góbia visàs tautàs.

Jìs visíems laikáms sunaikiñs mir̃tį. Viẽšpats Diẽvas nušlúostys ãšaras nuõ kiekvíeno véido. Jìs nuim̃s sàvo tautõs gė̃dą nuõ visõs žẽmės. Šìtaip Viẽšpats kalbė́jo.

Tą̃ diẽną sakỹs: „Štaĩ mū́sų Diẽvas! Ìš jõ mẽs tikė́jomės sáu išsigélbėjimo. Taĩ Viẽšpats, kuriuõ pasiklióvėme. Džiū́gaukim, kélkim linksmýbes: jìs mùs išgélbėjo! Viẽšpaties rankà añt šiõ kálno ìlsis".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3a. 3b—4. 5. 6 (P.: 6cd)

P. Viẽšpaties bū̃ste gyvénsiu per̃ ámžius ilgiáusius.

1 Manė̀ Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jìs manė̀ vẽda, kur̃ vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsė́ti pavérsmy;
mãnąją sielą gaivìna. — **P.**

Vẽda manė̀ teisìngais takaĩs sàvo gar̃bei.
4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė̀ bū̃si.
Tàvo lazdà, vė̃zdas galìngas,
drą̃są mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugė̃dìnti žiū̃ri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir̃ méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bū̃ste gyvénsiu
per̃ ámžius ilgiáusius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Štaĩ Viẽšpats ateĩs ir̃ išgélbės sàvo taũtą.
Laimìngas, kàs pasireñgęs jį̃ pasitìkti. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 15, 29—37

Jėzus pagydo ligonius ir padaugina duoną

✠ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ M ã t ą.

Jė̃zus atvỹko priẽ Galilė́jos ẽžero. Jìs užkópė añt víe-
no kálno ir̃ atsisė́do. Priẽ jõ susiriñko didžiùlė minià,

kurì atsigabẽno sù savimì raišũ̜, luošũ̜, aklũ̜, nebyliũ̜ ir̃ daũgel kitókių. Žmónės suguldė juõs priẽ Jẽzaus kójų, õ jìs pagýdė juõs. Miniа̀ stebė́josi, matýdama nẽbylius kalbančius, luošiùs pasveĩkstančius, ráišius tiẽsiai váikščiojančius ir̃ aklúosius rẽginčius. Ir̃ gárbino žmónės Izraèlio Diẽvą.

Susišaũkęs mókinius, Jẽzus tãrė: „Gaĩla mán miniõs, nès jaũ trìs dienàs žmónės pasiliẽka sù manimì ir̃ netùri kõ válgyti. Àš nenóriu paléisti jũ̜ alkanũ̜, kàd nenusil̃ptų kelyjè".

Mokiniaĩ jám atsãkė: „Ìš kur̃ mùms im̃ti dykumojè tíek dúonos, kàd galė́tume pasótinti šìtokią mìnią?"

Jẽzus pakláusė: „Kíek tùrite dúonos?"

Jiẽ atsãkė: „Septýnis kepaliukùs ir̃ keliàs žuvelès".

Jẽzus liẽpė žmonė́ms susė́sti añt žẽmės. Tadà pàėmė septýnis dúonos kepaliukùs ir̃ žuvìs, sukalbė́jo padėkõs mal̃dą, láužė ir̃ dãvė mokiniáms, õ mokiniaĩ žmonė́ms. Ir̃ visì pavá1gė, prisisótino. Ir̃ suriñko likusius gabalėliùs, ìš vìso septýnias pilnas pintinès.

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 26, 1—6

Įžengs teisinga tauta, kuri saugo teisybę

Ìš p r ã n a š o I z a ì j o k n ỹ g o s.

Tą̃ diẽną giedõs Jùdo žẽmėje tókią štaĩ gíesmę:

„Mẽs tùrime miẽstą tvirtuõlį. Mùms Viẽšpats išgãnymą teĩkia — síenas ir̃ pýlimus stãto. Atkélkit vartùs, kàd įžeñgti galė́tų teisìnga tautà, kurì sáugo teisýbę, kuriõs nusistãtymas tvìrtas. Todė̃l jái užtikrini taĩką, kàd jì tavimì pasikliáuja.

Visàd pasikliáukite Viẽšpačiu, nès Viẽšpats — uolà amžinóji! Jìs nùbloškė tuõs, kur̃ aukštýbėj gyvẽno, sugrióvė iškilųjį miẽstą, į̃ dùlkes nustū́mė. Galė̃s dabar̃ trem̃pti jį̃ kójos varguõlių ir̃ mìndžioti žiñgsniai betur̃čių".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 117, 1 ir 8—9. 19—21. 25—27a (P.: 26a)

P. Paláima tám, kur̃s ateĩna Viẽšpaties vardù!

A r b a: Aleliùja.

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
jìs malonìngas per̃ ámžius.
8 Geriaũ priẽ Viẽšpaties glaũstis,
negù žmogumì pasikliáuti!
9 Geriaũ Viẽšpačiu rem̃tis,
negù pasitikė́ti didžiū̃nais! — **P.**

19 Atvérkit vartùs, kur̃ teisýbė gyvẽna!
Į̃žeñgsiu, Diẽvui dėkósiu.
20 Štaĩ čià — Diẽvo var̃tai,
prõ juõs teisíeji gãli įžeñgti.
21 Dėkóju, kàd manè išgirdaĩ tù,
kàd esì vadúotojas màno. — **P.**

25 Išgélbėk manè, Viẽšpatie màno,
suteĩki mán, Viẽšpatie, sė̃kmę.
26 Paláima tám, kur̃s ateĩna Viẽšpaties vardù!
Mẽs láiminam jùs iš Viẽšpaties bū́sto.
27 Diẽvas yrà Viẽšpats, ir̃ jìs mùms šviẽčia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Iz 55, 6

P. Aleliùja. — Ieškókite Viẽšpaties,
nès jìs léidžiasi rañdamas;
šaũkitės jõ, nès jisaĩ artì! —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 7, 21. 24—27

Kas vykdo Tėvo valią, įeis į dangaus karalystę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Nè kiekvíenas, kuris mán šaũkia: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie!', įeĩs į̃ dangaũs karalỹstę, bèt tik tàs, kuris výkdo màno dañgiškojo Tė̃vo vãlią.

Kàs klaũso šitų màno žõdžių ir̃ juõs výkdo, panašùs į̃ išmintingą žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt uolõs. Prapliùpo liū́tys, ištvìno ùpės, pakilo vė̃jai ir̃ daũžėsi į̃ tą̃ nãmą. Tačiaũ jis nesugriùvo, nès bùvo pastatýtas añt uolõs.

Kàs klaũso šitų màno žõdžių ir̃ jų̃ nevýkdo, panašùs į̃ paĩką žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt smė̃lio. Prapliùpo liū́tys, ištvìno ùpės, pakilo vė̃jai ir̃ daũžėsi į̃ tą̃ nãmą, ir̃ jis sugriùvo, õ jõ griuvìmas bùvo smarkùs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 29, 17—24

Tą dieną pradės aklieji regėti

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats Diẽvas:

„Nedaũg bepaliko jaũ laĩko, kadà Libãnas pavir̃s į̃ dar̃žą, ir̃ dar̃žas patàps kaĩp miškas. Tą̃ diẽną kurtíeji išgir̃s Rãšto žodžiùs; juodojè tamsojè bùvę aklíeji pradė̃s regė̃ti. Romíeji nepaliáujamai džiaũgsis Viẽšpačiu, vargingieji džiū́gaus dė̃l Izraèlio šveñtojo Diẽvo. Jùk smùrtininkas pašãlintas, sùkčius sudorótas; išnaikinti visi, ku-

riẽ síekdavo blõgio — kuriẽ veĩsdavo kitùs neteisìngai kalbėti, kuriẽ teisė́jui priẽ vaĩtų paspę́sdavo pìnkles iĩ bè tìkro pãgrindo atmèsdavo nekaĩtą".

Todė̃l Viẽšpats, kurìs išgélbėjo Abraõmą, sãko Jokū̃bo namáms: „Jokū̃bas dabaĩ nebebùs sugė̃dintas, jõ véidui nebetèks išbálti. Kadà jõ vaikaĩ pamatỹs, ką̃ taĩp jū̃ nùveikė mãnosios rañkos, taĩ šveñtą laikỹs màno vaĩdą. Jiẽ šveñtą laikỹs Jokū̃bo Šveñtąjį, bijõsis Izraèlio Diẽvo. Susipràs, kuriẽ klýdo, pasimókys, kuriẽ niuĩzgė".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 1. 4. 13—14 (P.: 1a)

P. Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno.

1 Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę: kõ mán drebė̃ti? — **P.**

4 Labiáusiai iš Viẽšpaties trókštu, tõ víeno prašaũ,—
kàd Viẽšpaties bū́ste gyvénčiau visàs
sàvo bū̃vio dienàs,
kàd patìrčiau Viẽšpaties palankùmą,
kàd jõjo šventóvę lankýčiau. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kuĩ gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki iĩ výriškai eĩkis,
turė̃k tvìrtą širdį, Viẽšpačiu reĩmkis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Štaĩ mū́sų Viẽšpats ateĩna galìngas,
iĩ jõ tarnū̃ ãkys išvýsta šviẽsą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 27—31

Tikėdami Jėzumi pagyja du neregiai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Dù neregiaĩ sẽkė įkandin Jẽzaus iȓ šaũkė: „Pasigailẽk mū́sų, Dóvydo Sūnaũ!" Kaĩ jìs pasíekė namùs, neregiaĩ užẽjo pàs jį̃.

Jẽzus pakláusė: „Aȓ tìkite, kàd àš galiù jùs pagýdyti?"

Šiẽ atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie!"

Tadà jìs pàlietė jų̃ akìs iȓ tãrė: „Tebūniẽ jùms, kaĩp tìkite". Iȓ atsivė̃rė jíems ãkys.

Jẽzus prigrãsė: „Žiūrė̃kite, kàd niẽkas nesužinótų!" Tačiaũ tiẽ išė̃ję išgársino jį̃ põ vìsą tą̃ krãštą.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 30, 19—21. 23—26

Tave išklausys, kai išgirs tavo šauksmą

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats Diẽvas, Izraèlio Šventàsis:

„Siòno taũta, Jerùzalės gyvéntoja, táu nebereĩkia verkšlénti. Jisaĩ tavę̃s pagailẽs, kaĩ šaũksies pagálbos; tavè išklausỹs, kaĩ išgiȓs tàvo šaũksmą.

Nórs Viẽšpats jùms dãvė iȓ prãstą dúoną beĩ šỹkštų vándenį, tačiaũ tàvo mókytojas nebesislẽps. Tàvo ãkys regẽs tàvo mókytoją, tàvo aũsys girdẽs, kaĩp jìs táu ùž nùgaros šaũks: ‚Štaĩ tóks yrà kẽlias, kuriuõ jū̃s privãlote eĩti', kadà jū̃s pakrỹpsite į̃ dẽšinę aȓ kaĩrę.

Tadà jìs lietaũs duõs pãsėliui, kuriuõ tù búsi apsėjęs žẽmę. Grūdaĩ, kuriuõs atnèš laũkas, bùs derlūs ir̃ maistìngi. Tavíeji galvìjai tą̃ diẽną ganỹsis põ píevas plačiáusias. Jáutis ir̃ ãsilas, įdìrbantys laũką, gaũs ė̃sti kvapìngo mìšinio, kurį̃ jíems pamès krãkėm ir̃ šãkėm.

Kiekvienam̃ aukštam̃ kalnè, kiekvienõj iškiliõj kalvojè tekė̃s vandeningi upẽliai tą̃ dìdžiojo žùdymo diẽną, kadà krìs bókštai. Mėnùlio šviesà bùs sáulės šviesõs stiprùmo, õ sáulės šviesà bùs septýngubai stiprèsnė ùž septyniū̃ dienū̃ šviẽsą — tuomèt, kaĩ Viẽšpats gýdys padarýtas jõ taũtai pãžaidas, apráišios jõsios žaizdàs".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 146, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: Iz 30, 18)

P. Palaimìngas, kàs Viẽšpaties láukia.

A r b a: Aleliùja.

1 Gárbinkit Viẽšpatį! Gražù jõ gar̃bei giedóti,
míela jį̃ šlóvint!
2 Jisaĩ atstãto Jerùzalės miẽstą,
išblaškýtuosius súnus Izraèliui grąžìna. — **P.**

3 Gýdo sùžeistas širdis
ir̃ jū̃ opàs tvársto.
4 Žvaigždès suskaičiúoja,
vardaĩs jàs vadìna. — **P.**

5 Mū́sų Valdõvas dìdis ir̃ visagãlis,
jõ išmintìs begalìnė.
6 Jìs nuolankiúosius palaĩko,
bedieviùs prispáudžia priẽ žẽmės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Iz 33, 22

P. Aleliùja. — Viẽšpats — mū́sų teisė́jas,
įstãtymų leidė́jas ir̃ mū́sų valdõvas, —
jìs mùs išgélbės. — **P.** Aleliùja.

Evangelija **Mt 9, 35—10, 1. 6—8**

Matydamas minias, Jėzus gailėjosi žmonių

\+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jė̃zus ė̃jo per̃ visùs miestùs ir̃ káimus, mókydamas sinagògose, skélbdamas karalỹstės Evangèliją ir̃ gýdydamas įvairiàs ligàs bei̇̃ nẽgales.

Matýdamas miniàs, jìs gailė̃josi žmonių̃, nès jiẽ bùvo suvar̃gę ir̃ apleisti lýg ãvys bė piemeñs. Tuomèt jìs tãrė mokiniáms: „Pjū̃tis dìdelė, õ darbininkų mãža. Mel̃skite pjūtiẽs šeiminiñką, kàd atsių̃stų darbiniñkų į̃ sàvo pjū̃tį".

Pasišaũkęs dvýlika mokinių̃, Jė̃zus sùteikė jíems val̃džią netyrósioms dvãsioms, kàd išvarinė̃tų jàs ir̃ gýdytų įvairiàs ligàs bei̇̃ nẽgales.

Tuõs mókinius Jė̃zus išsiuntė, dúodamas jíems nuródymų:

„Lankýkite pražùvusias Izraèlio namų̃ avìs. Eĩkite ir̃ skélbkite, jóg prisiar̃tino dangaũs karalỹstė. Gýdykite ligónius, prikélkite mìrusius, nuvalýkite raupsúotus, išvarinė̃kite dèmonus. Dovanaĩ gãvote, dovanaĩ ir̃ dúokite!"

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

II ADVENTO SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 35, 1—10

Pats Dievas ateis ir jus išgelbės

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Pradžiùgs dykumà, tyríeji laukaĩ, im̃s krỹkštauti žýdinti dỹkvietė. Jinaĩ pasipuõš visomìs gėlėmìs ir̃ džiū̃gaute džiū̃gaus laimìnga. Jái suteiktà bùs Libãno grožýbė, Karmèlio ir̃ Šaròno puošnùmas. Manóji tautà žvel̃gs į̃ Viẽšpaties šlóvę, į̃ mū́sų Diẽvo gražùmą.

Tegùl sutvirtẽja nusil̃pusiems rañkos, tegùl nebeliñksta jíems kẽliai. Sakýkite tíems, kuriẽ nusimìnę: „Drąsõs! Nebijókite! Štaĩ jū́sų Diẽvas! Ateĩna jõ ker̃štas ir̃ ãtpildas. Pàts Diẽvas ateĩs ir̃ jùs išgélbės".

Tuomèt atsimer̃ks aklíesiems ãkys, atsiver̃s kurtíesiems aũsys. Raišàsis pašõks tar̃tum élnias, ir̃ nẽbyliui atsirìš liežùvis. Dykỹnėje suñksis vanduõ, im̃s týruose ùpės tekė́ti. Išdẽgęs smėlýnas tveñkiniu vir̃s, išdžiū́vusi žẽmė — vandeñs šaltìniais. Kraštè, šakãlai kur̃ gyvẽno, aũgs meldaĩ ir̃ néndrės.

Švarùs teñ bùs kẽlias. Jìs vadiñsis „Šventàsis kẽlias". Juõ žeñgti negalė̃s nešvaríeji, juõ kláidžioti nevalià bùs paikíesiems. Nebùs tenaĩ liū̃tų, añt jõ neužlìps plė̃šrūs žvė́rys. Juõ žeñgs atpirktíeji. Kuriuõs Viẽšpats išláisvins, tiẽ sugrį̃š į̃ tėvỹnę. Linksmì atkeliaũs jiẽ į̃ Siònq, ir̃ ámžinas džiaũgsmas spindė̃s iš jų̃ véido. Sugrį̃š džiugesỹs ir̃ láimė didžiáusia, vargáms ir̃ dejõnėms praė̃jus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 84, 9ab—10. 11—12. 13—14 (P.: Iz 35, 4d)

P. Štaĩ ateĩs mū́sų Diẽvas iȓ mùs išgélbės.

9 Nóriu išgiȓsti, ką̃ Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonė̃ms — sàvo bičiùliams.
10 Tikraĩ jìs netrùkus išgélbės, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo,
iȓ Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mū́s šãlį. — **P.**

11 Susitìks teñ Gailestingùmas iȓ Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dỹgs Ištikimýbė,
ìš dangaũs pažveĩgs meĩliai Teisýbė. — **P.**

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mū́sų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sèks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Štaĩ ateĩs Karãlius, valdantis žẽmę, —
jìs pàts nuims̃ nuõ mū́sų vergóvės jùngą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 5, 17—26

Šiandien matėme nuostabių dalykų

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Víeną diẽną Jė̃zus mókė žmónes. Teñ sėdė́jo fariziẽjų beĩ Įstãtymo mókytojų, kuriẽ bùvo susiriñkę ìš visũ Galilė́jos iȓ Judė́jos káimų, taĩp pàt ìš Jerùzalės. Õ Viẽšpaties galýbė skãtino jį̃ gýdyti seȓgančius.

Štaĩ výrai neštùvais atgabẽno paralyžiúotą žmõgų. Jiẽ bañdė jį̃ įnèšti viduñ iȓ paguldýti príešais Jė̃zų. Nerasdamì prõ kuȓ įnèšti dė̃l žmonių̃ gausýbės, jiẽ užlipo

añt plokščiãstogio ir̃, praar̃dę plytàs, nuléido jį kartù sù neštùvais žemỹn į vìdurį tiẽs Jė̃zumi. Matýdamas jų̃ tikė̃jimą, jìs tãrė: „Žmogaũ, tàvo núodėmės táu atléistos!"

Tuomèt Rãšto áiškintojai ir̃ fariziẽjai pradė̃jo svarstýti: „Ìš kur̃ šìtas piktžodžiáutojas? Kàs gì gãli atléisti núodėmes, jéi nè víenas Diẽvas!"

Õ Jė̃zus, pérpratęs jų̃ mintìs, prabìlo: „Kám jū̃s taĩp mãnote sàvo širdyjè? Kàs lengviaũ — ar̃ pasakýti: ‚Tàvo núodėmės táu atléistos', ar̃ pasakýti: ‚Kélkis, im̃k sàvo gùltą ir̃ váikščiok?' Õ kàd žinótumėte Žmogaũs Sū́nų tùrint žẽmėje gãlią atléisti núodėmes,— čià jìs tãrė paralyžiúotajam,— sakaũ táu: kélkis, im̃k sàvo pãtalą ir̃ eĩk namõ". Tàs tuojaũ atsikė̃lė jų̃ akìvaizdoje, pasìėmė neštuvùs ir̃, šlóvindamas Diẽvą, nuẽjo namõ.

Visùs pagãvo núostaba, ir̃ jiẽ gárbino Diẽvą. Apimtì báimės, jiẽ kalbė̃jo: „Šiañdien mãtėme nuostabių̃ dalỹkų".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 40, 1—11

Viešpats guodžia savo tautą

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

„Ramìnkite, gúoskite mãnąją taũtą,— sãko jū́sų Diẽvas.— Prabìlkite į širdį Jerùzalei ir̃ šaũkite jái, kàd jõs lãžas pasìbaigė, skolà sumokė̃ta. Jì dvìgubai gãvo ìš Viẽšpaties rañkų ùž visàs sàvo núodėmes".

Bal̃sas šaũkia: „Per̃ dỹkumą tiẽskite Viẽšpačiui kẽlią! Per̃ týrus išvèskite mū́sų Diẽvui tãką! Kiekvíenas slėnỹs tegù bū̃na užpìltas, kiekvíenas kálnas beĩ kalnẽlis — nùkastas. Kur̃ kreĩva, tebū̃na ištiẽsinta, kalvóta — išlýginta! Tuomèt apsireĩkš Viẽšpaties šlovė̃, išvỹs ją̃ vìsas pasáulis. Tikraĩ taĩp kalbė̃jo Viẽšpaties lū́pos".

Bal̃sas sãko: „Šaũk!" Tadà àš pakláusiau: „Õ ką̃ gì mán šaũkti?" — „Žmónės visì kaĩp žolė̃, ir̃ vìsas jų̃ grõžis lýg laũko gėlė̃. Žolė̃ sudžiū́sta, gėlė̃ nuvýsta, kaĩ Viẽšpaties kvãpas padvel̃kia. Žolė̃ sudžiū́sta, gėlė̃ nuvýsta, õ mū́sų Diẽvo žõdis išliẽka per̃ ámžius".

Užlìpk añt áukšto kálno, džiugiõsios naujíenos skelbė̃jau Siòne! Galìngai pakélk sàvo bal̃są, džiugiõsios naujíenos skelbė̃ja Jerùzale! Pakélk, nebijók! Sakýk Jùdo miẽstams: „Štaĩ jū́sų Diẽvas! Štaĩ Viẽšpats Diẽvas ateĩs sù galià, ir̃ jõjo rankà bùs valdìnga. Sù juõ štaĩ tiẽ, kuriuõs jìs užpel̃nė, jõ príekyje tiẽ, kuriuõs įsigìjo. Ganỹs kaĩp piemuõ sàvo bañdą, savąja rankà jìs suriñks ją̃. Nešiõs ėriukùs priẽ krūtìnės, vedžiõs vedeklès rūpestìngai".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 95, 1—2. 3 ir 10ac. 11—12. 13 (P.: Iz 40, 9—10)

P. Štaĩ mū́sų Diẽvas ateĩs galìngas.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
giedókite jám, vìsos šãlys.
2 Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ var̃dui,
skélbkit kasdiẽn, kàd jìs išgãnymą nẽša. — **P.**

3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus.
10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs val̃do tautàs teisingiáusiai. — **P.**

11 Tesidžiaũgia dañgūs, tekrýkštauja žẽmė.
Tešniõkščia jám jū́ra, pripìldyta gývių.
12 Laukaĩ sù javaĩs tegù kẽlia linksmýbes,
tegù gìrių mẽdžiai Viẽšpačiui siaũdžia. — **P.**

13 Štaĩ Viẽšpats ateĩna,
ateĩna tvarkýti pasáulio.

Jìs tvar̃ko pasáulį teisìngai,
ištikimiáusiai val̃do žmonìją. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Viẽšpaties dienà jaũ artẽja;
štaĩ jìs ateĩna mū́sų vadúoti. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 18, 12—14

Dievas nenori, kad pražūtų mažutėliai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Kaĩp jùms atródo: jéigu kàs turė̃tų šim̃tą avių̃ ir̃ vienà nuklýstų, ar̃gi jìs nepaliktų devýniasdešimt devynių̃ kalnuosè ir̃ neĩtų ieškóti nuklýdusios? Ir̃ jéi suràstų,— iš tiesų̃ sakaũ jùms,— jìs džiaũgtųsi dė̃l jõs labiaũ negù dė̃l devýniasdešimt devynių̃, kuriõs nebùvo paklýdusios.

Taĩp ir̃ jū́sų dañgiškasis Tė́vas nenóri, kàd pražū́tų beñt víenas iš šitų mažutė̃lių".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 40, 25—31

Visagalis Viešpats suteikia stiprybę

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

„Kám gì prilýginti jū̃s manè nórite, kàs panašùs į manè?", sãko Šventàsis. Pakélkit aukštỹn sàvo akìs ir̃ pasižiūrė́kite: kàs gì žvaigždès šiàs sukū́rė? Tàs pàts, kurìs

jų̃ kareivìją suskaĩto, vardù visàs jàs vadìna. Ir̃ jų̃ nė̃ vienà atsilìkti nedrį̃sta.

Kodė̃l gì sakaĩ tù, Jokū̃bai, kodė̃l gì kalbì, Izraèli: „Manàsis kẽlias nuõ Viẽšpaties slãptas, ir̃ màno téisės màno Diẽvas nemãto"? Ar̃gi tù nežinaĩ, ar̃gi tõ negirdė́jai? Viẽšpats — taĩ ámžinas Diẽvas; taĩ jìs sukū́rė tą̃ plãtų pasáulį. Jisaĩ nepavar̃gsta ir̃ nepail̃sta; ir̃ jõ išmintiẽs nesuvókti. Jėgų̃ jìs nuvar̃gusiam teĩkia, stiprýbės nusil̃pusiam dúoda. Jaunuõliai nuvar̃gsta, pail̃sta; vaikìnai suklum̃pa, parpúola. Bèt tiẽ, kuriẽ Viẽšpačiu kliáujas, atnaũjina sàvo jėgàs, įgáuna sparnùs kaĩp erẽliai. Jiẽ bė̃ga, bèt nepail̃sta, jiẽ eĩna, bèt nepavar̃gsta.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 1—2. 3—4. 8 ir 10 (P.: 1a)

P. Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir̃ vìsa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį var̃dą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmir̃šta, kíek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

3 Jìs mán visàs kaltès dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manę̃s ir̃ puõšia manè sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rū́staut, yrà pìlnas gerùmo.
10 Nè pagal̃ mū́sų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mū́sų, kíek vertì ẽsam. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Štaĩ Viẽšpats ateĩs ir̃ išgélbės sàvo taũtą.
Laimìngas, kàs pasireñgęs jį̃ pasitìkti. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 11, 28—30

Ateikite pas mane visi, kurie vargstate

\+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Anuõ metù Jė̃zus bylójo:

„Ateĩkite pàs manè visì, kuriẽ var̃gstate ir̃ ẽsate prislėgtì: àš jùs atgaivìnsiu! Im̃kite añt sàvo pečių̃ màno jùngą ir̃ mókykitės ìš manę̃s, nès àš romùs ir̃ nuolankiõs širdiẽs, ir̃ jū̃s ‚ràsite sàvo síeloms ãtgaivą'. Màno jùngas švelnùs, màno naštà lengvà".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 41, 13—20

Aš — tavo Išgelbėtojas, Izraelio Šventasis

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Àš esù Viẽšpats, tàvo Diẽvas, kurìs tavè ìma ùž rañkos, kurìs táu sãko: „Nebijók, àš táu padė̃siu".

Tù nebijók, kirminė̃li Jokū̃bai, tù neišsigą̃sk, vargùs Izraèli! Àš pàts táu padė̃siu — taĩ Viẽšpaties žõdis,— ir̃ tàvo išgélbėtojas — Izraèlio Šventàsis.

Tavè padarýsiu kuliamaĩs val̃kčiais — naujaĩs ir̃ aštriaĩs, daugiadañčiais. Tù kálnus iškùlsi, sumálsi, kalvàs į̃ dùlkes paver̃si. Išvė̃tysi juõs; ir̃ vė̃jas juõs išsklaidỹs, audrà išblaškỹs. Õ tù Viẽšpačiu džiaũgsies, Izraèlio Šventúoju didžiúosies.

Betur̃čiai ir̃ var̃gšai íeško vandeñs, bèt nerañda; liežùvis jíems džiū́sta nuõ trõškio. Àš, Viẽšpats, juõs išklausýsiu, Izraèlio Diẽvas, jų̃ neapléisiu.

Àš liẽpsiu plikỹnėse ùpėms tekė́ti iñ slė̃niuose suñktis šaltìniams. Àš dỹkumą kū́drom paveĩsiu, išdžiū́vusią žẽmę — drėgmìnga.

Dykỹnėje àš pasodìnsiu kė̀drų, akãcijų, mìrtų, alỹvmedžių. Apžėldinsiu týrus kiparìsais, gúobom iñ ẽglėm. Tadà visì pamatỹs iñ pažiñs, suvõks iñ supràs, kàd vìsa taĩ Viẽšpaties rañkos padãrė, kàd taĩ Izraėlio Šventàsis sukū́rė.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 1 ir 9. 10—11. 12—13ab (P.: 8)

P. Viẽšpats švelnùs, gailestìngas,
didžiaĩ malonìngas, rū́staut negreĩtas.

1 Diẽve, màno Valdõve, àš tavė̀ šlóvinsiu,
àš tàvo vaĩdą gárbinsiu ámžiais.
9 Viẽšpats visíems yrà gẽras,
sàvo visíems kūriniáms gailestìngas. — **P.**

10 Viẽšpatie, tegù visì kūriniaĩ táu dėkója,
tegù tavė̀ gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

12 Kàd visì žmónės supràstų tàvo didýbę,
tàvo karalỹstės kilnùmą.
13 Tàvo karalỹstė — amžinà karalỹstė,
tù kartų̃ kartóms viešpatáusi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Iz 45, 8

P. Aleliùja. — Ìš aukštýbių rasókite, dañgūs,
išlýkite, dẽbesys, Teĩsųjį.
Tegùl atsìveria žẽmė
iñ Gélbėtoją mùms išdaigìna. —
P. Aleliùja.

Evangelija **Mt 11, 11—15**

Nėra buvę didesnio už Joną Krikštytoją

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zus kalbė̃jo minióms:

„Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: tar̃p gìmusių ìš móterų nėrà bùvę didèsnio ùž Jõną Krìkštytoją, bèt ir̃ mažiáusias dangaũs karalỹstėje didèsnis ùž jį̃. Nuõ Jõno Krìkštytojo dienų̃ ikì dabar̃ dangaũs karalỹstė jėgà puolamà, ir̃ smarkíeji ją̃ sáu gróbia. Visì pranašai̇̃ ir̃ Įstãtymas pranašãvo ikì Jõno, ir̃, jéigu nórite priim̃ti, tai̇̃ jìs yrà tàs Elìjas, kurìs turė̃jo atei̇̃ti. Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Iz 48, 17—19**

O, kad tu būtumei klausęs mano įsakymų!

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štai̇̃ ką̃ sãko Viẽšpats, tàvo išgélbėtojas, Izraèlio Šventàsis:

„Aš esù Viẽšpats, tàvo Diẽvas, kurìs tavè móko, kàs táu į̃ gẽra, ir̃ vẽda keliù, kuriuõ turì ei̇̃ti. Õ, kàd bū́tumei klaũsęs màno įsãkymų! Tuomèt tàvo láimė bū́tų bùvusi kai̇̃p ùpė, ir̃ tàvo geróvė — kai̇̃p jū́ros bañgos. Tàvo pãlikuonys bū́tų bùvę gausìngi kai̇̃p smil̃tys, ir̃ tàvo ãtžalos — kai̇̃p smė̃lio grū̃dėliai. Nebū́tų ìš màno akių̃ jū́sų var̃das išnỹkęs, nebū́tų išdìlęs!"

Tai̇̃ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: plg. Jn 8, 12)

P. Kàs taviñ, Viẽšpatie, sẽka, turẽs gyvẽnimo šviẽsą.

1 Laimìngas, kurìs neklaũso piktų̃ patarìmų,
nestója į̃ paklýdėlių kẽlią,
nesė̃di sù nepraustaburñiais.
2 Viẽšpaties mė̃gsta Teisýną,
mą̃sto jį̃ diẽną ir̃ nãktį. — **P.**

3 Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą der̃lių, mẽtui atė̃jus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — **P.**

4 Nè taĩp sù bediẽviais, nè taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vė̃jo.
6 Į̃ teisių̃jų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiū̃ri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į̃ prãžūtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Viẽšpats ateĩs, tàd skubė̃kite jõ pasitikti.
Jisaĩ — taikõs kunigáikštis. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 11, 16—19

Neklauso nei Jono, nei Žmogaus Sūnaus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zus kalbė̃jo minióms:

„Sù kuõ galė̃čiau palýginti šią̃ kar̃tą? Jì panaši į̃ vaikùs, kuriẽ sė̃di prekývietėje ir̃ šaũkia sàvo draugáms: ‚Mẽs jùms grójome, õ jū̃s nešókote. Mẽs giedójome raudàs, õ jū̃s nèverkėte. . .'

Bùvo atė̃jęs Jõnas, nevalgùs ir̃ nègeriantis, taĩ jiẽ kalbė̃jo: ‚Jìs dèmono apsė̃stas'. Atė̃jo Žmogaũs Sūnùs, válgantis ir̃ gẽriantis, taĩ jiẽ sãko: ‚Štaĩ rijū̃nas ir̃ vỹno gėrė̃jas, muĩtininkų ir̃ nusidė̃jėlių bičiùlis'. Ir̃ vìs dėltõ išmintìs pasitéisina sàvo darbaĩs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Sir 48, 1—4. 9—11**

Elijas vėl ateis

Ìš Siracido knỹgos.

Elìjas — taĩ prãnašas, ùgniai prilýgęs:
jõ žõdžiai liepsnójo lýg dẽganti krósnis.
Jìs àtnešė bãdą vaikáms Izraèlio,
jõ įkarščiu smar̃kiai mažė̃jo jų̃ skaĩčius.
Jìs, Viẽšpaties liẽptas, jíems dañgų uždãrė
ir̃ trìskart añt žẽmės nukrìsdino ùgnį.
Sáu pãgarbą dìdžią sukė̃lei, Elìjau,
ir̃ kàs táu prilýgtų, galė̃tų didžiúotis!
Sù audrà į̃ vir̃šų buvaĩ tù pakéltas,
tavè skaĩsčios liẽpsnos į̃ dañgų lydė̃jo.
Kaĩp tvìrtina Rãštas, esì pasireñgęs,
laikáms besibaĩgiant, rūstýbę gesìnti,
vaikáms sugrą̃žinti jų̃ prótėvių šìrdį,
Jokū̃bo gentìs, jų̃ gretàs atstatýti.
Laimìngas tàs bū́tų, tavè kàs išvýstų:
toksaĩ ir̃ numìręs gyvéntų per̃ ámžius.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 79, 2ac ir 3b. 15—16. 18—19 (P.: 4)

P. Pastatýk mùs, õ Diẽve, añt kójų!
Tenušviñta véidas tavàsis, iȓ mẽs išgélbėti bū̃sim!

2 Õ Izraèlio ganõve, atidžiaĩ paklausýki!
Tãvąjį sóstą laĩko sparnaĩ cherubìnų.
3 Pakìlk sù didžią́ja sàvo galýbe,
ateĩk mū́sų vadúoti! — **P.**

15 Dangaũs kariúomenių Diẽve, sugrį̃žki,
pažvel̃k ìš dangaũs, pasižiū̃rėki
iȓ aplankýk šìtą vỹnmedžių sõdą!
16 Globók jį̃ — tàvo rañkų sodìntą,
ãtžalą — tàvo užsiaugìntą. — **P.**

18 Numylė̃tiniams sàvo rañką ištiẽski,
žmonė̃ms, tàvo ugdýtiems.
Mẽs jaũ nuõ tavę̃s nebesitráuksim:
gyvýbę išsáugoki mùms,
iȓ mẽs šlóvinsim tàvo vardą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 3, 4. 6

P. Aleliùja. — Taisýkite Viẽšpačiui kẽlią,
ištiẽsinkite jám takùs!
Visì žmónės išvỹs Diẽvo išgélbėjimą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 17, 10—13

Elijas jau buvo atėjęs, bet jie jo nepažino

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Mokiniaĩ pakláusė Jė̃zų: „Kodė̃l Rãšto áiškintojai sãko, jóg pirmiaũ turį̃s ateĩti Elìjas?"

Jìs atsãkė: „Tiesà, Elìjas tùri ateĩti ir̃ vìską atstatýti. Bèt àš jùms sakaũ, kàd Elìjas jaũ bùvo atė̃jęs, ir̃ jiẽ jõ nepažìno, bèt padãrė sù juõ, ką̃ norė̃jo. Taĩp nuõ jų̃ turė̃s kentė́ti ir̃ Žmogaũs Sūnùs".

Tuomèt mokiniaĩ suprãto jį̃ kalbė̃jus apiẽ Jõną Krìkštytoją.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

III ADVENTO SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Po gruodžio 16 d. skaitiniai p. 48 ir toliau.

Pirmasis skaitinys Sk 24, 2—7. 15—17a

Žvaigždė patekės iš Jokūbo

Ìš Skaĩčių knỹgos.

Pakė̃lęs akìs, Bileãmas pamãtė, kaĩp stovyklãvo Izraèlis, giminėmìs išsidė̃stęs. Tuomèt añt jõ nùžengė Diẽvo Dvasià, ir̃, pradė̃jęs bylóti, jìs tãrė:

„Taĩ sãko Beòro sūnùs Bileãmas, taĩ sãko žmogùs, kuriõ ãkys užmérktos. Taĩ sãko tasaĩ, kurìs gir̃di Viẽšpaties bỹlą, kurìs mãto Visagãlio regė̃jimą, kurìs štaĩ gùli visái praregė̃jęs:

Õ kókios grãžios, Jokū̃bai, tàvo palapìnės; õ kókios puĩkios, Izraèli, tàvo buveĩnės! Jõs tį̃so lýg pãupio slėniaĩ, lýg sõdai priẽ ùpės, kaĩp ąžuolaĩ, Viẽšpaties sodìnti, kaĩp kèdrai pavérsmy. Vanduõ srovẽna ìš jõ semtùvų ir̃ láisto jõ pãsėlius gaũsiai. Karãlius jõ pranašèsnis ùž Agãgą, ir̃ jõ karalỹstė stiprė̃ja".

Pradė̃jęs kalbė́ti, jìs dár bylójo:

„Taĩ sãko Beòro sūnùs Bileãmas, taĩ sãko žmogùs, kuriõ ãkys užmérktos, taĩ sãko tasaĩ, kurìs gir̃di Viẽšpaties bỹlą, kurìs žìno Aukščiáusiojo miñtį, kurìs mãto Visagãlio regė̃jimą, kurìs štaĩ gùli visái praregė̃jęs.

Àš jį̃ mataũ, bèt dár nè dabar̃; àš jį̃ regiù, bèt dár ìš tõlo. Žvaigždẽ patekė̃s ìš Jokū̃bo, ir̃ skèptras kil̃s ìš Izraèlio".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 24, 4bc—5ab. 6—7bc. 8—9 (P.: 4b)

P. Viẽšpatie, išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti.

4 Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti.
5 Vèsk manè sàvo tiesà, tù manè lãvink,—
jùk tù esì màno Gélbėtojas ir̃ Diẽvas. — **P.**

6 Viẽšpatie, atsimiñk, kàd esì maloningas,
atmiñk nuõ pradžiõs, kókią méilę mán ródei.
7 Užmir̃šk màno jaunỹstės kaltès, nedorýbes.
Atmiñk manè dė̃lei sàvo gerùmo. — **P.**

8 Tiesùs, malonùs yrà Viẽšpats,
tõ dė̃lei klýstantiems kẽlią paródys.
9 Kuklių̃jų mintìs kreĩps į̃ tiẽsą,
sàvo keliù mókys eĩt nuolankiúosius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 84, 8

P. Aleliùja. — Paródyk mùms, Viẽšpatie, sàvo gerùmą,
suteĩk išganingą pagálbą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 21, 23—27

Iš kur buvo Jono krikštas?

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ M ã t ą.

Kaĩ Jė̃zus atė̃jo į̃ šventỹklą ir̃ pradė̃jo mókyti, prisiar̃tino priẽ jõ aukštų̃jų kunigų̃ ir̃ tautõs seniū̃nų, kuriẽ kláusė: „Kokià galià taĩ daraĩ? Kàs táu dãvė šìtą gãlią?"

Jė̃zus atsãkė: „Ir̃ àš nóriu pakláusti jùs víeno dalỹko. Jéi mán atsakýsite, ir̃ àš pasakýsiu, kienõ įgaliótas taĩ daraũ. Ìš kur̃ bùvo Jõno krìkštas? Ìš dangaũs ar̃ iš žmonių̃?"

Bèt jiẽ sámprotavo: „Jéi pasakýsime — ìš dangaũs, jìs mùms prikìš: ‚Taĩ kodė̃l juõ netikė̃jote?‘ Õ jéi pasakýsime — ìš žmonių̃, reikė̃s bijóti miniõs, nès visì laĩko Jõną prãnašu“.

Todė̃l jiẽ atsãkė Jė̃zui: „Mẽs nežìnome“.

Tadà ir̃ jìs atsãkė: „Taĩ nė̃ àš nesakýsiu, kókia galià taĩ daraũ“.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ANTRADIENIS

Po gruodžio 16 d. skaitiniai p. 48 ir toliau.

Pirmasis skaitinys Sof 3, 1—2. 9—13

Mesijinis išganymas žadamas visiems vargdieniams

Ì š p r ã n a š o S o f o n ì j o k n ỹ g o s.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Var̃gas maištáutojui, tám susitẽpėliui, var̃gas smurtáujančiam miẽstui! Jìs bal̃so neklaũso, drausmė̃s nesilaĩko; nepasitiki Viẽšpačiu, nesikreĩpia į̃ sãvąjį Diẽvą.

Àš lū́pas tautų̃ švariàs padarýsiu, kàd vìsos jõs šaũktųsi Viẽšpaties var̃do ir̃ jám tarnáutų petỹs į̃ pẽtį. Tadà iš anàpus Kùšo ùpių nèš mán dóvanas màno gerbė̃jai.

Tą̃ diẽną nebereĩks táu gė̃dytis dė̃l visų̃ nedorýbių, kuriomìs mán esì nusižeñgęs. Tuomèt ìš tavę̃s àš pašãlinsiu išpuĩkusius pagyrū̃nùs, ir̃ tù nebesipū̃si šventãjame màno kalnè. Palìksiu tavyjè nuolañkią ir̃ var̃gstančią taũtą; jõs príeglobstis — Viẽšpaties var̃das.

Izraèlio likùčiai nebedarỹs neteisýbės, nebekalbė̃s melagỹstės, ir̃ jų̃ burnojè nebebùs apgaulìngo liežùvio. Jiẽ pasiganỹs ir̃ sugul̃s, ir̃ niẽkas jų̃jų negą̃sdins“.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 6—7. 17—18. 19 ir 23 (P.: 7a)

P. Štaĩ vargšas šaũkės, ir̃ Viẽšpats išgir̃do.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį gerbsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Tuõ màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ gir̃di ir̃ džiaũgias. — **P.**

6 Žvel̃kit į̃ jį̃, ir̃ jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti ìš gė̃dos.
7 Štaĩ var̃gšas šaũkės, ir̃ Viẽšpats išgir̃do,
ìš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

17 Nuõ piktavãlių nusigrę̃š Viẽšpaties véidas,
ir̃ niẽks nebeminė̃s žẽmėje jų̃ var̃do.
18 Šaũkias teisíeji — juõs Viẽšpats išgir̃sta,
ìš visų̃ neláimių juõs gélbi. — **P.**

19 Ar̃timas Viẽšpats sugrùdusiai širdžiai,
išvárgintas síelas pagýdo.
23 Viẽšpats vadúoja savìškių gyvýbę.
Sveĩkas išliẽka, kuris priẽ jõ glaũdžias. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, ateĩk ir̃ nebedel̃ski:
nuim̃k sàvo taũtai jùngą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 21, 28—32

Atėjo Jonas, ir juo nusidėjėliai tikėjo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zus kalbė̃jo aukštíesiems kunigáms ir̃ tautõs seniū̃nams:

„Kaĩp jū̃s mãnote? Víenas žmogùs turė̃jo dù sū́nus. Kar̃tą jìs kreĩpėsi į̃ pìrmąjį, sakýdamas: ‚Vaĩke, eĩk ir̃

padirbė̃k šiañdien vynuogýne'. Šìs atsãkė: ,Nenóriu', bèt vėliaũ apsigalvójo ir̃ nuė̃jo dìrbti. Paskuĩ tė̃vas kreĩpėsi į̃ añtrąjį sū́nų taĩs pačiaĩs žõdžiais. Šìs jám atsãkė: ,Einù, viė̃špatie', bèt nenuė̃jo. Katràs iš jų̃ įvýkdė tė̃vo vãlią?" Jìs atsãkė: „Pirmàsis".

Tuomė̃t Jė̃zus tãrė jíems: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: muĩtininkai ir̃ ištvìrkėlės greičiaũ ùž jùs patèks į̃ Diẽvo karalỹstę. Nès Jõnas atė̃jo pàs jùs teisýbės keliù, bèt jū̃s netikė̃jote juõ. Õ muĩtininkai ir̃ ištvìrkėlės tikė̃jo. Bèt jū̃s, nórs taĩ mãtėte, nė̃ vėliaũ neapsigalvójote ir̃ netikė̃jote juõ".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

TREČIADIENIS

Po gruodžio 16 d. skaitiniai p. 48 ir toliau.

Pirmasis skaitinys Iz 45, 5a. 7—8. 18. 21b—25

Rasokite, dangūs, iš savo aukštybių

Ì š p r ã n a š o I z a ì j o k n ỹ g o s.

„Tìk àš esù Viẽšpats, ir̃ niẽkas kìtas; nėrà, bè manę̃s, kìto Diẽvo. Àš dúodu šviẽsą ir̃ léidžiu tamsýbes, teikiù geróvę ir̃ siunčiù neláimę. Taĩ àš esù Viẽšpats, kur̃s vìsa padãro.

Rasókite, dañgūs, ìš sàvo aukštýbių; ir̃ dẽbesys, lýkit teisýbę! Teatsìveria žẽmė: teišdýgsta geróvė, kartù teišáuga teisýbė! — Àš, Viẽšpats, tataĩ padarýsiu!"

Nès Viẽšpats, kurìs dañgų sukū́rė, tàs Diẽvas, kurìs žẽmę sutvė́rė, sutvar̃kė ir̃ laĩko — nè tùščią sukū́rė, padãrė gyvẽnamą — sãko štaĩ šìtaip: „Tìk àš esù Viẽšpats, ir̃ niẽkas kìtas.

Nėrà, bè manę̃s, kìto Diẽvo; nėrà, bè manę̃s, teisìngo iȓ gélbinčio Diẽvo. Tàd kreĩpkitės į̃ manè iȓ dúokitės gélbimos, vìsos pasáulio šãlys, nès àš esù Diẽvas, iȓ niẽkas kìtas!

Esù sáu pačiám prisíekęs, iš màno lū́pų išeĩna tiesà, neatšaũkiamas žõdis: Kiekvíenas kẽlis priklaũps priẽš manè, iȓ kiekvíenas liežùvis prisiẽks iȓ sakỹs: Tik Viẽšpats teĩkia geróvę iȓ jẽgą, pàs jį̃jį ateĩs susigėdę visì, kuriẽ jám prieštarãvo. Peȓ Viẽšpatį pasiẽks geróvę iȓ šlóvę visì Izraèlio pãlikuonys".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 84, 9ab—10. 11—12. 13—14 (P.: Iz 45, 8)

P. Rasókite, dañgūs, iš sàvo aukštýbių,
iȓ dẽbesys, lýkit teisýbę.

9 Nóriu išgiȓsti, ką̃ Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonėms — sàvo bičiùliams.
10 Tikraĩ jìs tuõs netrùkus išgélbės, kuriẽ jõ šventaĩ bijo,
iȓ Diẽvo garbẽ sugrį̃š į̃ mū́s šãlį. — **P.**

11 Susitìks teñ Gailestingùmas iȓ Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dỹgs Ištikimýbė,
iš dangaũs pažveĩgs meĩliai Teisýbė. — **P.**

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mū́sų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sèks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Iz 40, 9—10

P. Aleliùja. — Galìngai pakélk sàvo balsą̃,
džiugiõsios naujíenos skelbėjau:
štaĩ Viẽšpats Diẽvas ateĩs sù galýbe. —
P. Aleliùja.

Evangelija **Lk 7, 19—23**

Papasakokite Jonui, ką esate matę ir girdėję

\+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jõnas, pasišaũkęs dù sàvo mókinius, nùsiuntė juõs pàs Viẽšpatį pakláusti: „Ar̃ tù esì tàs, kurìs tùri ateĩti, ar̃ mùms láukti kìto?" Atẽję pàs Jẽzų tiẽ výrai tãrė: „Jõnas Krìkštytojas mùs pàsiuntė pàs tavè, kláusdamas: ‚Ar̃ tù esì tàs, kurìs tùri ateĩti, ar̃ mùms láukti kìto?' "

Kaĩp tìk tuõ metù Jẽzus pagýdė daũgelį nuõ ligũ beĩ nẽgalių ir̃ nuõ piktų̃jų dvãsių, daũgeliui aklų̃jų dovanójo regẽjimą. Tàd atsakýdamas jìs tãrė jíems:

„Nuẽję papãsakokite Jõnui, ką̃ ẽsate mãtę ir̃ girdẽję: aklíeji pràregi, raišíeji váikščioja, raupsúotieji apvãlomi, kurtíeji gir̃di, mìrusieji prikeliamì, vargdiẽniams skelbiamà gerõji naujíena. Ir̃ paláimintas, kàs nepasipìktins manimì".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Po gruodžio 16 d. skaitiniai p. 48 ir toliau.

Pirmasis skaitinys **Iz 54, 1—10**

Kaip pamestą moterį tave šaukia Viešpats

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Pradžiùk, nevaisìngoji, niẽkad negim̃džiusioji; krýkštauk iš džiaũgsmo, kàd tù niekadà skausmuosè negulẽjai! Daugiaũ màt vaikų̃ susilaũks vienišóji negù ištekẽjusi,— sãko Viẽšpats.— Padìdink sàvo buveĩnės erdvùmą,

ištem̃pk palapìnės dengtùvą, nelỹkyk! Virvès pasidarýk ìlgas, kuolùs tvìrtus! Jùk tù išsiplẽsi į̃ dẽšinę ir̃ kaĩrę. Tàvo pãlikuonys paveldė̃s tautų̃ palikìmą ir̃ apgyveñs ištuštė́jusius miestùs.

Nebijók, nès tù nepražū̃si; ir̃ nenusimiñk: apviltà nebū́si! Užmir̃ši sàvo jaunỹstės gė̃dą ir̃ nebegalvósi apiẽ sàvo našlỹstės negar̃bę. Jùk tàvo sutuoktìnis bùs tàvo Kūrė́jas; „Galýbių Viẽšpats" jõ var̃das. Izraèlio Šventàsis bùs tàvo išgélbėtojas ir̃ vadiñsis „visõs žẽmės Diẽvas".

Kaĩp pàmestą ir̃ sielvartáujančią móterį tavè šaũkia Viẽšpats. Ar̃ gãlima paniẽkinti jaunỹstėje pamìltą móterį? — kláusia tàvo Diẽvas.— Tìk trum̃pą valandė̃lę buvaũ tavè palìkęs, bèt sù dìdeliu gaĩlesčiu vė̃l tavè parsìvedu. Ū̃maĩ užsirū́stinęs, àš valandė̃lę slėpiaũ nuõ tavę̃s sàvo véidą, bèt ámžina méile gailiúosi tavę̃s,— sãko Viẽšpats, tavàsis vadúotojas.

Dabar̃ pasiel̃gsiu kaĩp Nõjaus dienomìs: kaĩp tuõkart prisíekiau, kàd Nõjaus vanduõ daugiaũ niekadà nebetvìndys žẽmės, taĩp dabar̃ àš prisíekiu daugiaũ niekuomèt añt tavę̃s nebepỹkti, tavę̃s nebebárti. Nórs gãli kalnaĩ nukrỹpti ir̃ kal̃vos svyrúoti, bèt màno palankùmas niekadà nuõ tavę̃s nenukrỹps, ir̃ màno sántaikos sándora nesusvyruõs,— sãko kùpinas gaĩlesčio Viẽšpats.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė **Ps 29, 2 ir 4. 5—6. 11—12a ir 13b (P.: 2a)**

P. Viẽšpatie, àš tavè áukštinsiu:
tù gì manè iš príešo rañkų ištráukei.

2 Viẽšpatie, àš tavè áukštinsiu:
tù gì manè ìš príešo rañkų ištráukei,
nèdavei príešams piktaĩ manim̃ džiaũgtis.
4 Gélbėjai manè nuõ mirtiẽs karalìjos,
gývą manè palikaĩ, neléidai žeñgti bedùgnėn. — **P.**

5 Skam̃binkit Viẽšpačiui visì, kàs jį̃ mýlit,
šlóvinkit, atsimìnę jõjo šventùmą!
6 Rūstùs jìs valandė̃lę teẽsti,
bèt per̃ vìsą gyvẽnimą gẽras.
Ìš vãkaro veñksmas,
ìš rýto vė̃l džiaũgsmas. —

P. Viẽšpatie, àš tavè áukštinsiu:
tù gì manè iš príešo rañkų ištràukei.

11 Diẽve, klausýki, bū́k malonìngas,
Viẽšpatie, bū́k padėjė̃jas!
12 Raũdą pàkeitei mán dainomìs, šõkiais.
13 Viẽšpatie, màno Diẽve, tavè šlóvinsiu ámžiais. — P.

Posmelis prieš evangeliją Lk 3, 4. 6

P. Aleliùja. — Taisýkite Viẽšpačiui kẽlią,
ištiẽsinkite jám takùs!
Visì žmónės išvỹs Diẽvo išgélbėjimą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 24—30

Jonas yra pasiuntinys, kuris tiesia Viešpačiui kelią

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jõno pasiuntiniáms nuė̃jus, Jė̃zus pradė̃jo kalbė̃ti minióms apiẽ Jõną:

„Kõ išė̃jote į̃ dỹkumą pažiūrė̃ti? Ar̃ vė̃jo lingúojamos néndrės? Bèt kõ išė̃jote pamatýti? Ar̃ švelniaĩs drabùžiais vil̃kinčio žmogaũs? Aurè tiẽ, kuriẽ ištaigìngai vil̃ki ir̃ prabangiaĩ gyvẽna, yrà karãliaus rū́muose. Taĩ kõ gì išė̃jote pamatýti? Ar̃ prãnašo? Taĩp, sakaũ jùms, ir̃ daugiaũ negù prãnašo. Jìs yrà tasaĩ, apiẽ kurį̃ parašýta: ‚Štaĩ àš siunčiù pir̃m tavę̃s sàvo pãsiuntinį, ir̃ jìs nutiẽs táu kẽlią'.

Sakaũ jùms: tar̃p gìmusių ìš móteries nėrà bùvę didėsnio ùž Jõną Krikštytoją, bèt ir̃ mažiáusias Diẽvo karalỹstėje didėsnis ùž jį̃.

Jį̃ išgir̃dusi, visà tautà, taĩp pàt ir̃ muĩtininkai, išpažìno Diẽvo teisingùmą ir̃ krìkštijosi Jõno krikštù. Tìk fariziẽjai ir̃ Įstãtymo žinõvai, nesiduodamì jám krìkštyti, sáu pàvertė niekù Diẽvo nutarìmą".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PENKTADIENIS

Po gruodžio 16 d. skaitiniai p. 48 ir toliau.

Pirmasis skaitinys **Iz 56, 1—3a. 6—8**

Mano namai vadinsis maldos namai visoms tautoms

Ì š p r ã n a š o I z a ì j o k n ỹ g o s.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Laikýkitės téisės ir̃ bū́kite teisìngi, nès greĩtai ateĩs màno išgãnymas ir̃ pasireĩkš màno teisýbė. Paláimintas výras, kurìs taĩ dãro, žmogùs, kurìs są́žiningas, šeštãdienį šveñčia ir̃ jõ neišniẽkina, sáugo rankàs nuõ piktadarýbių. Ateĩvis, kurìs prisidė̃jo priẽ Viẽšpaties, tegù nesãko: ‚Viẽšpats pašãlins manè ìš sàvo tautõs'.

Taĩp pàt ateiviùs, kuriẽ prisijùngė priẽ Viẽšpaties, kàd jám tarnáutų kaĩp jõ darbiniñkai ir̃ mylė́tų Viẽšpaties var̃dą,— visùs, kuriẽ šveñčia šeštãdienį ir̃ jõ neišniẽkina, kuriẽ laĩkosi màno sándoros, àš nuvèsiu į̃ sàvo šveñtąjį kálną ir̃ sàvo maldõs namuosè pripildysiu džiaũgsmo. Malõnios mán bùs jų̃ dẽginamosios ãtnašos ir̃ pjáunamosios aũkos añt màno altõriaus, jùk màno namaĩ vadiñsis maldõs namaĩ visóms tautóms".

Viẽšpats Diẽvas, kurìs suriñks išsklaidýtus Izraèlio žmónes, sãko štaĩ ką̃: „Daugiaũ, neĩ esù jaũ suriñkęs, àš nóriu suriñkti į̃ sàvo šveñtąjį kálną".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 66, 2—3. 5. 7—9 (P.: 4)

P. Õ Diẽve, tavè tegárbina taũtos,
tešlóvina vìsos tautẽlės.

2 Tebū̃na mùms Diẽvas didžiaĩ malonìngas,
teláimina mùs, giedrù véidu težvel̃gia.
3 Tegù jõ žygiùs pažį́sta pasáulis,
visų̃ tautų̃ žmónės — jõ išganìngąjį dárbą. — **P.**

5 Visà žmonijà tegù lìnksminas, džiaũgias,
kàd tù tautosè viešpatáuji teisìngai,
pasáuly tautóms vadováuji. — **P.**

7 Užaugìno mùms žẽmė der̃lių gausìngą,
nès láimina mùs Visagãlis.
8 Tegù mùs láimina Diẽvas,
pasáulio kraštaĩ tegù jį̃ pager̃bia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, ateĩk aplankýti mū́sų ramýbe,
kàd nuoširdžiaĩ džiaũgtumės
tàvo akìvaizdoje. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 5, 33—36

Jonas buvo degantis ir spindintis žiburys

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Jẽzus kalbė́jo žýdams:

„Jū̃s bùvote nusiuñtę pãsiuntinius pàs Jõną, ir̃ jìs paliùdijo tiẽsą. Àš nesigriebiù žmogaũs liùdijimo, bèt šitai

kalbù tám, kàd jū̃s bū́tumėte išgélbėti. Jõnas bùvo dẽgantis ir̃ spiñdintis žiburȳs, tačiaũ jū̃s panorė̃jote tìk valandė̃lę jõ šviesà pasidžiaũgti.

Àš turiù aukštèsnį liùdijimą negù Jõno: tiẽ darbaĩ, kuriuõs mán skýrė nuveĩkti Tė̃vas,— pãtys darbaĩ, kuriuõs àš daraũ,— liùdija apiẽ manè, kàd manè yrà siuñtęs Tė̃vas".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

NUO GRUODŽIO 17 IKI 24 D.

GRUODŽIO 17 D.

Pirmasis skaitinys **Pr 49, 2. 8—12**

Iš Judo nebus atimtas skeptras

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Jokū̃bas pàšaukė sàvo sū́nus ir̃ tãrė:

„Suei̇̃kite ir̃ klausýkite, Jokū̃bo sū́nūs, klausýkite sàvo tė̃vo Izraèlio!

Jùdai, tavè džiaugsmìngai svéikins tàvo bróliai. Tù sàvo rañką laikýsi añt sàvo príešų sprándo. Táu leñksis tàvo tė̃vo sū́nūs. Jùdas — tai̇̃ jáunas liūtùkas. Iškìlsi, sūnaũ, per̃ žỹgį dė̃l grõbio. Pritũpsi ir̃ týkosi kai̇̃p liū̃tas, kai̇̃p liū̃tė; ir̃ kàs gì išdrį̇̃stų ją̃ nubaidýti? Niẽkad ìš Jùdo nebùs àtimtas skèptras, valdõvo lazdà nuõ jõ kójų, kõlei tasai̇̃ neatei̇̃s, kuriám jì dẽra, kuriám tautų̃ paklusnùmas priklaũso".

Tai̇̃ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 71, 1—2. 3—4ab. 7—8. 17 (P.: plg. 7)**

P. Klestė̃s jõ dienomìs teisingùmas,
gražiáusia ramýbė per̃ ámžius.

1 Õ Diẽve, sàvo ìšmintį dúoki valdõvui,
tám sū́nui karãliaus įdíek teisingùmą,
2 kàd jìs valdýtų sàvo taũtą kai̇̃p dẽra,
bū́tų teisìngas tàvo vargdiẽniams. — **P.**

3 Ramýbė atei̇̃s mū́sų šãliai kalnúotai,
teisýbė — mū́sų kalnẽliams.

4 Jìs globõs dorùs pažẽmintus žmónes,
betur̃čiùs jìs gélbės savúosius. — P.

7 Klestẽs jõ dienomìs teisingùmas,
gražiáusia ramýbė — kõl šviẽs padángėj mėnùlis.
8 Jìs viešpataũs nuõ Jū́ros lìg Jū́ros,
nuõ Ùpės lìgi žẽmės skrìtulio krãšto. — P.

17 Paláimintas bùs jõ var̃das per̃ ámžius,
kõlei sáulė šviẽs — bùs jis šlovìngas.
Per̃ jį̇̃ paláimą atràs vìsos geñtys pasáulio,
turẽs vìsos taũtos jį̇̃ šlóvint. — P.

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Aukščiáusiojo Išmintiẽ,
tvirtaĩ ir̃ švel̃niai val̃danti vìsa,
ateĩk ir̃ išmókyk mùs išmintingùmo. —
P. Aleliùja.

Vietoje atskiroms dienoms pateikiamo posmelio prieš evangeliją galima imti pasirinkus iš tų, kurie įdėti p. 328—329.

Evangelija **Mt 1, 1—17**

Jėzaus Kristaus, Dovydo Sūnaus, genealogija

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jẽzaus Krìstaus, Dóvydo Sūnaũs, Abraõmo sūnaũs, kilmẽs knygà.

Abraõmui gìmė Izaõkas, Izaõkui gìmė Jokū̃bas, Jokū̃bui gìmė Jùdas ir̃ jõ bróliai. Jùdui gìmė Farèsas ir̃ Zarà ìš Tamãros, Farèsui gìmė Esròmas, Esròmui gìmė Arãmas. Arãmui gìmė Aminadãbas, Aminadãbui gìmė Naasònas, Naasònui gìmė Salmònas. Salmònui gìmė Boòzas ìš Rachãbos, Boòzui gìmė Jobèdas ìš Rùtos, Jobèdui gìmė Jèsė. Jèsei gìmė karãlius Dóvydas.

Dóvydui gìmė Saliãmonas ìš Ùrijo žmonõs. Saliãmonui gìmė Roboãmas, Roboãmui gìmė Abìjas, Abìjui gìmė Asãfas, Asãfui gìmė Juozapãtas, Juozapãtui gìmė Jorãmas, Jorãmui gìmė Ozìjas. Ozìjui gìmė Joatãmas, Joatãmui gìmė Achãzas, Achãzui gìmė Ezekìjas. Ezekìjui gìmė Manãsas, Manãsui gìmė Amònas, Amònui gìmė Jozìjas. Jozìjui gìmė Jechonìjas ir̃ jõ bróliai ištrėmìmo į̃ Babilòniją laikaĩs.

Põ ištrėmìmo į̃ Babilòniją Jechonìjui gìmė Salatièlis, Salatièliui gìmė Zorobabèlis. Zorobabèliui gìmė Abijùdas, Abijùdui gìmė Eliakìmas, Eliakìmui gìmė Azòras. Azòrui gìmė Sadòkas, Sadòkui gìmė Achìmas, Achìmui gìmė Elijùdas. Elijùdui gìmė Eleazãras, Eleazãrui gìmė Matãnas, Matãnui gìmė Jokū̃bas.

Jokū̃bui gìmė Juõzapas — výras Marìjos, ìš kuriõs gìmė Jė̃zus, vadìnamas Krìstumi — Mesijù.

Taĩgi nuõ Abraõmo ikì Dóvydo ìš vìso keturiólika kartų̃, nuõ Dóvydo ikì ištrėmìmo į̃ Babilòniją keturiólika kartų̃ ir̃ nuõ ištrėmìmo į̃ Babilòniją ikì Krìstaus keturiólika kartų̃.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

GRUODŽIO 18 D.

Pirmasis skaitinys Jer 23, 5—8

Pažadinsiu Dovydui atžalą teisią

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

„Ateĩna štaĩ diẽnos,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— kadà àš pažãdinsiu Dóvydui ãtžalą teĩsią. Jisaĩ viešpataũs kaĩp karãlius ir̃ el̃gsis protìngai, įvès šalyjè teisingùmą ir̃ téisę. Jõ dienomìs bùs išgélbėtas Jùdas, ir̃ saũgiai gyveñs

Izraèlis. Štaĩ var̃das, kuriuõ jìs vadiñsis: ‚Viẽšpats — mū́sų teisýbė'.

Todė̃l gì ateĩna štaĩ diẽnos,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— kadà nebebùs daugiaũ sãkoma: ‚Kaĩp gývas Viẽšpats, kurìs Izraèlio sū́nus ìšvedė ìš Egìpto', bèt: ‚Kaĩp gývas Viẽšpats, kurìs Izraèlio namų̃ gìminę ìšvedė ir̃ sugrąžìno ìš šiáurės šaliẽs ir̃ visų̃ tų̃ šalių̃, į̃ kuriàs àš buvaũ juõs išvãręs!' Jiẽ vė̃l màt gyveñs sàvo tėvỹnėje".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 71, 1—2. 12—13. 18—19 (P.: plg. 7)

P. Klestė̃s jõ dienomìs teisingùmas,
gražiáusia ramýbė per̃ ámžius.

1 Õ Diẽve, sàvo ìšmintį dúoki valdõvui,
tám sū́nui karãliaus įdíek teisingùmą,
2 kàd jìs valdýtų sàvo taũtą kaĩp dẽra,
bū́tų teisìngas tàvo vargdiẽniams. — **P.**

12 Jìs jùk vaduõs pagálbos maldáujantį var̃gšą,
tą̃ nelaimìngą, kuriám nepàdeda niẽkas.
13 Jìs gailė̃s var̃gšo, betur̃čio
ir̃ sàvo varguõliams gélbės gyvýbę. — **P.**

18 Garbė̃ Izraèlio Viẽšpačiui — Diẽvui!
Jìs tiktaĩ víenas stebuklùs gãli darýti.
19 Garbė̃ jõ šlovìngajam var̃dui per̃ ámžius!
Garbė̃s jõ pilnà visà žẽmė tebū̃na!
Taĩp tebū̃na, tebū̃na! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Vadõve namų̃ Izraèlio,
Sinãjuje Mõzei Įstãtymą dãvęs,
ateĩk ir̃ vadúok mùs, rañką ištiẽsęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija **Mt 1, 18—24**

Jėzus gims iš Marijos, susižadėjusios su Dovydo palikuonimi Juozapu

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zaus Krìstaus gimìmas bùvo toksaĩ.

Jõ mótina Marijà bùvo susižadė̃jusi sù Juõzapu; dár nepradė̃jus jíems kartù gyvénti, Šveñtajai Dvãsiai vei̇̃kiant, jì tãpo nėščià. Jõs výras Juõzapas, bū́damas teisùs ir̃ nenorė̃damas darýti jái nešlovė̃s, sumãnė tylomìs ją̃ atléisti.

Kai̇̃ jìs nuspréndė taĩp padarýti, per̃ sãpną pasiródė jám Viẽšpaties ángelas ir̃ tãrė: „Juõzapai, Dóvydo sūnaũ, nebijók parsivèsti į̃ namùs sàvo žmonõs Marìjos, nès jõs vai̇̃sius yrà ìš Šventõsios Dvãsios. Jì pagimdỹs sū́nų, kuriám tù dúosi var̃dą Jė̃zus, nès jìs išgélbės sàvo taũtą ìš núodėmių".

Vìsa tai̇̃ įvỹko, kàd išsipìldytų Viẽšpaties žõdžiai, pasakýti prãnašo lū́pomis: „Štai̇̃ mergė̃lė nešiõs įsčiose ir̃ pagimdỹs sū́nų, ir̃ jìs vadiñsis Emanuèlis", õ tai̇̃ réiškia: „Diẽvas sù mumìs".

Atsikė̃lęs Juõzapas padãrė taĩp, kaĩp Viẽšpaties ángelo bùvo įsakýta, ir̃ parsìvedė žmóną pàs savė̀.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

GRUODŽIO 19 D.

Pirmasis skaitinys **Ts 13, 2—7. 24—25a**

Angelas apreiškia Simsono gimimą

Ìš Teisė̃jų knỹgos.

Gyvẽno Còroje výras, ìš Dãno giminė̃s, vardù Manòjus, kùriõ žmonà bùvo nevaisìnga, bevai̇̃kė. Jái pasiródė

Viẽšpaties ángelas ir̃ tãrė: „Esì nevaisìnga, vaikų̃ netur̃i, bèt tàpsi nėščià ir̃ pagimdýsi sū́nų. Todė̃l pasisáugok: negérk neĩ vỹno, neĩ kitų̃ svaigalų̃, ir̃ neválgyk niẽko netýro. Kaĩ tù pradė̃jusi pagimdýsi sū́nų, tegù jõ plaukų̃ nepaliẽčia žìrklės, nès vaĩkas nuõ pàt užgimìmo bùs pàšventas Diẽvui; jisaĩ vaduõs Izraèlį iš filistiẽčių rañkų".

Nuẽjusi pàs sàvo výrą, móteris prànešė: „Bùvo pàs manè atvỹkęs tóks Diẽvo žmogùs, atródąs baũgiai kaĩp Diẽvo ángelas. Àš nepakláusiau, ìš kur̃ jìs bū́siąs, ir̃ jìs nepasãkė mán sàvo var̃do. Jìs mán kalbė̃jo: ‚Tù tàpsi nėščià ir̃ pagimdýsi sū́nų. Negérk neĩ vỹno, neĩ kitų̃ svaigalų̃, ir̃ neválgyk niẽko netýro, nès vaĩkas nuõ pàt užgimìmo ir̃ ikì mirtiẽs bùs pàšvęstas Diẽvui' ".

Tà móteris pagim̃dė sū́nų ir̃ pavadìno Simsonù. Berniùkas áugo, ir̃ Viẽšpats jį̃ láimino. Tadà jį̃ pagãvo Viẽšpaties dvasià, kurì skãtino žỹgiams. Taĩ bùvo Dãno stovỹkloje, tar̃p Còros ir̃ Eštaòlo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 70, 3—4a. 5—6ab. 16—17 (P.: plg. 8ab)**

P. Màno burnà tavè šlóvinte šlóvins,
gárbins per̃ vìsą diẽną.

3 Tù bū́k mán uolà prisiglaũsti,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
Tikraĩ, tù màno uolà ir̃ màno tvirtóvė!
4 Gélbėk, õ Diẽve, manè nuõ nedõrėlio rañkos. — **P.**

5 Tù, Diẽve, mán ram̃stis,
tavim̃ àš viliúosi nuõ pàt sàvo jaunỹstės.
6 Nuõ pàt užgimìmo manè tù globójai,
buvaĩ màno sárgas nuõ pàt kūdikỹstės. — **P.**

16 Bylósiu Diẽvo galýbę,
skélbsiu: „Viẽšpatie, tù esì víenas teisìngas!"
17 Kaĩp mókei, Diẽve, manè nuõ jaunỹstės,
skélbiu lìg šiõl nuostabiùs tàvo dárbus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Jèsės kamíeno ãtžala,
tautóms bū́ti žénklu paskir̀tas,
ateĩk nedel̃sdamas mū́sų vadúoti. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 5—25

Arkangelas Gabrielius apreiškia Jono Krikštytojo gimimą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Judė̃jos karãliaus Èrodo dienomis gyvẽno kùnigas, vardù Zacharìjas, iš Abìjo skỹriaus. Jìs turė̃jo žmóną, vardù Elzbiẽtą, iš Aaròno vaikáičių. Abù jiẽ bùvo teĩsūs Diẽvo akysè ir̃ nepriekaištìngai výkdė visùs Viẽšpaties įsãkymus beĩ núostatus. Juõdu neturė̃jo vaikų̃, nès Elzbietà bùvo nevaisìnga ir̃ abù suláukę senývo ámžiaus.

Kar̃tą Zacharìjas ẽjo pagal̃ skỹriaus eĩlę Diẽvo tarnỹstės pãreigas, ir̃, pagal̃ kunigų̃ pãprotį, bùrtu tẽko jám, įžeñgus į̃ Viẽšpaties šventỹklos vìdų, aukóti smil̃kalus. Smil̃kymo vãlandą laukė mel̃dėsi gausì žmonių̃ miniã.

Tuomèt jám pasiródė Viẽšpaties ángelas, stóvintis smilkalų̃ aũkuro dešinėjè. Pamãtęs jį̃, Zacharìjas sumìšo, ir̃ išgąstis pagãvo jį̃.

Bèt ángelas jám tãrė: „Nebijók, Zacharìjau, tàvo prãšymas išklausýtas. Tàvo žmonà Elzbietà pagimdỹs táu sū́nų, õ tù jį̃ pramiñsi Jonù. Táu bùs džiaũgsmas ir̃ pagúoda, ir̃ daũgelis džiaũgsis jõ gimimù, nès jìs bùs dìdis Viẽšpaties akysè. Jìs neger̃s výno ir̃ jokių̃ svaigalų̃. Ìš pàt mótinos įščių jìs bùs kùpinas Šventõsios Dvãsios ir̃ daugýbę Izraèlio sūnų̃ atver̃s į̃ Viẽšpatį, jų̃ Diẽvą. Sù Elìjo dvasià ir̃ galýbe jìs žeñgs pirmà Viẽšpaties, kreĩpdamas tėvų̃ širdis į̃ vaikùs ir̃ įkvẽpdamas neklusníems teisių̃jų nusiteikìmą, kàd pareñgtų Viẽšpačiui tóbulą taũtą".

Tadà Zacharìjas tãrė ángelui: „Kaĩp àš taĩ patìrsiu? Àš gì jaũ sẽnis, ir̃ màno žmonà nebejaunà".

Ángelas jám atsãkė: „Àš esù Gabriẽlius, stóvintis Diẽvo akìvaizdoje. Esù àtsiųstas kalbė́ti sù tavimì ir̃ pranèšti táu liñksmą žìnią. Štaĩ tù tàpsi nebylỹs ir̃ negalė́si kalbė́ti ikì tõs dienõs, kuriõ taĩ įvỹks, nès nepatikė́jai màno žõdžiais, kuriẽ išsipìldys sàvo metù".

Tuõ tárpu žmónės láukė Zacharìjo ir̃ stebė́josi, kàd jìs taĩp ilgaĩ užtruñka šventỹkloje. Išė̃jęs jìs negalė́jo prakalbė́ti, ir̃ jiẽ suprãto, kàd jìs turė́jęs šventỹkloje regė́jimą. Jìs áiškinosi jíems ženklaĩs ir̃ pasiliko nebylỹs.

Tarnỹstės dienóms pasibaĩgus, jìs sugrį̃žo namõ. Prasliñkus kíek laĩko, jõ žmonà Elzbietà tãpo nėščià ir̃ penkìs mė̃nesius slė̃pėsi, sakýdama: „Taĩ Viẽšpats mán dãvė; jìs dabar̃ teĩkėsi atim̃ti màno pažẽminimą žmonių̃ akysè".

G i r d ė̃ j o t e   V i ẽ š p a t i e s   ž õ d į.

GRUODŽIO 20 D.

Pirmasis skaitinys **Iz 7, 10—14**

Štai mergelė pradės

Ì š   p r ã n a š o   I z a ì j o   k n ỹ g o s.

Prabìlęs Viẽšpats per̃ prãnašą kalbė́jo Achãzui: „Prašýk Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, sáu ženklo — arbà apačiojè iš žemýbių, arbà viršujè iš aukštýbių.

Achãzas atsãkė: „Àš niẽko neprašýsiu ir̃ Viẽšpaties nebandýsiu".

Tuomèt Izaìjas prabìlo: „Klausýkite, Dóvydo namaĩ! Ar̃ jùms per̃ mãža várginti žmónes, kàd jū̃s įkỹrite ir̃ màno Diẽvui? Todė̃l pàts Viẽšpats duõs jùms ženklą: štaĩ

mergẽlė pradė̃s ir̃ pagimdỹs sū́nų; jì duõs jám var̃dą Emanuèlis, taĩ réiškia: ‚Diẽvas sù mumìs' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: plg. 7c ir 10b)

P. Tei̧žeñgia čià Viẽšpats:
jìs — garbìngas Valdõvas.

1 Viẽšpaties žẽmė — ir̃ kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis ir̃ kàs jamè gývа.
2 Jùk taĩ jìs jį̃ vir̃š jū́rų pastãtė,
vir̃š ùpių tvìrtą sukū́rė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į̃ Viẽšpaties bū́stą?
kàs drį̃s jõ šventỹkloj pabū́ti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekal̃tos,
kurìs tùri są́žinę grýną,
bè reĩkalo nèmini Viẽšpaties var̃do. — **P.**

5 Viẽšpats šitókį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.
6 Šitokie žmónės — tikrì jõ gerbė̃jai,
jiẽ išsiilgę̨ Viẽšpaties véido. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Dóvydo rãkte,
amžinõs karalỹstės vartùs atidãrąs,
ateĩk ir̃ išléisk iš kalė̃jimo
pánčiais surakìntus tamsiõsios belaisviùs.—
P. Aleliùja.

Evangelija **Lk 1, 26—38**

Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Šeštamė mė̃nesyje ángelas Gabriė̃lius bùvo Diẽvo pàsiųstas į̃ Galilė́jos miẽstą, kurìs vadìnasi Nazarètas, pàs mergė̃lę, sužadė́tą sù výru, vardù Juõzapas, iš Dóvydo namų̃; õ mergė̃lės var̃das bùvo Marijà.

Atė̃jęs pàs ją̃, ángelas tãrė: „Sveikà, malónėmis apdovanótoji! Viẽšpats sù tavimì!" Išgir̃dusi šiuõs žodžiùs, jì sumìšo ir̃ galvójo sáu, ką̃ réiškia tóks svéikinimas.

Õ ángelas jái tãrė: „Nebijók, Marìja, tù radaĩ malónę pàs Diẽvą! Štaĩ tù pradė̃si įsčiose ir̃ pagimdýsi sū́nų, kurį̃ pavadìnsi Jė́zumi. Jisaĩ bùs dìdis ir̃ vadiñsis Aukščiáusiojo Sūnùs. Viẽšpats Diẽvas duõs jám jõ tė́vo Dóvydo sóstą; jìs viešpataũs Jokū̃bo namáms per̃ ámžius, ir̃ jõ viešpatãvimui nebùs gãlo".

Marijà pakláusė ángelą: „Kaĩp taĩ įvỹks, jéigu àš nepažį́stu výro?"

Ángelas jái atsãkė: „Šventóji Dvasià nužeñgs añt tavę̃s, ir̃ Aukščiáusiojo galýbė prideñgs tavė sàvo šešė́liu; todė̃l ir̃ tàvo kū̃dikis bùs šveñtas ir̃ vadìnamas Diẽvo Sūnumì. Antaĩ tavóji gimináitė Elzbietà pradė́jo sū́nų senãtvėje, ir̃ šis mė́nuo yrà šė̃štas tái, kurì bùvo laĩkoma nevaisìnga, nès Diẽvui nėrà negalimų̃ dalỹkų".

Tadà Marijà atsãkė: „Štaĩ àš Viẽšpaties tarnáitė, tebū̃na mán, kaĩp tù pasakeĩ". Ir̃ ángelas pasitráukė.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

GRUODŽIO 21 D.

Pirmasis skaitinys Gg 2, 8—14

Štai mano mielasis kalnais atšokuoja

Ìš Giesmių̃ giesmė̃s.

Klausaũs ir̃ girdžiù: mylimàsis ateĩna!
Kalnaĩs atšokúoja, kalvẽlėm atliúoksi.
Tàs màno mielàsis — tarýtum gazèlė,
labaĩ panašùs jìs į̃ jáuną briedžiùką.
Sustójęs prigluñda priẽ mū́s nãmo síenos,
prõ lángo pinučiùs štaĩ žvel̃gia į̃ vìdų.
Kaĩp meĩliai užkálbina màno mielàsis:
„Ateĩk, õ brangiójí, õ màno gražuõle!
Žiemà jaũ praẽjo, ir̃ pérstojo lýti.
Gėlė̃tos jaũ píevos, ir̃ daĩnos suskam̃bo,
gimtõjoje žẽmėj balañdžiai burkúoja.
Jaũ pum̃purus skleĩdžia vaisìngosios fìgos,
pakvìpo sužýdę štaĩ vynuogienójai.
Ateĩk, õ brangiójí, õ màno gražuõle!
Tù mán — balandė̃lė, prigū̃žus lizdė̃ly;
slepíesi priẽ síenos skardìngo uolýno. . .
Õ, léisk mán pažvel̃gti į̃ tãvąjį véidą,
klausýtis tàvo meilìngojo bal̃so!
Saldùs tàvo bal̃sas, ir̃ véidas tóks míelas!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba: Sof 3, 14—17

Viešpats, Izraelio karalius, tavo viduje

Ìš prãnašo Sofonìjo knỹgos.

Krýkštauk, Siòno dùkra! Džiū́gauk, Izraèli! Džiaũkis ir̃ lìnksminkis ìš visõs širdiẽs, õ dùkra Jerùzale! Viẽšpats

panaikìno táu padarýtąjį núosprendį — prìvertė tàvo príešus atsitráukti! Viẽšpats, Izraèlio karãlius, tàvo vidujè: daugiaũ nebereĩks táu bijótis neláimės.

Jerùzalei tą̃dien bùs sãkoma: „Nebijók, Siòne! Nenuléisk rañkų! Sù tavim̃ yrà Viẽšpats, tàvo Diẽvas,— išgélbėjimą nešą̃s galiū̃nas. Jám liñksma smagù dė̃l tavę̃s, jìs atnaũjins táu sãvąją méilę, jìs džiaũgsis tavim̃ ir̃ krýkštaus".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 2—3. 11—12. 20—21 (P.: 1a ir 3a)

P. Džiū̃gaukit, Viẽšpačiui teikdamì šlóvę, teisíeji;
giedókite gíesmę jám naũją.

2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
jám dešimtstygè skam̃binkit árfa.
3 Giedókite gíesmę jám naũją,
iškilmìngai ir̃ skam̃biai giedókit. — **P.**

11 Viẽšpaties núosprendžiai tvẽria per̃ ámžius,
iš kartũ̃ į̃ kartàs eĩna jõ miñtys.
12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko,
tóji tautà, kurì išrinktà bū́ti jõ nuosavýbe. — **P.**

20 Mẽs jõ didžiaĩ išsiilgę,
jìs mū́sų rėmė́jas ir̃ skỹdas.
21 Džiaũgsis mū́sų širdìs, kàd Viẽšpatį tùri,
šventù jõ vardù pasiklióvus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Emanuèli, mū́sų karãliau
ir̃ įstãtymų leidė́jau, ateĩk mū́sų gélbėti,
Viẽšpatie, mū́sų Diẽve. — **P.** Aleliùja.

Evangelija **Lk 1, 39—45**

Iš kur man ta garbė,
kad mano Viešpaties motina aplanko mane?!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Tomìs dienomìs Marijà susiruõšusi skubiaĩ iškeliãvo į̃ Judė́jos kalnýno miẽstą. Jì nuẽjo į̃ Zacharìjo namùs ir̃ pasvéikino Elzbiẽtą.

Võs tìk Elzbietà išgir̃do Marìjos svéikinimą, jõs įsčiose šóktelėjo kū̃dikis, õ patì Elzbietà pasidãrė kupinà Šventõsios Dvãsios. Jì bal̃siai sušùko:

„Tù labiáusiai paláiminta ìš visų̃ móterų, ir̃ paláimintas tàvo įsčių vaĩsius! Ìš kur̃ mán tà garbẽ, kàd màno Viẽšpaties mótina aplañko manè?! Štaĩ võs tìk tàvo pasvéikinimo gar̃sas pasíekė màno ausìs, šóktelėjo ìš džiaũgsmo kū̃dikis màno įsčiose. Laimìnga įtikė́jusi, jóg išsipìldys, kàs Viẽšpaties jái pasakýta".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

GRUODŽIO 22 D.

Pirmasis skaitinys **1 Sam 1, 24—28**

Ona dėkoja už Samuelio gimimą

Ìš pirmõsios Samuèlio knỹgos.

Nujùnkiusi sū́nų Samuèlį, Onà iškeliãvo sù juõ į̃ Šìlą; kartù jì pasìėmė treĩgį jautùką ir̃ saĩką mìltų beĩ vỹnmaišį vỹno. Jì nùvedė vaĩką į̃ Šìlą Viẽšpaties šventóvėn. Tasaĩ tebebùvo dár labaĩ mãžas. Jautùką jiẽ teñ papjóvė kaĩp aũką, õ berniùką pérdavė Èliui.

Tuomèt Onà prabìlo: „Atléisk, gerbiamàsis, galiù àš prisíekti sàvo gyvýbe! Esù tà patì moterìškė, kurì priẽš

tavė čià stovė̃jo maldáudama Viẽšpatį. Meldžiaũsi dė̃l šito berniùko. Ir̃ Viẽšpats išklaũsė màno maldãvimą — sùteikė mán, kõ prašiaũ jį̃. Àš ìšmeldžiau vaĩką kaĩp dóvaną, kuriõs reikaláuti sáu gãli Viẽšpats. Todė̃l tepriklaũso jìs Viẽšpačiui vìsą sàvo gyvẽnimą".

Ir̃ jiẽ teñ pagárbino Viẽšpatį.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė **Ps 1 Sam 2, 1. 4—5. 6—7. 9abcd (P.: 1a)**

P. Màno širdìs džiaũgiasi Viẽšpačiu, Gélbėtoju màno.

1 Màno širdìs džiaũgiasi Viẽšpačiu:
Diẽvas mán teĩkia stiprýbę.
Džiū̃gauju príešus nuveĩkęs —
Viẽšpatie, tù mán padė̃jai. — **P.**

4 Stiprių̃jų galýbė sudū̃žta,
silpníeji jėgà apsijúosia.
5 Sotíeji darbúojas dė̃l dúonos,
jõs álkę daugiaũ nebeskur̃sta.
Tà, kurì bùvo bevaĩkė, pagim̃do septýnis,
vaikìngoji štaĩ nužydė̃jo. — **P.**

6 Mirtìs ir̃ gyvýbė — ìš Viẽšpaties rañkų.
Mirtiẽs viešpatìjon nuvẽdęs, ìš jõs ir̃ grąžìna.
7 Taĩ Viẽšpats padãro vargšù ir̃ turtìngu,
jìs žmõgų pažẽmina, jìs ir̃ išáukštin. — **P.**

8 Jìs pàkelia var̃gšą ìš dùlkių,
ìš pelenų̃ ištráukia betur̃tį.
Jám sė̃stis pasiū́lo kartù sù didžiū̃nais,
garbìngą jám pàrenka viẽtą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Taũtų karãliau, Bažnýčios akmeniẽ kertìni,
ateĩk ir̃ išgélbėk žmõgų,
tàvo ìš žẽmių sukùrtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija **Lk 1, 46—56**

Didžių dalykų padarė man Visagalis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Marijà prabìlo:

„Màno síela šlóvina Viẽšpatį, màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju, nès jìs pàžvelgė į̃ sàvo nuolañkią tarnáitę. Štaĩ nuõ dabar̃ paláiminta manè vadiñs vìsos kar̃tos, nès didžių̃ dalỹkų padãrė mán Visagãlis, ir̃ šveñtas yrà jõ var̃das!

Jìs malonìngas ìš kartõs į̃ kar̃tą tíems, kuriẽ jõ klaũso. Jìs paródo sàvo rañkos galýbę ir̃ išsklaĩdo išdidžiõs širdiẽs žmónes. Jìs nùmeta galiū́nùs nuõ sóstų ir̃ išáukština mažúosius. Álkstančius gėrýbėmis apdovanója, turtuoliùs tuščiomìs paléidžia.

Jìs ìštiesė pagálbos rañką sàvo tar̃nui Izraèliui, kàd minė̃tų jõ gailestingùmą, kaĩp bùvo žadė̃jęs mū́sų prótėviams — Abraõmui ir̃ jõ palikuonìms per̃ ámžius".

Marijà ìšbuvo pàs Elzbiẽtą apiẽ trìs mė̃nesius, õ paskuĩ sugrį̃žo į̃ sàvo namùs.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

GRUODŽIO 23 D.

Pirmasis skaitinys **Mal 3, 1—4. 23—24**

Atsiųsiu pranašą Eliją prieš ateinant Viešpaties dienai

Ìš prãnašo Malachìjo knỹgos.

„Štaĩ àš siunčiù sàvo skelbė̃ją, kàd jìs mán kẽlią nutiẽstų. Ir̃ ū́miai į̃ sàvo šventỹklą ateĩs Valdõvas, kuriõ jū̃s trókštate, sándoros pasiuntinỹs, kuriõ jū̃s nórite. Štaĩ

jìs ateĩna! — sãko kareivìjų Viẽšpats. — Tačiaũ kàs ištveȓs jõ atėjìmo diẽną? Iȓ kàs išlaikỹs, kaĩ jìs pasiródys? Màt jìs kaĩp lýdytojo ugnìs, kaĩp skalbė̃jų šármas. Jisaĩ atsisė̃s tirpdýti iȓ valýti sidãbro: švariùs padarỹs Lèvio sū́nus, išgrýnins lýg áuksą iȓ sidãbrą. Tadà jiẽ kaĩp dẽra aukõs Viẽšpačiui ãtnašas. Iȓ Viẽšpačiui bùs malonì Jùdo iȓ Jerùzalės aukà, kaĩp senóvės laikaĩs, kaĩp seniaĩ praė̃jusiais mẽtais.

Štaĩ àš jùms prãnašą Elìją atsių̃siu, priẽš Viẽšpaties diẽnai ateĩnant — diẽnai didìngai iȓ baĩsiai. Jìs šìrdį tėvų̃ vẽl nukreĩps į̃ vaikùs iȓ šìrdį vaĩkų — į̃ jų̃ tėvùs; kitaĩp àš atė̃jęs prakéikčiau tą̃ šãlį".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 24, 4bc—5ab. 8—9. 10 ir 14 (P. Lk 21, 28)

P. Atsitiẽskite iȓ pakélkite gálvas,
nès jū́sų išvadãvimas artì.

4 Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti.
5 Vèsk manè sàvo tiesà, tù manè lãvink, —
jùk tù esì màno Gélbėtojas iȓ Diẽvas. — **P.**

8 Tiesùs, malonùs yrà Viẽšpats,
tõ dẽlei klýstantiems kẽlią paródys.
9 Kuklių̃jų mintìs kreĩps į̃ tiẽsą,
sàvo keliù mókys eĩt nuolankiúosius. — **P.**

10 Eĩgiasi Viẽšpats teisìngai iȓ gailestìngai
sù taĩs, kàs jõ Sándoros iȓ įsãkymų laĩkos.
14 Viẽšpats sàvo gerbė̃jams — kaĩp draũgas,
sàvo mintìs iȓ Sándorą sàvo jíems ródys. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Tautų̃ karãliau, Bažnýčios akmeniẽ kertìni,
ateĩk ir̃ išgélbėk žmõgų,
tàvo iš žẽmių sukùrtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija **Lk 1, 57—66**

Jono Krikštytojo gimimas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Elzbiẽtai atẽjo mẽtas gimdýti, ir̃ jì susiláukė sūnaũs. Jõs kaimýnai ir̃ gìminės, išgir̃dę, kókią dìdžią malónę bùvo suteĩkęs jái Viẽšpats, džiaũgėsi kartù sù jà.

Aštuñtą diẽną jiẽ susiriñko berniùko apipjáustyti ir̃ norė̃jo jį̃ pavadìnti tė̃vo vardù — Zacharijù. Mótina pasipríešino: „Õ, nè! Jìs vadiñsis Jõnas".

Kitì jái sãkė: „Bèt kàd niẽkas tàvo giminėjè netùri šito var̃do".

Jiẽ ženklaĩs pakláusė tė̃vą, kaĩp jìs norė̃tų pavadìnti kū̃dikį. Šìs, pareikalãvęs rãšomosios lentẽlės, užrãšė: „Jõ var̃das — Jõnas". Visì stebė̃josi. Tuõj pàt atsivė̃rė jõ lū́pos, atsirìšo liežùvis, ir̃ jìs ė̃mė kalbė́ti, šlóvindamas Diẽvą.

Visùs kaimýnus àpėmė báimė, ir̃ põ vìsą Judė̃jos kalnýną sklìdo kal̃bos apiẽ šiuõs į́vykius. Visì girdė̃jusieji dė̃josi taĩ į̃ širdį̃ ir̃ klausinė̃jo: „Kaĩp manaĩ, kàs bùs iš tõ vaĩko?" Jį̃ tikraĩ globójo Viẽšpaties rankà.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

GRUODŽIO 24 D.

Ryto Mišioms

Pirmasis skaitinys 2 Sam 7, 1—5. 8b—12. 14a. 16

Dovydo karalystė Viešpaties dėka tvers amžiais

Ìš antrõsios Samuèlio knỹgos.

Dóvydas gyvẽno sàvo rūmuose, ir̃ Viẽšpats jám bùvo suteĩkęs ramýbę nuõ visũ̜ jõ príešų apliñkui. Kar̃tą karãlius tãrė prãnašui Natãnui: „Àš gyvenù štaĩ kèdriniuose rūmuose, õ Diẽvo skryniâ palapìnėje stóvi".

Natãnas karãliui atsãkė: „Vìsa, ką̃ ketinì, ir̃ darýk, nès Viẽšpats yrà sù tavim̃".

Tačiaũ tą̃ nãktį pasíekė Natãną Viẽšpaties žõdis: „Eĩk ir̃ pranèšk màno tar̃nui Dóvydui: ‚Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats: Nejaũgi tù nóri mán pastatýti namùs, kàd juosè àš gyvénčiau? Tavè àš pàėmiau nuõ bandõs ìš ganỹklos, kàd bū́tumei màno tautõs Izraèlio vadõvas. Buvaũ sù tavimì visuosè tàvo žỹgiuose, tàvo akìvaizdoje sutriùškinau visùs tàvo príešus ir̃ tàvo var̃dą padariaũ didìngą, prilýgstantį var̃dui pasáulio didžiū̃nų.

Àš parū́pinau viẽtą sàvo taũtai Izraèliui ir̃ taĩp ją̃ įkùrdinau, jóg saũgiai gyvénti sàvo viẽtoje galė̃tų ir̃ báimės nekę̃stų. Nedõrėliai jõs nebespaũs kaĩp anksčiaũ,— nuõ tadà, kaĩ àš sàvo taũtai Izraèliui paskýriau teisė̃jus. Táu sùteikiau ramýbę nuõ visũ tàvo príešų. Dabar̃ táu Viẽšpats prànešа pàts táu namùs pastatýsiąs.

Kaĩ, tàvo dienóms pasibaĩgus, ilsė́sies pàs tėvùs, àš tàvo pãlikuonį, kìlusį ìš tavę̃s, paskirsiu tàvo įpėdiniu ir̃ sutvìrtinsiu jõ karalỹstę. Àš bū́siu jám tė̃vas, õ jis mán — sūnùs.

Tàvo namaĩ ir̃ tàvo karalỹstė màno dėkà tver̃s ámžiais; tàvo sóstas visadà bùs tvìrtas' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 88, 2—3. 4—5. 27 ir 29 (P.: 2a)**

P. Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius.

2 Àš, Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius,
kartų̃ kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.
3 Jùk pasakýta:
„Sántarvės malónė užtìkrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo tar̃nui, prisíekiau:
5 ‚Gìminę tàvo ámžiams sukū́riau,
kartų̃ kartomìs tvẽriantį sóstą táu pastatýsiu'. — **P.**

27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tėvas, tù màno Diẽvas
iř príebėga mán išsigélbėt'.
29 Jõ gìminei léisiu gyvúoti peř ámžius,
ilgaĩ kaĩp dangùs stovė̃s jõjo sóstas". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Aušrìne žvaĩgžde,
amžinõsios šviesõs spindesỹ,
teisingùmo sáule,
ateĩk iř apšviẽsk, kuriẽ tū́no tamsýbėse
iř mirtiẽs šešė̃lyje. — **P.** Aleliùja.

Evangelija **Lk 1, 67—79**

Apsireiškė mums lyg saulė iš dangaus aukštybių

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jõno tė̃vas Zacharìjas tãpo kùpinas Šventõsios Dvã-
sios iř ė̃mė pranašáuti:
„Šlovė̃ Viẽšpačiui, Izraèlio Diẽvui, kàd aplañkė sàvo
taũtą iř àtnešė jái išvadãvimą. Jìs pažãdino gélbėtoją

mùms galìngą sàvo tar̃no Dóvydo namuosè, kaĩp nuõ senų̃ senóvės bùvo skélbęs sàvo šventų̃jų pranašų̃ lū́pomis, jóg mùs išgélbės nuõ príešų ir̃ iš rañkos tų̃, kuriẽ mū́sų nekeñčia. Tuõ jìs ródo mū́sų prótėviams gailestingùmą ir̃ atsìmena sàvo šveñtąją sándorą — príesaiką, dúotą mū́sų tė̃vui Abraõmui, jóg leĩs mùms, išvadúotiems iš príešų rañkos, bè báimės jám tarnáuti per̃ vìsą gyvẽnimą šventumù ir̃ teisumù jõ akysè.

Õ tù, vaikẽli, bū́si vadìnamas Aukščiáusiojo prãnašu, nès tù eĩsi pirmà Viẽšpaties jám kẽlio nutiẽsti; tù mókysi jõ žmónes išgãnymo mókslo, kàd bū́tų atléistos jiems núodėmės dė̃l dìdžio mū́sų Diẽvo gailestingùmo, kuris apsiréiškė mùms lýg sáulė iš dangaũs aukštýbių, kàd apšviẽstų tū́nančius tamsojè ir̃ mirtiẽs ūksmėjè, kàd mū́sų žingsniùs pakreĩptų į̃ ramýbės kẽlią".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KALĖDŲ LAIKAS

Šventės 71

Šiokiadieniai 85

Vietoj kiekvieną dieną pateikiamos atliepiamosios psalmės su priegiesmiu ir posmelio prieš evangeliją galima jų tekstus imti iš p. 317, 318—319 ir 329—330.

I sekmadienis po Kalėdų
(arba gruodžio 30 d.)

ŠVENTOJI ŠEIMA: JĖZUS, MARIJA, JUOZAPAS

A metais — viskas kaip „Skaitiniuose ABC", p. 59—62.

B METAIS

Skaitiniai prieš evangeliją — kaip A metais, bet galima imti ir šiuos:

Pirmasis skaitinys Pr 15, 1—6; 21, 1—3

Tas, kuris kils iš tavojo kūno, bus tavo paveldėtojas

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Per̃ víeną regė̃jimą pasigir̃do Abrãmui Viẽšpaties žõdis: „Tù nesibáimink, Abrãmai! Àš — tàvo skỹdas; tavàsis ãtlygis bùs labaĩ dìdis".

Abrãmas atsìliepė: „Viẽšpatie, àk màno Viẽšpatie, ką̃ gì galė̃tum mán dúoti, jéigu àš mir̃siu bevaĩkis..." Abrãmas pridū́rė: „Jùk mán tù nèdavei pãlikuonio; dabar̃ màno į̇pėdiniu tàps Eliezèras Damaskiẽtis, màno vérgas".

Ir̃ jám pasigir̃do Viẽšpaties žõdis: „Nè, nè jìs bùs tàvo paveldė̃tojas, õ tàs, kurìs kil̃s ìš tãvojo kū́no, bùs tàvo paveldė̃tojas". Ir̃, jį̃ išsivẽdęs į̃ laũką, jìs tęsė̃: „Pažvel̃k į̃ dañgų ir̃ suskaitýk žvaigždès, jéigu įsténgsi jàs suskaitýti". Paskuĩ pasãkė: „Tokiẽ gausìngi bùs tàvo pãlikuonys". Abrãmas tikė̃jo Viẽšpačiu, ir̃ šìs taĩ įskaĩtė jám į̃ teisùmą.

Viẽšpats aplañkė Sãrą, kaĩp bùvo žadė̃jęs,— sùteikė jái, apiẽ ką̃ bùvo kalbė̃jęs. Sarà tãpo nėščià ir̃ Abraõmui senãtvėje pagim̃dė sū́nų Diẽvo nuródytu laikù. Abraõmas Sãros pagimdýtą jám sū́nų pràminė Izaokù.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 1b—2. 3—4. 5—6. 8—9 (P.: 7a. 8a)

P. Diẽvas mùms yrà Viẽšpats,
ámžiais jìs àtmena sándorą sàvo.

1 Svéikinkit Viẽšpaties šveñtąjį var̃dą,
skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus.

2 Jū̃s jám giedókit ir̃ grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą. — **P.**

3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties il̃gis.
4 Žvel̃kit į̃ Viẽšpatį, į̃ jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit. — **P.**

5 Vìs atsimiñkit jõ nuostabiùs dárbus,
jõ stebuklùs, jõ lū́pų tar̃tą sprendìmą.
6 Jū̃s, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jū̃s, jõ rinktìniai, Jokū̃bo vaikáičiai! — **P.**

8 Ámžiais jìs àtmena sándorą sàvo,
pãžadą, dúotą kartóms tūkstantìnėms:
9 sùtartį, sù Abraomù sudarýtą,
príesaiką, dúotą kilniám Izaõkui. — **P.**

Antrasis skaitinys Žyd 11, 8. 11—12. 17—19

Abraomo, Saros ir Izaoko tikėjimas

Ìš l á i š k o Ž ỹ d a m s.

Tikė̃damas Abraõmas paklaũsė liepìmo keliáuti į̃ šãlį, kurią̃ turė̃jo paveldė̃ti, ir̃ išvỹko, nežinódamas, kur̃ eĩnąs.

Tikẽdama ir̃ patì Sarà gãvo gãlią tàpti nėščià, nepáisant senývo ámžiaus; jì pasitikė̃jo tuõ, kurìs bùvo dãvęs pãžadą. Ir̃ todė̃l ìš víeno výro, ir̃ nèt apmìrusio, gìmė pãlikuonys, „gausūs, tar̃tum dangaũs žvaĩgždės, ir̃ nesuskaĩtomi, kaĩp jū́ros pakrántės smil̃tys".

Tikẽdamas Abraõmas atnašãvo Izaõką, kaĩ bùvo mėginamas. Jìs rýžosi paaukóti nèt víengimį sū́nų,— jìs, kurìs bùvo gãvęs pãžadus, kuriám bùvo pasakýta: „Táu bùs duoti pãlikuonys ìš Izaõko".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Posmelis prieš evangeliją — Žyd 1, 1—2

P. Aleliùja. — Daũgel kar̃tų praeityjè Diẽvas yrà kalbė̃jęs
mū́sų prótėviams per̃ prãnašus,
õ šiomìs dienomìs jìs prabìlo
į̃ mùs per̃ Sū́nų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija — Lk 2, 22. (23—38). 39—40

Vaikelis augo, darėsi pilnas išminties

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ L ù k ą.

Pasibaĩgus Mõzės Įstãtymo nustatýtoms apsivãlymo dienóms, Juõzapas ir̃ Marijà nùnešė kū̃dikį į̃ Jerùzalę paaukóti Viẽšpačiui,

— kaĩp parašýta Viẽšpaties Įstãtyme: „Kiekvíenas pìrmgimis berniùkas bùs pàšvęstas Viẽšpačiui",—
ir̃ dúoti aũką, kaĩp pasakýta Viẽšpaties Įstãtyme: „Pórą purplė̃lių arbà dù balandžiukùs".

Jerùzalėje gyvẽno žmogùs, vardù Simeònas. Jìs bùvo teisùs ir̃ dievobáimingas výras, láukiantis Izraèlio pagúo-

dos, ir̃ Šventóji Dvasià bùvo sù juõ. Jám bùvo Šventõsios Dvãsios apréikšta, kàd jìs nemir̃siąs, kõl pamatýsiąs Viẽšpaties Mesìją.

Šventõsios Dvãsios parãgintas, jìs atė̃jo dabar̃ į̃ šventỹklą. Į̃nešant gimdýtojams kū̃dikį Jė̃zų, kàd pasiel̃gtų, kaĩp Į̃stãtymas reikaláuja, Simeònas jį̃ pàėmė į̃ rankàs, šlóvino Diẽvą ir̃ sãkė:

„Dabar̃ galì, Valdõve, kaĩp buvaĩ žadė̃jęs, léisti sàvo tar̃nui ramiaĩ iškeliáuti, nès màno ãkys išvýdo tàvo išgélbėjimą, kurį̃ tù pàrengei visų̃ tautų̃ akìvaizdoje: šviẽsą pagónims apšviẽsti ir̃ tavõsios Izraèlio tautõs gar̃bę".

Kū̃dikio tė̃vas ir̃ mótina stebė̃josi tuõ, kàs bùvo apiẽ jį̃ kal̃bama. Õ Simeònas paláimino juõs ir̃ tãrė mótinai Marìjai: „Štaĩ šìs skìrtas daũgelio Izraèlyje nupuolìmui ir̃ atsikėlìmui. Jìs bùs prieštarãvimo ženklas,— ir̃ tàvo pačiõs síelą pérvers kalavìjas,— kàd bū́tų àtskleistos daũgelio širdžių̃ miñtys".

Teñ bùvo ir̃ prãnašė Onà, Fanuèlio duktė̃ ìš Asèro giminė̃s. Jì bùvo vìsiškai susẽnusi. Põ mergỹstės jì išgyvẽno septýnerius metùs sù výru, õ paskuĩ našláudama suláukė aštúoniasdešimt ketverių̃ mẽtų. Jì nesitráukdavo ìš šventỹklos, tarnáudama Diẽvui per̃ dienàs ir̃ naktìs pãsninkais beĩ maldomìs. Ir̃ jì, tuõ pàt metù priẽjusi, šlóvino Diẽvą ir̃ kalbė̃jo apiẽ kū̃dikį visíems, kuriẽ láukė Jerùzalės išvadãvimo.

Atlìkę vìsa, kõ reikalãvo Viẽšpaties Į̃stãtymas, jiẽ sugrį̃žo į̃ Galilė̃ją, į̃ sàvo miẽstą Nazarètą.

Vaikẽlis áugo ir̃ stiprė̃jo; jìs dãrėsi pìlnas išmintiẽs, ir̃ Diẽvo malónė bùvo sù juõ.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

C METAIS

Skaitiniai prieš evangeliją — kaip A metais, bet galima imti ir šiuos:

Pirmasis skaitinys **1 Sam 1, 20—22. 24—28**

Samuelis tepriklauso Viešpačiui visą savo gyvenimą

Ìš pirmõsios Samuèlio knỹgos.

Atė̃jus mẽtui, Hanà pagim̃dė sū́nų ir̃ pràminė Samueliù, „nès, — jì taĩp sãkė,— àš ìšmeldžiau jį̃ iš Viẽšpaties".

Põ tõ Èlkanai sù visà šeimýna vẽl išsiruõšus aukóti Viẽšpačiui mẽtinės atnašõs ir̃ pažadė̃tų gėrýbių, Hanà sù juõ nebevỹko, tìk sàvo výrui pasãkė: „Vaikẽlį àš paaukósiu tìk nujùnkiusi; tadà jìs tegùl stója Viẽšpaties akìvaizdon ir̃ teñ visuomèt pasiliẽka".

Nujùnkiusi sū́nų Samuèlį, Hanà iškeliãvo sù juõ į̃ Šìlą; kartù jì pasìėmė treĩgį jautùką ir̃ saĩką mìltų beĩ vỹnmaišį vỹno. Jì nùvedė vaĩką į̃ Šìlą Viẽšpaties šventóvėn. Tasaĩ tebebùvo dár vìsiškai jáunas. Jautùką jiẽ teñ papjóvė kaĩp aũką, õ berniùką pérdavė Èliui.

Tuomèt Hanà prabilo: „Atléisk, gerbiamàsis, galiù àš prisíekti sàvo gyvýbe! Esù tà patì moterìškė, kurì priẽš tavè čià stovė̃jo maldáudama Viẽšpatį. Meldžiaũsi dė̃l šìto berniùko. Ir̃ Viẽšpats išklaũsė màno maldãvimą — sùteikė mán, kõ prašiaũ jį̃. Àš ìšmeldžiau vaĩką kaĩp dóvaną, kuriõs reikaláuti sáu gãli Viẽšpats. Todė̃l tepriklaũso jìs Viẽšpačiui vìsą sàvo gyvẽnimą".

Ir̃ jiẽ teñ pagárbino Viẽšpatį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 2—3. 5—6. 9—10 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna.

2 Kaĩp mielà mán tàvo buveĩnė,
dangaũs kariúomenių Viẽšpatie!
3 Síela mán il̃gisi, al̃psta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs ir̃ màno kū́nas
džiū́gaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.
6 Laimìngas žmogùs, kurį̃ rẽmia tàvo pagálba,
kurìs šveñtąją viẽtą lankýti panū́do. — **P.**

9 Õ dangaũs kariúomenių Diẽve, išgir̃sk màno mal̃dą!
Tegù ją̃ tàvo aũsys pagáuna, Diẽve Jokū̃bo!
10 Tù mū́sų skỹdas, õ Diẽve! Malõniai pažvel̃ki,
pažvel̃ki į̃ véidą sàvo pateptìnio. — **P.**

Antrasis skaitinys 1 Jn 3, 1—2. 21—24

Mes vadinamės Dievo vaikai — ir esame!

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Žiūrė̃kite, kókia méile apdovanójo mùs Tė̃vas: mẽs vadìnamės Diẽvo vaikaĩ — ir̃ ẽsame! Pasáulis nepažį́sta mū́sų, nès ir̃ jõ nepažìno.

Mylimíeji, mẽs dabar̃ ẽsame Diẽvo vaikaĩ, bèt dár nepasiródė, kàs bū́sime. Mẽs žìnome, kàd, kaĩ pasiródys, bū́sime panãšūs į̃ jį̃, nès matýsime jį̃ tókį, kóks jìs yrà.

Mylimíeji, jéi širdìs mū́sų nesmer̃kia, mẽs ramiaĩ pasìtikime Dievù ir̃ gáuname ìš jõ, kõ prãšome, nès laĩkomės jõ įsãkymų ir̃ dãrome, kàs jám patiñka. Õ štaĩ jõ

įsãkymas: kàd tikė̃tume jõ Sūnaũs Jė̃zaus Krìstaus var̃dą ir̃ mylė̃tume vienì kitùs, kaĩp jõ įsakýta. Kàs laĩkosi jõ įsãkymų, pasiliẽka Dievè ir̃ Diẽvas jamè. Õ kàd jìs mumysè pasiliẽka, mẽs žìnome ìš Šventõsios Dvãsios, kurią̃ jìs mùms dãvė.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja. — Atvérk, Viẽšpatie, mū́sų širdį̀
tàvo Sūnaũs žõdžiams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 2, 41—52

Gimdytojai rado Jėzų tarp mokytojų

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ L ù k ą.

Jė̃zaus gimdýtojai kasmẽt eĩdavo į̃ Jerùzalę švę̃sti Velýkų. Kaĩ Jė̃zui sukãko dvýlika mẽtų, šveñtės pãpročiu jiẽ nuvỹko į̃ Jerùzalę. Ìškilmėms pasibaĩgus ir̃ jíems grį̃žtant atgal̃, vaĩkas Jė̃zus pasilìko Jerùzalėje, bèt gimdýtojai tõ nepastebė́jo. Manýdami jį̃ ẽsant keleĩvių būryjè, jiẽ nuė̃jo dienõs kẽlią, paskuĩ pradė́jo jõ ieškóti tar̃p giminių̃ beĩ pažį́stamų̃. Nesurãdę grį̃žo jõ beieškódami į̃ Jerùzalę.

Pagaliaũ põ trijų̃ dienų̃ rãdo jį̃ šventỹkloje, sė́dintį tar̃p mókytojų, besiklaũsantį jų̃ ir̃ juõs beklausinė̃jantį. Visì, kuriẽ jį̃ girdė́jo, stebė́josi jõ išmãnymu ir̃ atsãkymais.

Pamãtę jį̃, gimdýtojai labaĩ nustẽbo, ir̃ jõ mótina jám tãrė: „Vaikẽli, kám mùms taĩp padareĩ?! Štaĩ tàvo tė̃vas ir̃ àš sù síelvartu íeškome tavę̃s".

Õ jìs atsãkė: „Kám gì manę̃s íeškote? Ar̃gi nežinójote, kàd mán reĩkia bū́ti sàvo Tė̃vo reikaluosè?"

Bèt jiẽ nesuprãto jõ žõdžių.

Jė̃zus iškeliãvo sù jaĩs ir̃ grį̃žo į̃ Nazarètą. Jìs bùvo jíems klusnùs. Jõ mótina laĩkė visùs įvykius sàvo širdyjè.

Õ Jė̃zus áugo išmintimì, mẽtais ir̃ malóne Diẽvo ir̃ žmonių̃ akysè.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

Sekmadienis po sausio 6 d.

KRISTAUS KRIKŠTAS

A metais — viskas kaip „Skaitiniuose ABC", p. 78—80.

B METAIS

Skaitiniai prieš evangeliją — kaip A metais, bet galima imti ir šiuos:

Pirmasis skaitinys Iz 55, 1—11

Ateikite prie vandens, klausykitės — ir jūs gyvensite

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Visì, kuriẽ trókštate, ateĩkite priẽ vandeñs! Teateĩna ir̃ tiẽ, kuriẽ pinigų̃ netùri! Įsigýkite dúonos ir̃ válgykite! Ateĩkite, įsigýkite vỹno ir̃ píeno — véltui, bè sidãbro! Kodė̃l sidabrù jū̃s mókate ùž taĩ, kàs nepamaitìna, ir̃ sàvo ùždarbiu — kàs nepasótina? Todė̃l jū̃s manę̃s paklausýkite — ir̃ válgysite geriáusią maĩstą, gardžiúositės skaniáusiais val̃giais!

Ateĩkite pàs manè, ausìs ištem̃pę klausýkitės — ir̃ jū̃s gyvénsite. Àš ámžiną sándorą sù jumìs sudarýsiu,

remdamasis malóne, paródyta Dóvydui. Štaĩ liùdytoju tautóms àš jį padariaũ, genčių̃ kunigáikščiu ir̃ valdýtoju. Ir̃ tù pašaũksi tautàs, kurių̃ nepažį́sti: ir̃ taũtos, kuriõs tavę̃s nepažį́sta, bė̃gs pàs tavè — dė̃l Viẽšpaties, tãvojo Diẽvo, ir̃ Izraèlio Šveñtojo, nès jìs táu suteĩks tókią gar̃bę.

Ieškókite Viẽšpaties, nès jìs léidžiasi rañdamas; šaũkitės jõ, nès jisaĩ artì! Tepaliẽka nusidė́jėlis sãvąjį kẽlią, nedõrėlis — savúosius kė̃slus! Tegrį̃žta pàs Viẽšpatį, kàd jõ pagailė̃tų, pàs mū́sąjį Diẽvą, didžiaĩ gailestìngą. Màno miñtys — nè jū́sų miñtys, ir̃ jū́sų keliaĩ — nè màno keliaĩ,— Viẽšpaties žõdis. Kaĩp áukštas dangùs viršum̃ žẽmės, taĩp màno keliaĩ vir̃šija jū́sų keliùs, ir̃ màno miñtys — jū́sų mintìs.

Kaĩp lietùs ir̃ sniẽgas nukriñta ìš dangaũs ir̃ tenaĩ nebegrį̃žta, bèt drėkìna žẽmę, kàd dýgtų ir̃ žéltų, kàd teĩktų sė̃klos sėjė́jui ir̃ dúonos válgytojui, taĩp žõdis, išeĩnąs ìš màno burnõs: jisaĩ pàs manè nesugrį̃žta ber̃gždžias: įvýkdo, kõ nóriu, atliẽka, kõ siųstas".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Iz 12, 2—3. 4bcd. 5—6 (P.: 3)

P. Džiaũgdamies sémsite vándenį ìš versmių̃ išganìngų.

2 Štaĩ manè gélbėja Diẽvas;
juõ pasikliáusiu ir̃ nedrebė̃siu.
Viẽšpats — màno jėgà ir̃ stiprýbė —
jìs manè išgélbėjo.
3 Džiaũgdamies sémsite vándenį
ìš versmių̃ išganìngų. — **P.**

4 Dėkókite Viẽšpačiui!
Šaũkitės jõ var̃do!
Skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus,
áukštinkite jõ kil̃nųjį var̃dą! — **P.**

5 Šlóvinkite Viẽšpatį: nuostabių̃ darbų̃ jìs padãrė;
tegùl visà žẽmė taĩ žìno.
6 Džiū́gauki, krýkštauk, Siòne,—
dìdis tavyjè Izraèlio Šventàsis. —

P. Džiaũgdamies sémsite vándenį ìš versmių̃ išganìngų.

Antrasis skaitinys 1 Jn 5, 1—9

Dvasia, vanduo ir kraujas

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Kiekvíenas, kàs tìki, jóg Jẽzus yrà Mesìjas, yrà gìmęs ìš Diẽvo, iñ kiekvíenas, kurìs mýli Diẽvą Gimdýtoją, mýli iñ ìš jõ gìmusįjį. Ìš tõ pažį́stame mýlį Diẽvo vaikùs, kàd mýlime Diẽvą iñ jõ įsãkymus výkdome. Nès taĩ iñ yrà Diẽvo méilė — jõ įsãkymus výkdyti. Õ jõ įsãkymai nėrà suñkūs.

Jùk kiekvíenas, kurìs gìmęs ìš Diẽvo, nùgali pasáulį, iñ štaĩ pérgalė, nùgalinti pasáulį: mū́sų tikė̃jimas! Õ kàs gì nùgali pasáulį, jéi nè tàs, kurìs tìki, kàd Jẽzus yrà Diẽvo Sūnùs?!

Tasaĩ yrà, kurìs atė̃jo peñ vándenį iñ kraũją: Jẽzus Krìstus; nè víen peñ vándenį, bèt peñ vándenį iñ kraũją. Iñ Dvasià taĩ paliùdija, nès Dvasià yrà tiesà.

Màt yrà trỹs liùdytojai: Dvasià, vanduõ iñ kraũjas, iñ šiẽ trỹs sùtaria.

Jéigu prìimame žmonių̃ liùdijimą, taĩ Diẽvo liùdijimas didèsnis. Õ Diẽvo liùdijimas toksaĩ: jìs yrà paliùdijęs apiẽ sàvo Sū́nų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 1, 29

P. Aleliùja. — Matýdamas ateĩnantį Jẽzų, Jõnas prabìlo: „Štaĩ Diẽvo Avinė̃lis, kurìs naikìna pasáulio núodėmę!" — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 1, 7—11

Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jõnas skélbė: „Põ manę̃s ateĩna galingèsnis ùž manè — àš neveȓtas pasileñkęs atrìšti jõ kùrpių diržė̃lio. Àš jùs krikštijau vándeniu, õ jìs krìkštys jùs Šventą́ja Dvasià".

Tomìs dienomìs atė̃jo Jẽzus ìš Galilė́jos Nazarèto, iȓ Jõnas jį̃ pakrìkštijo Jordanè. Võs tìk išbrìdęs ìš vandeñs, Jẽzus pamãtė prasìveriant dañgų iȓ Dvãsią taȓsi balañdį, nusiléidžiančią añt jõ. Iȓ ìš dangaũs pasigiȓdo balsas: „Tù màno mylimàsis Sūnùs, tavimì àš gėriúosi".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

C METAIS

Skaitiniai prieš evangeliją — kaip A metais, bet galima imti ir šiuos:

Pirmasis skaitinys Iz 40, 1—5. 9—11

Apsireikš Viešpaties šlovė, išvys ją visas pasaulis

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

„Ramìnkite, gúoskite mãnąją taũtą,— sãko jū́sų Diẽvas.— Prabilkite į̃ širdį Jerùzalei iȓ šaũkite jái, kàd jõs

lãžas pasìbaigė, skolà sumokėta. Jì dvìgubai gãvo ìš Viẽšpaties rañkų ùž visàs sàvo núodėmes".

Balsas šaũkia: „Peř dỹkumą tiẽskite Viẽšpačiui kẽlią! Peř týrus išvèskite mūsų Diẽvui tãką! Kiekvíenas slėnỹs tegù bũna užpìltas, kiekvíenas kálnas beĩ kalnẽlis — nùkastas. Kuř kreĩva, tebũna ištiẽsinta, kalvóta — išlýginta! Tuomèt apsireĩkš Viẽšpaties šlovẽ, išvỹs ją̃ vìsas pasáulis. Tikraĩ taĩp kalbėjo Viẽšpaties lū́pos".

Užlìpk añt áukšto kálno, džiugiõsios naujíenos skelbėjau Siòne! Galìngai pakélk sàvo balsą, džiugiõsios naujíenos skelbėja Jerùzale! Pakélk, nebijók! Sakýk Jùdo miẽstams: „Štaĩ jū́sų Diẽvas! Štaĩ Viẽšpats Diẽvas ateĩs sù galià, iř jõjo rankà bùs valdìnga. Sù juõ štaĩ tiẽ, kuriuõs jìs užpelnė, jõ príekyje tiẽ, kuriuõs įsigìjo. Ganỹs kaĩp piemuõ sàvo bañdą, savą́ja rankà jìs suriñks ją̃. Nešiõs ėriukùs priẽ krūtìnės, vedžiõs vedeklès rūpestìngai".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 103, 1b—2. 3—4. 24—25. 27—28. 29—30 (P.: 1)

P. Tù, màno síela, Viẽšpatį šlóvink!
1 Viẽšpatie Diẽve, kóks esì dìdis,

1 Viẽšpatie Diẽve, kóks esì dìdis,
apsisiaũtęs grožiù iř kilnýbe!
2 Tavè sùpa šviesýbės apsiaũstas.
Kaĩp žýdrą núometą ìštiesei dañgų. — **P.**

3 Viřš jõ sùtvenkei vándenis, bū́stinę teñ įsikū́rei.
Añt debesų̃ atsisėdęs sáu skríeji,
vėtrų sparnaĩ tavè nẽša.
4 Vė́jus visuř siuntinė́ji,
sù tavim̃ ugniẽs liẽpsnos keliáuja. — **P.**

24 Viẽšpatie, kokià daugýbė tavų̃ sutvėrìmų!
Juõs išmintìngai sukū́rei, jų̃ pilnà žẽmė.

25 Štaĩ plỹti jū́ra bekrãštė,
õ kíek čià roplių̃ ropinė́ja,
kíek didelių̃ ir̃ mažýčių gyvū̃nų! — **P.**

27 Ìš tavę̃s láukia pẽno kàs gývas,
õ tù maitinì, kám kadà reĩkia.
28 Tù dalijì, ir̃ jiẽ paténkinti ìma,
ìš tàvo rañkos sóčiai maitìnas. — **P.**

29 Táu pasislė̃pus, jiẽ išsigą̃sta,
kriñta, kaĩ àtimi kvãpą, ir̃ dùlkėmis vir̃sta.
30 Atsiuntì tù sàvo dvãsią, ir̃ kỹla gyvýbė,
ir̃ atnaũjini žẽmės véidą. — **P.**

Antrasis skaitinys Tit 2, 11—14; 3, 4—7

Jis išgelbėjo mus Šventosios Dvasios atgimdančiu ir atnaujinančiu nuplovimu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Tìtui.

Išganìngoji Diẽvo malónė pasiródė visíems žmonė̃ms ir̃ móko mùs, kàd, atsisãkę bedievỹstės ir̃ pasáulio aistrų̃, santū̃riaĩ, teisìngai ir̃ maldìngai gyvéntume šiamè pasáulyje, laukdamì paláimintosios viltiẽs — mū́sų dìdžiojo Diẽvo beĩ Gélbėtojo Krìstaus Jė̃zaus šlovė̃s apsireiškìmo. Jìs atìdavė savè ùž mùs, kàd išpir̃ktų mùs ìš visókių nedorýbių ir̃ subùrtų sáu nuskaĩstintą taũtą, uõlią geríems darbáms.

Pasiródė mū́sų Gélbėtojo Diẽvo gerùmas ir̃ méilė žmonė̃ms. Jìs išgélbėjo mùs Šventõsios Dvãsios atgim̃dančiu ir̃ atnaũjinančiu nuplovimù, tìk nè dė̃l mū́sų atliktų̃ teisùmo darbų̃, bèt ìš sàvo gailestingùmo. Jìs mùms dõsniai išlíejo tõs Dvãsios per̃ mū́sų Išganýtoją Jė̃zų Krìstų, kàd, nutéisinti jõ malóne, tàptume viltimì ámžinojo gyvẽnimo paveldė̃tojais.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 3, 16

P. Aleliùja. — Ateĩs ùž manė̃ galingèsnis,— sãkė Jõnas: —
jisaĩ krìkštys jùs Šventą́ja Dvasià
iñ ugnimì. — P. Aleliùja.

Evangelija Lk 3, 15—16. 21—22

Kai Jėzus pasikrikštijęs meldėsi, atsivėrė dangus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Stiprė́jant žmonių̃ lū̃kesčiams iñ daũgeliui pradė́jus spėlióti, ar̃ čià kar̃tais nè Mesìjas, Jõnas visíems bylójo: „Àš, tiesà, krìkštiju jùs vándeniu, bèt ateĩs ùž manė̀ galingèsnis, kuriám àš never̃tas atrìšti kùrpių diržẽlio. Jisaĩ krìkštys jùs Šventą́ja Dvasià iñ ugnimì".

Kaĩ, vìsai taũtai krìkštijantis, iñ Jė̃zus pasikrìkštijęs mel̃dėsi, atsivė̃rė dangùs, iñ Šventóji Dvasià kū̃nišku pavìdalu nusiléido añt jõ tar̃si balañdis, õ bal̃sas ìš dangaũs prabìlo: „Tù màno mylimàsis Sūnùs, tavimì àš gėriúosi".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KALĖDŲ LAIKO ŠIOKIADIENIAI

SAUSIO 2 D.

Pirmasis skaitinys **1 Jn 2, 22—28**

Tepasilieka jumyse tai, ką girdėjote nuo pradžios

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Kàs yrà melãgis, jéigu nè tàs, kurìs neĩgia Krìstų ẽsant Mesìją? Tàs yrà iř Antikrìstas, nės jìs paneĩgia Tẽvą iř Sū́nų. Kiekvíenas, kàs neĩgia Sū́nų, netùri iř Tẽvo. Kàs išpažį̃sta Sū́nų, tàs tùri iř Tẽvą.

Tepasiliẽka jumysè taĩ, ką̃ girdė̃jote nuõ pradžiõs. Jéigu taĩ, ką̃ girdė̃jote nuõ pradžiõs, pasiliks jumysè, tadà jū̃s pasiliksite Sūnujè iř Tėvè. Štaĩ pãžadas, kurį̃ jìs pàts mùms yrà dãvęs,— amžinàsis gyvẽnimas. Àš taĩ parašiaũ apiẽ tuõs, kuriẽ norė̃tų jùs suklaidìnti.

Dė̃l jū́sų — Patepìmas, kurį̃ iš jõ ẽsate gãvę, jumysè liẽka, iř nereĩkia, kàd jùs kàs nórs mókytų, nės pàts jõ Patepìmas móko jùs vìsko, iř jìs yrà tiesà, õ nè mẽlas. Iř kaĩp jìs jùs pamókė, taĩp iř laikýkitės.

Taĩgi dabař, vaikẽliai, pasilikite jamè, kàd, kaĩ jìs pasiródys, turė̃tumėte pasitikė̃jimą iř, kaĩ ateĩs, nereikė̃tų sù gė̃da nuõ jõ pasitráukti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4 (P.: 3c)**

P. Mãto vìsas pasáulis išganìngąjį Diẽvo veikìmą.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!

Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. —

P. Mãto vìsas pasáulis išganìngąjį Diẽvo veikìmą.

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadė̃tą. — P.

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavė̃kitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū́gaukit, grókit! — P.

Posmelis prieš evangeliją Žyd 1, 1—2

P. Aleliùja. — Daũgel kar̃tų praeityjè Diẽvas yrà kalbė̃jęs
mū́sų prótėviams per̃ prãnašus,
õ galiáusiai šiomìs dienomìs jìs prabìlo
į̃ mùs per̃ Sū́nų. — P. Aleliùja.

Vietoj atskiroms dienoms pateikiamo posmelio prieš evangeliją galima imti iš žemiau nurodytų, **— žr. p. 329.**

Evangelija Jn 1, 19—28

Po manęs ateis tas, kuris buvo pirmiau už mane

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Tóks bùvo Jõno liùdijimas, kaĩ žỹdai iš Jerùzalės àtsiuntė pàs jį̃ kunigų̃ ir̃ levìtų pakláusti: „Kàs tù esì?"

Jìs prisipažìno nesigìndamas. Jìs prisipažìno: „Àš nesù Mesìjas!"

Jiẽ ir̃ vė̃l jį̃ kláusė: „Taĩ kàs gi tù? Gál Elìjas?"
Jìs atsãkė: „Nè!" —
„Taĩ gál tù prãnašas?"

Jìs atsãkė: „Nè!"

Tadà jiẽ tę̃sė: „Taĩ kàs gì tù, kàd mẽs galė́tume dúoti atsãkymą tíems, kuriẽ mùs siuñtė? Ką̃ sakaĩ apiẽ savè?"

Jìs tãrė: „Àš — týruose šaũkiančiojo bal̃sas: ,Taisýkite Viẽšpačiui kẽlią!', kaĩp yrà kalbė̃jęs prãnašas Izaìjas".

Atsiųstíeji bùvo ìš fariziẽjų. Jiẽ dár jį̃ klausinė̃jo: „Taĩ kám tù krìkštiji, jéi nesì neĩ Mesìjas, neĩ prãnašas?"

Jõnas jíems atsãkė: „Àš krìkštiju vándeniu. Õ tar̃p jū́sų stóvi tàs, kuriõ jū̃s nepažį́state, kurìs põ manę̃s ateĩs,— jám àš nevértas atrìšti kùrpių dir̃žẽlio".

Taĩ atsitìko Betãnijoje, anàpus Jordãno, kur̃ Jõnas krìkštijo.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

SAUSIO 3 D.

Pirmasis skaitinys **1 Jn 2, 29—3, 6**

Kas tik gyvena jame, tas nenusideda

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Jéi žìnote, kàd jìs teisùs, taĩ žinókite, jógei kiekvíenas, kurìs dãro teisýbę, ìš Diẽvo yrà gìmęs.

Žiūrė́kite, kókia méile apdovanójo mùs Tė́vas: mẽs vadìnamės Diẽvo vaikaĩ — ir̃ ẽsame! Pasáulis nepažį́sta mū́sų, nès ir̃ jõ nepažìno. Mylimíeji, mẽs dabar̃ ẽsame Diẽvo vaikaĩ, bèt dár nepasiródė, kàs bū́sime. Mẽs žìnome, kàd, kaĩ pasiródys, bū́sime panãšūs į̃ jį̃, nès matýsime jį̃ tókį, kóks jìs yrà.

Kiekvíenas, kàs tùri jamè tókią vìltį, skaĩstina pàts savè, nès ir̃ jìs yrà skaistùs. Kiekvíenas, kurìs dãro núodėmę, láužo įstãtymą. Núodėmė — taĩ įstãtymo láužymas.

Jū̃s žìnote, jóg Krìstus pasiródė, kàd pašãlintų núodėmes, ir̃ nėrà jamė núodėmės. Kàs tik gyvẽna jamė, tàs nenusìdeda, õ nẽ víenas nusidė̃jėlis jõ neregė̃jo ir̃ nepažìno.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 3cd—4. 5—6 (P.: 3c)

P. Mãto vìsas pasáulis išganìngąjį Diẽvo veikìmą.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

3 Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavė̃kitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū́gaukit, grókit! — **P.**

5 Viẽšpačiui skam̃binkit árfom,
giedókit, prìtariant kañkliams.
6 Trimìtų ir̃ rãgo balsaĩ tegù aĩdi,
Valdõvą Viẽšpatį gìrkit audrìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 1, 14. 12b

P. Aleliùja. — Žõdis tãpo kū́nu ir̃ gyvẽno tar̃p mū́sų.
Visíems, kuriẽ jį̃ prìėmė,
jis dãvė gãlią tàpti Diẽvo vaikaĩs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 1, 29—34

Štai Dievo Avinėlis!

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Matýdamas ateĩnantį Jė̃zų, Jõnas prabìlo: „Štaĩ Diẽvo Avinė̃lis, kurìs naikìna pasáulio núodėmę! Čià tasaĩ, apiẽ

kurį àš kalbė́jau: Põ manę̃s ateĩs výras, anksčiaũ ùž manè bùvęs, nès jìs pirmèsnis ùž manè. Àš jõ nepažinójau, bèt tám, kàd jìs bū́tų apréikštas Izraèliui, àš atė́jaũ ir̃ krìkštijau vándeniu".

Ir̃ Jõnas paliùdijo: „Àš mačiaũ Dvãsią, lýg balañdį nusiléidžiančią ìš dangaũs, ir̃ jì plevė̃no vir̃š jõ. Àš jõ nepažinójau, bèt tàs, kurìs manè pàsiuntė krìkštyti vándeniu, bùvo pasãkęs: ‚Añt kõ pamatýsi nusiléidžiančią ir̃ plevė̃nančią Dvãsią, tàs ir̃ bùs, kurìs krìkštys Šventą́ja Dvasià'. Àš taĩ mačiaũ ir̃ liùdiju, kàd šìtas yrà Diẽvo Sūnùs".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

SAUSIO 4 D.

Pirmasis skaitinys 1 Jn 3, 7—10

Jis negali nusidėti, nes yra gimęs iš Dievo

Ìš š v e ñ t o j o a p ã š t a l o J õ n o p i r m o j o l á i š k o.

Vaikė̃liai! Tegùl niẽkas jū́sų nesuklaidìna! Kàs teĩsiai el̃giasi, yrà teisùs, kaĩp ir̃ jisaĩ teisùs. Kàs dãro núodėmę, tàs ìš vélnio, nès vélnias vìsas núodėmėse nuõ pàt pradžiõs. Todė̃l ir̃ pasiródė Diẽvo Sūnùs, kàd vélnio dárbus sugriáutų.

Kàs yrà gìmęs ìš Diẽvo, nedãro núodėmės, nès jamè laĩkosi Diẽvo sė̃kla. Jìs negãli nusidė̃ti, nès yrà gìmęs ìš Diẽvo. Taĩp išaiškė̃ja Diẽvo vaikaĩ ir̃ vélnio vaikaĩ: tàs, kurìs el̃giasi neteĩsiai, nėrà ìš Diẽvo; taipõgi tàs, kurìs sàvo brólio nemýli.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 7—8. 9 (P.: 3c)

P. Mãto vìsas pasáulis išganìngąjį Diẽvo veikìmą.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinẽ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

7 Tekrýkštauja jū́ra ir̃ vìsa, kàs jū̃roj,
vìsas pasáulis ir̃ kàs jamè gývą.
8 Delnaĩs plókit, ùpės, upẽliai,
jū̃s, kalnaĩ, linksmaĩ jíems pritar̃kit. — **P.**

9 Priẽš Viẽšpatį Diẽvą, kaĩ jìs ateĩna,
kaĩ jìs ateĩna tvarkýti pasáulio.
Jìs tvar̃ko pasáulį teisìngai,
žmonìją val̃do kaĩp dẽra. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 1, 1—2

P. Aleliùja. — Daũgel kar̃tų praeityjè Diẽvas yrà kalbė́jęs
mū́sų prótėviams per̃ prãnašus,
õ galiáusiai šiomìs dienomìs jìs prabìlo
į mùs per̃ Sū́nų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 1, 35—42

Radome Mesiją!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Tenaĩ vė̃l stovė̃jo Jõnas ir̃ dù jõ mokiniaĩ. Išvýdęs ateĩnantį Jė̃zų, jìs tãrė: „Štaĩ Diẽvo Avinė̃lis!" Išgir̃dę tuõs žodžiùs, abù mokiniaĩ nuė̃jo pãskui Jė̃zų.

Õ jìs atsìgręžė ir̃, pamãtęs juõs sẽkant, pakláusė: „Kõ íeškote?"

Jiẽ atsãkė: „Rãbi (taĩ réiškia: „Mókytojau"), kur̃ gyveni?"

Jìs tãrė: „Ateĩkite ir̃ pamatýsite". Tadà jiẽdu nuė̃jo, pamãtė, kur̃ jìs gyvẽna, ir̃ tą̃ diẽną praléido pàs jį̇̃. Bùvo maždaũg dešimtà valandà.

Víenas ìš tų̃ dviejų̃, kuriẽ girdė̃jo Jõno žodžiùs ir̃ nuė̃jo sù Jė̃zumi, bùvo Sìmono Pẽtro brólis Andriẽjus. Jìs pirmiáusia susiieškójo sàvo brólį Sìmoną ir̃ jám pràneše: „Rãdome Mesìją!" (išver̃tus taĩ réiškia: „Diẽvo Pàteptąjį"). Ir̃ nusìvedė jį̇̃ pàs Jė̃zų. Jė̃zus pàžvelgė į̇̃ jį̇̃ ir̃ pasãkė: „Tù esì Sìmonas, Jõno sūnùs, õ vadìnsies Kèfas" (taĩ réiškia: „Pẽtras — Uolà").

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

SAUSIO 5 D.

Pirmasis skaitinys **1 Jn 3, 11—21**

Iš mirties esame persikėlę į gyvenimą, nes mylime brolius

Ìš š v e ñ t o j o a p ã š t a l o J õ n o p ì r m o j o l á i š k o.

Mylimíeji!

Tokià yrà žinià, kurią̃ girdė̃jote nuõ pradžiõs: mẽs tùrime mylė́ti vienì kitùs. Nè taĩp, kaĩp Káinas, kurìs bùvo ìš pìktojo ir̃ nužùdė sàvo brólį. Kodė̃l nužùdė? Kàd jõ darbaĩ bùvo piktì, õ brólio — teĩsūs.

Nesistebė̃kite, bróliai, jéi pasáulis jū́sų nekeñčia. Mẽs žìnome, jóg ìš mirtiẽs ẽsame pérsikėlę į̇̃ gyvẽnimą, nès mýlime brólius. Kàs nemýli, tàs pasiliẽka mirtiẽs glėbyjè. Kurìs nekeñčia sàvo brólio, tàs žmogžudỹs, õ jū̃s žìnote, kàd jóks žmogžudỹs netùri ámžinojo gyvẽnimo, jamè pasiliẽkančio.

Mẽs iš tõ pažìnome Diẽvo méilę, kàd jìs ùž mùs paguldė sàvo gyvýbę. Ir̃ mẽs tùrime guldýti gyvýbę ùž brólius.

Bèt jéi kàs turė̃tų pasáulio tur̃tų ir̃, pastebė̃jęs var̃go spáudžiamą sàvo brólį, užrakìntų jám sàvo šìrdį,— kaĩp jamė pasilìks Diẽvo méilė?

Vaikẽliai, nemylė́kite žodžiù ar̃ liežuviù, bèt dárbu ir̃ tiesà. Tuõ mẽs pažìnsime, jóg ẽsame ìš tiesõs, ir̃ jõ akìvaizdoje nuramìnsime sàvo šìrdį, jéi mū̃sų širdìs im̃tų mùs smer̃kti: Diẽvas didèsnis ùž mū̃sų šìrdį ir̃ vìską pažį́sta. Mylimíeji, jéi širdìs mū̃sų nesmer̃kia, mẽs ramiaĩ pasìtikime Dievù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 99, 2. 3. 4. 5 (P.: 2a)

P. Vìsos šãlys, džiū̃gaukit Diẽvui.

2 Vìsos šãlys, džiū̃gaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! — **P.**

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
Jìs mùs sukū́rė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys. — **P.**

4 Žeñkite prõ vartùs į̃ šveñtąjį kiẽmą,
šlóvę jám teikdamì, giedódami gíesmes.
Gárbinkit jį̃, jõ šveñtąjį var̃dą. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras ir̃ gailestìngas per̃ ámžius,
ir̃ per̃ kartų̃ kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Mùms šventà dienà išaũšo.
Ateĩkite, taũtos, pagárbinkite Viẽšpatį:
šiañdien didìnga šviesà nùžengė į̃ žẽmę. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 1, 43—51

Tu Dievo Sūnus, tu Izraelio karalius!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Išvỹkdamas į Galilė́ją, Jė́zus sutiko Pilỹpą ir̃ jám tãrė: „Sèk pãskui manè!" Pilỹpas bùvo kilęs iš Betsaidos — Andriẽjaus ir̃ Pẽtro gim̃tojo miẽsto.

Pilỹpas susitiko Natanaèlį ir̃ sãko jám: „Rãdome tą̃, apiẽ kurį̃ rãšė Mõzė Įstãtyme ir̃ pranašaĩ. Taĩ Jė́zus iš Nazarèto, Juõzapo sūnùs".

Natanaèlis atšóvė: „Ar̃ iš Nazarèto gãli bū́ti kàs gẽra?!"

Pilỹpas atsãkė: „Eĩk ir̃ pasižiūrė́k!"

Pamãtęs ateĩnantį Natanaèlį, Jė́zus pasãkė apiẽ jį̃: „Štaĩ tikras izraelitas, kuriamè nėrà klastõs".

Õ Natanaèlis jám sãko: „Ìš kur̃ manè pažį́sti?"

Jė́zus atsãkė: „Priẽš pakviẽčiant tavè Pilỹpui, kaĩ sėdė́jai põ figmedžiu, àš mačiaũ tavè".

Natanaèlis sušùko: „Rãbi, tù Diẽvo Sūnùs, tù Izraèlio karãlius!"

Jė́zus atsãkė: „Tù tikì, kadángi pasakiaũ tavè mãtęs põ figmedžiu. Tù pamatýsi didesnių̃ dalỹkų".

Ir̃ pridū́rė: „Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: jū̃s matýsite atsivė̃rusį dañgų ir̃ Diẽvo ángelus kỹlančius ir̃ nusiléidžiančius añt Žmogaũs Sūnaũs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

SAUSIO 6 D.

Ten, kur Kristaus Apsireiškimas švenčiamas sekmadienį, sausio 7 ar 8 dieną.

Pirmasis skaitinys **1 Jn 5, 5—13**

Dvasia, vanduo ir kraujas

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Kàs gì nùgali pasáulį, jéi nè tàs, kurìs tìki, kàd Jẽzus yrà Diẽvo Sūnùs?!

Tasaĩ yrà, kurìs atė̃jo peř vándenį iř kraũją: Jẽzus Krìstus; nè víen peř vándenį, bèt peř vándenį iř kraũją. Iř Dvasià taĩ paliùdija, nès Dvasià yrà tiesà. Màt yrà trỹs liùdytojai: Dvasià, vanduõ iř kraũjas, iř šiẽ trỹs sùtaria.

Jéigu priìmame žmonių̃ liùdijimą, taĩ Diẽvo liùdijimas didèsnis. Õ Diẽvo liùdijimas toksaĩ: jìs yrà paliùdijęs apiẽ sàvo Sū́nų. Kàs tìki Diẽvo Sū́nų, tàs tùri savyjè Diẽvo liùdijimą. Kàs Dievù nètiki, tàs jį̃ melagiù laĩko, nès nepatikė̃jo liùdijimu, kurį̃ Diẽvas dãvė sàvo Sū́nui.

Õ liùdijimas tóks: Diẽvas mùms sùteikė ámžinąjį gyvẽnimą, iř tàs gyvẽnimas yrà jõ Sūnujè. Kàs tùri Sū́nų, tùri gyvẽnimą. Kàs netùri Diẽvo Sūnaũs, tàs netùri gyvẽnimo.

Àš taĩ parašiaũ jùms, įtikė̃jusiems Diẽvo Sūnaũs var̃dą, kàd žinótumėte turį̃ ámžinąjį gyvẽnimą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 147, 12—13. 14—15. 19—20 (P.: 12a)

P. Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį.

Arba: Aleliùja.

12 Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį,
sàvo Diẽvą gárbink, Siòne!
13 Jìs tàvo vartams skląsčiùs padãrė,
tàvo vaikáms jìs dúoda paláimą. — **P.**

14 Tàvo ribóms teĩkia ramýbę,
sótina tavė kviečių̃ der̃lium.
15 Jìs sàvo žõdį siuñčia į̃ žẽmę, —
spar̃čiai jõ įsãkymas skríeja. — **P.**

19 Jokū̃bo vaikáms sàvo žõdį paskélbė,
Izraèliui sàvo įstãtymus ir̃ príesakus dãvė.
20 Kitóms tautóms jìs tõ nepadãrė,
nė̃ víenai ìš jų̃ neapréiškė sàvo sprendìmų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mk 9, 6

P. Aleliùja. — Atsivė̃rė dangùs,
ir̃ nuskambė̃jo Tė̃vo bal̃sas:
„Šìtas màno mylimàsis Sūnùs.
Klausýkite jõ!" — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 1, 7—11

Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mõrkų.

Jõnas skélbė: „Põ manę̃s ateĩna galingèsnis ùž manè,— àš never̃tas nusileñkęs atrìšti jõ kùrpių diržẽlio. Àš

jùs krìkštijau vándeniu, õ jìs krìkštys jùs Šventą́ja Dvasià".

Tomìs dienomìs atė̃jo Jė̃zus ìš Galilė̃jos Nazarèto, ir̃ Jõnas jį̃ pakrìkštijo Jordanė̀. Võs tìk išbrìdęs ìš vandeñs, Jė̃zus pamãtė prasìveriant dañgų ir̃ Dvãsią, tar̃si balañdį, nusiléidžiančią añt jõ. Ir̃ ìš dangaũs pasigir̃do bal̃sas: „Tù màno mylimàsis Sūnùs, tavimì àš gėriúosi".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

SAUSIO 7 D.

Ten, kur Kristaus Apsireiškimas švenčiamas sekmadienį, sausio 8 dieną.

Pirmasis skaitinys **1 Jn 5, 14—21**

Jis mūsų išklauso, ko tik prašome

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Mẽs tvirtaĩ pasìtikime Dievù, nès, kõ tik prãšome pagal̃ jõ vãlią, jìs mū́sų išklaũso. Õ jéigu žìnome, kàd jìs mū́sų išklaũso, kõ tik prãšome, taĩ ir̃ žìnome turį̃, kõ ẽsame prãšę.

Jéi kàs mãto nusìdedant sàvo brólį, tačiaũ nè ikì mir̃čiai, teprãšo, ir̃ Diẽvas duõs jám gyvýbę, bū́tent tíems, kuriẽ nusìdeda nè ikì mir̃čiai. Màt yrà núodėmė ikì mir̃čiai, ir̃ àš kalbù nè apiẽ ją̃, kàd bū́tų prãšoma. Kiekvienà neteisýbė yrà núodėmė, tačiaũ ẽsama núodėmės nè ikì mir̃čiai.

Mẽs žìnome, jóg kiekvíenas gìmusis ìš Diẽvo nenusìdeda, bèt Diẽvo Sūnùs sáugo jį̃, ir̃ piktàsis jõ nepaliẽ-

čia. Mẽs žìnome, jóg ẽsame ìš Diẽvo, õ vìsas pasáulis yrà pìktojo pavérgtas. Dár mẽs žìnome, kàd Diẽvo Sūnùs yrà atẽjęs iȓ suteĩkęs mùms núovokos, kàd pažìntume Tìkrąjį. Iȓ mẽs ẽsame Tikrãjame, jõ Sūnujè Jẽzuje Krìstuje. Šìtas yrà tikràsis Diẽvas iȓ amžinàsis gyvẽnimas.

Vaikẽliai, sérgėkite savè nuõ stabų̃!

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 149, 1—2. 3—4. 5 ir 6a ir 9b (P.: 4a)

P. Mýli Viẽšpats sàvo taũtą.

A r b a: Aleliùja.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibū̃rę šventíeji!
2 Sàvo Kūrẽju, Izraèli, žavẽkis,
džiū́gaukit, Jerùzalės sū́nūs,
turẽdami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, susibū̃rę ratẽlin,
mùškite bū̃gnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale puõšia silpnúosius. — **P.**

5 Džiaũgsmas, garbẽ jùms, šventíeji,
linksmýbė jū́sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą.
9 Taĩ jùms garbẽ bùs, Diẽvo šventíeji. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja. — Dìdis prãnašas atsirãdo tarp mū́sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 2, 1—12

Tokią stebuklų pradžią Jėzus padarė Galilėjos Kanoje

✠ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Galilė́jos Kãnoje bùvo vestùvės. Josè dalyvãvo Jė̃zaus mótina. Į vestuvès taĩp pàt bùvo pàkviestas Jė̃zus ir̃ jõ mokiniaĩ. Išsibaĩgus vỹnui, Jė̃zaus mótina jám sãko: „Jiẽ nebetùri vỹno".

Jė̃zus atsãkė: „Õ kàs mán ir̃ táu, móterie? Dár neatė̃jo màno valandà!"

Jõ mótina tãrė tarnáms: „Darýkite, ką̃ tìk jìs jùms liẽps".

Teñ bùvo šešì akmenìniai iñdai žýdų apsiplovìmams, kiekvíenas dviejų̃ trijų̃ saikų̃ talpõs.

Jė̃zus jíems liẽpė: „Pripìlkite indùs vandeñs". Jiẽ pripýlė sklìdinus. Tuomèt jìs pasãkė: „Dabar̃ sémkite ir̃ nèškite príevaizdui". Tiẽ nùnešė.

Paragãvęs pàversto vynù vandeñs, ir̃ nežinódamas, ìš kur̃ taĩ (nórs tarnaĩ, kuriẽ sė̃mė vándenį, žinójo), príevaizdas pasìšaukė jaunìkį ir̃ tãrė jám: „Kiekvíenas žmogùs pirmiaũ stãto gerèsnio vỹno, õ kaĩ svečiaĩ įgeria, tuomèt prastèsnio. Õ tù laikeĩ gẽrąjį vỹną ikì šiõlei".

Tókią stebùklų prãdžią Jė̃zus padãrė Galilė́jos Kãnoje. Taĩp jìs paródė sàvo šlóvę, ir̃ mokiniaĩ įtikė́jo jį̃.

Paskuĩ jìs sù sàvo mótina, bróliais ir̃ mokiniaĩs nukeliãvo į Kafarnáumą. Teñ jiẽ pasilìko keliàs dienàs.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

SAUSIO 7 D.

arba pirmadienis po Kristaus Apsireiškimo

Pirmasis skaitinys 1 Jn 3, 22—4, 6

Ištirkite dvasias, ar jos iš Dievo

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Mẽs gáuname iš Diẽvo, kõ prãšome, nès laĩkomės jõ įsãkymų iȓ dãrome, kàs jám patiñka.

Õ štaĩ jõ įsãkymas: kàd tikė̃tume jõ Sūnaũs Jė̃zaus Krìstaus vaȓdą iȓ mylė̃tume vienì kitùs, kaĩp jõ įsakýta. Kàs laĩkosi jõ įsãkymų, pasiliẽka Dievė̀ iȓ Diẽvas jamė̀. Õ kàd jìs mumysė̀ pasiliẽka, mẽs žìnome iš Šventõsios Dvãsios, kurią̃ jìs mùms dãvė.

Mylimíeji, nè kiekvíena dvasià tikė̃kite, bèt ištìrkite dvasiàs, aȓ jõs ìš Diẽvo, nès pasklìdo pasáulyje daũg netikrų̃ pranašų̃. Ìš tõ pažìnsite Diẽvo dvãsią: kiekvienà dvasià, kurì išpažį̃sta Jė̃zų Krìstų kū́ne atė̃jus, yrà iš Diẽvo, iȓ kiekvienà dvasià, kurì Jė̃zaus neišpažį̃sta, nėrà ìš Diẽvo. Tokià dvasià iš Antikrìsto, apiẽ kurį̃ ẽsate girdė̃ję, jóg jìs ateĩsiąs. Jìs jaũ dabaȓ yrà pasáulyje.

Jū̃s ẽsate ìš Diẽvo, vaikė̃liai, iȓ nugalė́jote juõs, nès tasaĩ, kurìs jumysė̀, didėsnis ùž tą̃, kurìs pasáulyje. Jiẽ yrà iš pasáulio, todė̃l kal̃ba apiẽ pasáulio reĩkalus, iȓ pasáulis jų̃ klaũso. Mẽs ẽsame ìš Diẽvo. Kàs pažį̃sta Diẽvą, tàs mū́sų klaũso, õ kàs nè ìš Diẽvo — mū́sų neklaũso. Ìš tõ mẽs pažį̃stame tiesõs Dvãsią iȓ klaidõs dvãsią.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 2, 7—8. 10—11 (P.: 8a)

P. Táu kaĩp pãveldą tautàs atidúosiu.

7 Àš paskélbsiu Viẽšpaties núosprendį.
Jìs mán pasãkė:
„Tù màno Sūnùs, pagim̃dęs esù tavė šian̄dien.
8 Tik paprašýk, ir̃ kaĩp pãveldą tautàs táu atidúosiu,
táu pavėsiu visùs pãkraščius žẽmės. — **P.**

10 Taĩgi dabar̃, karãliai, supràskit,
taisýkitės, žẽmės valdõvai!
11 Tarnáukite Diẽvui baimìngai,
drebė̃dami bučiúokit jám kójas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 23

P. Aleliùja. — Jė̃zus skélbė karalỹstės Evangèliją
ir̃ gýdė žmonėsè visókias nẽgales. —
P. Aleliùja.

Vietoj atskiroms dienoms pateikiamo posmelio prieš evangeliją galima imti kitą, iš žemiau nurodytų,— žr. p. 329.

Evangelija Mt 4, 12—17. 23—25

Dangaus karalystė čia pat!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Išgir̃dęs, kàd Jõnas sùimtas, Jė̃zus pasitráukė į Galilė̃ją. Jìs paliko Nazarètą ir̃ apsistójo Kafarnáume, priẽ ẽžero, kur̃ susieĩna Zabulòno ir̃ Neftãlio srìtys. Išsipìldė prãnašo Izaìjo žõdžiai:

„Zabulòno žẽme ir̃ Neftãlio žẽme! Paežerė̃s júosta, žẽme ùž Jordãno, pagónių Galilė̃ja! Tamsýbėje tū́nanti tautà išvýdo skaĩsčią šviẽsą, gyvẽnantiems ūksmìngoje mirtiẽs šalyjè užtekė̃jo šviesýbė".

Nuõ tõ mẽto Jẽzus ẽmė skélbti: „Atsiveřskite, nès dangaũs karalỹstė čià pàt!"

Jẽzus váikščiojo põ vìsą Galilẽją, mókydamas sinagògose, skélbdamas karalỹstės Evangèliją iř gýdydamas žmonėsè visókias ligàs beĩ nẽgales. Nèt visojè Sìrijoje pasklìdo apiẽ jį̃ gařsas. Žmónės nèšdavo pàs jį̃ visùs seřgančius, įvairiáusių ligų̃ beĩ kentẽjimų sùimtus — dèmonų apsẽstus, nãkvišas beĩ paralyžiúotus,— õ jìs išgýdydavo juõs. Pãskui jį̃ sẽkė ištisì pulkaĩ žmonių̃ ìš Galilẽjos, Dekãpolio, Jerùzalės, Judẽjos iř Ùžjordanės.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

SAUSIO 8 D.

arba antradienis po Kristaus Apsireiškimo

Pirmasis skaitinys **1 Jn 4, 7—10**

Dievas yra meilė

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji, mylẽkime vienì kitùs, nès méilė yrà ìš Diẽvo. Kiekvíenas, kurìs mýli, yrà gìmęs ìš Diẽvo iř pažį́sta Diẽvą. Kàs nemýli, tàs nepažìno Diẽvo, nès Diẽvas yrà méilė.

Õ Diẽvo méilė pasiréiškė mùms tuõ, jóg Diẽvas àtsiuntė į̃ pasáulį sàvo víengimį Sū́nų, kàd mẽs gyvéntume peř jį̃. Méilė — nè taĩ, jóg mẽs pamìlome Diẽvą, bèt kàd jìs mùs pamìlo iř àtsiuntė sàvo Sū́nų kaĩp pérmaldavimą ùž mū́sų núodėmes.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 71, 1—2. 3—4ab. 7—8 (P.: plg. 11)

P. Vìsos žẽmės taũtos tavė gárbins, Viẽšpatie.

1 Õ Diẽve, sàvo ìšmintį dúoki valdõvui,
tám sū́nui karãliaus įdíek teisingùmą,
2 kàd jìs valdýtų sàvo taũtą kaĩp dẽra,
bū́tų teisìngas tàvo vargdiẽniams. — P.

3 Ramýbė ateĩs mū́sų šãliai kalnúotai,
teisýbė — mū́sų kalnẽliams.
4 Jìs globõs dorùs pažẽmintus žmónes,
beturčiùs jìs gélbės savúosius. — P.

7 Klestẽs jõ dienomìs teisingùmas,
gražiáusia ramýbė — kõl šviẽs padángėj mėnùlis.
8 Jìs viešpataũs nuõ Jū́ros lìg Jū́ros,
nuõ Ùpės lìgi žẽmės skrìtulio krãšto. — P.

Posmelis prieš evangeliją Lk 4, 18—19

P. Aleliùja. — Viẽšpats manė pàsiuntė
nèšti gerõs naujíenos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 33—44

Padaugindamas duoną, Jėzus parodė save kaip pranašą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jẽzus pamãtė didžiùlę mìnią, iñ jám pagaĩlo žmonių̃, nès jiẽ bùvo tar̃si ãvys bė piemeñs. Iñ jìs pradė́jo juõs ilgaĩ mókyti.

Diẽnai baĩgiantis, prisiar̃tino priẽ jõ mokiniaĩ iñ prãšė: „Šì vietà tuščià, iñ jaũ vėlývas laĩkas. Paléisk juõs,

kàd, pasklìdę põ aplinkinius víenkiemius beĩ káimus, jiẽ nusipiřktų válgyti".

Bèt Jẽzus tãrė: „Taĩ jū̃s dúokite jíems válgyti".

Mokiniaĩ tadà teiráujasi: „Gál mùms eĩti iř nupiřkti dúonos ùž dù šimtùs denãrų iř dúoti jíems válgyti?"

Jìs sãko: „Õ kíek tùrite dúonos? Nueĩkite iř pažiūrė́kite".

Patikrìnę jiẽ atsãko: „Penkìs kepaliukùs iř dvì žuvìs".

Tuomèt jìs įsãkė susodìnti žmónes būriaĩs añt žaliõs vejõs. Iř tiẽ susė̃do būrỹs priẽ bū̃rio, põ šim̃tą iř põ peñkiasdešimt žmonių̃.

Jẽzus pàėmė penkìs kepaliukùs dúonos iř dvì žuvìs, pàžvelgė į̃ dañgų, sukalbė́jo láiminimo maldą, láužė dúoną iř dãvė mokiniáms, kàd išdalýtų žmonė́ms. Jìs taĩp pàt liẽpė visíems padalýti tàs dvì žuvìs. Iř visì priválgė ikì sóties. Jiẽ dár pririñko dvýlika pilnų̃ pintìnių dúonos gabaliùkų iř žuviẽs likùčių. Õ válgytojų bùvo penkì tū́kstančiai výrų.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

SAUSIO 9 D.

arba trečiadienis po Kristaus Apsireiškimo

Pirmasis skaitinys **1 Jn 4, 11—18**

Jei mylime vieni kitus, Dievas mumyse pasilieka

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji, jéi Diẽvas mùs taĩp pamìlo, taĩ iř mẽs tùrime mylė́ti vienì kitùs. Diẽvo niẽkas niekuomèt nėrà mãtęs. Jéi mýlime vienì kitùs, Diẽvas mumysè pasiliẽka, iř jõ méilė mumysè tobulà tam̃pa.

Ìš tõ pažį́stame, kàd pasiliẽkame jamè ir̃ jìs mumysè: jìs yrà dãvęs mùms sàvo Dvãsios. Taĩgi mẽs mãtėme ir̃ liùdijame, kàd Tė̃vas àtsiuntė Sū́nų, pasáulio Išgélbėtoją.

Kàs išpažį́sta, jóg Jė̃zus yrà Diẽvo Sūnùs, Diẽvas tamè ir̃ jìs Dievè pasiliẽka. Mẽs pažìnome ir̃ įtikė́jome méilę, kurià Diẽvas mùs mýli. Diẽvas yrà méilė, ir̃ kàs pasiliẽka méilėje, tàs pasiliẽka Dievè, ir̃ Diẽvas pasiliẽka jamè.

Tuõ méilė pasíekia mumysè tobulùmą, kàd mẽs tùrime džiùgų pasitikė́jimą teĩsmo diẽną, nès kóks jìs yrà, tokiẽ ir̃ mẽs ẽsame šiamè pasáulyje. Nebėrà méilėje báimės, bèt tobulà méilė stùmia báimę šaliñ. Báimė yrà bausmė̃, ir̃ kàs bìjo, tàs dár netobulaĩ mýli.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 71, 1—2. 10—11. 12—13 (P.: plg. 11)

P. Vìsos žẽmės taũtos tavè gárbins, Viẽšpatie.

1 Õ Diẽve, sàvo ìšmintį dúoki valdõvui,
tám sū́nui karãliaus įdíek teisingùmą,
2 kàd jìs valdýtų sàvo taũtą kaĩp dẽra,
bū́tų teisìngas tàvo vargdiẽniams. — **P.**

10 Salų̃ ir̃ Társio valdõvai jám mokė̃s dúoklę,
dóvanas nèš jám Arãbijos, Sãbos valdõvai!
11 Visì valdõvai parpúolę jį̃ gárbins,
tarnaũs visì jám pagónys. — **P.**

12 Jìs jùk vaduõs pagálbos maldáujantį var̃gšą,
tą̃ nelaimìngą, kuriám nepàdeda niẽkas.
13 Jìs gailė̃s var̃gšo, betur̃čio
ir̃ sàvo varguõliams gélbės gyvýbę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. 1 Tim 3, 16

P. Aleliùja. — Garbė̃ táu, Krìstau, paskelbtám pagónims,
garbė̃ táu, Krìstau, įtikė̃tam pasáulyje. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 45—52

Matė Jėzų einantį ežero paviršiumi

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mõrkų.

Jẽzus prìvertė sàvo mókinius sė̃sti į̃ váltį ir̃ pirmà jõ ìrtis į̃ kìtą krañtą priẽ Betsaìdos, kõl jìs atléisiąs žmónes. Juõs atléidęs, jìs užkópė į̃ kálną mel̃stis.

Kaĩ sutė̃mo, váltis bùvo ẽžero viduryjè, õ Jẽzus pàts víenas añt krañto. Matýdamas, kàd mokiniaĩ var̃gsta besiirdamì,— nès vė̃jas bùvo jíems príešingas,— apiẽ ketvir̃tą naktiẽs sargýbą jìs ateĩna pàs juõs, žeñgdamas ẽžero pavir̃šiumi, ir̃ bùvo bepraeĩnąs prõ šãlį.

Šiẽ, pamãtę jį̃ eĩnantį ẽžero pavir̃šiumi, pamãnė, jóg taĩ šmė̃kla, ir̃ ė̃mė šaũkti. Màt visì jį̃ regė́jo ir̃ išsigañdo. Bèt jìs tuojaũ juõs prakálbino: „Drąsõs! Taĩ àš. Nebijókite!" Tadà jìs įlìpo pàs juõs į̃ váltį, ir̃ vė̃jas lióvėsi pū̃tęs.

Mokiniaĩ dár labiaũ stebė́josi, nès visiškai nebùvo suprãtę dúonos stebùklo ir̃ jų̃ širdìs tebebùvo nenuovokì.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

SAUSIO 10 D.

arba ketvirtadienis po Kristaus Apsireiškimo

Pirmasis skaitinys 1 Jn 4, 19—5, 4

Kas myli Dievą, temyli ir savo brolį

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno
pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Mẽs mýlime, nès Diẽvas mùs pìrmas pamìlo. Jéi kàs sakýtų: „Àš mýliu Diẽvą", õ sàvo brólio nekę̃stų,— tasaĩ

melãgis. Kàs nemýli sàvo brólio, kurį̃ mãto, negãli mylė́ti Diẽvo, kuriõ nemãto. Taĩgi mẽs tùrime jõ įsãkymą, kàd, kàs mýli Diẽvą, mylė́tų ir̃ sàvo brólį.

Kiekvíenas, kàs tìki, jóg Jė́zus yrà Mesìjas, yrà gìmęs iš Diẽvo, ir̃ kiekvíenas, kurìs mýli Diẽvą Gimdýtoją, mýli ir̃ iš jõ gìmusįjį. Ìš tõ pažį̃stame mýlį Diẽvo vaikùs, kàd mýlime Diẽvą ir̃ jõ įsãkymus výkdome.

Nès taĩ ir̃ yrà Diẽvo méilė — jõ įsãkymus výkdyti. Õ jõ įsãkymai nėrà suñkūs. Jùk kiekvíenas, kurìs gìmęs iš Diẽvo, nùgali pasáulį, ir̃ štaĩ pérgalė, nùgalinti pasáulį: mū́sų tikė́jimas!

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė **Ps 71, 1—2. 14 ir 15bc. 17 (P.: plg. 11)**

P. Vìsos žẽmės taũtos tavė gárbins, Viẽšpatie.

1 Õ Diẽve, sàvo išmintį dúoki valdõvui,
tám sū́nui karãliaus įdíek teisingùmą,
2 kàd jìs valdýtų sàvo taũtą kaĩp dẽra,
bū́tų teisìngas tàvo vargdiẽniams. — **P.**

14 Gélbės juõs iš prispaudė́jų, skriaudikų,
brangì jám bùs jų̃ gyvýbė.
15 Ir̃ žmónės visadà ùž jį̃ melsis,
dienų̃ dienomìs skel̃bs jõ gar̃bę. — **P.**

17 Paláimintas bùs jõ var̃das per̃ ámžius,
kõlei sáulė šviẽs — bùs jìs šlovìngas.
Per̃ jį̃ paláimą atràs vìsos geñtys pasáulio,
turẽs vìsos taũtos jį̃ šlóvint. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 4, 18—19

P. Aleliùja. — Viẽšpats manė pàsiuntė
nėšti gerõs naujíenos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 4, 14—22a

Šiandien išsipildė Rašto žodžiai

✠ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Dvãsios galýbe Jėzus sugrįžo į Galilėją, ir̃ visamè kraštė pasklìdo apiẽ jį̃ gar̃sas. Jìs pradėjo mókyti jų̃ sinagògose, visų̃ ger̃biamas.

Jėzus atė̃jo į̃ Nazarėtą, kur̃ bùvo užáugęs. Šeštãdienį, kaĩp prãtęs, nuė̃jo į̃ sinagògą ir̃ atsistójo skaitýti. Jám pàdavė prãnašo Izaìjo knỹgą. Atvyniójęs knỹgą, jìs rãdo viẽtą, kur̃ parašýta:

„Viẽšpaties Dvasià sù manim̃, nès jìs pàtepė manė, kàd nėščiau gẽrą naujíeną vargdiẽniams. Pàsiuntė skélbti belaĩsviams išvadãvimo, aklíesiems — regė́jimo; siuñtė vadúoti prislėgtų̃jų ir̃ skélbti malonìngų Viẽšpaties mẽtų".

Užvė̃ręs knỹgą, Jėzus grąžìno ją̃ patarnáutojui ir̃ atsisė̃do; visų̃ sinagògoje ẽsančių ãkys bùvo įsmeigtos į̃ jį̃.

Ir̃ jìs pradėjo jíems kalbė̃ti: „Šiañdien išsipìldė ką̃ tìk jū́sų girdė̃ti Rãšto žõdžiai". Visì jám prìtarė ir̃ stebė́josi malonìngais žõdžiais, skliñdančiais ìš jõ lū́pų.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

SAUSIO 11 D.

arba penktadienis po Kristaus Apsireiškimo

Pirmasis skaitinys 1 Jn 5, 5—13

Dvasia, vanduo ir kraujas

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Kàs gì nùgali pasáulį, jéi nè tàs, kurìs tìki, kàd Jẽzus yrà Diẽvo Sūnùs?!

Tasaĩ yrà, kurìs atẽjo per̃ vándenį ir̃ kraũją: Jẽzus Krìstus; nè víen per̃ vándenį, bèt per̃ vándenį ir̃ kraũją. Ir̃ Dvasià taĩ paliùdija, nès Dvasià yrà tiesà. Màt yrà trỹs liùdytojai: Dvasià, vanduõ ir̃ kraũjas, ir̃ šiẽ trỹs sùtaria.

Jéigu priìmame žmonių̃ liùdijimą, taĩ Diẽvo liùdijimas didèsnis. Õ Diẽvo liùdijimas toksaĩ: jìs yrà paliùdijęs apiẽ sàvo Sū́nų. Kàs tìki Diẽvo Sū́nų, tàs tùri savyjè Diẽvo liùdijimą. Kàs Dievù nètiki, tàs jį̃ melagiù laĩko, nès nepatikẽjo liùdijimu, kurį̃ Diẽvas dãvė sàvo Sū́nui.

Õ liùdijimas tóks: Diẽvas mùms sùteikė ámžinąjį gyvẽnimą, ir̃ tàs gyvẽnimas yrà jõ Sūnujè. Kàs tùri Sū́nų, tùri gyvẽnimą. Kàs netùri Diẽvo Sūnaũs, tàs netùri gyvẽnimo.

Àš taĩ parašiaũ jùms, įtikẽjusiems Diẽvo Sūnaũs var̃dą, kàd žinótumėte turį̃ ámžinąjį gyvẽnimą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 147, 12—13. 14—15. 19—20 (P.: 12a)

P. Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį.

Arba: Aleliùja.

12 Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį,
sàvo Diẽvą gárbink, Siòne!
13 Jìs tàvo var̃tams sklą́sčiùs padãrė,
tàvo vaikáms jìs dúoda paláimą. — **P.**

14 Tàvo ribóms dúoda ramýbę,
sótina tavè kviečių̃ der̃lium.
15 Jìs sàvo žõdį siuñčia į̃ žẽmę, —
spar̃čiai jõ įsãkymas skríeja. — **P.**

19 Jokū̃bo vaikáms sàvo žõdį paskélbė,
Izraèliui sàvo įstãtymus ir̃ príesakus dãvė.
20 Kitóms tautóms jìs tõ nepadãrė,
nẽ víenai ìš jų̃ neapréiškė sàvo sprendìmų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 23

P. Aleliùja. — Jẽzus skélbė karalỹstės Evangèliją
ir̃ gýdė žmonėsè visókias nẽgales. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 5, 12—16

Ir bematant raupsai pranyko

✠ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Bebū̃nant Jẽzui vienamè miestè, atẽjo výras, vìsas raupsúotas. Pamãtęs Jẽzų, jìs parpúolė añt žẽmės ir̃ maldãvo: „Viẽšpatie, jéi tìk panorẽsi, tù galì padarýti manè švãrų!“ Jẽzus, ištiẽsęs rañką, pàlietė raupsúotąjį ir̃ tãrė: „Nóriu, bū́k švarùs!“ Ir̃ bemãtant raupsaĩ pranỹko.

Õ Jė̃zus jám liẽpė niẽkam šìto nepãsakoti: „Tìk nueĩk, pasiródyk kùnigui ir̃ atidúok aũką ùž pagijìmą, kaĩp Mõzės įsakýta, jíems paliùdyti".

Tačiaũ gar̃sas apiẽ jį̃ sklìdo vìs plačiaũ, ir̃ gausìngi būriaĩ riñkdavosi jõ pasiklausýti beĩ pasigýdyti nuõ sàvo ligų̃. Õ jìs tráukdavosi į̃ nuošalesnès vietàs mel̃stis.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

SAUSIO 12 D.

arba šeštadienis po Kristaus Apsireiškimo

Pirmasis skaitinys 1 Jn 5, 14—21

Dievas mus išklauso, ko tik prašome

Ìš š v e ñ t o j o a p ã š t a l o J õ n o p ì r m o j o l á i š k o.

Mylimíeji!

Mẽs tvirtaĩ pasìtikime Dievù, nès, kõ tìk prãšome pagal̃ jõ vãlią, jìs mū́sų išklaũso. Õ jéigu žìnome, kàd jìs mū́sų išklaũso, kõ tìk prãšome, taĩ ir̃ žìnome turį̃, kõ ẽsame prãšę.

Jéi kàs mãto nusìdedant sàvo brólį, tačiaũ nè ikì mir̃čiai, teprãšo, ir̃ Diẽvas duõs jám gyvýbę, bū́tent tíems, kuriẽ nusìdeda nè ikì mir̃čiai. Màt yrà núodėmė ikì mir̃čiai, ir̃ àš kalbù nè apiẽ ją̃, kàd bū́tų prãšoma. Kiekvíenà neteisýbė yrà núodėmė, tačiaũ ẽsama núodėmės nè ikì mir̃čiai.

Mẽs žìnome, jóg kiekvíenas gìmusis ìš Diẽvo nenusìdeda, bèt Diẽvo Sūnùs sáugo jį̃, ir̃ piktàsis jõ nepaliẽčia. Mẽs žìnome, jóg ẽsame ìš Diẽvo, õ vìsas pasáulis yrà pìktojo pavérgtas. Dár mẽs žìnome, kàd Diẽvo Sūnùs yrà atė̃jęs ir̃ suteĩkęs mùms núovokos, kàd pažìntume

Tìkrąjį. Iȓ mẽs ẽsame Tikrãjame, jõ Sūnujè Jẽzuje Krìstuje. Šìtas yrà tikràsis Diẽvas iȓ amžinàsis gyvẽnimas.
Vaikẽliai, sérgėkite savė nuõ stabų̃!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 149, 1—2. 3—4. 5 ir 6a ir 9b (P.: 4a)

P. Mýli Viẽšpats sàvo taũtą.

Arba: Aleliùja.

1 Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibū́rę šventíeji!
2 Sàvo Kūrẽju, Izraèli, žavė́kis,
džiū́gaukit, Jerùzalės sū́nūs,
turẽdami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, susibū́rę ratẽlin,
mùškite bū̃gnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale puõšia silpnúosius. — **P.**

5 Džiaũgsmas, garbẽ jùms, šventíeji,
linksmýbė jū́sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą.
9 Taĩ jùms garbẽ bùs, Diẽvo šventíeji. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 16

P. Aleliùja. — Tamsýbėje tū́nanti tautà
išvýdo skaĩsčią šviẽsą,
gyvẽnantiems ū̃ksmingoje mirtiẽs šalyjè
užtekė́jo šviesýbė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Jn 3, 22—30

Sužadėtinio bičiulis džiaugiasi jaunikio balsu

✠ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus sù mokiniaĩs atė̃jo į̃ Judė̃jos krãštą ir̃, teñ sù jaĩs bū́damas, krìkštydino. Taĩp pàt ir̃ Jõnas krìkštijo Enonè, netolì Salìmo, nès teñ bùvo daũg vandeñs ir̃ žmónės teñ riñkdavosi krìkštytis. Tuomèt Jõnas dár nebùvo į̃mestas į̃ kalė̃jimą.

Tar̃p kaĩ kurių̃ Jõno mokinių̃ ir̃ víeno žỹdo iškìlo giñčas dė̃l apvãlomojo krìkšto. Tàd jiẽ atė̃jo pàs Jõną ir̃ prànešė: „Rãbi, výras, kurìs bùvo sù tavimì anàpus Jordãno, kur̃į tù paliùdijai,— jìs taĩp pàt ė̃mė krìkštyti, ir̃ visì bė̃ga pàs jį̃".

Jõnas atsãkė: „Žmogùs negãli niẽko pasiim̃ti, jéigu nebùs jám dúota ìš dangaũs. Jū̃s pãtys gãlite mán paliùdyti, jóg esù sãkęs: Àš nè Mesìjas! Àš sių̃stas bū́ti tìk jõ pìrmtaku.

Kàs tùri sužadė̃tinę, tàs sužadė̃tinis, õ sužadė̃tinio bičiùlis, kurìs šalià stóvi ir̃ gir̃di, ìš visõs širdiẽs džiaũgiasi jaunìkio balsù. Šiám màno džiaũgsmui dabar̃ jaũ niẽko netrū̃ksta. Jám skìrta áugti, õ mán — mažė̃ti".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

GAVĖNIA

Vietoj kiekvieną dieną pateikiamos atliepiamosios psalmės su priegiesmiu ir posmelio prieš evangelją galima jų tekstus imti iš p. 317, 320—322 ir 330—332.

Prieš ir po posmelio prieš evangeliją galima imti vieną iš šių šūkių:

Garbė̃ táu, Krìstau, amžinàsis Žõdi!

Garbė̃ ir̃ šlovė̃ táu, Viẽšpatie Jė́zau!

Šlovė̃ táu, Krìstau, amžinõsios garbė̃s Karãliau!

PELENŲ DIENA — žr. t. ABC, p. 72.

DIENOS PO PELENĖS

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 30, 15—20

Šiandieną aš tau pateikiu palaimą ir prakeikimą

Ìš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Mõzė bylójo Izraèlio taũtai:

„Štaĩ pateikiù táu gyvẽnimą ir̃ láimę, mir̃tį ir̃ neláimę. Jéigu klausýsi Viẽšpaties, sàvo Diẽvo, įsãkymų, kuriuõs àš táu skélbiu šiandiẽną,— mylẽsi Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, váikščiosi jõ keliaĩs ir̃ výkdysi jõ įsãkymus, įstãtymus beĩ núostatus,— tadà tù gyvénsi ir̃ pagausėsi, ir̃ Viẽšpats, tàvo Diẽvas, láimins tavè žẽmėje, kuriõn tù žengì, kàd jã užvaldýtum.

Bèt jéi sàvo šìrdį nugrę̃ši ir̃ nepaklausýsi, jéi dúosies suvedžiójama ir̃ im̃si gárbinti svẽtimus dievùs beĩ tarnáuti jíems, taĩ šian̄dien jùms skélbiu, kàd bū̃site išnaikìnti. Tadà jū̃s neilgaĩ gyvénsite žẽmėje, kuriõn tù žengì per̃ Jordãną, kàd jã užvaldýtum.

Šiandiẽną šaukiù priẽš jùs liùdytojais dan̄gų ir̃ žẽmę, kàd táu pateikiù gyvẽnimą ir̃ mir̃tį, paláimą ir̃ prakeikìmą. Tàd rin̄kis gyvẽnimą, kàd gyvéntum ir̃ tù, ir̃ tàvo pãlikuonys. Mylė́k Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, klausýk jõ bal̃so ir̃ tvirtaĩ jõ laikýkis, nès jìs yrà tàvo gyvẽnimas. Jisaĩ yrà il̃gis tàvo gyvẽnimo, kurį̃ tù galì pragyvénti žẽmėje, kuriã, kaĩp žinaĩ, Viẽšpats prisíekė atidúoti tàvo tėváms Abraõmui, Izaõkui ir̃ Jokū̃bui".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: Ps 39, 5a)

P. Laimìngas žmogùs, kurìs Viẽšpačiu tìki.

1 Laimìngas, kurìs neklaũso piktų̃ patarìmų,
nestója į paklýdėlių kẽlią,
nesė̃di sù nepraustaburñiais.
2 Viẽšpats mẽgsta Teisýną,
mą̃sto jį̃ diẽną ir̃ nãktį. — **P.**

3 Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą der̃lių, mẽtui atė̃jus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — **P.**

4 Nè taĩp sù bediẽviais, nè taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vė̃jo.
6 Į̃ teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiū̃ri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į̃ prãžūtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 17

Gavėnioje prieš ir po posmelio prieš evangeliją galima imti šūkį: ***Garbė tau, Kristau, dieviškasis Žodi,*** **ar pan. (žr. p. 114).**

Atsiver̃skite,— sãko Viẽšpats, —
nès dangaũs karalỹstė čià pàt!

Vietoj atskiroms dienoms pateikiamo posmelio galima imti kitą, iš žemiau nurodytų,— žr. p. 330—332.

Evangelija Lk 9, 22—25

Kas pražudys dėl manęs savo gyvybę, tas ją išgelbės

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms: „Žmogaũs Sū́nui reikė̃s daũg kentė́ti. Jìs bùs seniū̃nų, aukštų̃jų kunigų̃ beĩ

Rãšto áiškintojų àtmestas, nužudýtas iȓ trẽčią diẽną prisikel̃s".

Jìs pasãkė visíems: „Jéi kàs nóri eĩti pãskui manè, teišsìžada pàts savę̃s, tèneša kasdiẽn sàvo krỹžių iȓ tèseka manimì. Kàs nóri išgélbėti sàvo gyvýbę, praràs ją̃, õ kàs pražudỹs dė̃l manę̃s sàvo gyvýbę, tàs ją̃ išgélbės. Kokià bū́tų naudà, jéi žmogùs laimė̃tų vìsą pasáulį, õ savè pražudýtų aȓ sáu pakeñktų?!"

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Iz 58, 1—9a**

Ar pasninkas, kokį aš mėgstu, ne toks?

Ìš p r ã n a š o I z a ì j o k n ỹ g o s.

Viẽšpats prãnašui sãko:

„Šaũk visà gérkle, nepérstok! Teskaȓdi tàvo bal̃sas tarýtum trimìtas! Prikìšk màno taũtai jõs nusikaltimùs, Jokū̃bo namìškiams jū̃ núodėmes. Dienà ìš dienõs jiẽ íeško manę̃s, norė̃dami màno keliùs sužinóti. Lýg bū́tų tautà, kurì výkdo teisùmą iȓ neatsisãko Diẽvo teisýno, jiẽ ìš manę̃s reikaláuja teisìngo sprendìmo iȓ nóri, kàd Diẽvas priẽ jū̃ priartė̃tų:

‚Kodė̃l mẽs pãsninkaujame, õ tù nemataĩ? Kodė̃l atgailáujame, õ tù tõ nepàstebi?'

Štaĩ sàvo pãsninko dienomìs jū̃s tvaȓkote reĩkalus iȓ veȓčiate dìrbti visókį dárbą. Pãsninko metù jū̃s ríejatės iȓ giñčijatės, púolate žiaũriai sù kùmščiu. Todė̃l jū̃sų pãsninkas nėrà dabaȓ tóks, kàd jū̃sų šaũksmas bū́tų išklaũsomas aukštýbėse.

Aȓgi tadà yrà pãsninkas, kókį àš mė̃gstu, aȓgi tadà bùs tikróji atgailõs dienà, kaĩ žmogùs sàvo gálvą nuleñ-

kia lýg néndrę, maišù apsireñgia, pelenaĩs pasibar̃sto? Ar̃gi tataĩ yrà pãsninkas ir̃ tóji dienà, kurì Viẽšpačiui patiñka?

Ar̃ pãsninkas, kókį àš mė̃gstu, nėrà štaĩ kàs: nuim̃ti netéisės páṅčius, atléisti jungìmo virvès, paléisti kankìnamuosius, sutrùpinti bèt kókį jùngą, dalýti álkstantiems dúoną, priglóbti pastógės netùrintį var̃gšą, apreñgti mãtomai núogą ir̃ likìmo vãliai nepalikti brólio?

Tadà tar̃tum rýto žarà nušvìs tàvo šviesà, ir̃ tàvo sveikė̃jimas greĩtai stum̃sis į príekį. Tavàsis teisùmas žeñgs táu iš príekio, ir̃ Viẽšpaties šlovė̃ lydė̃s iš paskõs. Kaĩ kreĩpsies, Viẽšpats atsiliẽps, kaĩ šaũksies, jìs tar̃s: ‚Àš čià!' "

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 3—4. 5—6a. 18—19 (P.: 19b)

P. Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs tù, Diẽve, neatstùmsi.

3 Pasigailė̃k manę̃s, Diẽve: tù didžiaĩ gailestìngas.
Gerùmas tàvo berìbis,— naikìnki màno kaltýbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dė̃mę,
numazgók màno kal̃tę! — **P.**

5 Àš sàvo kaltýbę pažį́stu,
mán vìs akysè manà nedorýbė.
6 Àš táu, tiktaĩ táu esù nusidė̃jęs:
dariaũ, ką̃ laikaĩ tù piktýbe. — **P.**

18 Jùk džiaũgsmą táu dãro nè aũkos:
jéi dẽginčiau aũką, tù nepriim̃tum.
19 Manóji, Diẽve, aukà — taĩ širdìs sugrùdus.
Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs tù neatstùmsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Am 5, 14

Síekite gẽrio, nè blõgio, tadà jū̃s gyvénsite,
ir̃ Viẽšpats bùs sù jumìs.

Evangelija Mt 9, 14—15

Kai jaunikis bus atskirtas, tada jie pasninkaus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Priẽ Jẽzaus priẽjo Jõno mokiniaĩ ir̃ pakláusė: „Kodė̃l mẽs ir̃ fariziẽjai pãsninkaujame, õ tàvo mokiniaĩ nepãsninkauja?"

Jẽzus atsãkė: „Ar̃gi gãli vestùvininkai gedė́ti, kõl jų̃ tárpe yrà jaunìkis? Ateĩs diẽnos, kaĩ jaunìkis bùs atskìrtas nuõ jų̃, ir̃ tadà jiẽ pãsninkaus".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 58, 9b—14

Paduok alkaniems savo duonos,
tada tamsoje nušvis tavo šviesa

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats sàvo taũtai:

„Padarýk sàvo aplinkojè príespaudai gãlą, netiẽsk sàvo pir̃štų, nekalbė́k užkerė́jimo žõdžių! Padúok alkaníems sàvo dúonos ir̃ pavalgydìnk, kuriẽ skur̃sta! Tadà tamsojè nušvìs tàvo šviesà, ir̃ tàvo tamsà bùs šviesì kaĩp dienà. Táu nuõlat vadovaũs Viẽšpats Diẽvas; jìs sótins tavè sausrìngoje žẽmėje, stìprins táu są́narius. Tù bū́si tadà tar̃si láistomas dar̃žas, tarýtum šaltinis, kuriõ vanduõ neišseñka.

Tàvo vaikaĩ prikels ìš griuvė̃sių senų́sias sodýbas, ir̃ tù atstatýsi senóvėje mū́rytas síenas. Tù bū́si vadìnama plyšiùs užtaĩsančia mū́rininke, atnaũjintoja, kurì griuvėsiùs padãro gyvẽnamus.

Jéigu šeštãdienį kójos nekélsi iř màno šventãdienį dárbo nedìrbsi, jéigu šeštãdienį vadìnsi ‚džiaugsmù' iř Viẽšpačiui pàšvęstą diẽną — ‚garbè', jéigu ją̃ geřbsi,— jokių̃ reikalų̃ netvarkýsi, niẽkuo nesiveřsi, nevesì derýbų,— tadà tàvo džiaũgsmas bùs Viẽšpats. Táu léisiu pakìlti viř̃š žẽmės aukštýbių; táu léisiu gėrẽtis tàvo tė̃vo Jokū̃bo paveldė̃jimu.

Tikraĩ taĩp kalbė̃jo Viẽšpaties lū́pos".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 85, 1—2. 3—4. 6 (P.: 11a)

P. Mókyk manè, Viẽšpatie, kàd tãvojo kẽlio laikýčiaus,
pagaĩ tàvo teisìngąjį móksłą gyvénčiau.

1 Viẽšpatie, kreĩpk sàvo aũsį, manè išklausýki:
àš — vaĩgšas, betuřtis.
2 Sáugok màno gyvýbę: àš táu atsidãvęs;
màno Diẽve, gélbėki taĩną, kurìs tavim̃ vìlias. — **P.**

3 Viẽšpatie, manę̃s pagailė̃ki,
bè paliovõs į̃ tavè àš šaukiúosi.
4 Tù sàvo taĩno síelą palìnksmink,
į̃ tavè, õ Viẽšpatie, keliù sàvo dvãsią. — **P.**

5 Viẽšpatie, tù meilùs, malonìngas
iř gailestìngas visíems, kuriẽ tavę̃s šaũkias.
6 Viẽšpatie, màno maldõs paklausýki,
pasidomė̃ki, kõ gaĩsiai maldáuju. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ez 33, 11

Nóriu nè bediẽvio mirtiẽs,— sãko Viẽšpats, —
bèt kàd jìs atsiveřstų iř bū́tų gývas.

Evangelija **Lk 5, 27—32**

Aš atėjau šaukti į atgailą ne teisiųjų, o nusidėjėlių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus pastebėjo muĩtininką, vardù Lèvį, sėdintį priẽ muĩtinės stãlo, ir̃ jám tãrė: „Sèk pãskui manè!" Tasaĩ, vìską palikęs, nùsekė pãskui jį̃.

Lèvis sàvo namuosè iškė̃lė jám dìdelį pókylį. Priẽ stãlo susiriñko gausùs būrỹs muĩtininkų ir̃ kitų̃ svečių̃. Fariziẽjai ir̃ jų̃ Rãšto áiškintojai murmė̃jo ir̃ prikáišiojo jõ mokiniáms: „Kám jū̃s válgote ir̃ gẽriate sù muĩtininkais ir̃ nusidė̃jėliais?"

Õ Jė̃zus atsìliepė: „Nè sveikíesiems reĩkia gýdytojo, bèt ligóniams. Àš atėjaũ šaũkti į̃ ãtgailą nè teisių̃jų, õ nusidė̃jėlių".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

I GAVĖNIOS SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys **Kun 19, 1—2. 11—18**

Teisingai teisk giminietį

Ìš Kunigų̃ knỹgos.

Viẽšpats kalbė̃jo Mõzei:

„Kreĩpkis į̃ vìsą izraelìtų bendrúomenę ir̃ pasakýk jíems:

‚Bū́kite šventì, nès àš, Viẽšpats, jū́sų Diẽvas, esù šveñtas.

Nevõkite, nemelúokite ir̃ víenas kìto neapgaudinė̃kite. Kreivaĩ neprisíekite màno vardù, kitaĩp tù paniẽkintum sàvo Diẽvo var̃dą. Àš esù Viẽšpats.

Neišnaudók sàvo ar̃timo ir̃ nesisãvink jõ tur̃to. Tegù dieniniñko ùždarbis nepaliks pàs tavè lìgi rýto per̃ nãktį. Nekéik kur̃čnebylio ir̃ nedė̃k añt kẽlio kliùvinio nẽregiui; verčiaũ bijók sàvo Diẽvo. Àš esù Viẽšpats.

Teismè nesielk̃ite neteisìngai. Nestók neĩ į̃ mãžojo, neĩ į̃ dìdžiojo pùsę; teisìngai teĩsk giminiẽtį. Nešmeĩžk gentaĩnio, nestók reikaláuti sàvo ar̃timo gyvýbės. Àš esù Viẽšpats.

Nenešiók širdyjè neapýkantos bróliui. Pamókyk gentaĩnį, tadà tù neveĩsi jám núodėmės. Nekeĩšyk sàvo tautiẽčiams, nejaũsk jíems pagíežos. Mylė̃k sàvo ar̃timą kaĩp savè pãtį. Àš esù Viẽšpats'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 15 (P.: Jn 6, 63b)

P. Viẽšpatie, tàvo žõdžiai
yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jìs dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs,
džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà,
tvẽria per̃ ámžius.
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisìngi. — **P.**

15 Màno kal̃bos ir̃ màno mĩntys tavè tepasíekia,
Viẽšpatie, táu tebū̃na malõnios —
táu, màno uõlai, vadúotojui màno. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 6, 2b

Štaĩ dabar̃ palankùs mẽtas,
štaĩ dabar̃ išgãnymo dienà!

Evangelija Mt 25, 31—46

Kiek kartų tai padarėte vienam iš mažiausiųjų mano brolių, man padarėte

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jẽzus kalbė̃jo:

„Kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs sàvo šlovėjè ir̃ kartù sù juõ visì angelaĩ, tadà jìs atsisė̃s sàvo garbė̃s sóste. Jõ akì-

vaizdoje bùs surinkti visų̃ tautų̃ žmónės, ir̃ jìs pérskirs juõs, kaĩp piemuõ àtskiria avìs nuõ ožių̃. Avìs jìs pastatỹs dešinėjè, óžius — kairėjè.

Ir̃ tar̃s karãlius stóvintiems dešinėjè: ‚Ateĩkite, màno Tė̃vo paláimintieji, paveldė̃kite nuõ pasáulio sukūrìmo jùms pàruoštą karalỹstę! Nès àš buvaũ išálkęs, ir̃ jū̃s manè pavalgydìnote, buvaũ ištróškęs, ir̃ manè pagìrdėte, buvaũ keleĩvis, ir̃ manè prìglaudėte, buvaũ núogas — manè àprengėte, ligónis — manè aplañkėte, kalinỹs — atė̃jote pàs manè'.

Tuomèt teisíeji klaũs: ‚Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavè mãtėme álkaną ir̃ pavalgydìnome, trókštantį ir̃ pagìrdėme? Kadà gì mẽs mãtėme tavè keliáujantį ir̃ prìglaudėme ar̃ núogą ir̃ àprengėme? Kadà gì mãtėme tavè ser̃gantį ar̃ kãlinį ir̃ aplañkėme?'

Ir̃ atsakỹs jíems karãlius: ‚Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kíek kar̃tų taĩ padãrėte vienám ìš mažiáusiųjų màno brólių, mán padãrėte'.

Paskuĩ jìs prabil̃s į̃ stóvinčiuosius kairėjè: ‚Eĩkite šaliñ nuõ manę̃s, prakeiktíeji, į̃ ámžinąją ùgnį, kurì prirengtà vélniui ir̃ jõ angeláms! Nès àš buvaũ išálkęs, ir̃ jū̃s manę̃s nepavalgydìnote, buvaũ ištróškęs, ir̃ manę̃s nepagìrdėte, buvaũ keleĩvis, ir̃ manę̃s neprìglaudėte, núogas — neàprengėte, ligónis ir̃ kalinỹs — ir̃ jū̃s manę̃s neaplañkėte'.

Tuomèt jiẽ atsakỹs: ‚Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavè mãtėme álkaną ar̃ ištróškusį, ar̃ keleĩvį, ar̃ núogą, ar̃ ligónį, ar̃ kãlinį ir̃ táu nepatarnãvome?'

Tuomèt jìs pasakỹs jíems: ‚Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kíek kar̃tų taĩ nepadãrėte vienám ìš šìtų mažiáusiųjų, nẽ mán nepadãrėte'.

Ir̃ eĩs šìtie į̃ ámžinąjį kentė̃jimą, õ teisíeji į̃ ámžinąjį gyvẽnimą".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 55, 10—11

Mano žodis įvykdo, ko noriu

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Kaĩp lietùs iñ sniẽgas nukriñta ìš dangaũs iñ tenaĩ nebegrį̃žta, bèt drėkìna žẽmę, kàd dýgtų iñ žéltų, kàd nèštų sėjė́jui sė̃klos iñ válgytojui dúonos, taĩp žõdis, išeĩnąs ìš màno burnõs; jisaĩ pàs manè nesugrį̃žta beñgždžias — įvýkdo, kõ nóriu, atliẽka, kám sių̃stas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 4—5. 6—7. 16—17. 18—19 (P.: 18b)

P. Ìš visų̃ neláimių Viẽšpats gélbi teisiúosius.

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vañdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
iñ išvadúoja manè ìš baisýbių. — **P.**

6 Žvel̃kit į̃ jį̃, iñ jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti ìš gė̃dos.
7 Štaĩ vañgšas šaũkės, iñ Viẽšpats išgiñdo,
ìš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

16 Į̃ teisiúosius Viẽšpats žvel̃gia malõniai,
aũsys jõ giñdi jų̃ šaũksmą.
17 Nuõ piktavãlių nusigrę̃š Viẽšpaties véidas,
iñ niẽks nebeminė̃s žẽmėj jų̃ vañdo. — **P.**

18 Šaũkias teisíeji — juõs Viẽšpats išgiñsta,
ìš visų̃ neláimių juõs gélbi.

19 Aĩtimas Viẽšpats sugrùdusiai šìrdžiai,
išvárgintas síelas pagýdo. —

P. Ìš visų̃ neláimių Viẽšpats gélbi teisiúosius.

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 4b

Žmogùs gývas nè víen dúona,
bèt iñ kiekvíenu žodžiù, kurìs išeĩna ìš Diẽvo lū́pų.

Evangelija Mt 6, 7—15

Todėl melskitės taip

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jẽzus kalbė̃jo:

„Meĩsdamiesi nedaugžodžiáukite kaĩp pagónys: jiẽ tãriasi bū́sią išklausýti dė̃l žõdžių gausùmo. Nedarýkite taĩp, kaĩp jiẽ. Jùms dár neprãšius, jū́sų Tė̃vas žìno, kõ jùms reĩkia.

Todė̃l meĩskitės taĩp:

‚Tė̃ve mū́sų, kuris esì dangujè, teesiẽ šveñtas tàvo vaĩdas, teateiniẽ tàvo karalỹstė, teesiẽ tàvo valià kaĩp dangujè, taĩp iñ žẽmėje. Kasdiẽnės mū́sų dúonos dúok mùms šiañdien iñ atléisk mùms mū́sų kaltès, kaĩp iñ mẽs atléidžiame sàvo kaltiniñkams. Iñ neléisk mū́sų gùndyti, bèt gèlbėk mùs nuõ pìkto'.

Jéigu jū̃s atléisite žmonė̃ms jų̃ nusižengimùs, taĩ iñ jū́sų dañgiškasis Tė̃vas atleĩs jùms. Õ jéigu neatléisite žmonė̃ms, taĩ nẽ jū́sų Tė̃vas neatleĩs jū́sų nusižengìmų".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Jon 3, 1—10

Ninivės gyventojai nusisuko nuo piktojo kelio

Ìš prãnašo Jõnos knỹgos.

Viẽšpaties žõdis pasigir̃do Jõnai añtrą kar̃tą: „Kélkis ir̃ vỹk į̃ Ninìvę, į̃ dìdįjį miẽstą, ir̃ skélbk jám baũsmę, kurią̃ àš táu pasakýsiu".

Jonà pasikẽlė ir̃, klausýdamas Viẽšpaties žõdžio, nuvỹko Ninìvėn. Ninìvė Diẽvo akìms bùvo didelis miẽstas. Jonà pradė́jo apeĩti tą̃ miẽstą vienõs dienõs kelionė ir̃ šaũkė: „Dár kẽturiasdešimt dienų̃, ir̃ Ninìvė bùs sunaikìnta!"

Ninìvės gyvéntojai įtikė́jo Dievù, paskélbė pãsninką ir̃ apsivil̃ko atgailõs drabùžiais — dìdis ir̃ mãžas. Pasíekus šiái žìniai Ninìvės karãlių, tasaĩ pakìlo nuõ sósto, nusìmetė karãliaus apsiaũstą, apsivil̃ko atgailõs drabužiù ir̃ sė̃do į̃ pẽlenus. Jìs liẽpė paskélbti Ninìvėje tókį karãliaus ir̃ jõjo didìkų pótvarkį:

„Tè niẽko neválgo žmónės; tè niẽko neė̃da galvìjai, stambíeji ir̃ smulkíeji, tè jiẽ nesigãno ir̃ nègeria vandeñs. Tegùl jiẽ apsìvelka atgailõs drabùžiais — žmónės ir̃ galvìjai. Tegùl jiẽ smar̃kiai šaũkiasi Viẽšpaties; kiekvíenas tegùl nusigrę̃žia nuõ pìktojo kẽlio ir̃ nuõ neteisýbės, kurià rankàs susitẽpęs. Kàs žìno, gál Diẽvas ir̃ pérsigalvos, pasigailė̃s, galbū̃t atsileĩs jám dẽgantis pỹktis, ir̃ mẽs nepražū̃sime?"

Ir̃ Diẽvas pamãtė jų̃ dárbus — kàd jiẽ nusisùko nuõ pìktojo kẽlio. Todė̃l pagailė́jo Diẽvas darýti tą̃ blõgį, kuriuõ jíems bùvo grasìnęs, ir̃ jõ nepadãrė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 3—4. 12—13. 18—19 (P.: 19b)

P. Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs neatstùmsi, õ Diẽve.

3 Pasigailėk manę̃s, Diẽve: tù didžiaĩ gailestingas.
Gerùmas tàvo berìbis,— naikìnki màno kaltýbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dė̃mę,
numazgók màno kaĩtę! — **P.**

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
manỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.
13 Vái, neatstùmki manę̃s nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo šveñtąją dvãsią neléiski! — **P.**

18 Jùk džiaũgsmą táu dãro nè aũkos:
jéi dẽginčiau aũką, tù nepriim̃tum.
19 Manóji, Diẽve, aukà — taĩ širdìs sugrùdus.
Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs tù neatstùmsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jl 2, 12—13

Ìš visõs širdiẽs į manè atsiver̃skite,— sãko Viẽšpats,—
nès àš malonìngas ir̃ gailestìngas.

Evangelija Lk 11, 29—32

Šitai kartai nebus duota jokio kito ženklo,
kaip tik Jonos ženklas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Žmonėms gaũsiai susiriñkus, Jė̃zus pradė̃jo kalbė̃ti: „Šì kartà yrà blogà kartà. Jì reikaláuja žénklo, tačiaũ jái nebùs dúota jókio kìto žénklo, kaĩp tìk Jònos žénklas. Kaĩp Jonà bùvo žénklas niniviẽčiams, taĩp Žmogaũs Sūnùs bùs šitai kar̃tai.

Pietų̃ šaliẽs karalíenė teĩsmo diẽną prisikel̃s draugè sù šiõs kartõs žmonėmis ir̃ juõs pasmer̃ks. Nès jì atkeliãvo nuõ žẽmės pakraščių̃ pasiklausýti Saliãmono išmintiẽs, õ štaĩ čià daugiaũ negù Saliãmonas.

Ninìvės gyvéntojai stõs teismè draugè sù šià kartà ir̃ ją̃ pasmer̃ks, nès jiẽ atsìvertė, išgir̃dę Jõnos pamókslus, õ štaĩ čià daugiaũ negù Jonà".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Est 14, 1. 3—5. 12—14**

Viešpatie, aš, be tavęs, neturiu padėjėjo

Ìš Estèros knỹgos.

Karalíenė Esterà, mirštamõs báimės apimtà, šaũkėsi Viẽšpaties.

Jì šìtaip meĩdėsi Viẽšpačiui, Izraèlio Diẽvui:

„Viẽšpatie, mū́sų karãliau, esì tù vieniñtelis! Padė̃k mán, víenai, kurì, bè tavę̃s, neturiù padėjė̃jo. Pavõjus mán áiškus. Àš sàvo šeimojè ir̃ giminėjè nuõ pàt užgimìmo girdė́jau, Viẽšpatie, kàd tù išrinkaĩ Izraèlį iš visų̃ tautų̃ tárpo; tù mū́sų tėvùs apdovanójai labiaũ ùž visùs jų̃ prótėvius — prièmei juõs kaĩp ámžiną sàvo palikìmą ir̃ taĩp sù jaĩs elgeĩsi, kaĩp buvaĩ pažadė̃jęs.

Atmin̄k taĩ, Viẽšpatie! Paródyk savè mū́sų var̃go mẽtą ir̃ suteĩk mán drąsõs, Viẽšpatie, dievų̃ karãliau ir̃ visókių galýbių valdõve! Įdė̃k mán į̃ lū́pas tinkamų̃ žõdžių liū̃to akìvaizdoje ir̃ įtìkink jõ šìrdį, kàd jìs mū́sų príešo im̃tų nekę̃sti ir̃ jį̃ sù jõ beñdrais sunaikìntų.

Õ mùs tù išgélbėk savą́ja rankà ir̃ padė̃k mán! Jùk àš vienà ir̃ niẽko, Viẽšpatie, bè tavę̃s, neturiù".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 137, 1—2a. 2bc—3. 7c—8 (P.: 3a)

P. Tą dieną, kadà àš šaukiaũsi,
Viẽšpatie, manè tù girdė́jai.

1 Visà širdimì táu, Diẽve, dėkóju,
kàd išgirdaĩ màno balsą.
Angelų̃ akysè giedu táu giesmę,
2 lenkiúosi tàvo šventóvei. — **P.**

Tavájam vaĩdui dėkóju
ùž tàvo malónę, ištikimýbę.
3 Tą diẽną, kadà àš šaukiaũsi, manè tù girdė́jai,
sustiprinai mãnąją sielą. — **P.**

7 Tàvo dešinė̃ manè gélbi.
8 Darbúojiesi, Viẽšpatie, màno gerovei,
Viẽšpatie, tù malonìngas peř ámžius.
Neatmèski, kàs tàvo rañkų sukùrta! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 50, 12a. 14a

Sutvérk širdį mán týrą, õ Diẽve,
išgélbėk manè, iř búsiu laimìngas.

Evangelija Mt 7, 7—12

Kiekvienas, kas prašo, gauna

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jė̃zus kalbė́jo:

„Prašýkite, iř gáusite. Ieškókite, iř ràsite. Bélskite, iř jùms bùs atidarýta. Kiekvíenas, kàs prãšo, gáuna, kàs íeško, rañda, iř béldžiančiam atidãroma.

Aĩgi atsiràs taĩp jū́sų žmogùs, kuris sàvo vaĩkui, prãšančiam dúonos, dúotų ãkmenį? Arbà jéigu jis prašýtų žuviẽs, nejaũgi padúotų jám gyvãtę? Taĩgi, jéigu jū̃s,

būdamì nelabì, vìs dėltõ mókate sàvo vaikáms dúoti gerų̃ daiktų̃, taĩ juõ labiaũ jū́sų dangiškasis Tė̃vas duõs gẽra tíems, kuriẽ jį̃ prãšo.

Tàd vìsa, kõ nórite, kàd jùms darýtų žmónės, ir̃ jū̃s pãtys jíems darýkite; nès taĩ ir̃ yrà Įstãtymas ir̃ Pranašaĩ".

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Ez 18, 21—28**

Nejaugi aš trokštu, kad mirtų kaltasis?
Ar jis neliks gyvas, jei atsivers?

Ì š p r ã n a š o E z e c h i è l i o k n ỹ g o s.

Štaĩ ką̃ Viẽšpats kal̃ba:

„Jéigu kaltàsis nusigrę̃š nuõ sàvo darýtųjų núodėmių, pradė̃s laikýtis màno įsãkymų, el̃gsis doraĩ ir̃ teisìngai, tadà jìs lìks gývas, nemir̃s. Nė̃ víenas ìš nusižengìmų, kuriaĩs nusikal̃to, nebùs jám įskaitýtas. Dė̃l sàvo teisių̃jų darbų̃ jìs lìks gývas. Nejaũgi àš trókštu, kàd mir̃tų kaltàsis? — taĩ sãko Viẽšpats.— Ar̃ jìs neliks gývas, jéigu pamès piktúosius keliùs ir̃ atsiver̃s?

Õ jéigu teisùsis nustõs sąžinìngai gyvẽnęs, pradė̃s neteisìngai el̃gtis, darỹs visàs tàs baisýbes, kuriàs ir̃ bediẽvis dãro, nejaũgi tadà jìs lìks gývas? Nė̃ víenas ìš jõ teisių̃jų darbų̃ nebùs jám įskaitýtas. Dė̃l sàvo neištikimýbės ir̃ núodėmių, kuriàs jìs padãrė, dė̃l jų̃ turė̃s mir̃ti.

Jū̃s sãkote: ‚Viẽšpaties elgesỹs neteisìngas'. Bèt paklausýkite, Izraèlio namìškiai: Ar̃ màno elgesỹs neteisìngas? Nè! Taĩ jū́sų elgesỹs neteisìngas! Jéigu teisùsis nustója gyvẽnęs teisìngai ir̃ pràdeda el̃gtis neteĩsiai, taĩ tùri dė̃l tõ numir̃ti. Jìs mir̃s dė̃l tõs neteisýbės, kurią̃ bùs padãręs.

Iȓ jéi nusikal̃tėlis grę̃šis nuõ sàvo darýtos neteisýbės iȓ pradė̃s gyvénti doraĩ iȓ teisìngai, taĩ išsáugos sàvo gyvýbę. Jéi jìs pripažiñs visùs nusižengimùs, kuriaĩs nusikal̃to, iȓ atsiveȓs, taĩ gývas išliks iȓ nemiȓs".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 129, 1—2. 3—4ab. 4c—6. 7—8 (P.: 3)

P. Jéi vìs nedorýbes minė̃si, Viẽšpatie,
Viẽšpatie, kàs begalė̃s išsitéisint?!

1 Ìš vandenų̃ sietuvõs šaukiúos tavę̃s, Diẽve:
2 Diẽve, išgiȓsk màno bal̃są!
Tegù tàvo aũsys klaũsos įdėmiaĩ
màno maldáujančio šaũksmo. — **P.**

3 Jéi vìs nedorýbes minė̃si,
kàs begalė̃s išsitéisint?!
4 Bètgi tù atléisi kaltýbes,
iȓ vė̃l táu tarnáusim. — **P.**

5 Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno síela.
6 Màno síela Viẽšpaties láukia
labiaũ, kaĩp aušrõs — panaktìniai.
Labiaũ, kaĩp aušrõs — panaktìniai,
7 tegù láukia Viẽšpaties Izraèlis. — **P.**

Jùk Diẽvas yrà gailestìngas:
jìs visuomèt išvadúoja.
8 Jìs tikraĩ sàvo taũtą išgélbės
iš visų̃ nedorýbių. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ez 18, 31

Nusimèskite visàs sàvo núodėmes,— sãko Viẽšpats, — iȓ sukùrkite naũją sáu šìrdį iȓ dvãsią.

Evangelija Mt 5, 20—26

Eik pirmiau susitaikinti su broliu

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jẽzus kalbė́jo:

„Jéigu jū́sų teisùmas nebùs tikrèsnis ùž Rãšto áiškintojų ir̃ fariziẽjų teisùmą, jū̃s neįeĩsite į̃ dangaũs karalỹstę.

Jū̃s ẽsate girdė́ję, kàd jū́sų prótėviams bùvo pasakýta: ‚Nežudýk', õ kàs nužùdo, turė̃s atsakýti teismè. Õ àš jùms sakaũ: jéi kàs pỹksta añt sàvo brólio, tùri atsakýti teismè. Kàs sãko sàvo bróliui: ‚Pùsgalvi!' turė̃s stóti priẽš aukščiáusiojo teĩsmo tarýbą. Õ kàs sãko: ‚Kvailỹ!', tàs smer̃ktinas į̃ prãgaro ùgnį.

Jéi neši dóvaną priẽ altõriaus ir̃ teñ prisìmeni, jóg tàvo brólis tùri šį̃ tą̃ priẽš tavè, palìk sàvo ãtnašą tenaĩ priẽ altõriaus, eĩk pirmiaũ susitáikinti sù bróliu, ir̃ tìk tadà, sugrį̃žęs, aukók sàvo dóvaną.

Greĩtai nusiléisk sàvo ieškõvui, dár kelyjè į̃ teĩsmą, kàd ieškõvas neįdúotų tavę̃s teisė́jui, õ teisė́jas — teĩsmo výkdytojui, ir̃ kàd tù nepakliū́tum į̃ kalė́jimą. Ìš tiesų̃ sakaũ táu: neišeĩsi iš teñ, kõl neatsiteĩsi lìgi paskutìnio skatìko".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 26, 16—19

Tauta, kuri Viešpačiui, savo Dievui, šventa

Ìš Pakartóto Į̃statymo knỹgos.

Mõzė kalbė̃jo Izraèlio taũtai:

„Taĩ Viẽšpats, tàvo Diẽvas, táu šiañdien į̃sãko laikýtis šių̃ pótvarkių ir̃ núostatų. Jų̃ páisyk ir̃ laikýkis visà širdimì, visà síela.

Šiandiẽną tù prìtarei Viẽšpaties pareiškìmui, kàd jìs nóri bū́ti tàvo Diẽvas, õ tù jõ keliaĩs turì eĩti, jõ pótvarkius, įsãkymus beĩ núostatus ger̃bti, jõ bal̃so klausýti.

Ir̃ Viẽšpats prìtarė šiañdien tàvo pareiškìmui, jóg tù, kaĩp jìs táu žadė̃jo, tikė̃sies bū́ti tautà, kurì priklausỹs jám kaĩp jõ nuosavýbė, ir̃ ger̃bsi visùs jõ įsãkymus; kàd jìs tavè nóri iškélti aukščiaũ ùž visàs jõ sutvértas tautàs — ir̃ garbè, ir̃ šlóve, ir̃ didýbe; kàd tù, kaĩp jìs táu žadė̃jo, tikė̃sies bū́ti tautà, kurì Viẽšpačiui, sàvo Diẽvui, šventà".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 1—2. 4—5. 7—8 (P.: plg. 1)

P. Laimìngi, kuriẽ pagal̃ Diẽvo įsãkymus eĩna.

1 Laimìngi, kurių̃ nepeĩktinas kẽlias,
kuriẽ pagal̃ Diẽvo įsãkymus eĩna.
2 Laimìngi, kàs laĩkos jõ žõdžių,
kàs iš širdiẽs jõjo il̃gis. — **P.**

4 Tù pàts išléidai įsãkymus, Diẽve,
mẽs privãlome tobulaĩ jų̃ laikýtis.
5 Laĩ bū̃na màno vieniñtelis kẽlias:
žiū̃rėt tàvo vãlios. — **P.**

7 Grýna širdimì tavè šlóvinti trókštu,
nuósprendžius tàvo pažìnęs.
8 Príesakus tàvo výkdyti nóriu,
tiktaĩ neapléisk manę̃s niẽkad! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją **2 Kor 6, 2b**

Štaĩ dabar̃ palankùs mẽtas,
štaĩ dabar̃ išgãnymo dienà!

Evangelija **Mt 5, 43—48**

Būkite tokie tobuli kaip jūsų dangiškasis Tėvas

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zus kalbė́jo:

„Jū̃s ẽsate girdė́ję, jóg bùvo pasakýta: ‚Mylė̃k sàvo ar̃timą' ir̃ neapkę̃sk príešo.

Õ àš jùms sakaũ: mylė̃kite sàvo príešus ir̃ mel̃skitės ùž sàvo pérsekiotojus, kàd bū́tumėte sàvo dan̋giškojo Tė̃vo vaikaĩ; jìs jùk léidžia sàvo sáulei tekė̃ti blogíesiems, siuñčia líetų añt teisių̃jų ir̃ neteisių̃jų.

Jéi mýlite tìk tuõs, kuriẽ jùs mýli, ką̃ gì užsitarnáujate? Ar̃gi taĩp nesiel̃gia ir̃ muĩtininkai? Ir̃ jéigu svéikinate tiktaĩ sàvo brólius, ką̃ gì ypatìngo nuveĩkiate? Ar̃gi tõ nedãro ir̃ pagónys?

Taĩgi bū́kite tokiẽ tobulì, kaĩp jū́sų dañgiškasis Tė̃vas yrà tóbulas".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

II GAVĖNIOS SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 9, 4b—10

Mes darėme nuodėmes ir neteisybes

Ìš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Daniẽlius meldėsi:

„Viẽšpatie, dìdis iȓ núogąstį kẽliantis Diẽve! Tù sáugoji sándorą iȓ palankùmą tíems, kuriẽ tavė mýli iȓ laĩkosi tàvo įsãkymų.

Mẽs dãrėme núodėmes iȓ neteisýbes, pamýnėme ištikimýbę iȓ kėlėme maĩštą: mẽs pažeidinėjome tàvo įsãkymus iȓ pótvarkius. Neklaũsėme tàvo tarnũ pranašũ, kuriẽ tàvo vardù kalbė́jo mū́sų karãliams iȓ vyresníesiems, mū́sų tėváms iȓ visíems šaliẽs gyvéntojams.

Viẽšpatie, tù teisùs; bèt šiañdien tikrà gė́da mùms, Jùdos žmonė́ms, Jerùzalės gyvéntojams iȓ visíems izraelìtams, aȓ jiẽ bū́tų artì aȓ tolì visosè šalysè, kuriósna esì juõs išvãręs, nès jiẽ suláužė táu ištikimýbę.

Tikraĩ mùms gė́da, Viẽšpatie, gė́da mū́sų karãliams, didžiū̃nams iȓ prótėviams dė̃l tõ, kàd táu nusidė́jome. Bèt Viẽšpats, mū́sų Diẽvas, yrà gailestìngas iȓ malonìngas. Priẽš jį̃ mẽs kėlėme maĩštą. Neklaũsėm Viẽšpaties, sàvo Diẽvo, balso, nevýkdėme jõjo nuródymų, kuriũ jìs mùms dãvė peȓ sàvo tarnùs prãnašus".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 78, 8. 9. 11 ir 13 (P.: Ps 102, 10a)

P. Viẽšpatie, mokė̃k mùms nè pagal mū́sų kaltýbes.

8 Mùms neminė̃k mū́sų senõlių kaltýbių,
skubė̃k gailestìngai mū́sų prikélti,
nès mẽs tãpome vìsiškais skur̃džiais. — **P.**

9 Mū́sų Gélbėtojau, Diẽve, padė̃k mùms:
garbė̃ bùs tàvo var̃dui!
Mùs išvadúoki, atléiski mū́sų kaltýbes,
kàd skambė̃tų šlovė̃ tàvo var̃dui. — **P.**

11 Belaĩsvių raũdos tavè tepasíekia,
ir̃ galìnga rankà išgélbėki pàsmerktus mir̃ti.
13 Õ mẽs, tàvo žmónės, tàvo ganỹklų avẽlės,
táu ámžiais dėkósim,
kartų̃ kartomìs teĩksim táu šlóvę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 63b. 68b

Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs.

Evangelija Lk 6. 36—38

Atleiskite, ir jums bus atleista

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jė̃zus bylójo:

„Bū́kite gailestìngi, kaĩp ir̃ jū́sų Tė̃vas gailestìngas. Neteĩskite, ir̃ nebū́site teisiamì; nesmer̃kite, ir̃ nebū́site pasmerktì; atléiskite, ir̃ jùms bùs atléista.

Dúokite, ir̃ jùms bùs dúota; saĩką gẽrą, prikimštą, sukratýtą ir̃ sù kaupù atiduõs jùms į̃ glė̃bį. Kókiu saikù jū̃s seĩkite, tókiu jùms bùs atseikė̃ta".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys **Iz 1, 10. 16—20**

Išmokite gera daryti! Ugdykite teisę!

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Klausýkitės Viẽšpaties žõdžio, Sodòmos valdõvai, išgir̃sk mū́sų Diẽvo įsãkymą, Gomòros taũta:

„Nusipláukite, apsivalýkite! Pašãlinkite mán ìš akių̃ piktùs sàvo dárbus! Nustókite dãrę blõga! Išmókite gẽra darýti! Ugdýkite téisę! Padė̃kite engiamíesiems! Globókite našláičius! Užstókite našlès!

Ateĩkite, ir̃ atsiteĩskime,— sãko Viẽšpats. — Tegù jū́sų núodėmės bū́tų raudónos tar̃tum šarlãchas,— tàps báltos kaĩp sniẽgas. Tegù jõs kaĩp pur̃puras bū́tų raudónos,— tàps báltos kaĩp vìlna.

Jéigu sutìksite ir̃ paklausýsite,— jū̃s sudorósite šaliẽs gėrýbes. Bèt jéi nesutìksite ir̃ priešgyniáusite,— jùs sudorõs kalavìjas. Tikraĩ taĩp kalbė̃jo Viẽšpaties lū́pos".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 49, 8—9. 16bc—17. 21 ir 23 (P.: 23b)**

P. Kàs tiẽsiai žygiúoja, tám paródysiu Diẽvo išgãnymą.

8 Nè dė̃l aukų̃ àš tavè bársiu:
dẽginamąsias aukàs visuomèt mán aukóji.
9 Ìš tàvo tvárto nereĩkia mán ver̃šio,
neĩ óžio ìš tàvo bandõs. — **P.**

16 „Kám dár tù įsakus màno skaičiúoji,
kám dár tàvo burnà màno sùtartį mini,
17 jéi tù màno tvarkõs laikýtis nenóri,
jéi svíedi šaliñ màno žõdį? — **P.**

21 Šìtaip elgíes ir̃ manaĩ — àš tylė̃siu?!
Manaĩ, kàd ir̃ àš panašùs į̃ tavè bū́siu?
23 Kàs šlóvinimo aũką aukója, tàs màno gerbė̃jas.
Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tàm paródysiu Diẽvo išgãnymą". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ez 18, 31

Nusimèskite visàs sàvo núodėmes,— sãko Viẽšpats, — ir̃ sukùrkite naũją sáu šìrdį ir̃ dvãsią.

Evangelija Mt 23, 1—12

Jie kalba, bet nedaro

\+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Anuõmet Jė̃zus kreĩpėsi į̃ mìnią ir̃ į̃ sàvo mókinius: „Į̃ Mõzės krãsę atsisė̃do Rãšto áiškintojai ir̃ fariziẽjai. Todė̃l vìsa, ką̃ jiẽ liẽpia, darýkite ir̃ laikýkitės, tačiaũ nesiel̃kite, kaĩp jiẽ el̃giasi, nès jiẽ kal̃ba, bèt nedãro. Jiẽ rìša sunkiàs, nepàkeliamas naštàs ir̃ kráuna žmonéms añt pečių̃, õ pãtys nenóri jų̃ nẽ pirštù pajùdinti.

Jiẽ vìską dãro, kàd bū́tų žmonių̃ mãtomi. Jiẽ pasiplãtina maldõs diržùs ir̃ pasidìdina apsiaũstų spùrgus. Jiẽ mė̃gsta pirmą́sias vietàs pókyliuose beĩ pirmą́sias kėdès sinagògose, mė̃gsta svéikinimus tur̃gaus aikštėsè ir̃ trókšta, kàd žmónės vadìntų juõs ‚rãbi'.

Õ jū̃s nesivadìnkite ‚rãbi', nès tùrite vieniñtelį Mókytoją, õ jū̃s visì ẽsate bróliai. Ir̃ nẽ víeno sàvo tárpe nevadìnkite tė̃vu, nès tùrite vieniñtelį Tė̃vą dangujè. Taĩp pàt nesivadìnkite mókytojais, nès jū́sų vieniñtelis Mókytojas yrà Krìstus.

Kàs iš jū́sų didèsnis, tebū̃niẽ jùms tar̃nas. Nès kàs savè áukština, bùs pažẽmintas, õ kàs savè žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Jer 18, 18—20

Ateikite, ir jį sumuškime

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Prãnašo príešai kalbė̃jo: „Ateĩkite, ir̃ susitar̃kime priẽš Jeremìją! Jùk kùnigui niẽkad nestìgs nuródymo, išmiñčiui — patarìmo ir̃ prãnašui — žõdžio. Ateĩkite, ir̃ jį̃ sumùškime jõ patiẽs žõdžiais, atkreĩpkime dė̃mesį į̃ vìsa, ką̃ tìk jis sãko!"

Jeremìjas meĩdėsi: „Atkreĩpk į̃ manè, Viẽšpatie, dė̃mesį: išgir̃sk, ką̃ šnẽka màno príešai! Kàs gì ùž gẽra blogù atsiteĩsia? Õ jiẽ mán ìškasė duõbę. Atmiñk, kaĩp stovė̃davau tàvo akìvaizdoj, kàd juõs užtar̃čiau ir̃ tàvo rūstýbę nuõ jų̃ nukreĩpčiau".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 5—6. 14. 15—16 (P.: 17b)

P. Gélbėk manè, Viẽšpatie: esì gailestìngas!

5 Išpáiniosi tù ìš pìnklių, mán priraizgýtų;
tù gì esì màno tvirtýbė.
6 Į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manè išvadúosi, Diẽve ištikimàsis. — **P.**

14 Girdžiù, manè daũgelis plū́sta: ìš visur̃ siaũbas.
Būriúojas priẽš màno gyvýbę, atim̃t ją̃ kėsìnas. — **P.**

15 Bèt àš tavimì, Viẽšpatie, kliáujuos,
sakaũ: „Tù màno Diẽvas.
16 Tìk tàvo rañkose màno likìmas".
Išgélbėk manè nuõ príešo késlų,
nuõ màno engė̃jų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12b

Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats. —
Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą.

Evangelija Mt 20, 17—28

Jie pasmerks jį mirti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Priẽš išvỹkdamas į Jerùzalę, Jẽzus pasìėmė skỹrium dvýlika mokinių̃ ir̃ kelyjè kalbė̃jo jíems: „Štaĩ mẽs keliáujame į Jerùzalę, ir̃ Žmogaũs Sūnùs bùs atidúotas į aukštų̃jų kunigų̃ beĩ Rãšto áiškintojų rankàs. Jiẽ pasmer̃ks jį mir̃ti, atiduõs pagónims týčiotis, nuplàkti ir̃ nukryžiúoti, bèt trẽčią diẽną jìs prisikel̃s ìš numìrusių".

Tuomèt priẽ Jẽzaus prisiar̃tino Zebediẽjaus sūnų̃ mótina kartù sù sàvo sūnumìs ir̃, parpúolusi priẽ jõ kójų, norė̃jo kažkõ prašýti.

Jẽzus pakláusė ją̃: „Kõ nóri?"

Tóji atsãkė: „Sakýk, kàd šiuõdu màno sū́nūs tàvo karalỹstėje sėdė̃tų víenas tàvo dešinėjè, õ kìtas kairėjè".

Jẽzus atsãkė: „Nežìnote, kõ prãšote. Ar̃ gãlite gérti taũrę, kurią̃ àš gérsiu?"

Jiẽ atsãkė: „Gãlime".

Tuomèt jìs tãrė: „Màno taũrę, tiesà, jū̃s gérsite, bèt sėdė̃ti màno dešinėjè ar̃ kairėjè — nè màno reĩkalas jùms dúoti; taĩ bùs tíems, kuríems màno Tė̃vo paskìrta".

Taĩ išgir̃dę, kitì dẽšimt mokinių̃ supỹko añt tų̃ brólių. Õ Jẽzus, pasivadìnęs juõs pàs savè, tãrė: „Jū̃s žìnote, kàd pagónių valdõvai pavérgia tautàs ir̃ didìkai jóms viešpatáuja. Jū́sų tárpe netùri taĩp bū́ti. Jéi kàs ìš jū́sų nóri bū́ti didèsnis, tebūniẽ jū́sų tar̃nas, ir̃ kàs panorė̃s bū́ti pirmàsis, tebūniẽ jū́sų vérgas.

Žmogaũs Sūnùs ir̃gi atė̃jo, nè kàd jám tarnáutų, bèt pàts tarnáuti ir̃ sàvo gyvýbės atidúoti kaĩp išpirkìmo ùž daũgelį".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Jer 17, 5—10**

Prakeiktas žmogus, kurs žmonėm pasikliauja.
Laimingas žmogus, kurs Dievu pasikliauja

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Prakéiktas žmogùs, kur̃s žmonė̃ms pasikliáuja ir̃ sil̃pną kū́ną sáu ãtrama laĩko, kuriõ širdìs nusigrę̃žia nuõ Diẽvo. Toksaĩ — kaĩp tàs plìkas týrų krūmókšnis: niekadà nesuláukdamas gẽro, jìs skur̃sta sausrótoj dykỹnėj, druskė̃toje žẽmėj, kur̃ niẽkas negãli gyvénti.

Laimìngas žmogùs, kur̃s Dievù pasikliáuja ir̃ vìsko ìš Viẽšpaties vìlias. Jisaĩ — kaĩp tàs mẽdis, priẽ ùpės sodìntas ir̃ léidžiąs šaknìs į̃ drėkìnamą žẽmę: jám niẽko nereĩkia bijótis, nẽ kaĩtrai užė̃jus — žaliúoja jõ lãpai; sausrìngų mẽtų jisaĩ nepabū̃gsta ir̃ vẽdęs vaisiùs nenustója.

Perdẽm jaũ klastìnga širdìs ir̃ sugẽdusi — kàs gì ją̃ pérprasti gãli? Àš, Viẽšpats, pérprantu šir̃dį ir̃ ìštiriu ìnkstus, idañt kiekvienám atsilýginčiau pagal̃ jõ keliùs, pagal̃ dárbo vaisiùs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: Ps 39, 5a)**

P. Laimìngas žmogùs, kurìs Viẽšpačiu tìki.

1 Laimìngas, kurìs neklaũso piktų̃ patarìmų,
nestója į̃ paklýdėlių kẽlią,
nesė̃di sù nepraustaburñiais.
2 Viẽšpaties mė̃gsta Teisýną,
mą̃sto jį̃ diẽną ir̃ nãktį. — P.

3 Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą der̃lių, mẽtui atė̃jus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — P.

4 Nè taĩp sù bediẽviais, nè taĩp!
Jìe kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vė̃jo.
6 Į̃ teisių̃jų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiū̃ri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į̃ prãžūtį vẽda. — P.

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 8, 15

Paláiminti, kuriẽ išsáugo Diẽvo žõdį gerojè širdyjè
ir̃ dúoda vaĩsių kantrumù.

Evangelija Lk 16, 19—31

Tu atsiėmei savo gėrybes, o Lozorius — tik nelaimes.
Todėl jis susilaukė paguodos, o tu kenti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jė̃zus kalbė̃jo fariziẽjams:

„Gyvẽno kar̃tą víenas turtuõlis. Jìs vilkė̃jo pur̃puru beĩ ploniáusia dróbe ir̃ kasdiẽn ištaigìngai puotáudavo. Õ priẽ jõ rūmų var̃tų gulė̃jo votimìs aptẽkęs el̃geta, vardù Lõzorius. Jìs tróško numarìnti al̃kį beñt trupiniaĩs nuõ turtuõlio stãlo, bèt tìk šùnes atbė̃gę laižýdavo jõ votìs.

Ir̃ štaĩ el̃geta mìrė ir̃ bùvo angelų̃ nùneštas į̃ Abraõmo príeglobstį. Mìrė taipõgi turtuõlis ir̃ bùvo paláidotas.

Atsidūręs prãgaro kančiosè, turtuõlis pakẽlė akìs iȓ ìš tólo pamãtė Abraõmą iȓ jõ príeglobstyje Lõzorių. Jìs sušùko: ‚Tė̃ve Abraõmai, pasigailė̃k manę̃s! Atsių̃sk čionaĩ Lõzorių, kàd, suvìlgęs vandenyjè gãlą pir̃što, atvėsìntų mán liežùvį. Àš baĩsiai kenčiù šìtoje liepsnojè'.

Abraõmas atsãkė: ‚Atsimiñk, sūnaũ, kàd tù dár gyvéndamas atsìėmei sàvo gėrýbes, õ Lõzorius — tìk neláimes. Todė̃l jìs susiláukė pagúodos, õ tù kentì. Bè tõ, tar̃p mū́sų iȓ jū́sų žiõji nepéržengiama bedùgnė, iȓ niẽkas panorė̃jęs ìš čià negãli nueĩti pàs jùs, neĩ ìš teñ pérsikelti pàs mùs'.

Tàs vė̃l tãrė: ‚Taĩ meldžiù tavè, tė̃ve, nusių̃sk jį̃ beñt į̃ màno tė̃vo namùs: àš gì turiù penkìs brólius,— tegùl juõs įspė̃ja, kàd iȓ jiẽ nepatèktų į̃ šią̃ kančių̃ viẽtą'. Abraõmas atsìliepė: ‚Jiẽ tùri Mõzę beĩ prãnašus, tegùl jų̃ iȓ klaũso!' Anàs atsãkė: ‚Nè, tė̃ve Abraõmai! Bèt jéi kàs ìš numìrusiųjų nueĩtų pàs juõs, jiẽ atsiver̃stų'. Tačiaũ Abraõmas tãrė: ‚Jéigu jiẽ neklaũso Mõzės neĩ pranašų̃, taĩ nepatikė̃s, jéi kàs iȓ ìš numìrusių prisikéltų".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 37, 3—4. 12—13a. 17b—28

Antai ir sapnuotojas ateina.
Tad imkime ir užmuškime jį

Ìš P r a d ž i õ s k n ỹ g o s.

Ìš sàvo sūnų̃ Izraèlis labiáusiai mylė̃jo Juõzapą, nès tàs bùvo gìmęs, jám ẽsant senývam. Todė̃l jám pasiū́dino puõšnų drabùžį.

Jõ bróliai, pamãtę, jóg tė̃vas jį̃ mýli labiaũ ùž kitùs sàvo sū́nus, pradė̃jo nekę̃sti jõ iȓ nebegalė̃jo gerèsnio jám žõdžio pratar̃ti.

Kar̃tą, jõ bróliams išvỹkus ganýti tė̃vo avių̃ priẽ Sichèmo, Izraèlis Juõzapui tãrė: „Tàvo bróliai gãno avìs priẽ Sichèmo. Eĩk šeñ, àš ketinù tavè sių̃sti pàs juõs". Tasaĩ atsãkė: „Àš pasireñgęs". Išė̃jęs pãskui brólius, Juõzapas rãdo juõs Dotanè.

Tiẽ jį̃ pamãtė ìš tólo. Bèt kõl šìs priẽ jų̃ dár nebùvo priė̃jęs, jiẽ svar̃stė pasiū́lymą jį̃ nužudýti. Jiẽ taĩp tar̃p savę̃s kalbė̃jo: „Antaĩ ir̃ sapnúotojas ateĩna. Tàd im̃kime, užmùškime jį̃ ir̃ įmèskime kur̃ nórs į̃ šùlinį! Paskuĩ pasakýkime, kàd jį̃ laukìnis žvėrìs sudrãskė. Tadà pamatýsime, kàs ìš jõ sapnų̃ išeĩs".

Tataĩ išgir̃dęs, Rubènas panõro išgélbėti Juõzapą ìš brólių rañkų. Jìs tãrė: „Nereĩkia mùms žmogžudỹstės!" Rubènas jíems tę̃sė: „Tiktaĩ nepralíekite kraũjo! Įmèskite jį̃ čià, stèpėje, į̃ šùlinį, õ rañkos priẽš jį̃ nekélkite!" Màt jìs norė̃jo išgélbėti Juõzapą ìš brólių rañkų ir̃ sugrąžìnti tė̃vui.

Priė̃jus Juõzapui priẽ brólių, šiẽ jám nuplė̃šė drabužiùs, tą̃ puõšnųjį rū̃bą, kurį̃ jìs vilkė̃jo, sùgriebė jį̃ ir̃ įstū́mė į̃ tùščią, išsė̃kusį šùlinį. Paskuĩ jiẽ susė̃do užkąsti.

Pakė̃lę akìs, jiẽ pamãtė tiẽsiai betráukiantį izmaelìtų karavãną ìš Gileãdo. Jų̃ kupranugãriai bùvo apkrautì tragántu, balzamù ir̃ mirà. Jiẽ vỹko Egìptan. Jùdas bróliams pasiū́lė: „Kokià mùms naudà bùs ìš tõ, jéi mẽs sàvo brólį užmùštume ir̃ jõ kraũją nuslė̃ptume? Verčiaũ jį̃ pardúokime izmaelìtams. Õ rañkos priẽš jį̃ nepakélkime: vìs dė́ltõ jìs mū́sų brólis, mẽs gì visì víeno kraũjo!" Jõ bróliai sutìko.

Midianìtų pirkliáms pražygiúojant, jiẽ ištráukė Juõzapą ìš šùlinio ir̃ par̃davė izmaelìtams ùž dvìdešimt sidabrìnių. Tiẽ nugabẽno Juõzapą į̃ Egìptą.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 16—17. 18—19. 20—21 (P.: 5a)

P. Atsimiñkite Viẽšpaties nuostabiùs dárbus.

15 Jìs anái žẽmei bãdą užléido,
dúonos ìšteklius sunaikìno.
17 Siuñtė tadà tókį výrą —
vergìjon pardúotą. — **P.**

18 Ir̃ bùvo jám kójos apkáltos,
grandìs užnertà jám añt kãklo,
19 kõl pranašỹstė, jõ pasakýta, įvỹko,
kõl ištéisino jį̃ Viẽšpaties žõdis. — **P.**

20 Liẽpė paléist jį̃ karãlius,
valdõvas tautų̃ jį̃ liẽpė išláisvint.
21 Ū́kvaizdžiu sàvo namų̃ jį̃ padãrė,
príevaizdu visų̃ sàvo tur̃tų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 3, 16

Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū́nų.
Kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki, tùri ámžinąjį gyvẽnimą.

Evangelija Mt 21, 33—43. 45—46

Tai įpėdinis! Eime, užmuškime jį!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jẽzus bylójo aukštíesiems kunigáms ir̃ tautõs seniū̃nams:

„Pasiklausýkite kìto palýginimo. Bùvo šeiminiñkas, kurìs įveisė vynuogýną, aptvėrė jį̃, įrengė spaustùvą, pastãtė bókštą, išnúomojo vỹnininkams ir̃ iškeliãvo į̃ svẽtimą šãlį.

Atė̃jus vaĩsių mẽtui, jìs àtsiuntė tarnùs pàs vỹnininkus atsiim̃ti savõsios vaĩsių daliẽs. Bèt vỹnininkai, nutvė̃rę jõ tarnùs, víeną prìmušė, kìtą nužùdė, õ trẽčią ùžmušė akmenimìs. Jìs vė̃l siuñtė tarnų̃, daugiaũ negù pirmų̃jų. Bèt vỹnininkai ir̃ sù šìtais pasìelgė kaĩp sù anaĩs. Galóp jìs ìšsiuntė pàs juõs sàvo sū́nų, manýdamas: ‚Jiẽ drovė̃sis màno sūnaũs'.

Tačiaũ vỹnininkai, išvýdę sū́nų, ė̃mė kalbė̃tis: ‚Taĩ į̇pėdinis! Eimè, užmùškime jį̃ ir̃ turė̃sime palikìmą'. Nutvė̃rę jiẽ ìšmetė jį̃ ìš vynuogýno ir̃ ùžmušė. Tàd ką̃ gì atvỹkęs vynuogýno šeimininkas padarỹs sù taĩs vỹnininkais?"

Jiẽ atsãkė: „Jìs žiaũriai nužudỹs pìktadarius ir̃ išnúomos vynuogýną kitíems vỹnininkams, kuriẽ, atė̃jus mẽtui, atiduõs vaĩsių". Tuomèt Jė̃zus tãrė: „Ar̃ neskaĩtėte, kàs parašýta Rãštuose:

‚Akmuõ, kurį̃ statýtojai àtmetė, tãpo kertiniù ãkmeniu. Taĩ Viẽšpaties padarýta ir̃ nuostabù mū́sų akysè'.

Todė̃l sakaũ jùms: Diẽvo karalỹstė bùs ìš jū́sų atimtà ir̃ atiduotà taũtai, kurì duõs vaĩsių".

Išgir̃dę palýginimus, vyresníeji kunigaĩ ir̃ fariziẽjai suprãto, kàd Jė̃zus kal̃ba apiẽ juõs. Jiẽ sténgėsi jį̃ suim̃ti, tačiaũ bijójo liáudies, nès jì laĩkė Jė̃zų prãnašu.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Mch 7, 14—15. 18—20

Visas mūsų nuodėmes į jūros gelmę sumesi

Ìš prãnašo Michė̃jo knỹgos.

Viẽšpatie, sàvo lazdà ganýk sàvo taũtą — avìs nuosavą́sias, gyvẽnančias víenas dykỹnėj, derlìngos šaliẽs vi-

durỹ! Tè vẽl jõs ganỹsis Bašanè iȓ Gileadè kaĩp kadáise. Kaĩp dienomìs, kadà tù vedeĩ iš Egìpto, léisk mùms išvýsti tàvo stebùklų!

Kàs, jéi nè tù, yrà Diẽvas, kurìs kaltę̃ atléidžia iȓ nusižengìmą dovanója likùčiams tautõs, kurì jõ paveldėta? Nè vìsą gì laĩką teẽsti supỹkęs: jìs mė̃gsta paródyti gailestingùmą.

Iȓ vẽl jìs mū́sų pasigailė̃s, užmýnios mū́sų kaltýbę. Visàs mū́sų núodėmes jū́ros gelmė̃sna sumèsi. Paródysi ištikimýbę Jokū̃bui iȓ gailestingùmą Abraõmui, kaĩp tíems mū́sų prótėviams esì prisíekęs kadáise.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 1—2. 3—4. 9—10. 11—12 (P.: 8a)

P. Viẽšpats — švelnùs, malonìngas.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
iȓ vìsa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį vaȓdą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiȓšta, kíek jìs mán gẽra padãrė. — **P.**

3 Jìs mán visàs kaltès dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manę̃s iȓ puõšia manè sàvo malóne. — **P.**

9 Nè vìsą laĩką jìs bãras,
neamžìnaĩ jìs įšiȓdęs.
10 Nè pagal̃ mū́sų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mū́sų, kíek vertì ẽsam. — **P.**

11 Kaĩp nepasíekiamai áukštas dangùs viršuñ žẽmės,
taĩp yrà dìdis jõ gailestingùmas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
12 Kaĩp nuõ Rytų̃ tolimì Vakaraĩ,
taĩp tolì kaltès mū́sų nusvíedžia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 15, 18

Kélsiuos, eĩsiu pàs tė̃vą ir̃ sakýsiu:
„Tė̃ve, nusidė̃jau dañgui ir̃ táu".

Evangelija Lk 15, 1—3. 11—32

Tavo brolis buvo miręs ir vėl atgijo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Pàs Jė̃zų riñkdavosi visókie muĩtininkai ir̃ nusidė̃jėliai jõ žõdžių pasiklausýti. Õ fariziẽjai ir̃ Rãšto áiškintojai murmė̃davo, sakýdami: „Šìtas prìima nusidė̃jėlius ir̃ sù jaĩs válgo".

Tuomèt Jė̃zus pasãkė jíems palýginimą:

„Víenas žmogùs turė̃jo dù sū́nus. Kar̃tą jaunesnỹsis tãrė tė̃vui: ‚Tė̃ve, atidúok mán priklaũsančią palikìmo dãlį'. Tė̃vas padalìjo sūnùms tur̃tą. Netrùkus jaunė̃lis, susiė̃męs sàvo dãlį, iškeliãvo į̃ tólimą šãlį. Teñ, palaidaĩ gyvéndamas, išeikvójo sàvo lõbį.

Kaĩ vìską išléido, tojè šalyjè kìlo baisùs bãdas, ir̃ jìs pradė̃jo stokóti. Tadà nuė̃jo pàs víeną šaliẽs gyvéntoją ir̃ stójo jám tarnáuti. Tasaĩ jį̃ pàsiuntė į̃ laukùs kiaũlių ganýti. Jìs geĩdė prikim̃šti pil̃vą beñt ánkščių jõvalo, kurį̃ ė̃dė kiaũlės, tačiaũ nė̃ tõ jám nedúodavo.

Tadà susimą̃stė ir̃ tãrė: ‚Kíek màno tė̃vo samdinių̃ apsčiaĩ tùri dúonos, õ àš čià mìrštu ìš bãdo! Kélsiuos, eĩsiu pàs tė̃vą ir̃ sakýsiu: Tė̃ve, nusidė̃jau dañgui ir̃ táu. Nesù ver̃tas vadìntis tàvo sūnumì. Priim̃k manè beñt sam̃diniu!' Jìs pasirýžo ir̃ iškeliãvo pàs tė̃vą.

Tė̃vas pažìno jį̃ ìš tólo, labaĩ susigraudìno, pribė̃go priẽ jõ, púolė añt kãklo ir̃ pabučiãvo. Õ sūnùs prabìlo: ‚Tė̃ve, nusidė̃jau dañgui ir̃ táu. Nebesù ver̃tas vadìntis tàvo sūnumì'...

Bèt tė̃vas įsãkė tarnáms: ‚Kuõ greičiaũ atnèškite geriáusią drabùžį iȓ apviȓkite jį̃. Užmáukite jám añt pìȓšto žíedą, apaũkite kójas! Atvèskite nupenė̃tą veȓšį iȓ papjáukite! Puotáukime, lìnksminkimės! Nès šìs màno sūnùs bùvo mìręs iȓ vė̃l atgìjo, bùvo pražùvęs iȓ atsirãdo'. Iȓ jiẽ pradė̃jo lìnksmintis.

Tuõ metù vyresnỹsis sūnùs bùvo laukuosè. Eĩdamas namõ iȓ prisiaȓtinęs priẽ sodýbos, jìs išgiȓdo mùziką iȓ šokiùs. Jìs pasìšaukė taȓną iȓ pakláusė, kàs čià dė̃dasi. Tàs jám atsãkė: ‚Sugrį̃žo tàvo brólis, taĩ tė̃vas liẽpė papjáuti nupenė̃tą veȓšį, kàd suláukė jõ sveĩko'. Tadà šìs supỹko iȓ nenorė̃jo eĩti namõ. Tė̃vas išė̃jęs pradė̃jo vadìnti jį̃ viduñ. Õ jìs atkiȓto tė̃vui: ‚Štaĩ jaũ tíek mẽtų táu tarnáuju iȓ niẽkad tàvo įsãkymo nepéržengiau, õ tù mán nė̃ kaȓto nesì dãvęs nė̃ ožiùko pasilìnksminti sù draugaĩs. Bèt võs tik sugrį̃žo šìtas tàvo sūnùs, prarìjęs tãvąjį tuȓtą sù kẽkšėmis, tù bemãtant jám papjóvei peniùkšlį'.

Tė̃vas atsãkė: ‚Vaikẽli, tù visuomèt sù manimì, iȓ vìsa, kàs màno, yrà iȓ tàvo. Bèt reikė̃jo puotáuti beĩ lìnksmintis, nès tàvo brólis bùvo mìręs iȓ vė̃l atgìjo, bùvo žùvęs iȓ atsirãdo!'"

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

III GAVĖNIOS SAVAITĖ

PASIRINKIMUI

Šiuos skaitinius galima imti bet kurią šios savaitės dieną, ypač B ir C metais, kada III gavėnios sekmadienį evangelija apie samarietę nebuvo skaitoma.

Pirmasis skaitinys Iš 17, 1—7

Ištryško vanduo, ir tauta galėjo atsigerti

Ìš Išėjìmo knỹgos.

Visà izraelitų bendrúomenė keliãvo ìš Sìno dykumõs toliaũ, nuõ vienõs sustojìmo viẽtos lìgi kitõs, kaĩp Viẽšpats ją̃ skìrdavo pagal̃ aplinkýbes.

Tautà, neturė̃dama vandeñs atsigérti, ẽmė giñčytis sù Mozè ir̃ sãkė: „Dúok mùms vandeñs atsigérti!" Bèt Mõzė atšóvė: „Kõ jū̃s giñčijatės sù manimì? Kám gì bañdote Viẽšpatį?"

Tautà ištróško vandeñs ir̃ niurnė̃jo añt Mõzės. Jiẽ priekaištãvo: „Kurių̃ gì galų̃ čià mùs àtvedei ìš Egìpto? Ar̃ tám, kàd tróškuliu numarìntumei mùs, mū́sų vaikùs ir̃ gývulius?" Ir̃ Mõzė šaũkėsi Viẽšpaties: „Ką̃ mán darýti sù šìta tautà? Nedaũg betrū́ksta, kàd jiẽ akmenimìs manè užmùštų".

Ir̃ Viẽšpats atsìliepė Mõzei: „Péreik per̃ taũtą ir̃ pasiim̃k sù savim̃ kẽletą Izraèlio seniū̃nų; taipõgi paim̃k rañkon lãzdą, kurià tù sùdavei Nìlui, ir̃ léiskis keliõnėn! Tenaĩ añt uolõs priẽ Horèbo àš príešais tavè atsistósiu. Tadà tù sudúosi per̃ uõlą. Ìš jõs ištrỹkš vanduõ, ir̃ tautà galė̃s atsigérti".

Mõzė taĩp iĩ padãrė Izraèlio seniū̃nų akìvaizdoje.

Tą̃ viẽtą jìs pavadìno Masà iĩ Meribà — Bañdymu iĩ Giñčù, nès teñ izraelìtai bùvo pradẽję giñčą̃ iĩ bañdė Viẽšpatį, sakýdami: „Yrà Viẽšpats sù mumìs aĩ nėrà?"

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 94, 1—2. 6—7. 8—9 (P.: 8)

P. Õ, kàd išgiĩstumėt šiañdien, ką̃ Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū́sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės".

1 Ateĩkite, linksmaĩ šlóvinkim Viẽšpatį.
Šaũkim ìš džiaũgsmo, nès jìs mū́s tvirtóvė.
2 Sù pãdėka jõ akìvaizdon eĩkim,
jám gíesmes džiùgesio pìnkim. — **P.**

6 Tàd eĩkime, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kuris mùs sutvẽrė.
7 Jìs mū́sų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — **P.**

8 Õ, kàd išgiĩstumėt šiañdien, ką̃ jis jùms bylója:
„Tegùl jū́sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės,
9 kaĩp anuõmet priẽ Merìbos,
kaĩp týruose Mãsos diẽną,
kuĩ jū́sų prótėviai įžūliaĩ manè bañdė,
nórs stebuklùs màno mãtė!" — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 4, 42. 15

Viẽšpatie, tù ìš tiesų̃ esì pasáulio Išganýtojas:
dúok mán gývojo vandeñs, kàd àš nebetrókščiau.

Evangelija Jn 4, 5—42

Versmė vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Jẽzus užsùko į Samãrijos miẽstą, vadìnamą Sìcharu, netolì nuõ laũko, kurį̃ Jokū̃bas bùvo dãvęs sàvo sū́nui Juõzapui. Tenaĩ bùvo Jokū̃bo šulinỹs. Nuvar̃gęs ìš keliõnės, Jẽzus prisė́do paleĩ šùlinį. Bùvo apiẽ šẽštą vãlandą.

Vienà samariẽtė móteris atė̃jo sémtis vandeñs. Jẽzus ją̃ paprãšė: „Dúok mán gérti". (Tuõ tárpu mokiniaĩ bùvo nuė̃ję į̃ miẽstą nusipir̃kti maĩsto.)

Samariẽtė atsãkė: „Kaĩpgi tù, bū́damas žỹdas, prašaĩ manè, samariẽtę, gérti?" (Màt žỹdai nebendráuja sù samariẽčiais.)

Jẽzus jái tãrė: „Jéi tù pažìntum Diẽvo dóvaną ir̃ kàs yrà tàs, kurìs tavè prãšo: ‚Dúok mán gérti', ràsi patì bū́tum jį̃ prãšiusi, ir̃ jìs táu bū́tų gývojo vandeñs dãvęs!"

Móteris atsìliepė: „Viẽšpatie, bètgi tù neturì kuõ pasémti, õ šulinỹs gilùs. Ìš kur̃ tù imsi gývojo vandeñs? Ar̃gi tù didèsnis ùž mū́sų tė̃vą Jokū̃bą, kurìs tą̃ šùlinį mùms paliko ir̃ pàts ìš jõ gẽrė, ir̃ jõ vaikaĩ, ir̃ gyvuliaĩ?"

Jẽzus atsãkė: „Kiekvíenas, kàs gẽria šìtą vándenį, ir̃ vė̃l trõkš. Õ kàs ger̃s vándenį, kurį̃ àš dúosiu, tàs nebetrõkš per̃ ámžius, ir̃ vanduõ, kurį̃ jám dúosiu, tàps vérsme vandeñs, trýkštančio į̃ ámžinąjį gyvẽnimą".

Tuomèt móteris sušùko: „Viẽšpatie, dúok mán tõ vandeñs, kàd àš nebetrókščiau ir̃ nebeváikščiočiau sémtis čionaĩ".

Jẽzus atsìliepė: „Eĩk, pakviẽsk sàvo výrą ir̃ sugrį̃žk čià".

Móteris atsãkė: „Àš neturiù výro".

Jẽzus jái tãrė: „Geraĩ pasakeĩ: ‚Neturiù výro', nès jaũ esì turė̃jusi penkìs výrus, ir̃ dabartìnis anaiptõl nè tàvo výras. Čià tù tiẽsą pasakeĩ".

Nustẽbo móteris: „Àš mataũ, Viẽšpatie, jóg esì prãnašas. Mū́sų tėvaĩ gárbindavo Diẽvą añt šito kálno, õ jū̃s tvìrtinate, kàd Jerùzalė ẽsanti vietà, kur̃ reĩkia jį̃ gárbinti".

Jė̃zus atsãkė: „Móterie, tikė́k manimì, jóg ateĩs valandà, kadà gárbinsite Tė̃vą nė añt šiõ kálno ir̃ nė Jerùzalėje. Jū̃s gárbinate, kõ nepažį̃state, õ mẽs gárbiname, ką̃ pažį̃stame, nės išgãnymas ateĩna ìš žýdų. Bèt ateĩs valandà,— jaũ dabar̃ jì yrà,— kaĩ tikríeji gárbintojai šlóvins Tė̃vą dvasià ir̃ tiesà. Ir̃ pàts Tė̃vas tokių̃ gárbintojų íeško. Diẽvas yrà dvasià, ir̃ jõ gárbintojai tùri šlóvinti jį̃ dvasià ir̃ tiesà".

Móteris jám sãko: „Àš žinaũ, jóg netrùkus ateĩs Mesìjas — taĩ yrà Diẽvo Pateptàsis. Atė̃jęs jìs mùms vìską paskel̃bs".

Jė̃zus jái tãria: „Taĩ àš, kurìs sù tavimì kalbù!"

Tuõ metù sugrį̃žo jõ mokiniaĩ ir̃ nusistebė̃jo, kàd jìs šnekučiúoja sù móterimi. Vìs dėltõ nẽ víenas nepakláusė: „Kõ ìš jõs nóri?" arbà: „Apiẽ ką̃ sù jà kalbì?" Õ móteris, pamir̃šusi vandeñs ąsõtį, nubė̃go į̃ miẽstą ir̃ apskélbė žmonė̃ms: „Eĩkite pažiūrė́ti žmogaũs, kurìs pasãkė mán vìską, ką̃ esù padãriusi. Ar̃ tìk jìs nebùs Mesìjas?!" Ir̃ žmónės iš miẽsto ė̃jo pàs jį̃.

Tuõ tárpu mokiniaĩ ė̃mė rãginti: „Rãbi, pasistìprink!" Õ jìs atsìliepė: „Àš turiù válgyti maĩsto, kuriõ jū̃s nežìnote".

Tadà mokiniaĩ pradė̃jo víenas kìtą klausinė́ti: „Nejaũgi kàs àtnešė jám válgyti?"

Bèt Jė̃zus tãrė: „Màno maĩstas — výkdyti vãlią tõ, kurìs manė siuñtė, ir̃ baĩgti jõ dárbą. Ar̃gi jū̃s nesãkote: ‚Dár keturì mė́nesiai, ir̃ ateĩs pjūtìs'? Štaĩ sakaũ jùms: pakélkite akìs ir̃ pažiūrė́kite į̃ laukùs — jiẽ jaũ bolúoja ir̃ prinókę pjū̃čiai. Jaũ pjovė́jas ùždarbį gáuna ir̃ reñkasi vaĩsių amžinájam gyvẽnimui, kàd lýgiai džiaũgtųsi sėjė́jas ir̃ pjovė́jas. Teisìngai príežodis sãko: ‚Víenas pasė́ja, kìtas nupjáuna'. Àš pàsiunčiau jùs nuim̃ti der̃liaus,

į kurį jūs neįdėjote dárbo. Kitì pasidarbãvo, õ jū̃s įstójote į̃ jų̃ dárbą".

Daũg samariẽčių ìš anõ miẽsto įtikė́jo Jė̃zų dė̃l móters žõdžių: „Jìs mán pasãkė vìską, ką̃ esù padãriusi". Atė̃ję samariẽčiai prãšė jį̃ pasilìkti pàs juõs, ir̃ jìs teñ pasilìko dvì dienàs. Dár daugiaũ žmonių̃ įtikė́jo dė̃l jõ pamókslų. Õ móteriai jiẽ pasãkė: „Dabar̃ mẽs tìkime nè dė̃l tàvo šnekõs. Mẽs pãtys išgir̃dome ir̃ žìnome, kàd jìs ìš tiesų̃ yrà pasáulio Išganýtojas".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kar 5, 1—15a

Daug buvo raupsuotųjų Izraelyje,
bet nė vienas iš jų nebuvo pagydytas, tik siras Naamanas

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Arãmo valdõvo karvedỹs Naamãnas turė́jo dìdelę įtaką sàvo šeiminiñkui ir̃ bùvo jõ ger̃biamas: per̃ jį̃ màt Viẽšpats bùvo dãvęs aramė́jams pérgalę. Tàs výras bùvo narsùs, bèt apsir̃go raupsaĩs.

Põ víeno žỹgio aramė́jai par̃vedė neláisvėn mergáitę ìš Izraèlio žẽmės. Ją̃ paskýrė tarnáuti Naamãno žmónai. Kar̃tą jì tãrė sàvo valdõvei: „Kàd taĩp šeiminiñkas nuvỹktų pàs prãnašą į̃ Samãriją! Tàs taĩ tikraĩ jám išgýdytų raupsùs".

Naamãnas nuė̃jo pàs sàvo valdõvą ir̃ prànešė: „Taĩp ir̃ taĩp pasãkė mergáitė ìš Izraèlio".

Arãmo karãlius atsìliepė: „Tàd im̃k ir̃ nuvỹk, õ àš táu įdúosiu láišką Izraèlio karãliui".

Naamãnas iškeliãvo, pasiė̃męs dẽšimt tãlentų sidãbro, šešìs tū́kstančius šèkelių áukso ir̃ dẽšimt šveñtinių dra-

bùžių. Izraèlio karãliui jìs į̃teikė láišką, kuriamè bùvo parašýta: „Kaĩ gáusi šį̃ rãštą, žinók, jóg àš siunčiù pàs tavè sàvo val̃dinį Naamãną, kàd tù jį̃ išgýdytum nuõ raupsų̃".

Pérskaitęs rãštą, Izraèlio karãlius pérsiplėšė rūbùs ir̃ tãrė: „Ar̃gi àš Diẽvas, gãlintis numarìnti ir̃ atgaivìnti! Tàs siuñčia pàs manè žmõgų, kàd àš jám pašãlinčiau raupsùs! Nàgi supràskite ir̃ žiūrė̃kite: jìs nóri priẽ manę̃s prikìbti".

Išgir̃dęs Izraèlio karãlių pérsiplėšus rūbùs, Diẽvo žmogùs Eliziẽjus pàsiuntė žmõgų jám pasakýti: „Kám gì pérsiplėšei sàvo rūbùs? Tegùl Naamãnas ateĩna pàs manè, ir̃ jìs sužinõs, kàd Izraèlyje ẽsama prãnašo".

Naamãnas nuvỹko sù sàvo žirgaĩs beĩ vežìmais ir̃ sustójo priẽ Eliziẽjaus namų̃. Tasaĩ pàs jį̃ ìšsiuntė žmõgų, kàd jám pasakýtų: „Eĩk ir̃ septýnis kartùs apsipraũsk Jordanè! Tadà tàvo kū́nas pasveĩks ir̃ tàps švarùs".

Bèt Naamãnas supỹko; paė̃jęs į̃ šãlį, paréiškė: „Maniaũ, kàd jìs pàts išeĩs, atsistõs priẽš manè ir̃ šaũksis Viẽšpaties, sàvo Diẽvo, var̃do, paliẽs rankà nesveĩką viẽtą ir̃ tókiu būdù išgýdys raupsùs. Damãsko ùpės Abanà ir̃ Parpãras ar̃ nè gerèsnės ùž visùs Izraèlio vándenis? Ar̃ àš negaliù tenaĩ apsipláuti, kàd tàpčiau švarùs?"

Labaĩ jaũ įpỹkęs, jisaĩ apsisùko grį̃žti. Bèt jõ tarnaĩ priė̃ję ė̃mė sakýti: „Jéi prãnašas bū́tų ìš tavę̃s pareikalã-vęs kõ sunkaũs, tù bū́tum taĩ dãręs: dabar̃ juõ geriaũ, kàd jìs tepasãkė: ‚Nusipláuk ir̃ tàpsi švarùs'".

Tuomèt jìs nuė̃jo priẽ Jordãno ir̃ septýnis kartùs pasinė̃rė, kaĩp bùvo jám liẽpęs Diẽvo žmogùs. Jõ kū́nas pasidãrė sveĩkas kaĩp vaĩko, ir̃ jìs tãpo švarùs.

Põ tõ sù visaĩs palydõvais jìs grį̃žo pàs Diẽvo žmõgų, jám prisistãtė ir̃ tãrė: „Dabar̃ taĩ žinaũ, kàd niẽkur pasáulyje nėrà kìto Diẽvo, tiktaĩ Izraèlyje".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 41, 2. 3; Ps 42, 3. 4 (P.: plg. Ps 41, 3)

P. Màno síela ištróškusi gývojo Diẽvo:
vái, kadà Diẽvo véidą išvýsiu?

2 Kaĩp ištróškusi élnė úodžia upẽlio,
taĩp màno širdìs tavę̃s il̃gisi, Diẽve. — **P.**

3 Màno síela ištróškusi Diẽvo — gývojo Diẽvo;
vái, kadà nukeliáusiu ir̃ Diẽvo véidą išvýsiu? — **P.**

3 Atsių̃ski mán sàvo šviẽsą ir̃ tiẽsą,
tegù mán jõs vadováuja
ir̃ manè vẽda į̃ tàvo šveñtąjį kálną,
į̃ tàvo padañgtę. — **P.**

4 Tenaĩ priẽ Diẽvo aũkuro žeñgsiu,
pàs sàvo linksmýbės džiùgesio Diẽvą.
Teñ tavè šlóvinsiu kañkliais, õ Diẽve,
õ màno Diẽve. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 129, 5. 7

Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno síela.
Jùk Diẽvas yrà gailestìngas: jìs visuomèt išvadúoja.

Evangelija Lk 4, 24—30

Jėzus, kaip ir Elijas bei Eliziejus,
siunčiamas ne tik pas žydus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Atẽjęs į̃ Nazarètą, Jẽzus bylójo žmonẽms sinagògoje: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jóks prãnašas nepriìmamas sàvo tėviškėje.

Tìkrą tiẽsą sakaũ jùms: daũg našlių̃ bùvo Izraèlyje Elìjo dienomìs, kaĩ dangùs bùvo uždarýtas trejùs metùs iĩ šešìs mėnesius iĩ baisùs bãdas ištiko vìsą krãštą. Bèt nẽ pàs víeną ìš jų̃ nebùvo sių̃stas Elìjas, õ tìk pàs nãšlę Sidònijos miestè, Sarèptoje.

Taipõgi prãnašo Eliziẽjaus laikaĩs daũg bùvo raupsúotųjų, bèt nẽ víenas ìš jų̃ nebùvo pagýdytas, tìk sìras Naamãnas".

Taĩ išgir̃dę, visì, kuriẽ bùvo sinagògoje, labaĩ užsirū̃stino; jiẽ pakìlę išsivãrė jį̃ ìš miẽsto, ikì pakriū̃tės tõ kálno, añt kuriõ bùvo pastatýtas jų̃ miẽstas, ir̃ norė́jo nustùmti jį̃ žemỹn. Bèt Jė́zus praẽjo tar̃p jų̃ ir̃ pasišãlino.

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 3, 25. 34—43

Priimk mus: ateiname su skaudama širdimi ir nuolankūs

Ì š p r ã n a š o D a n i ẽ l i a u s k n ỹ g o s.

Azarìjas sustójęs kalbė́jo šìtokią maĩdą; ugniẽs vidurỹ jìs atvė́rė lū́pas ir̃ tãrė:

„Àk, sàvo var̃do dė̃lei mū́sų neatstùmk amžinaĩ; nenutráuk sàvo sándoros! Nepérstok mùms ródęs gailestingùmą — dė̃l sàvo bičiùlio Abraõmo, dė̃l sàvo tar̃no Izaòko ir̃ sàvo šventõjo Izraèlio. Jíems tù žadė́jai palikuonių̃ tokių̃ skaitlìngų kaĩp žvaĩgždės danguj̀e, kaĩp smil̃tys jū́ros pakrántėje.

Àk, Viẽšpatie, mẽs pasidãrėme menkèsnė tautà ùž visàs kitàs. Dė̃l sàvo núodėmių šiañdien mẽs ẽsame pažẽminti visamè pasáulyje. Šiuõ laikótarpiu mẽs netùrime jókio vyrèsniojo, jókio prãnašo, jókio kárvedžio; netùrime neĩ dẽginamosios neĩ pjaunamõsios aukõs, neĩ

maĩsto atnašų̃ neĩ smil̃kymo; netùrime viẽtos, kur̃ tàvo akìvaizdon pirmúosius vaisiùs sunèšti ir̃ tàvo malónę suràsti.

Bètgi priim̃k mùs: ateĩname sù skaũdama širdimì ir̃ nuolañkūs. Kaĩp tẽkių ir̃ jáučių dẽginamosios aũkos, kaĩp tū́kstančiai tukliũ̃ avinẽlių, taĩp šiañdien tebū̃na įskaitýta šì mū́sų aukà tàvo akìvaizdoje, kàd jì táu ùž mùs atsiteĩstų. Jùk kàs tavimì pasikliáuja — nebùs sugẽdintas! Dabar̃ mẽs tavę̃s klausýsime visà širdimì, bijósime tavę̃s ir̃ ieškósime tãvojo véido. Neléisk, kàd bū́tume sugẽdinti: pasiel̃k sù mumìs pagal̃ sàvo gerùmą ir̃ dìdį gailestingùmą! Išgélbėk mùs, Viẽšpatie, sàvo stebùklų galýbe, pašlóvink sãvąjį var̃dą!"

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 24, 4bc—5ab. 6—7bc. 8—9 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, atsimiñk, kàd esì malonìngas.

4 Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti.
5 Vèsk manè sàvo tiesà, tù manè lãvink, —
jùk tù esì màno Gélbėtojas ir̃ Diẽvas. — **P.**

6 Viẽšpatie, atsimiñk, kàd esì malonìngas,
atmiñk nuõ pradžiõs, kókią méilę mán ródei.
7 Atmiñk manè dė̃lei sàvo gerùmo,
nepamir̃ški sàvo malónės! — **P.**

8 Tiesùs, malonùs yrà Viẽšpats,
tõ dė̃lei klýstantiems kẽlią paródys.
9 Kukliũ̃jų mintìs kreĩps į̃ tiẽsą,
sàvo keliù mókys eĩt nuolankiúosius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jl 2, 12—13

Ìš visõs širdiẽs į̃ manè atsiver̃skite,— sãko Viẽšpats, — nès àš malonìngas ir̃ gailestìngas.

Evangelija Mt 18, 21—35

Jeigu kiekvienas neatleisite savo broliui, mano dangiškasis Tėvas neatleis jums

✠ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Priẽ Jė̃zaus priẽjo Pẽtras ir̃ pakláusė: „Viẽšpatie, kíek kar̃tų àš turiù atléisti sàvo bróliui, kaĩ jìs mán nusikal̃sta? Ar̃ ikì septynių̃ kar̃tų?"

Jė̃zus jám atsãkė: „Àš nesakaũ táu — ikì septynių̃, bèt ikì septýniasdešimt septynių̃ kar̃tų.

Todė̃l sù dangaũs karalystė yrà panašiaĩ kaip̃ sù karãliumi, kurìs sumãnė atsiskaitýti sù sàvo tarnais̃. Jám pradė̃jus apýskaitą, àtvedė pàs jį̃ víeną, kurìs bùvo jám skolìngas dẽšimt tū́kstančių tãlentų. Kadángi šìs neturė̃jo iš kõ grąžìnti, valdõvas įsãkė parduoti jį̃ kartù sù žmóna ir̃ vaikais̃ beĩ sù visà nuosavýbe, kàd bū́tų sumokė̃ta.

Tuomèt, púolęs jám põ kójų, tar̃nas maldãvo: ‚Turė̃k mán kantrýbės! Àš vìską atidúosiu'. Pasigailė̃jęs anõ tar̃no, valdõvas paléido jį̃ ir̃ dovanójo skõlą.

Võs išė̃jęs, tàs tar̃nas susitìko víeną sàvo draũgą, kurìs bùvo jám skolìngas šim̃tą denãrų, ir̃ nutvė̃ręs smáugė jį̃, sakýdamas: ‚Atidúok skõlą!' Púolęs añt kẽlių, draũgas maldãvo: ‚Turė̃k mán kantrýbės! Àš táu vìską atidúosiu'. Bèt tàs nesutiko, ė̃mė ir̃ įmẽsdino jį̃ į̃ kalė̃jimą, kõl atiduõs skõlą.

Matýdami, kàs nutìko, kitì tarnaĩ labaĩ nuliũdo. Jiẽ nuė̃jo ir̃ papãsakojo valdõvui, kàs bùvo įvỹkę.

Tuomèt, pasišaũkęs jį̃, valdõvas tãrė: ‚Nedoràsis tar̃ne, vìsą anã̜ skõlą àš táu dovanójau, nès manė maldavaĩ. Ar̃gi nereikė̃jo ir̃ táu pasigailė́ti sàvo draũgo, kaip̃ àš pasigailė̃jau tavę̃s?!' Užsirū́stinęs valdõvas pàvedė jį̃ bùdeliams, kõl atiduõs vìsą skõlą.

Taĩp ir̃ màno dangiškasis Tė̃vas padarỹs jùms, jéigu kiekvíenas ìš tikrõs širdiẽs neatléisite sàvo bróliui".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 4, 1. 5—9

Gerbkite įstatymus, laikykitės jų

Ìš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Anàpus Jordãno, Moãbo kraštė̀, Mõzė bylójo izraelìtams:

„Dabar̃, Izraèli, klausýk tų̃ įstãtymų ir̃ núostatų, kurių̃ jùs mókau laikýtis. Klausýkite, ir̃ jū̃s gyvénsite — įžengsite į̃ žẽmę, kurią̃ Viẽšpats, jū́sų prótėvių Diẽvas, jùms atidúoda, ir̃ ją̃ užvaldýsite.

Jùs mókau, kaĩp Viẽšpats, màno Diẽvas, mán liẽpė, įstãtymų ir̃ núostatų. Laikýkitės jų̃ šalyjė̀, kuriõn jū̃s žeñgiate jõs užvaldýti. Ger̃bkite juõs ir̃ laikýkitės jų̃. Jùk taĩ bùs jū́sų išmintìs ir̃ išprusìmas tautų̃ akysè. Susipažìnusios sù šituo teisýnu, jõs turė̃s pripažìnti: ‚Ìš tìkro šì didžióji gentìs yrà išmintìnga ir̃ apsišviẽtusi tautà!'

Kurì iš didžių̃jų genčių̃ tùri tókius sáu ar̃timus dievùs, kóks ar̃timas mùms yrà Viẽšpats, mū́sų Diẽvas, kadà jõ šaũkiamės? Taipõgi kurì ìš didžių̃jų genčių̃ tùri tókius teisìngus įstãtymus ir̃ núostatus, kokiẽ skelbiamì šitame nuródyme, kurį̃ pateikiù jùms šiandiẽną?

Tàd sáugok savè ir̃ bū́k dėmesìnga! Nepamir̃šk nutikìmo, kurį̃ pamateĩ sàvo akimìs, ir̃ žõdžių, kuriuõs išgirdaĩ. Jų̃ neišléisk iš širdiẽs per̃ vìsą sàvo gyvẽnimą".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 147, 12—13. 15—16. 19—20 (P.: 12a)

P. Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį.

12 Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį,
sàvo Diẽvą gárbink, Siòne!
13 Jìs tàvo var̃tams sklą̃sčiùs padãrė,
tàvo vaikáms jìs dúoda paláimą. — **P.**

15 Jìs sàvo žõdį siuñčia į̃ žẽmę, —
spar̃čiai jõ įsãkymas skríeja.
16 Žẽmę sniegù kaĩp vìlna nuklója,
kaĩp pelenaĩs šerkšnù ją̃ nubar̃sto. — **P.**

19 Jokū̃bo vaikáms sàvo žõdį paskélbė,
Izraèliui sàvo įstãtymus ir̃ príesakus dãvė.
20 Kitóms tautóms jìs tõ nepadãrė,
nẽ víenai ìš jų̃ neapréiškė sàvo sprendìmų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 6, 63b. 68b

Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs.

Evangelija Mt 5, 17—19

Kas juos vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ M ã t ą.

Jẽzus bylójo sàvo mokiníams:

„Nemanýkite, jóg àš atẽjęs panaikìnti Įstãtymo ar̃ Pranašų̃. Nè panaikìnti jų̃ atėjaũ, bèt įvýkdyti. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kõl dangùs ir̃ žẽmė nepraeĩs, nẽ vienà raĩdė ir̃ nẽ víenas brūkšnẽlis neišnỹks iš Įstãtymo, vìskas išsipìldys.

Todė̃l, kàs pažeĩstų beñt víeną ìš mažiáusių paliepìmų ir̃ taĩp el̃gtis mókytų žmónes, tàs bùs vadìnamas ma-

žiáusiu dangaũs karalỹstėje. Õ kàs juõs výkdys iȓ jų̃ mókys, bùs vadìnamas didžiù dangaũs karalỹstėje. Taĩgi sakaũ jùms: jéigu jū́sų teisùmas nebùs tikrèsnis ùž Rãšto áiškintojų iȓ fariziẽjų teisùmą, jū̃s neįeĩsite į̃ dangaũs karalỹstę".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Jer 7, 23—28**

Tai toji tauta, kuri nepaklausė Viešpaties, savo Dievo, balso

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Daviaũ sàvo taũtai įsãkymą: ‚Klausýkite màno bal̃so, taĩ bū́siu jū́sų Diẽvas, õ jū̃s — manóji tautà! Eĩkite visuomèt keliù, kurį̃ àš jùms įsakaũ, kàd sėkmė̃ jùs lydė́tų!'

Bèt jiẽ nepaklaũsė iȓ sàvo ausiẽs neàtgręžė, õ sẽkė sàvo nelabõsios širdiẽs mintimìs iȓ siekìmais. Atsùko mán nùgarą, õ nè véidą. Nuõ tõs dienõs, kaĩ jū́sų tėvaĩ ìš Egìpto išė̃jo, lìgi pàt šiañdien àš vìs jíems pasių̃sdavau sàvo tąrnų̃ pranašų̃.

Tačiaũ jiẽ manę̃s nesiklaũsė iȓ sàvo ausiẽs neàtgręžė õ príešingai: bùvo atkãklūs iȓ dár pikčiaũ dãrė neĩ jų̃ tėvaĩ.

Kaĩ tù jíems kalbė̃si visùs šiuõs žodžiùs, jiẽ iȓ tadà tavę̃s nesiklausỹs. Kadà tù juõs šaũksi, jiẽ neatsiliẽps táu. Taĩgi sakýk jíems: ‚Taĩ tóji tautà, kurì nepaklaũsė Viẽšpaties, sàvo Diẽvo, bal̃so iȓ nepasìdavė draũsmei. Pražùvo ištikimýbė, pradiñgo nuõ jų̃ lū́pų'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 94, 1—2. 6—7. 8—9 (P.: 8)

P. Õ, kàd išgir̃stumėt šiañdien, ką̃ Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū́sų širdys nebū̃na storžiẽvės!"

1 Ateĩkite, linksmaĩ šlóvinkim Viẽšpatį.
Šaũkim iš džiaũgsmo, nès jis mū́s tvirtóvė.
2 Sù pãdėka jõ akìvaizdon eĩkim,
jám giesmes džiùgesio pìnkim. — P.

6 Tàd eĩkime, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kuris mùs sutvėrė.
7 Jìs mū́sų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — P.

8 Õ, kàd išgir̃stumėt šiañdien, ką̃ jis jùms bylója:
„Tegùl jū́sų širdys nebū̃na storžiẽvės,
kaĩp anuõmet priẽ Merìbos,
kaĩp týruose Mãsos diẽną,
9 kur̃ jū́sų senõliai įžū̃liaĩ manè bañdė,
nórs stebuklùs màno mãtė!" — P.

Posmelis prieš evangeliją Jl 2, 12—13

Ìš visõs širdiẽs į̃ manè atsiver̃skite,— sãko Viẽšpats,—
nès àš malonìngas ir̃ gailestìngas.

Evangelija Lk 11, 14—23

Kas ne su manimi, tas prieš mane

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Kar̃tą Jẽzus išvãrė nebylùmo dèmoną. Dèmonui išẽjus, nebylỹs prakalbė́jo, ir̃ minià stebė́josi. Kaĩ kuriẽ žmónės sãkė: „Jìs išvãro dèmonus sù dèmonų valdõvo Belzebùbo pagálba". Kitì, mėgìndami jį̃, reikalãvo žénklo ìš dangaũs.

Žinódamas, ką jiẽ mãno, Jẽzus jíems tãrė: „Kiekvienà suskìlusi karalỹstė bùs sunaikìnta, iȓ namaĩ griùs añt namų̃. Jéigu iȓ šėtõnas pasidalìjęs, taĩ kaĩp išsilaikỹs jõ karalỹstė?! Jũs gì sãkote manė̀ ìšvejant dė̀monus sù Belzebùbo pagálba. Jéigu jaũ àš išvaraũ juõs sù Belzebùbo pagálba, taĩ sù kienõ pagálba išvãro jū́sų sekė̃jai? Todė̃l jiẽ bùs jū́sų teisė̃jai. Bèt jéi àš ìšveju dė̀monus Diẽvo pirštù, taĩ tikraĩ pàs jùs atė̃jo Diẽvo karalỹstė.

Kaĩ apsiginklãvęs galiū̃nas sérgi sàvo sodýbą, tadà jõ tuȓtas apsáugotas. Bèt jéi užpuls stiprèsnis iȓ jį̃ nugalė̃s, taĩ atim̃s jõ ginklùs, kuriaĩs tàs pasitikė̃jo, iȓ išdalỹs grõbį.

Kàs nè sù manimì, tàs priẽš manė̀, iȓ kàs nèrenka sù manimì, tàs baȓsto".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Oz 14, 2—10**

Niekad nebesakysime savo rankų padarui: „Mūsų Dieve"

Ì š p r ã n a š o O z ė̃ j o k n ỹ g o s.

Štaĩ ką sãko Viẽšpats:

„Atsiveȓsk, Izraèli, į̃ Viẽšpatį, sàvo Diẽvą! Jùk tù sužlugaĩ peȓ sàvo kaltýbę. Pasiim̃kite žõdžių iȓ, grį̃žę priẽ Viẽšpaties, taĩp jám kalbė̃kite: ‚Panaikìnk vìsą kal̃tę, kàd, gãvę ką gẽra, ùž taĩ atsiteĩstume sàvo lū́pų vaĩsiais! Asū̃ras mū́sų negélbės, daugiaũ añt žirgų̃ nebejósime iȓ niẽkad nebesakýsime sàvo rañkų pãdarui: Mū́sų Diẽve! Tìk iš tavę̃s našláitis susilaũks gailestingùmo'.

Àš trókštu pagýdyti jų̃ atkritìmą, mylė̃ti juõs savaimìngai! Jùk màno rūstýbė Izraèliui atslū́go. Àš bū́siu

tarýtum rasà Izraèliui, kàd tàs sužydė̃tų kaĩp lelijà iñ išsikerótų kaĩp Libãno mìškas. Jõ ãtžalos turė̃s paplìsti, jõ grõžis teprilỹgs alỹvmedžio grõžiui, jõ kvãpas — Libãno kvepė́jimui.

Jiẽ vė̃l įsikur̃s màno paùnksnėj, iñ vė̃l jiẽ auginš javùs, vešė̃s tar̃si vynuogienójas, kuriõ vỹnas garsùs kaĩp Libãno. Efraìmas — ką̃ bepadė̃s jám dieváičiai? Jùk àš, taĩgi àš išklausýsiu jį̃ iñ juõ pasirū́pinsiu. Àš — kaĩp žaliúojantis kadagỹs: añt manę̃s tù atràsi sáu vaĩsių.

Išmiñčius vìsa taĩ tùri supràsti; protìngasis tùri šìtai žinóti! Màt Viẽšpatiẹs keliaĩ yrà tiẽsūs; jaĩs žeñgia teisíeji, õ atsimė̃tėliai juosè suklum̃pa".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 80, 6c—8a. 8bc—9. 10—11ab. 14 ir 17 (P.: plg. 11 ir 9a)

P. Àš esù Viẽšpats, àš tàvo Diẽvas:
õ, kàd tù manę̃s paklausýtum!

6 Štaĩ negirdė̃tas bal̃sas prabìlo:
7 „Àš táu, Izraèli, nuõ pečių̃ nùėmiau nãštą.
Jaũ tàvo rañkoms nereĩkia nešiót sunkių̃ dóklų.
8 Síelvarte manę̃s tù šaukeĩsi,
iñ àš tavè gélbėjau. — **P.**

Ìš griausmìngo dẽbesio àš táu kalbė́jau,
priẽ Merìbos vandenų̃ tavè týriau.
9 Klausýk, màno taũta, àš tavè nóriu įspė́ti:
õ, kàd tù, Izraèli, manę̃s paklausýtum! — **P.**

10 Netikrų̃ dievų̃ neturė́ki,
negárbink svetimų̃jų dieváičių!
11 Àš esù Viẽšpats, àš tàvo Diẽvas,
išvẽdęs tavè ìš Egìpto neláisvės. — **P.**

14 Õ, kàd klausýtų manęs màno žmónės,
kàd màno keliaĩs Izraèlis žingsniúotų!
17 Sàvo taũtą rinktìniais kviečiaĩs valgydìnčiau,
uolų̃ medumì ją̃ maitìnčiau. — P.

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 17

Atsiver̃skite,— sãko Viẽšpats, —
nės dangaũs karalỹstė čià pàt!

Evangelija Mk 12, 28b—34

Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Viešpats;
tad mylėk jį

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mõrkų.

Víenas ìš Rãšto áiškintojų atẽjęs pakláusė Jẽzų: „Kóks yrà visų̃ pirmàsis įsãkymas?"

Jẽzus jám atsãkė: „Pirmàsis yrà šìs: ‚Klausýk, Izraèli,— Viẽšpats, mū́sų Diẽvas, yrà vieniñtelis Viẽšpats; tàd mylė̃k sàvo Viẽšpatį Diẽvą visà širdimì, visà síela, visù protù ir̃ visomìs jėgomìs'. Antràsis: ‚Mylė̃k sàvo ar̃timą kaĩp savè pãtį'. Nėrà įsãkymo, didèsnio ùž šiuõdu".

Tuomèt Rãšto áiškintojas jám atsãkė: „Geraĩ, Mókytojau, tù teisýbę pasakeĩ: ‚Diẽvas yrà vieniñtelis ir̃ nėrà kìto šalià jõ; õ mylė̃ti jį̃ visà širdimì, visù protù ir̃ visomìs jėgomìs beĩ mylė̃ti ar̃timą kaĩp savè pãtį' svarbiaũ ùž visàs dẽginamąsias ãtnašas ir̃ kitókias aukàs".

Matýdamas, kaĩp išmintìngai jìs atsãkė, Jẽzus jám tãrė: „Tù netolì nuõ Diẽvo karalỹstės!" Ir̃ niẽkas daugiaũ nebedrį̃so jõ klausinė́ti.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Oz 6, 1b—6

Meilės aš trokštu, o ne pjaunamosios aukos

Ìš prãnašo Ozẽjo knỹgos.

Ateĩkite, sugrį̃žkime pàs Viẽšpatį! Jìs mùs sùžeidė, jìs ir̃ išgýdys; jìs mùs ištìko, jìs ir̃ apráišios. Põ dviejų̃ dienų̃ jìs leĩs mùms atgýti, õ trẽčiąją diẽną padė̃s atsikélti, kàd mẽs gyvéntume jõ akìvaizdoje.

Síekime pažinìmo, sténkimės pérprasti Viẽšpatį! Tikraĩ kaĩp rýto žarà jisaĩ pasiródys; ateĩs pàs mùs kaĩp lietùs, lýg pavãsario liū́tis, pagìrdanti žẽmę.

„Ką̃ mán darýti sù tavim̃, Efraìmai? Ką̃ mán darýti sù tavim̃, Jùdai? Jū́sų méilė — lýg rýtmečio rū̃kas, tarýtum rasà, kurì greĩtai pranỹksta. Todė̃l àš įplíekiu per̃ prãnašus, žudaũ sàvo lū́pų žõdžiais. Taĩp màno teisýbė sužė̃ri lýg tẽkantis rýtas. Àš méilės gì nóriu, õ nè pjaunamų̃ gyvulių̃ atnašõs; Diẽvo pažinìmo, õ nè dẽginamų aukų̃".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 3—4. 18—19. 20—21ab (P.: Oz 6, 6)

P. Nóri tù méilės, õ nè aukõs.

3 Pasigailė̃k manę̃s, Diẽve:
tù didžiaĩ gailestìngas.
Gerùmas tàvo berìbis, —
naikìnki màno kaltýbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dė̃mę,
numazgók màno kal̃tę! — **P.**

18 Jùk džiaũgsmą táu dãro nè aũkos:
jéi dẽginčiau aũką, tù nepriim̃tum.

19 Manóji, Diẽve, aukà — taĩ širdìs sugrùdus.
Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs tù neatstùmsi. — **P.**

20 Dẽl sàvo gerùmo bū́k malonìngas Siònui,
atkùrki Jerùzalės síenas.
21 Tadà táu patìks mū́sų nuoširdžios aũkos;
jàs dẽginsim, dóvanas táu atnašáusim. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją **Ps 94, 8ab**

Õ, kàd išgir̃stumėt šian̄dien, ką̃ Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū́sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės".

Evangelija **Lk 18, 9—14**

Muitininkas nuėjo į namus nuteisintas, ne fariziejus

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Kaĩ kuríems žmonė́ms, kuriẽ pasitikė́jo sàvo teisumù, õ kitùs niẽkino, Jė́zus pasãkė palýginimą:

„Dù žmónės atė̃jo į̃ šventỹklą mel̃stis. Víenas bùvo fariziẽjus, õ kìtas muĩtininkas. Fariziẽjus atsistójęs taĩp sáu víenas mel̃dėsi: ‚Dėkóju táu, Diẽve, kàd nesù tóks kaĩp kitì žmónės — plė̃šikai, sùkčiai, svetimáutojai — arbà kaĩp šìs và muĩtininkas. Àš pãsninkauju dù kartùs per̃ saváitę, atidúodu dešimtìnę iš vìsko, ką̃ įsigyjù'.

Õ muĩtininkas stovė́jo atókiai ir̃ nedrį̃so nẽ akių̃ pakélti į̃ dan̄gų, tìk mùšėsi į̃ krūtìnę, maldáudamas: ‚Diẽve, bū́k gailestìngas mán nusidė́jėliui!'

Sakaũ jùms: šìtas nuė̃jo į̃ namùs nutéisintas, nè anàs. Kiekvíenas, kuris savė áukština, bùs pažẽmintas, õ kuris savė žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

IV GAVĖNIOS SAVAITĖ

PASIRINKIMUI

Šiuos skaitinius galima imti bet kurią šios savaitės dieną, ypač B ir C metais, kada IV gavėnios sekmadienį evangelija apie neregio išgydymą nebuvo skaitoma.

Pirmasis skaitinys **Mch 7, 7—9**

Nors aš patekęs į tamsą, bet mano šviesa yra Viešpats

Ìš prãnašo Michẽjo knỹgos.

Àš žvel̃gsiu į̃ Viẽšpatį; àš láuksiu Diẽvo, ir̃ jìs manè gélbės. Manè išklausỹs màno Diẽvas.

Nesidžiaũk ìš manę̃s, màno príeše! Nórs àš guliù añt žẽmės, bèt vẽl atsikélsiu. Nórs àš patẽkęs į̃ tam̃są, bèt màno šviesà yrà Viẽšpats.

Àš Viẽšpaties rū̃stį turiù pakélti,— nès jám esù nusidẽjęs,— kõl jisaĩ vès màno bỹlą ir̃ mán iškovõs teisingùmą. Išvès jìs manè į̃ šviẽsą, ir̃ àš pamatýsiu jõ išgãnymą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 26, 1. 7—8a. 8b—9abc. 13—14 (P.: 1a)**

P. Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno.

1 Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę: kõ mán drebẽti? — **P.**

7 Tù, Diẽve, išgir̃sk màno bal̃so šaukìmą,
bū́k mán malonìngas, manè išklausýki.
8 Apiẽ tavè širdìs mán bylója:
„Tù jõ véido ieškóki". — **P.**

Tàvo, Viẽšpatie, véido àš íeškau.
9 Nuõ manę̃s sàvo véido neslė̃pki,
sãvojo tar̃no rū́sčiai šaliñ nevarýki.
Tù màno pagálba — manę̃s neatmèski. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kur̃ gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki ir̃ výriškai el̃kis,
turė̃k tvìrtą šìrdį, Viẽšpačiu rem̃kis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12b

Àš — pasáulio šviesà, — sãko Viẽšpats. —
Kàs sẽka manimì, turė̃s gyvẽnimo šviẽsą.

Evangelija Jn 9, 1—41

Tasai nuėjo, nusiplovė ir sugrįžo regintis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Eĩdamas prõ šãlį, Jė̃zus pamãtė žmõgų, ãklą nuõ gimìmo dienõs. Jõ mokiniaĩ pakláusė: „Rãbi, kàs nusidė̃jo,— jìs pàts ar̃ jõ tėvaĩ,— kàd gìmė neregỹs?"

Jė̃zus atsãkė: „Neĩ jìs nenusidė̃jo, neĩ jõ tėvaĩ, bèt jamè tùri apsiréikšti Diẽvo darbaĩ. Mán reĩkia dìrbti dárbus tõ, kurìs manè siuñtė, kõlei dienà. Ateĩna naktìs, kadà niẽkas negãli darbúotis. Kõl esù pasáulyje, àš — pasáulio šviesà!"

Taĩ tãręs, jìs spjóvė žẽmėn, padãrė pur̃vo ìš séilių, pàtepė juõ nẽregio akìs ir̃ tãrė jám: „Eĩk ir̃ nusipláuk Siloãmo tvenkinyjè". (Išver̃tus „Siloãmas" réiškia: „Pasiuntinỹs".) Tasaĩ nuẽjo, nusiplóvė ir̃ sugrį̃žo rẽgintis.

Kaimýnai ir̃ kitì žmónės, kuriẽ matýdavo jį̃ elgetáujantį, kláusė: „Ar̃ čià nè tàs, kurìs sėdė̃davo elgetáudamas?" Vienì sãkė: „Taĩ jìs". Kitì: „Visái nè, tìk į̃ jį̃ panašùs". Õ jìs atsãkė: „Taĩp, taĩ àš".

Tadà jiẽ kláusė jį̃: „Õ kaĩpgi atsivė̃rė táu ãkys?"

Jìs išsipãsakojo: „Žmogùs, vardù Jė̃zus, padãrė pur̃vo, pàtepė juõ màno akìs ir̃ pasãkė: ‚Eĩk į̃ Siloãmą nusipraũsti'. Àš nuėjaũ, nusìprausiau ir̃ praregė́jau". Jiẽ vė̃l kláusė: „Kur̃ jisaĩ?" Šìs atsãkė: „Nežinaũ".

Tuomèt jiẽ nusìveda bùvusį nẽregį pàs fariziejùs. Õ tóji dienà, kaĩ Jė̃zus padãrė pur̃vo ir̃ atvė̃rė akìs, bùvo šeštãdienis. Fariziẽjai ė̃mė jį̃ ìš naũjo kamantinė́ti, kaĩp jìs praregė́jęs. Jìs paáiškino: „Jìs pàtepė mán akìs purvù, àš nusìprausiau, ir̃ dabar̃ regiù".

Kaĩ kuriẽ fariziẽjai kalbė́jo: „Tàs žmogùs nè ìš Diẽvo, nès nesilaĩko šeštãdienio". Õ kitì sãkė príešingai: „Kaĩp galė́tų nusidė́jėlis darýti tókius stebuklùs?!" Ir̃ jų̃ núomonės nesùtarė. Tuomèt jiẽ ir̃ vė̃l kláusia bùvusį nẽregį: „Õ ką̃ tù manaĩ apiẽ výrą, atvė̃rusį táu akìs?" Šìs atsãkė: „Jìs prãnašas".

Žỹdai nenorė́jo tikė́ti, kàd jìs tikraĩ bùvęs ãklas ir̃ praregė́jęs. Jiẽ liẽpė pašaũkti praregė́jusiojo gimdýtojus ir̃ ė̃mė juõs tárdyti: „Ar̃ šìtas jū́sų sūnùs, kurį̃ sãkote gìmus ãklą? Taĩ kaĩp jìs dabar̃ rẽgi?" Jõ tėvaĩ atsãkė: „Mẽs žìnome, kàd jìs mū́sų sūnùs ir̃ kàd jìs yrà gìmęs ãklas. Õ kókiu būdù jìs praregė́jo, mẽs nežìnome, neĩ kàs jám atvė̃rė akìs, nežìnome. Kláuskite jį̃ pãtį, jìs suáugęs ir̃ pàts tegù kal̃ba ùž savè". Tėvaĩ šìtaip pasãkė, bijódami žỹdų. Màt žỹdai bùvo nutãrę, jóg kàs tìk išpažìntų Jė̃zų ẽsant Mesìją, turė́tų bū́ti išvarýtas ìš sinagògos. Todė̃l jõ tėvaĩ pasãkė: „Jìs suáugęs, kláuskite jį̃ pãtį".

Tadà jiẽ añtrą kar̃tą pasìšaukė bùvusį nẽregį ir̃ pasãkė: „Šlóvink Diẽvą! Mẽs žìnome, kàd tàs žmogùs nusidė́jėlis". Jìs atsìliepė: „Ar̃ jìs nusidė́jėlis, àš nežinaũ. Víena žinaũ: buvaũ ãklas, õ dabar̃ regiù". Jiẽ vė̃l kláusė: „Ką̃ jìs táu dãrė? Kókiu būdù jìs táu atvė̃rė akìs?" Šìs atsãkė: „Àš jaũ sakiaũ, tìk jū̃s neklaũsote. Ką̃ dár nórite išgir̃sti? Gál ir̃ jū̃s nórite tàpti jõ mokiniaĩs?"

Tadà jiẽ išplū́do jį̃, sakýdami: „Taĩ tù esì jõ mokinỹs, õ mẽs — Mõzės mokiniaĩ. Mẽs žìnome, kàd Mõzei yrà kalbė̃jęs Diẽvas, õ ìš kur̃ šìtas, mẽs nežìnome".

Žmogùs jíems atsãkė: „Taĩ tikraĩ nuostabù, kàd jū̃s nežìnote, iš kur̃ jìs. Õ jùk jìs mán atvė̃rė akìs! Žìnome, kàd Diẽvas neišklaũso nusidė̃jėlių. Jìs išklaũso tìk sàvo gárbintojus, kuriẽ výkdo jõ vãlią. Nuõ ámžių negirdė̃ta, kàd kàs bū́tų atvė̃ręs ãklo gìmusio akìs! Jéi šìtas nebū́tų ìš Diẽvo, jìs nebū́tų galė̃jęs niẽko panašaũs padarýti".

Jiẽ užrìko añt jõ: „Tù visas gìmęs núodėmėse ir̃ dár nóri mùs mókyti?!" Ir̃ išvãrė jį̃ laũk.

Jė̃zus sužinójo, kàd jiẽ bùvo išvãrę jį̃ laũk, ir̃ susitìkęs pakláusė jį̃: „Ar̃ tikì Žmogaũs Sū́nų?" Šìs atsãkė: „Õ kàs jìs, Viẽšpatie, kàd jį̃ tikė̃čiau?" Jė̃zus tãrė: „Tù jaũ esì jį̃ mãtęs, ir̃ dabar̃ jìs sù tavimì kal̃ba". Žmogùs sušùko: „Tikiù, Viẽšpatie!", ir̃ parpúolęs pagárbino jį̃.

Õ Jė̃zus prabìlo: „Àš atėjaũ į̃ šį̃ pasáulį darýti teĩsmo, — kàd neregiaĩ praregė̃tų, õ rẽgintieji apàktų". Priẽ jõ ẽsantys fariziẽjai, taĩ išgir̃dę, pakláusė: „Taĩ gál ir̃ mẽs aklì?" Jė̃zus atsãkė: „Jéi bū́tumėte aklì, neturė̃tumėte núodėmės, bèt štaĩ jū̃s sãkote: ‚Mẽs neaklì!' — Taĩgi jū̃s kaltì".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 65, 17—21

Daugiau nesigirdės verksmo ir dejonės

Ì š p r ã n a š o I z a ì j o k n ỹ g o s.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Štaĩ àš sukùrsiu naũją dañgų ir̃ naũją žẽmę. Tadà

nebebùs galvójama apiẽ taĩ, kàs bùvo anksčiaũ, iñ tõ niekadà nebebùs prisìmenama.

Užtàt jũs džiaũgsitės iñ ámžiais džiū́gausite tuõ, ką̃ sukùrsiu. Jerùzalę paveñsiu į̃ džiùgesio miẽstą, iñ jõs gyvéntojus — į̃ džiaũgsmo taũtą. Àš pàts džiū́gausiu dėl̃ei Jerùzalės iñ džiaũgsiuos savą́ja tautà. Teñ niẽkad daugiaũ nebebùs girdė́ti veñksmo iñ dejõnės.

Tenaĩ neatsiràs tókio kū̃dikio, kurìs tik nedaũgel dienų̃ tegyvéntų. Nebùs teñ senẽlio, kurìs nesuláuktų giliáusios senãtvės. Kàs miñtų kaĩp šimtamẽtis, bùs tebelaĩkomas jáunu; kàs šim̃to mẽtų dár nesuláuktų, bùs laĩkomas prakéiktu. Jiẽ statỹsis namùs iñ gyveñs juosè, sodiñs vynuogýnus iñ naudõsis jų̃ vaĩsiais".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 29, 2 ir 4. 5—6. 11—12a ir 13b (P.: 2a)

P. Viẽšpatie, àš tavè áukštinsiu:
tù gì manè íš príešo rañkų ištráukei.

2 Viẽšpatie, àš tavè áukštinsiu:
tù gì manè íš príešo rañkų ištráukei,
nèdavei príešams piktaĩ manim̃ džiaũgtis.
4 Gélbėjai manè nuõ mirtiẽs karalìjos,
gývą manè palikaĩ, neléidai žeñgti bedùgnėn. — **P.**

5 Skam̃binkit Viẽšpačiui visì, kàs jį̃ mýlit,
šlóvinkit, atsimìnę jõjo šventùmą!
6 Rūstùs jìs valandė̃lę teẽsti,
bèt peñ vìsą gyvẽnimą gẽras.
Ìš vãkaro veñksmas,
iš rýto vė̃l džiaũgsmas. — **P.**

11 Diẽve, klausýki, bū́k malonìngas,
Viẽšpatie, bū́k padėjė̃jas!
12 Raũdą pàkeitei mán dainomìs, šõkiais.
13 Viẽšpatie, màno Diẽve, tavè šlóvinsiu ámžiais. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Am 5, 14

Siekite gẽrio, nè blõgio, tadà jū̃s gyvénsite,
ir̃ Viẽšpats bùs sù jumìs.

Evangelija Jn 4, 43—54

Eik, tavo sūnus gyvas!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jẽzus išvỹko ìš Samãrijos į̃ Galilė́ją. Jìs pàts bùvo paréiškęs: „Prãnašas negerbiamas sàvo tėviškėje". Kai̇̃ jìs pasíekė Galilė́ją, galilėjiẽčiai prìėmė jį̃ sù džiaugsmù, nès bùvo mãtę jõ dárbus per̃ šventès Jerùzalėje; màt ir̃ jiẽ bùvo nukeliãvę į̃ tàs šventès.

Jìs vė̃l atė̃jo į̃ Galilė̃jos Kãną, kur̃ bùvo pavertęs vándenį vynù. Õ Kafarnáume bùvo víenas karãliaus valdinin̄kas, kuriõ sūnùs sir̃go. Išgir̃dęs, jóg Jẽzus ìš Judė̃jos sugrį̃žęs į̃ Galilė̃ją, jìs atkeliãvo pàs jį̃ ir̃ maldãvo eĩti ir̃ išgýdyti jõ sū́nų, kurìs bùvo marìnamas.

Jẽzus jám atsãkė: „Kõl nepamatýsite ženklų̃ ir̃ stebùklų, jū̃s netikė̃site".

Õ valdinin̄kas prãšė: „Viẽšpatie, ateĩk, kõl màno vaĩkas dár nenùmirė".

Jẽzus jám tãrė: „Eĩk, tàvo sūnùs gývas!" Žmogùs patikė̃jo Jẽzaus žõdžiais ir̃ išė̃jo namõ.

Pareĩnantį pasitìko jį̃ tarnaĩ ir̃ pràneše, kàd vaĩkas gývas. Jìs pasiteirãvo, kurią̃ vãlandą sū́nui pasidãrė geriaũ. Jiẽ atsãkė: „Vãkar apiẽ septin̄tą vãlandą atslū́go jám kar̃štis". Taĩp tė̃vas patýrė, kàd taĩ bùvo tà valandà, kadà Jẽzus pasãkė jám: „Tàvo sūnùs gývas". Ir̃ įtikė̃jo jìs pàts beĩ visì jõ namaĩ.

Taĩ bùvo an̄tras stebùklas, kurį̃ Jẽzus padãrė, sugrį̃žęs ìš Judė̃jos į̃ Galilė̃ją.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Ez 47, 1—9. 12

Regėjau versmę, trykštančią iš šventovės,
ir visi, kuriuos tas vanduo pasiekė, buvo išgelbėti

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Ángelas manè àtvedė priẽ šventỹklos dùrų, ir̃ štaĩ ìš põ sleñksčio vanduõ besisunkiąs į rýtus; šventỹklos màt príekis bùvo į rýtus. Vanduõ nutekė̃jo dešiniąja šventỹklos pusè, príešais altõrių. Paskuĩ manè ìšvedė prõ Šiáurės vartùs ir̃ liẽpė mán eĩti išoriniù keliù priẽ laukùjų var̃tų, kuriẽ vẽdė į rýtus. Ir̃ štaĩ vanduõ bečiurlẽnąs ìš pietìnės pùsės.

Vyrìškis, pasùkęs į rýtus sù matãvimo virvè rañkoje, atmatãvo tū́kstantį mãstų ir̃ liẽpė mán žeñgti per̃ vándenį. Vanduõ tesíekė ikì kulkšnių̃. Tadà jìs atmatãvo dár tū́kstantį mãstų ir̃ liẽpė mán eĩti per̃ vándenį. Vanduõ pasíekė ikì kẽlių. Ir̃ vė̃l jìs atmatãvo tū́kstantį mãstų ir̃ liẽpė mán brìsti. Vanduõ jaũ síekė ikì klùbų. Jìs dár atmatãvo tū́kstantį mãstų. Čionaĩ jaũ bùvo ùpė, kuriõs negalė̃jau pérbristi: vanduõ čià bùvo gilùs — patvìnęs plaukìmui; taĩ bùvo jaũ ùpė, kuriõs nebegãlima pérbristi. Tadà jìs pakláusė: „Ar̃ taĩ pamateĩ, žmogaũs sūnaũ?" Põ tõ jìs manè sugrąžìno į ùpės krañtą.

Sugrį̃žęs mačiaũ ùpės krantè labaĩ daũg mẽdžių — šiàpus ir̃ anàpus. Jìs tãrė mán: „Vanduõ tàs nùteka į rytìnę srìtį, nubė̃ga Arãbon ir̃ į̃teka jū́ron — į jū́rą sù sùterštu vándeniu. Todė̃l tàs jū́ros vanduõ pasveĩksta. Visì teñ lãkstantys gýviai, kur̃ ùpė pasíekia, išliks gyvénti.

Labaĩ pagausẽs žuvų̃, kur̃ tik vanduõ tàs atplū́sta. Ir̃ bañgos tàps sveĩkos: kur̃ tik pasíekia tà ùpė, vìskas išliks gyvénti.

Šiojè ir̃ anojè ùpės pakrántėje aũgs įvairiáusi vaĩsmedžiai. Nevỹs jų̃ lãpai, nesibaĩgs jų̃ vaĩsiai. Jiẽ vès kàs mė̃nesį šviežiùs vaisiùs; màt ùpės vanduõ atplū̃s iš šventóvės. Jų̃ vaĩsiai bùs maĩstui, õ lãpai tiks váistui".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 45, 2—3. 5—6. 8—9 (P.: 8)

P. Sù mumìs dangaũs kariúomenių Viẽšpats,
Jokū̃bo Diẽvas — štaĩ mū́sų tvirtóvė.

2 Diẽvas — príeglauda mū́sų, tvirtóvė;
jìs varguosè ištikimiáusias mū́sų Globė̃jas.
3 Todė̃l nesibìjom, nèt jéi žẽmė drebė̃tų,
jéi kalnaĩ griū́tų į̃ jū́rų gel̃mę. — **P.**

5 Sraũnūs upẽliai džiùgina Viẽšpaties Miẽstą,
kur̃ stóvi šveñtas Aukščiáusiojo bū́stas.
6 Diẽvas jõ vidujè — jám nėrà kõ bijótis;
kàs rýtas ankstì ateĩs jám Diẽvas padė́ti. — **P.**

8 Sù mumìs dangaũs kariúomenių Viẽšpats,
Jokū̃bo Diẽvas — štaĩ mū́sų tvirtóvė.
9 Eĩkite pasižiūrė́kit, ką̃ Viẽšpats nuveĩkia,
kokių̃ stebùklų jìs žẽmėje dãro. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 50, 12a. 14a

Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve;
išgélbėk manė̀, ir̃ bū́siu laimìngas.

Evangelija Jn 5, 1—3a. 5—16

Žmogus bematant išgijo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Bùvo žýdų šveñtė, ir̃ Jė̃zus nukeliãvo į̃ Jerùzalę.

Jerùzalėje, priẽ Avių̃ var̃tų, yrà maudýklė, žýdiškai vadìnama Betsatà, tùrinti penkiàs stógines. Josè gulė̃davo daugýbė ligónių — aklų̃, raišų̃, išsẽkusių.

Teñ bùvo víenas žmogùs, išsir̃gęs trìsdešimt aštúonerius metùs. Pamãtęs jį̃ gùlintį ir̃ sužinójęs jį̃ labaĩ seniaĩ ser̃gant, Jė̃zus pakláusė: „Ar̃ norė̃tum pasveĩkti?"

Ligónis atsãkė: „Viẽšpatie, àš neturiù žmogaũs, kuris, vándeniui sujudė̃jus, manè įkéltų į̃ tveñkinį. Õ kõl àš pàts nueinù, kìtas į̃lipa greičiaũ ùž manè".

Tadà Jė̃zus tãrė: „Kélkis, im̃k sàvo gùltą ir̃ eĩk!" Ir̃ žmogùs bemãtant išgìjo, pasìėmė gùltą ir̃ pradė̃jo váikščioti.

Tóji dienà bùvo šeštãdienis. Todė̃l žýdai užsipúolė išgýdytąjį: „Šiañdien šeštãdienis, táu negãlima nèšti gùlto".

Jìs paáiškino: „Tàs, kuris manè pagýdė, mán liẽpė: ,Im̃k sàvo gùltą ir̃ eĩk!'"

Jiẽ klausinė́jo: „Õ kàs tasaĩ žmogùs, kuris táu liẽpė: ,Im̃k ir̃ eĩk?'" Išgýdytasis nežinójo, kàs jìs, kadángi Jė̃zus bùvo pasitráukęs dė̃l miniõs, susiriñkusios tojè viẽtoje.

Vėliaũ Jė̃zus jį sutìko šventýkloje ir̃ tãrė: „Štaĩ tù esì pasveĩkęs. Daugiaũ nebenusidė̃k, kàd neatsitìktų kàs blogèsnio!" Žmogùs nuė̃jo ir̃ prànešė žýdams, kàd jį̃ išgýdė Jė̃zus. Žýdai dė̃l tõ ir̃ pérsekiojo Jė̃zų, kàd jìs taĩp darýdavo šeštãdienį.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 49, 8—15

Tave padarysiu sandora tautai,
kad šaliai padėtum atsistoti ant kojų

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Malónės metù àš tavè išklausýsiu, išgãnymo diẽną àš táu padė́siu. Tavè àš išsáugosiu ir̃ padarýsiu sándorą taũtai, kàd šãliai padė̃tum atsistóti añt kójų ir̃ padalýtum nuniókotą tėvonìją, kàd tar̃tum belaĩsviams: ‚Išeĩkite!' ir̃ ẽsantiems tamsojè: ‚Žeñkite į̃ šviẽsą!'

Visur̃ priẽ kelių̃ jiẽ ganỹsis, suràs plikosè kalvosè sáu ganỹklų. Nereĩks jíems álkti ir̃ trókšti; nevárgins jų̃ saũsvėjis, sáulė nekẽpins. Màt jìs vadovaũs malonìngai ir̃ vès juõs priẽ vandeñs šaltìnių. Visur̃ padarýsiu péreinamus kálnus, per̃ juõs bùs nùtiestas kẽlias".

Štaĩ ìš tolì jiẽ ateĩna, vienì ìš šiáurės ir̃ vakarų̃, õ kitì ìš Asuãno krãšto. Džiū́gaukit, dañgūs, ir̃ lìnksminkis, žẽme! Kalnaĩ, šokinė̃kit ìš džiaũgsmo! Jùk Viẽšpats paguodė sãvąją taũtą ir̃ pasigailė́jo sàvo varguõlių.

Siònas sãko: „Apléido manè Viẽšpats, užmir̃šo manè Diẽvas". Ar̃ gãli gì móteris užmir̃šti sàvo vaĩką, ar̃ gãli gì mótina apléisti pačiõs gimdýtąjį sū́nų? Tegùl nètgi jì sàvo vaĩką užmir̃štų, bèt àš tavę̃s neužmir̃šiu.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 8—9. 13cd—14. 17—18 (P.: 8a)

P. Viẽšpats švelnùs, malonìngas.

1 Viẽšpats švelnùs, gailestìngas,
didžiaĩ malonìngas, rū́staut negreĩtas.

9 Viẽšpats visíems yrà gẽras,
sàvo visíems kūriniáms gailestìngas. —

P. Viẽšpats švelnùs, malonìngas.

13 Kàs Viẽšpaties ìštarta — tìkra,
kàs jõ padarýta — tàs šveñta.
14 Klum̃pantį Viẽšpats prilaĩko,
parpúolusiam pàdeda vẽl atsistóti. — P.

17 Kur̃ Viẽšpats žeñgia — žeñgia teisìngai,
ką̃ jìs padãro, tàs šveñta.
18 Diẽvas artì kiekvienám, kàs jõ šaũkias,
kiekvienám, kàs ìš tyrõs širdiẽs šaũkias. — P.

Posmelis prieš evangeliją Jn 11, 25a. 26

Àš esù prisikėlìmas ir̃ gyvẽnimas,— sãko Viẽšpats. —
Kàs tìki manè, neragaũs mirtiẽs per̃ ámžius.

Evangelija Jn 5, 17—30

Kaip Tėvas prikelia numirusius ir juos atgaivina,
taip ir Sūnus grąžina gyvybę, kam tik panorėjęs

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jẽzus žýdams sakýdavo: „Màno Tėvas darbúojasi lìg šiõlei, todė̃l ir̃ àš darbúojuosi".

Užtàt žýdai dár labiaũ ieškójo prógos jį̃ nužudýti, nès jìs nè tìk nepáisydavo šeštãdienio, bèt ir̃ vadìno Diẽvą savúoju Tė̃vu, tuõ būdù lýgindamas savè sù Dievù.

Į̃ šį̃ káltinimą Jėzus jíems atsãkė:

„Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: Sūnùs niẽko negãli darýti iš savę̃s, õ víen taĩ, ką̃ mãto dãrant Tė̃vą; ir̃ ką̃ bedarýtų Tėvas, lýgiai dãro ir̃ Sūnùs. Nès Tėvas mýli Sūnų, ir̃ paródo jám vìsa, ką̃ pàts dãro. Ir̃ jám paródys dalỹkų, dár didesnių̃ ùž šìtuos, kàd jū̃s stebė́sitės.

Kaĩp Tė̃vas prìkelia numìrusius iȓ juõs atgaivìna, taĩp iȓ Sūnùs grąžìna gyvýbę, kám tik panorė̃jęs. Iȓ niẽko Tė̃vas neteĩsia, bèt vìsą teĩsmą pàvedė Sū́nui, kàd visì geȓbtų Sū́nų, kaĩp geȓbia Tė̃vą. Kàs negeȓbia Sūnaũs, tàs negeȓbia jį̃ siuñtusio Tė̃vo. Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs màno žõdžių klaũso iȓ manè atsiuñtusiu tìki, tàs tùri ámžinąjį gyvẽnimą iȓ nepatèks į̃ teĩsmą, nès ìš mirtiẽs yrà pérėjęs į̃ gyvẽnimą.

Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: ateĩs valandà,— iȓ dabaȓ jaũ yrà,— kadà mìrusieji išgiȓs Diẽvo Sūnaũs balsą iȓ kuriẽ išgiȓs, tiẽ atgìs. Kaĩp Tė̃vas tùri gyvýbę savyjè, taĩp dãvė iȓ Sū́nui turė̃ti gyvýbę savyjè. Jìs taipõgi sùteikė jám gãlią teĩsti, nès jìs — Žmogaũs Sūnùs.

Nesistebė̃kite, kàd ateĩs valandà, kaĩ visì gùlintieji kapuosè išgiȓs jõ balsą. Kuriẽ dãrė gẽra, prisikeĩs gyvénti, kuriẽ dãrė blõga, prisikeĩs stóti į̃ teĩsmą.

Ìš savę̃s àš niẽko negaliù darýti. Àš teisiù, kaĩp girdžiù, iȓ màno teĩsmas teisìngas, nès àš íeškau nè sàvo vãlios, bèt vãlios tõ, kuris manè yrà siuñtęs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Iš 32, 7—14**

Susilaikyk nuo blogybės, kurią savo tautai norėjai daryti

Ìš Išė́jìmo knỹgos.

Prabìlęs Viẽšpats Mõzei pasãkė: „Eĩk, nusiléisk nuõ kálno, nès tàvo tautà, kurią̃ ìšvedei ìš Egìpto, į̃ prãžūtį riẽda! Jiẽ greĩtai nukrỹpo nuõ kẽlio, kurį̃ àš buvaũ jíems nuródęs. Jiẽ nusiliẽdino veȓšį iȓ žẽmėn priẽš jį̃ puldinė̃ja. Aukója jám pjáunamas ãtnašas iȓ sãko: ‚Taĩ tàvo dievaĩ, Izraèli, išvedė tavè iš Egìpto' ".

Ir̃ dár Viẽšpats Mõzei kalbė́jo: „Šią̃ taũtą àš pérmačiau kiauraĩ: jinaĩ tautà kietasprañdė. Dabar̃ palìk manè víeną, kàd màno rūstýbė añt jų̃ užsidėgtų ir̃ juõs išnaikìntų. Tavè bėtgi nóriu didìnga tautà padarýti!"

Tadà pamėgìno Mõzė nurámdyti sãvąjį Diẽvą ir̃ sãkė: „Kodė̃l táu, Viẽšpatie, kìlo rūstýbė añt sàvo tautõs? Jùk tù sù didžià galýbe ir̃ tvìrta rankà ją̃ ìšvedei ìš Egìpto! Nejaũgi egiptiẽčiai galė́tų sakýti: ‚Jìs ìšvedė juõs piktù kė̃slu: kàd juõs kalnuosè pražudýtų ir̃ léistų nuõ žẽmės pavir̃šiaus išnỹkti!' Nutìldyk rūstýbę ir̃ susilaikýk nuõ blogýbės, kurią̃ sàvo taũtai norė́jai darýti!

Prisimiñk sàvo tarnùs — Abraõmą, Izaõką ir̃ Jokū̃bą,— kuríems tù, prisíekdamas sàvo vardù, pažadė́jai: ‚Àš jū́sų pãlikuonis padarýsiu skaitlìngus kaĩp žvaigždė̃s dangujè' ir̃: ‚Tą̃ vìsą krãštą, apiẽ kurį̃ esù kalbė́jęs, àš atidúosiu jū́sų palikuonìms amžinõn nuosavýbėn'".

Ir̃ Viẽšpats atsisãkė blogýbės, kurià sàvo taũtai bùvo grasìnęs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 105, 19—20. 21—22. 23 (P.: 4a)

P. Atsimiñki mùs, Viẽšpatie, mylė́damas taũtą.

19 Horebè ver̃šį jiẽ pasidìrbo,
gárbino stãbą auksìnį.
20 Ir̃, užúot šlóvinę Diẽvą,
leñkėsi galvìjui žolė̃džiam. — **P.**

21 Gélbėtoją Diẽvą užmir̃šo,
kurìs Egiptè didžiùs dáiktus jíems dãrė,
22 Chãmo šalỹ tíek stebùklų,
tíek šiurpulìngų darbų̃ tiẽs Raudonąja jū́ra. — **P.**

23 Diẽvas juõs bū́tų jaũ sunaikìnęs,
jéigu nè Mõzė, jõjo rinktìnis.
Jìs juõs užstójo priẽš Diẽvą,
kàd jõ rūstýbė jų̃ nenusiaũbtų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū́nų.
Kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki, tùri ámžinąjį gyvẽnimą.

Evangelija Jn 5, 31—47

Jūsų kaltintojas yra Mozė, į kurį esate savo viltis sudėję

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jẽzus žỹdams atsãkė:

„Jéi tìk àš pàts apiẽ savè liùdyčiau, màno liùdijimas nebū́tų tìkras. Bèt apiẽ manè liùdija kìtas, ir̃ àš žinaũ, jõ liùdijimą apiẽ manè ẽsant tìkrą.

Jū̃s bùvote nusiuñtę pãsiuntinius pàs Jõną, ir̃ jìs paliùdijo tiẽsą. Àš nesigriebiù žmogaũs liùdijimo, bèt šìtai kalbù tám, kàd jū̃s bū́tumėte išgélbėti. Jõnas bùvo dẽgantis ir̃ spiñdintis žiburỹs, tačiaũ jū̃s panorė́jote tìk valandė̃lę jõ šviesà pasidžiaũgti.

Àš turiù aukštèsnį liùdijimą negù Jõno: tiẽ darbaĩ, kuriuõs mán skýrė nuveĩkti Tė̃vas,— pãtys darbaĩ, kuriuõs àš daraũ,— liùdija apiẽ manè, kàd manè yrà siuñtęs Tė̃vas. Taĩp! Manè pasiuñtęs Tė̃vas paliùdijo apiẽ manè. Bèt jū̃s niẽkad nẽsate girdė̃ję jõ bal̃so, neĩ regė̃ję jõ véido, ir̃ jõ žõdis jumysè nesilaĩko, nès jū̃s nètikite tuõ, kurį̃ jìs yrà siuñtęs.

Jū̃s tyrinė̃jate Raštùs, nès mãnote juosè ràsią ámžinąjį gyvẽnimą. Tiẽ Rãštai tikraĩ liùdija ùž manè, bèt jū̃s nenórite ateĩti pàs manè, kàd turė̃tumėte gyvẽnimą.

Garbė̃s ìš žmonių̃ àš nepriìmu. Àš mataũ, kàd jū̃s netùrite savyjè Diẽvo méilės. Àš atėjaũ sàvo Tė̃vo vardù, õ jū̃s manę̃s nepriìmate. Jéi kìtas ateĩtų savúoju vardù, tą̃ jū̃s priim̃tumėte. Kaĩpgi jū̃s gãlite įtikė́ti, jéigu víenas

iš kìto prìimate gar̃bę, õ tõs garbẽs, kurì iš víeno Diẽvo ateĩna, jū̃s neíeškote.

Nemanýkite, kàd àš jùs káltinsiu Tė̃vui! Jū́sų káltintojas yrà Mõzė, į̃ kurį̃ ẽsate sàvo vìltis sudė̃ję. Jéigu jū̃s tikė̃tumėte Mozè, taĩ tikė̃tumėte ir̃ manimì, nès jìs rãšė apiẽ manè. Kadángi jū̃s nètikite jõ Rãštais, kaĩpgi patikė̃site màno žõdžiais?!"

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Išm 2, 1a. 12—22**

Mirtim negarbinga pasmerkim jį žūti

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

Mintìs víens kitám reikšdamì neteisìngas,
bediẽviai kalbė́jo:
„Šaliñ tą̃ teisuõlį!
Jìs drum̃sčia ramýbę, nedúoda gyvénti.
Jìs mùms priekaištáuja: mẽs téisę pažeĩdžią;
ir̃ káltina nuõlat: mẽs láužą doróvę.
Jìs gìriasi Diẽvą geriáusiai pažį́stąs
ir̃ sãkosi esą̃s tiesióg Diẽvo vaĩkas.
Galvósenai mū́sų jìs príešgina tìkras,
ir̃ mùms įkyrė̃jo jaũ víen tàs jõ žvil̃gsnis.
Nè tóks kaĩp kitų̃ jõ gyvẽnimas vìsas;
jìs eĩna keliaĩs vìsiškai jaũ skirtìngais.
Mùs laĩko menkỹstėm ir̃ mū́są jį kẽlią,
lýg kókį mėšlýną, iš tólo apleñkia.
Jìs teĩgia: teisuõlis pabaĩgsiąs laimìngai,
ir̃ gìriasi, páisto, kàd Diẽvas — jõ tė̃vas.
Kokià čià teisýbė, tuojaũ pamatýsim,
mẽs pasižiūrė̃sim, kuõ baĩgsis jõ diẽnos.

Màt jéigu teisuõlis tikraĩ sūnùs Diẽvo,
taĩ Diẽvas jį̃ gìntų, vadúotų ìš príešų.
Tàd im̃kim bjaurót jį̃, geraĩ pakankìnkim —
ir̃ mẽs pamatýsim, ar̃ jìs tóks kantruõlis,
ištìrsim, ar̃ tìkras tàs jõ nuolankùmas.
Mirtim̃ negarbìnga pasmer̃kim jį̃ žū́ti;
jùk sãkęs yrà: jìs suláuksiąs pagálbos".

Jiẽ šìtaip galvója, tačiaũ apsirim̃ka,
nès jų̃ sugedìmas aklùs juõs padãro.
Jiẽ niẽko nežìno, ką̃ pàslėpė Diẽvas,
jiẽ nètiki ãtlygiu, skìrtu teisiájam, —
kàd týrosios síelos garbẽs susiláukia.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 17—18. 19—20. 21 ir 23 (P.: 19a)

P. Ar̃timas Viẽšpats sugrùdusiai šìrdžiai.

17 Nuõ piktavãlių nusigrę̃š Viẽšpaties véidas,
ir̃ niẽks nebeminẽs žẽmėj jų̃ var̃do.
18 Šaũkias teisíeji — juõs Viẽšpats išgir̃sta,
iš visų̃ neláimių juõs gélbi. — **P.**

19 Ar̃timas Viẽšpats sugrùdusiai šìrdžiai,
išvárgintas síelas pagýdo.
20 Daũgel bėdų̃ ištim̃ka teisuõlį,
bèt išvadúoja jį̃ Viẽšpats. — **P.**

21 Sáugo Viẽšpats jõ visùs káulus:
nẽ víenas jų̃ nesulū́žta.
23 Viẽšpats vadúoja savìškių gyvýbę.
Sveĩkas išliẽka, kurìs priẽ jõ glaũdžias. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 4b

Žmogùs gývas nè víen dúona,
bèt ir̃ kiekvíenu žodžiù, kurìs išeĩna iš Diẽvo lū́pų.

Evangelija Jn 7, 1—2. 10. 25—30

Jie norėjo Jėzų suimti, bet dar nebuvo atėjusi jo valanda

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus váikščiojo põ Galilė̃ją. Jìs nenorė̃jo eĩti Judė̃jon, nès žỹdai jõ týkojo nužudýti.

Artė̃jo žỹdų Palapìnių šveñtė. Kaĩ jõ bróliai iškeliãvo į̃ šveñtę, tuomèt ir̃ jìs išė̃jo, bèt nè viešaĩ, õ tar̃si slapčiomìs.

Kaĩ kuriẽ Jerùzalės gyvéntojai klausinė̃jo: „Ar̃ tìk nè šìtą nóri nužudýti? Štaĩ jìs viešaĩ kal̃ba, ir̃ niẽkas jám niẽko nesãko. Gál vyresnýbė įsitìkino, jóg jìs Mesìjas? Tačiaũ mẽs žìnome, ìš kur̃ jìs kìlęs. Õ kaĩ ateĩs Mesìjas, niẽkas nežinõs, ìš kur̃ jìs".

Tuomèt Jė̃zus, mókydamas šventỹkloje, gar̃siai šaũkė: „Ištiẽs jū̃s manè pažį́state ir̃ žìnote, ìš kur̃ àš kìlęs. Nè pàts nuõ savę̃s atėjaũ, bèt tìkras yrà tàs, kurìs manè àtsiuntė, õ jū̃s jõ nepažį́state. Àš jį̃ pažį́stu, nès ìš jõ esù atė̃jęs ir̃ jìs yrà manè siuñtęs".

Tuomèt jiẽ norė̃jo Jė̃zų suim̃ti, bèt nẽ víenas nepakė́lė priẽš jį̃ rañkos, nès dár nebùvo atė̃jusi jõ valandà.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Jer 11, 18—20

Buvau kaip romus avinėlis, vedamas pjauti

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Viẽšpatie, léidai mán taĩ sužinóti, todė̃l àš tataĩ ir̃ žinójau; tadà tù daveĩ mán suprãsti jų̃ dárbus.

Pàts àš buvaũ kaĩp romùs avinẽlis, vẽdamas pjáuti, — nenùjaučiau, kàd jiẽ priẽš manè piktų̃ kė̃slų turė̃jo, sakýdami: „Tám mẽdžiui nuléiskime sývus, išráukime jį̃ ìš gyvų̃jų pasáulio, kàd niẽkas daugiaũ neminė̃tų jõ var̃do".

Tačiaũ kareivìjų Viẽšpats spréndžia teisìngai, patìkrinęs vìską rimčiáusiai. Àš gáusiu išvýsti, kaĩp tù jíems atker̃šysi, nès sãvąją bỹlą àš táu patikė̃jau!

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 7, 2—3. 9bc—10. 11—12 (P.: 2a)

P. Priẽ tavę̃s, Viẽšpatie Diẽve, glaudžiúosi.

2 Àš priẽ tavę̃s, Viẽšpatie Diẽve, glaudžiúosi,
gélbėk manè ir̃ vadúok nuõ visų̃ màno engìkų,
3 kàd manę̃s nepagróbtų kaĩp liũtas,
kurìs žiaũriai drãsko, kaĩ nėrà kàs gélbi. — **P.**

9 Teĩsdamas manè teisiù pripažìnki:
àš jùk nekal̃tas.
10 Padarýk nedõrėlių ùžmačioms gãlą,
teĩsų sutvìrtink.
Tù gì kiauraĩ pérmatai širdis,
Diẽve teisùsis! — **P.**

11 Skỹdas, kurìs manè deñgia,— taĩ Diẽvas,
jisaĩ teisiàs širdis vadúoja.
12 Diẽvas — teisìngas Teisė̃jas,
kasdiẽn jõ bijókim. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atidavė sàvo vienãtinį Sū́nų.
Kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki, tùri ámžinąjį gyvẽnimą.

Evangelija **Jn 7, 40—53**

Nejaugi Mesijas būtų iš Galilėjos?

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Išgir̃dę Jė̃zaus žodžiùs, kai̇̃ kuriẽ žmónės sãkė: „Jìs iš tiesų̃ prãnašas!" Kitì tvìrtino: „Jìs Mesìjas!" Dár kitì prieštarãvo: „Nejaũgi Mesìjas bū́tų iš Galilė́jos? Ar̃gi Rãštas nesãko, jóg Mesìjas atei̇̃s iš Dóvydo palikuonių̃, iš Betliẽjaus miestẽlio, kur̃ yrà bùvęs Dóvydas?" Tai̇̃gi miniojè kìlo nesutarìmas dė̃l jõ asmeñs. Bùvo tokių̃, kuriẽ norė́jo nètgi jį̃ suim̃ti, bèt nė̃ víenas nepakė́lė priẽš jį̃ rañkos.

Tai̇̃gi sargýba sugrį̃žo tuščiomìs pàs aukštúosius kùnigus bei̇̃ fariziejùs, õ tiẽ kláusė: „Kodė̃l neàtvedėte?" Sargýbiniai atsìliepė: „Niekadõs žmogùs nėrà taĩp kalbė́jęs!"

Fariziẽjai atsãkė: „Gál jaũ ir̃ jū̃s léidotės suvedžiójami? Ar̃ tìki jį̃ beñt víenas iš vyresnýbės ar̃ fariziẽjų? Nebeñt tõs prakéiktos pãdugnės, neišmãnančios Įstãtymo".

Tuomèt prabìlo víenas iš jų̃, Nikodèmas, kurìs pirmiaũ bùvo aplañkęs Jė̃zų: „Ar̃ léidžia mū́sų Įstãtymas pasmer̃kti žmõgų, jéigu jìs pirmiaũ neištárdytas ir̃ nėrà žìnoma, ką̃ jìs padãręs?"

Tadà jiẽ atsìliepė: „Gál ir̃ tù iš Galilė́jos? Patyrinė́k, ir̃ pamatýsi, kàd jóks prãnašas nebùvo kìlęs iš Galilė́jos".

Ir̃ taĩp jiẽ išsiváikščiojo kàs sáu.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

V GAVĖNIOS SAVAITĖ

PASIRINKIMUI

Šiuos skaitinius galima imti bet kurią šios savaitės dieną, ypač B ir C metais, kada V gavėnios sekmadienį evangelija apie Lozorių nebuvo skaitoma.

Pirmasis skaitinys 2 Kar 4, 18b—21. 32—37

Kai jis paglūdėjo ant vaiko, šio kūnas apšilo

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Sūnùs namų̃, kuriuosè paprastaĩ apsistódavo Eliziẽjus, víeną diẽną nuẽjo pàs tė̃vą priẽ der̃liaus pjovė̃jų. Tenaĩ jìs ė̃mė sàvo tė̃vui skų́stis: „Mán skaũda gálvą, mán skaũda gálvą!" Tė̃vas pàliepė tar̃nui: „Parnèšk jį̃ pàs mótiną!" Tàs jį̃ paė̃męs par̃nešė mótinai. Dár ikì pietų̃ berniùkas sėdė̃jo añt mótinos kė̃lių — ir̃ mìrė. Tadà jì užlìpo į̃ viršutìnį kam̃barį, paguldė vaĩką añt Diẽvo žmogaũs lóvos ir̃, teñ jį̃ palìkusi, uždãrė durìs.

Kadà į̃ namùs atė̃jo Eliziẽjus, jõ lóvoje — vaĩkas begulį̃s negývas. Įė̃jęs į̃ vìdų, Eliziẽjus užsidãrė durìs ir̃ ė̃mė Viẽšpačiui melstis. Paskuĩ jìs priẽjo priẽ lóvos ir̃ užsìkvempė añt vaĩko; jìs glaũdė lū́pas priẽ jõ lūpẽlių, akìs — priẽ jõ akẽlių, rankàs — priẽ jõ rankẽlių. Kaĩ šìtaip jisaĩ paglūdė̃jo añt vaĩko, šiõ kū́nas apšilo. Põ tõ Eliziẽjus pakìlo, paváikščiojo põ nãmą ir̃ vė̃l, priẽjęs priẽ lóvos, užsìkvempė añt vaĩko. Tasaĩ septýnis kartùs nusičiáudė̃jo ir̃ pravė́rė akìs.

Tadà Eliziẽjus pasìšaukė tar̃ną ir̃ liẽpė pakviẽsti tõ vaĩko mótiną. Tàs taip ir̃ padãrė. Kaĩ jì atė̃jo, Diẽvo žmogùs jái tãrė: „Pasiim̃k sàvo sū́nų!" Tóji priẽjo, púolė Eli-

ziẽjui põ kójų ir̃ nusìlenkė lìg žẽmės. Paskuĩ jì pasiė̃mė sū́nų ir̃ išė̃jo.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 16, 1. 6—7. 8b ir 15 (P.: 15b)

P. Viẽšpatie, võs rýtą pabùsiu — tavė̀ išvýdęs, gėrė̃siuos.

1 Paklausýk, Viẽšpatie, teĩsiojo skuñdo,
atsižvel̃k, kaĩp tavė̀ àš maldáuju.
Tegù tàvo aũsys mal̃dą išgir̃sta
ìš màno neklastìngųjų lū́pų. — **P.**

6 Šaukiúosi tavę̃s, išklausýk manė̀, Diẽve!
Atkreĩpk į̃ manė̀ sàvo aũsį, išgir̃sk màno žõdį.
7 Pasiródyk, kàd esì nuostabiaĩ gailestìngas
ir̃ nuõ príešų ginì, kàs tìk tàvo dẽšine kliáujas. — **P.**

8 Põ sàvo sparnaĩs strõpiai manė̀ slė̃pki.
15 Õ ašaĩ, gyvéndamas teĩsiai, tàvo véidą regė́siu,
võs rýtą pabùsiu — tavė̀ išvýdęs, gėrė̃siuos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 11, 25a. 26

Àš esù prisikėlìmas ir̃ gyvẽnimas, — sãko Viẽšpats.—
Kàs tìki manė̀, neragaũs mirtiẽs per̃ ámžius.

Evangelija Jn 11, 1—45

Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas

\+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Bùvo víenas ligónis, Lõzorius ìš Betãnijos káimo, kur̃ gyvẽno Marijà ir̃ jõs sesuõ Mortà. Marijà bùvo tóji patì móteris, kurì pàtepė Viẽšpatį kvepalaĩs ir̃ nušlúostė plaukaĩs jõ kójas. Jõs brólis Lõzorius dabar̃ sir̃go. Sẽserys

nùsiuntė Jẽzui žìnią: „Viẽšpatie! Tàs, kurį̃ tù mýli, sergà!" Taĩ išgir̃dęs, Jẽzus tãrė: „Šìta ligà nè mir̃čiai, bèt Diẽvo gar̃bei,— kàd bū́tų pašlóvintas Diẽvo Sūnùs".

Jẽzus mylė́jo Mõrtą, jõs sẽserį ir̃ Lõzorių.

Vìs dėltõ, išgir̃dęs, kàd tasaĩ ser̃ga, jìs dár dvì dienàs užtrùko teñ, kur̃ buvójo, ir̃ tìk tadà pasãkė mokiniáms: „Eĩkime vẽl į̃ Judė́ją!"

Mokiniaĩ jám atsãkė: „Rãbi, kã̜ tìk žỹdai kėsìnosi užmùšti tavè akmenimìs, õ tù vẽl teñ einì?"

Jẽzus tãrė: „Ar̃gi nè dvýlika valandų̃ tùri dienà? Kàs váikščioja diẽną, tàs nesuklum̃pa, nès mãto šiõ pasáulio šviẽsą. Õ kàs váikščioja nãktį, suklum̃pa, nès jám trū́ksta šviesõs".

Taĩ pasãkęs, pridū́rė: „Mū́sų bičiùlis Lõzorius užmìgo, bèt àš eĩsiu jõ pažãdinti".

Mokiniaĩ atsìliepė: „Viẽšpatie, jéigu užmìgo, pasveĩks". Jẽzus kalbė́jo apiẽ jõ mir̃tį, õ jiẽ mãnė, kàd jìs kalbė́jęs apiẽ póilsio miẽgą.

Pagaliaũ Jẽzus atviraĩ jíems pasãkė: „Lõzorius mìrė. Bèt àš džiaugiúosi, kàd teñ nebuvaũ,— dė̃l jū́sų, kàd jū̃s įtikė̃tumėte. Tàd eĩkime pàs jį̃".

Tuomèt Tòmas, vadìnamas Dvyniù, tãrė kitíems mokiniáms: „Eĩkime ir̃ mẽs numir̃ti sù juõ!"

Atė̃jęs Jẽzus rãdo Lõzorių jaũ kẽturias dienàs išgulė́jusį kãpo rūsyjè. Õ Betãnija bùvo artì Jerùzalės — maždaũg penkiólikos stãdijų atstù. Daũg žỹdų bùvo atė̃ję pàs Marìją ir̃ Mõrtą pagúosti jų̃ dė̃l brólio mirtiẽs.

Mortà, išgir̃dusi, kàd ateĩnąs Jẽzus, išė̃jo jõ pasitìkti. Marijà lìko namiẽ. Mortà tãrė Jẽzui: „Viẽšpatie, jéi bū́tum čià bùvęs, màno brólis nebū́tų mìręs. Bèt ir̃ dabar̃ žinaũ: kõ tìk paprašýsi Diẽvą, Diẽvas táu duõs".

Jẽzus jái pasãkė: „Tàvo brólis prisikels!"

Mortà atsìliepė: „Àš žinaũ, jóg jìs prisikels paskutìnę diẽną mìrusiems kẽliantis".

Jẽzus jái tãrė: „Àš esù prisikėlìmas ir̃ gyvẽnimas. Kàs tìki manè,— nórs ir̃ numir̃tų, bùs gývas. Ir̃ kiekvíenas,

kurìs gyvẽna ir̃ tìki manè, neragaũs mirtiẽs per̃ ámžius. Ar̃ taĩ tikì?"

Jì atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie! Àš tikiù, jóg tù Mesìjas, Diẽvo Sūnùs, kurìs tùri ateĩti į̃ šį̃ pasáulį".

Taĩ pasãkiusi, jì nuẽjo ir̃ pasišaukė sàvo sẽserį Marìją, slapčiomìs jái pranešdamà: „Mókytojas atẽjo ir̃ šaũkia tavè". Išgir̃dusi šì greĩtai pakìlo ir̃ nuẽjo pàs jį̃. Õ Jẽzus dár nebùvo įžeñgęs į̃ káimą, bèt tebebùvo tojè viẽtoje, kur̃ jį̃ pasitìko Mortà. Kaĩ žýdai, bùvę sù Marijà namuosè ir̃ ją̃ gúodę, pamãtė ją̃ skubiaĩ kẽliantis ir̃ išeĩnant, jiẽ nùsekė pãskui, manýdami, kàd jì eĩnanti pàs kãpą išsiver̃kti.

Õ Marijà, atẽjusi teñ, kur̃ bùvo Jẽzus, ir̃ jį̃ pamãčiusi, púolė jám põ kójų, sakýdama: „Viẽšpatie, jéi bū́tum čià bùvęs, màno brólis nebū́tų mìręs".

Pamãtęs ją̃ ver̃kiančią ir̃ kartù atẽjusius žydùs ver̃kiančius, Jẽzus labaĩ susigraudìno ir̃ susijáudinęs pakláusė: „Kur̃ jį̃ paláidojote?"

Jiẽ atsãkė: „Viẽšpatie, eĩk ir̃ pažiūrė́k". Jẽzus pravìrko. Tadà žýdai ė̃mė kalbė́ti: „Štaĩ kaĩp jìs jį̃ mylė́jo!" Õ kitì sãkė: „Ar̃gi tàs, kurìs atvė́rė nẽregiui akìs, negalė́jo padarýti, kàd šìtas nemir̃tų?"

Ir̃ vė̃l susigraudìnęs Jẽzus atẽjo pàs kãpą. Taĩ bùvo olà, užristà ãkmeniu.

Jẽzus tãrė: „Nurìskite ãkmenį!"

Mìrusiojo sesuõ Mortà įspė́jo: „Viẽšpatie, jaũ dvõkia. Jaũ kẽturios diẽnos, kaĩp jìs mìręs".

Jẽzus jái tãrė: „Ar̃gi nesakiaũ: jéi tikė́si, pamatýsi Diẽvo šlóvę?!" Jiẽ nurìto ãkmenį. Jẽzus pakė́lė akìs aukštỹn ir̃ prabìlo: „Tė́ve, dėkóju táu, kàd manè išklauseĩ. Àš žinójau, kàd visuomèt manè išklausaĩ. Tačiaũ taĩ sakaũ dė̃l čià ẽsančiųjų, kàd jiẽ įtikė́tų, jóg tù esì manè siuñtęs". Taĩ pasãkęs, jìs galìngu balsù sušùko: „Lõzoriau, išeĩk!" Ir̃ numìrėlis išė̃jo ìš kãpo. Jõ rañkos ir̃ kójos dár bùvo suvýstytos aprišalaĩs, õ véidas apvyniótas

drobulė. Jė̃zus jíems įsãkė: „Atráišiokite jį̃ ir̃ léiskite jám eĩti".

Daũgelis žỹdų, kuriẽ bùvo atė̃ję pàs Marìją ir̃ mãtė, ką̃ Jė̃zus padãrė, įtikė̃jo jį̃.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Dan 13, 1—3. (4—9. 15—17. 19—30. 33—41b). 41c—62

Dabar aš turėsiu mirti, bet nieko panašaus nesu padariusi

Ìš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Gyvẽno Babilonė žmogùs, vardù Joakìmas. Jìs bùvo vẽdęs Zuzãną, Hilkìjo dùkterį; tóji bùvo labaĩ gražì ir̃ dievóta. Jõs tėvaĩ taipõgi bùvo teisuõliai ir̃ sàvo dùkrą išauklė́jo pagal̃ Mõzės įstãtymą. Joakìmas bùvo labaĩ turtìngas; priẽ sàvo namų̃ turė̃jo sõdą. Pàs jį̃ paprastaĩ susieĩdavo žỹdai, kadángi jìs bùvo visų̃ įžymiáusias.

Teisė̃jais taĩs mẽtais bùvo paskirtì dù liáudies seniū̃nai; jíems bùvo gãlima pritáikyti Viẽšpaties žõdį: „Neteisingùmas išė̃jo ìš Babilòno — ìš seniū̃nų teisė̃jų, kuriẽ bùvo laĩkomi tautõs vadõvais". Juõdu tolỹdžio bū̃davo Joakìmo namuosè, ir̃ visì, kuriẽ turė̃davo téisinę bỹlą, ateĩdavo pàs juõs. Apiẽ vidùdienį, žmonė̃ms išsiskìrsčius, ateĩdavo Zuzanà pasiváikščioti põ výro sõdą. Abùdu seniū̃nai matýdavo, kaĩp jì kasdiẽną ateĩdavo ir̃ vaikštinė̃davo; juõdu pajùto jái aĩstrą. Jų̃ miñtys sujùko ir̃ ãkys apdùjo, juõdu neĩ į̃ dañgų bèžvelgė, neĩ apiẽ teisìngus sprendimùs begalvójo.

Jíedviem beláukiant patogiõs prógos, Zuzanà víeną diẽną atė̃jo, kaĩp prãtusi, į̃ sõdą; ją̃ lydė̃jo tik dvì mer-

gìnos, ir̃ jì panū́do išsimáudyti; bùvo màt káršta. Teñ niẽko nebùvo, išskýrus tuõdu seniūnùs, kuriẽ pasislẽpę ją̃ sẽkė. Jì tãrė mergìnoms: „Atnèškite mán aliẽjaus beĩ tepalų̃ ir̃ užsklę̃skite sõdo vartùs, kàd galė́čiau nusimáudyti!"

Mergìnoms nuẽjus, abùdu seniū̃nai pakìlo, pribė̃go priẽ Zuzãnos ir̃ ė̃mė ją̃ kálbinti: „Sõdo var̃tai uždarýti, ir̃ niẽkas mū́sų nemãto; mùdviem taĩp tavę̃s reĩkia: paténkink mùdviejų nórą — pabū́k sù mùdviem! Õ jéi nesutìksi, taĩ mùdu paliùdysime, kàd bùvo sù tavim̃ jaunuõlis ir̃ dė̃l tõ tù paléidai mergáites".

Zuzanà atsidùso ir̃ tãrė: „Esù pakliùvusi į̃ kė̃blią pãdėtį! Jéigu tataĩ padarýsiu,— mán grẽsia mirtìs; jéigu àš tõ nedarýsiu, tadà neištrū́ksiu ìš jū́sų rañkų. Vìs dėltõ mán bùs geriaũ nedarýti šìto ir̃ tókiu būdù į̃ jū́sų rankàs pakliū́ti, neĩ Viẽšpačiui nusidė́ti". Põ tõ Zuzanà taĩp gar̃siai surìko, kaĩp tìk įsténgė. Įdùrmu surìko abùdu seniū̃nai, õ víenas ìš jų̃, pribė̃gęs priẽ sõdo var̃tų, juõs atidãrė.

Namìškiai, išgir̃dę rìksmą sodè, atskubė́jo prõ šónines durìs pažiūrė́ti, kàs gì jái atsitìko. Seniū̃nams dãvus sàvo paáiškinimą, tarnaĩ labaĩ susigė́do; mat dár niekadà kõ nórs panašaũs nebùvo apiẽ Zuzãną kalbė́ta.

Kaĩ rytójaus rýtą žmónės susiriñko pàs jõs výrą Joakìmą, pasiródė ir̃ abudù seniū̃nai, turė̃dami nusikal̃stamą kė̃slą pasíekti Zuzãnai mirtiẽs bausmė̃s. Žmonių̃ akìvaizdoje juõdu įsãkė: „Atvèskite Hilkìjo dùkterį, Joakìmo žmóną Zuzãną!" Tàd žmónės nuẽjo atvèsti. Jinaĩ atė̃jo lydimà sàvo tėvų̃, vaikų̃ ir̃ visų̃ gimináičių. Jõs artimíeji ver̃kė, ir̃ visì, ją̃ pamãtę, pravìrko.

Dabar̃, atsistóję priẽš vìsą liáudį, abùdu seniū̃nai uždė́jo rankàs añt Zuzãnos galvõs. Õ jì verkdamà žvel̃gė į̃ dañgų, nės jõsios širdìs pasitikė́jo Viẽšpačiu. Seniū̃nai paskélbė: „Mùdviem vieníems vaikštinė́jant põ sõdą, atė̃jo ši móteris sù dviẽm tarnáitėm. Jì liẽpė užsklę̃sti sõdo vartùs ir̃ paléido tarnáites. Tadà priẽjo priẽ jõs jáunas

výras, kurìs bùvo pasislẽpęs, ir̃ sù jà sanguliãvo. Mùdu kaĩp tìk pasitáikėme atókiame sõdo kampè; bèt, pamãtę nusikaltìmą, atskubė̃jome priẽ jų̃ ir̃ mãtėme juõdu sugùlus. Vyrìškio mùdu neįsténgėme sulaikýti, nès bùvo ùž mùs stiprèsnis; atkė̃lęs vartùs, jìs pasprùko. Õ šìtą sulaĩkę pakláusėme, kàs tàs jaunuõlis. Bèt jì nenorė̃jo tõ mùdviem išdúoti. Vìsa taĩ mùdu gãlime patvìrtinti!"

Susiriñkusieji jaĩs patikė̃jo, kadángi šiẽ bùvo liáudies seniū̃nai teisė̃jai, todė̃l

Zuzãną pàsmerkė mir̃ti.

Tadà jì gar̃siai sušùko: „Amžinàsis Diẽve! Tù žinaĩ slaptùs dalykùs; tù vìsa žinaĩ pirmà, negù taĩ įvỹksta. Taipõgi žinaĩ, kàd juõdu neteĩsiai priẽš manè paródė. Dabar̃ àš turė̃siu mir̃ti, bèt niẽko panašaũs nesù padãriusi, ką̃ šìtie výrai mán prìmeta!"

Viẽšpats išklaũsė jõs šaũksmą. Ją̃ vẽdant mir̃ti, Diẽvas pažãdino šveñtą dvãsią vienám jaunikáičiui, vardù Daniẽliui. Tàs gar̃siai sušùko: „Àš niẽkuo dė̃tas dė̃l šiõs móters kraũjo!" Visì, atsigrę̃žę į̃ jį̃, pakláusė: „Ką̃ gì taĩ réiškia, ką̃ tù pasakeĩ?" Tadà, atsistójęs tar̃p jų̃ vidurỹ, jìs prabìlo: „Nejaũgi tokiẽ jū̃s kvailì, Izraèlio sū́nūs? Neapkláusę ir̃ neištýrę paródymų, jū̃s pàsmerkėte Izraèlio dùkrą! Grį̃žkite į̃ teĩsmo viẽtą! Jùk tuõdu seniū̃nai paliùdijo priẽš ją̃ neteĩsiai!"

Skubiaĩ visì žmónės sugrį̃žo atgal̃, ir̃ seniū̃nai Daniẽliui pasiū́lė: „Sė̃skis čionaĩ tar̃p mū́sų ir̃ pasakýk, ką̃ mùms turì pasakýti. Jùk Diẽvas táu sùteikė pirmininkỹstę". Daniẽlius atsìliepė: „Isskìrkite šìtuos, atskìrkite víeną nuõ kìto! Àš juõdu apkláusiu".

Juõdu išskýrus, jìs pàšaukė víeną ir̃ jám paréiškė: „Tù esì užkietė̃jęs niẽkšas; dabar̃ gì ateĩna bausmẽ ùž núodėmes, tàvo lìg šiõlei darýtas; tù núosprendžius priim̃davai neteisìngus — nuteĩsdavai nekaltúosius, õ paléisdavai kaltúosius; jùk Viẽšpats yrà gì pasãkęs: ‚Nekal̃to ir̃ teisaũs nežudýk'. Tàd, jéigu ìš tiesų̃ mateĩ šìtą móterį,

taĩ tù pasakýk mùms: põ kókiu medžiù juõdu bū̃nant mateĩ?" Tàs atsãkė: „Põ mastìkmedžiu". Daniẽlius tãrė: „Melù tù į̃ sàvo patiẽs gálvą patáikei! Tavè Diẽvo ángelas pérkirs pusiáu; tám jìs jaũ gãvo ìš Diẽvo įsãkymą".

Põ tõ jìs léido šìtą nuvèsti ir̃ liẽpė atvèsti tą̃ añtrą. Tám jìs pasãkė: „Tù — Kanaãno ū̃glis, nè Jùdo! Tavè suvedžiójo grõžis, aistrà sugadìno táu šìrdį! Taĩp jū̃s galė́jote el̃gtis sù Izraèlio dùkromis: jõs pabijójusios ténkindavo jū́sų nórus. Bèt Jùdo dukrà nepàkentė jū́sų niekšýbės. Tàd pasakýk mán: põ kókiu medžiù juõdu bū̃nant nutvė̃rei?" Tàs atsãkė: „Põ ą́žuolu". Daniẽlius jám tãrė: „Melù tàd ir̃ tù sáu į̃ gálvą patáikei! Jaũ Diẽvo ángelas láukia sù kárdu rañkoje — pasiruõšęs tavè pérkirsti pusiáu. Šìtaip jisaĩ sunaikiñs jùs abùdu!"

Tadà visà bendrúomenė ė̃mė gar̃siai šaũkti, šlóvindama Diẽvą, kurìs išgélbėja juõ pasikliáujančius. Žmónės pakìlo priẽš abùdu seniūnùs, kuriuõs Daniẽlius jų̃ pačių̃ lū́pomis įkáltino neteĩsiai liùdijus. Blogýbė, kurią̃ padarýti juõdu norė́jo sàvo ar̃timui, pagal̃ Mõzės įstãtymą bùvo patíems padarýta: juõdu nužùdė. Šìtaip tą̃ dieną̃ bùvo išgélbėtas nekal̃tas kraũjas.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė **Ps 22, 1—3a. 3b—4. 5. 6 (P.: 4ab)**

P. Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugè bū́si.

1 Manè Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jìs manè vẽda, kur̃ vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsė́ti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna. — **P.**

Vẽda manè teisìngais takaĩs sàvo gar̃bei.
4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugè bū́si.
Tàvo lazdà, vė̃zdas galìngas,
drą̃są mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugė̃dinti žiū̃ri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė iȓ méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
À̃š Viẽšpaties bū́ste gyvénsiu
peȓ ámžius ilgiáusius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ez 33, 11

Nóriu nè bediẽvio mirtiẽs,— sãko Viẽšpats, —
bèt kàd jìs atsiveȓstų iȓ bū́tų gývas.

Evangelija

A ir B metais **Jn 8, 1—11**

Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Jė̃zus nuė̃jo į̃ Alỹvų kálną. Aũštant jìs vė̃l pasiródė šventỹkloje. Visì žmónės riñkosi priẽ jõ, õ jìs atsisė̃dęs juõs mókė.

Tuomèt Rãšto áiškintojai iȓ fariziẽjai àtveda móterį, sugáutą svetimáujant. Pastãtė ją̃ žmonių̃ akìvaizdoje iȓ kreĩpėsi į̃ jį̃: „Mókytojau, ši móteris bùvo nutvertà svetimáujant. Mõzė mùms Įstãtyme yrà liẽpęs tókias užmùšti akmenimìs. Õ tù ką̃ pasakýsi?" Jiẽ taĩ sãkė, spęsdamì jám pìnkles, kàd turė̃tų kuõ apkáltinti.

Bèt Jė̃zus pasileñkęs ė̃mė pirštù rašýti añt žẽmės. Jíems nesiliáujant kamantinė́ti, jìs atsìtiesė iȓ tãrė: „Kàs iš jū́sų bè núodėmės, tegù pìrmas svíedžia į̃ ją̃ ãkmenį". Iȓ vė̃l pasileñkęs rãšė añt žẽmės. Taĩ išgiȓdę, jiẽ víenas

põ kìto ẽmė tráuktis šaliñ, pràdedant nuõ vyresniũjų. Galiáusiai lìko víenas Jė̃zus ir̃ teñ bestóvinti móteris.

Atsitiẽsęs Jė̃zus pakláusė: „Móterie, kur̃ jiẽ pasidė̃jo? Niẽkas tavę̃s nepàsmerkė?"

Jì atsìliepė: „Niẽkas, Viẽšpatie".

Jė̃zus jái tãrė: „Nė̃ àš tavę̃s nepasmer̃ksiu. Eĩk ir̃ daugiaũ nebenusidė̃k".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

C metais Jn 8, 12—20

+ P a s i k l a u s ý k ì t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Prabìlęs Jė̃zus kalbė̃jo fariziẽjams: „Àš — pasáulio šviesà. Kàs sẽka manimì, nebevái̇kščios tamsýbėse, bèt turė̃s gyvẽnimo šviẽsą".

Fariziẽjai jám prikìšo: „Tù pàts apiẽ savė̀ liùdiji,— tàvo liùdijimas netìkras".

Jė̃zus jíems atsãkė: „Nórs àš ir̃ liùdiju pàts apiẽ savė̀, màno liùdijimas yrà tìkras, nès àš žinaũ, ìš kur̃ esù atė̃jęs ir̃ kur̃ einù. Õ jū̃s nežìnote, neĩ ìš kur̃ àš atė̃jęs, neĩ kur̃ einù. Jū̃s teĩsiate kū́niškai, õ àš neteisiù nė̃ víeno. Jéigu àš ir̃ teĩsčiau, màno sprendìmas bū́tų teisìngas, nès àš nè víenas, bèt esù àš ir̃ manė̀ siuñtęs Tė̃vas. Ir̃ jū́sų Įstãtyme parašýta, jóg dviejų̃ asmenų̃ liùdijimas tìkras. Taĩgi liùdiju àš pàts apiẽ savė̀, ir̃ apiẽ manė̀ liùdija manė̀ atsiuñtęs Tė̃vas".

Jiẽ pakláusė: „Õ kur̃gi tàvo Tė̃vas?"

Jė̃zus atsãkė: „Jū̃s nepažį̃state neĩ manę̃s, neĩ mãnojo Tė̃vo. Jéi pažìntumėte manė̀, gál pažìntumėte ir̃ màno Tė̃vą".

Jìs bylójo vìsa taĩ, mókydamas šventỹklos ìždinėje. Ir̃ niẽkas jõ nesùėmė, nès dár nebùvo atė̃jusi jõ valandà.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys **Sk 21, 4—9**

Kas įgeltas pažvelgs į varinę angį,— liks gyvas

Ìš Skaĩčių knỹgos.

Palìkę Hòro kálną, izraelìtai patráukė liñk Meldų̃ jū́ros, norė̃dami apleñkti Edòmo krãštą. Keliõnėje žmónės nustójo núotaikos ir̃ priekaištãvo Diẽvui ir̃ Mõzei: „Kám gì mùs ìšvedėte ìš Egìpto? Kàd týruose mir̃tume? Dúonos nėrà, vandeñs nėrà. Nuõ leñgvo tàvo val̃gio mùs ìma šleikštùmas!"

Ir̃ pàsiuntė Viẽšpats į̃ taũtą nuodìngų gyvãčių. Jõs ką́sdavo žmónes, ir̃ daũg Izraèlyje mìrė. Tàd ė̃jo žmónės pàs Mõzę ir̃ sãkė: „Mẽs nusidė̃jome, nès priekaištãvome Diẽvui ir̃ táu. Pasimel̃sk, kàd Viẽšpats atim̃tų gyvatès nuõ mū́sų!" Ir̃ Mõzė mel̃dė ùž taũtą.

Viẽšpats atsìliepė Mõzei: „Padìrbink añgį ir̃ iškélk ją̃ añt stul̃po! Kiekvíenas, kàs įgéltas į̃ ją̃ pažiū̃rės, lìks gývas".

Tàd Mõzė padìrbo ìš vãrio añgį ir̃ iškė́lė añt stul̃po. Kaĩ žmõgų įką́sdavo gyvãtė, tàs žvel̃gdavo į̃ varìnę añgį ir̃ likdavo gývas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 101, 2—3. 16—18. 19—21 (P.: 2)**

P. Viẽšpatie, išgir̃sk màno mal̃dą,
màno šaũksmas tavè tepasíekia.

2 Viẽšpatie, išgir̃sk màno mal̃dą,
màno šaũksmas tavè tepasíekia.

3 Tù nebeslėpk nuõ manę̃s sàvo véido.
Màno síelvarto dienną
atkreĩpk į̃ manė̀ sàvo aũsį.
Skubiaĩ išklausýki,
kaĩ tìk į̃ tavė̀ àš šaukiúosi. —

P. Viẽšpatie, išgir̃sk màno maĩdą,
màno šaũksmas tavė̀ tepasíekia.

16 Ger̃bs tàvo, Viẽšpatie, var̃dą pagónys,
tàvo didýbę — pasáulio valdõvai,
17 kaĩ atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
ir̃ sù didžià šlóve pasiródys.
18 Var̃gšų maldų̃ jìs klausỹsis,
jų̃ prãšymų jìs nepaniẽkins. — **P.**

19 Bùs parašýta ateĩnančiai kar̃tai,
ir̃ naujì žmónės Viẽšpatį gárbins:
20 „Pàžvelgė Viẽšpats ìš áukštojo sósto,
pažiūrė́jo ìš dangaũs žẽmėn.
21 Áimanas išgir̃do belaĩsvių,
pàsmerktus mir̃t išvadãvo". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Sėkla — taĩ Diẽvo žõdis, sė́jėjas — Krìstus.
Kàs jį̃ susirañda, bùs gývas per̃ ámžius.

Evangelija

Jn 8, 21—30

Kai Žmogaus Sūnų būsite aukštyn iškėlę,—
suprasite, kad Aš Esu

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Jė́zus kalbė́jo fariziẽjams:

„Jaũ greĩt àš pasitráuksiu, õ jū̃s ieškósite manę̃s ir̃ numir̃site sù sàvo núodėme. Kur̃ àš einù, jū̃s negãlite nueĩti".

Tadà žýdai ė̃mė klausinė́ti: „Nejaũgi jìs ketìna nusižudýti, kàd sãko: ‚Kur̃ àš einù, jū̃s negãlite nueĩti'?"

Jė̃zus atsãkė: „Jū̃s ẽsate ìš pažemių̃, õ àš esù ìš aukštýbės. Jū̃s — ìš šiõ pasáulio, õ àš — nè ìš šiõ pasáulio. Dė̃l tõ àš jùms sakiaũ, kàd jū̃s numir̃site sù sàvo núodėmėmis. Tikraĩ! Jéigu jū̃s netikė̃site, kàd Àš Esù,— jū̃s numir̃site sù sàvo núodėmėmis".

Tuomèt jiẽ pakláusė: „Kàs gì tù tóks esì?"

Jė̃zus atsãkė: „Kaĩp tìk tàs, ką̃ àš jùms sakaũ! — Daũgel turė̃čiau apiẽ jùs kalbė́ti ir̃ smer̃kti, bèt tiesakal̃bis yrà màno Siuntė̃jas, ir̃ àš skélbiu pasáuliui, ką̃ ìš jõ girdė̃jau". Tačiaũ jiẽ nesuprãto, kàd jìs kalbė́jo jíems apiẽ Tė̃vą.

Õ Jė̃zus tę̃sė: „Kaĩ žmogaũs Sū́nų bū́site aukštỹn iškė̃lę,— supràsite, kàd Àš Esù ir̃ kàd niẽko nedaraũ ìš savę̃s, bèt skélbiu víen taĩ, kõ manè Tė̃vas išmókė. Màno Siuntė̃jas yrà sù manimì; jìs nepaliko manę̃s víeno, nès visuomèt daraũ, kàs jám patiñka".

Taĩp jám kal̃bant, daũgelis įtikė̃jo jį̃.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

T R E Č I A D I E N I S

Pirmasis skaitinys **Dan 3, 14—20. 49—50. 91—92. 95**

Pasiuntė angelą ir išgelbėjo savo tarnus

Ì š p r ã n a š o D a n i ẽ l i a u s k n ỹ g o s.

Nebukadnecãras kláusė: „Šadrãchai, Mešãchai ir̃ Abèd Nègai, ar̃ taĩ tiesà, kàd jū̃s negárbinate màno dievų̃ ir̃ nesileñkiate màno pastatýtajai auksìnei stãtulai? Tàd, jéigu jū̃s pasiruõšę, kaĩ tìk išgir̃site ragų̃, švilpỹnių ir̃ cìtrų, árfų, liùtnių ir̃ dū̃dų, ir̃ visų̃ kitų̃ instrumeñtų skam̃besį, tuõj pàt parpùlti añt žẽmės ir̃ pagárbinti màno pa-

dirbintą stãtulą, taĩ bùs geraĩ. Õ jéigu jõs nepager̃bsite,— tą̃ pãčią vãlandą jū̃s būsite įmestì į̃ liepsnójančią krósnį. Ir̃ kóks gì Diẽvas tadà begalė̃s jùs išgélbėti ìš màno rañkų?"

Šadrãchas, Mešãchas ir̃ Abèd Nègas atšóvė karãliui Nebukadnecãrui: „Nėrà mùms reĩkalo táu atsakýti. Jéigu ìš vìso kàs nórs mùs išgélbėti gãli, taĩ mū́sų Diẽvas, kurį̃ mẽs gárbiname. Taipõgi ìš dẽgančios krósnies ir̃ tàvo, karãliau, rañkų jìs gãli mùs išgélbėti. Õ jéigu jìs tõ nedarỹs, taĩ taĩp ir̃ žinók, karãliau: vìs víen mẽs negárbinsime tàvo dievų̃ ir̃ nenusileñksime tàvo pastatýtajai stãtulai!"

Tadà Nebukadnecãras įtū́žo, jõ véidas išvỹpo ìš pỹkčio añt Šadrãcho, Mešãcho ir̃ Abèd Nègo. Jìs liẽpė įkūrénti krósnį septýniskart kaitriaũ negù paprastaĩ. Kẽletui stipriáusių sàvo kariúomenės výrų įsãkė surìšti Šadrãchą, Mešãchą ir̃ Abèd Nègą ir̃ įmèsti į̃ dẽgančią krósnį.

Tačiaũ tuõ metù į̃ krósnį bùvo nusiléidęs Viẽšpaties ángelas. Jìs blãškė ìš krósnies liepsnàs ir̃ dãrė jõs vìdų tókį, lýg dvel̃ktų gaivìnantis vė̃jas. Ugnìs jų̃ visìškai nèlietė; jì niẽko jíems nèkenkė, jų̃ neapsuñkino.

Karãlius Nebukadnecãras išsigañdęs pašóko ir̃ kláusė sàvo tarė̃jus: „Ar̃gi nè trìs vyriškiùs mẽs surìšę į̃metėme į̃ ùgnį?" Tiẽ atsãkė karãliui: „Taĩp, karãliau!" Šìs atsikir̃to: „Bèt štaĩ àš mataũ kẽturis výrus laisvaĩ ugnyjè vaikštinė̃jant. Jiẽ sveikutė̃liai, õ tàs ketvirtàsis atródo panašùs į̃ dieváitį".

Tadà Nebukadnecãras sušùko: „Šlovė̃ Šadrãcho, Mešãcho ir̃ Abèd Nègo Diẽvui! Jìs pàsiuntė ángelą ir̃ išgélbėjo sàvo tarnùs, kuriẽ, pasitikė̃dami juõ, rýžosi verčiaũ nepáisyti karãliaus įsãkymo ir̃ paaukóti sàvo gyvýbę negù pagárbinti kažkókį kìtą, nè sãvąjį, diẽvą ir̃ jám nusileñkti".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė — Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

52 Garbė̃ táu, Viẽšpatie, mū́sų prótėvių Diẽve,
garbė̃ ir̃ šlovė̃ tàvo šventájam var̃dui.
P. Garbė̃ ir̃ šlovė̃ táu per̃ ámžius!

53 Garbė̃ táu, Viẽšpatie, garbìngoj šventóvėj!
P. Garbė̃ ir̃ šlovė̃ táu per̃ ámžius!

54 Garbė̃ táu, Viẽšpatie, karãliškam sóste!
P. Garbė̃ ir̃ šlovė̃ táu per̃ ámžius!

55 Garbė̃ táu, Viẽšpatie, dangaũs ir̃ žẽmės Valdõve!
P. Garbė̃ ir̃ šlovė̃ táu per̃ ámžius!

56 Garbė̃ táu, Viẽšpatie, dangaũs aukštýbėse!
P. Garbė̃ ir̃ šlovė̃ táu per̃ ámžius!

Posmelis prieš evangeliją — Plg. Lk 8, 15

Paláiminti, kuriẽ išsáugo Diẽvo žõdį gerojè širdyjè
ir̃ dúoda vai̇̃sių kantrumù.

Evangelija — Jn 8, 31—42

Jei Sūnus jus išvaduos, tai būsite iš tiesų laisvi

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo įtikė̃jusiems jį̃ žýdams: „Jéi laikýsitės màno mókslo, jū̃s ìš tikro bū́site màno mokiniai̇̃; jū̃s pažìnsite tiẽsą, ir̃ tiesà padarỹs jùs laisvùs".

Jiẽ atsãkė: „Mẽs ẽsame Abraõmo pãlikuonys ir̃ niekadà niẽkam nevergãvome. Kai̇̃pgi tù sakai̇̃: ‚Tàpsite laisvì'?"

Jė̃zus jíems tãrė: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kiekvíenas, kàs dãro núodėmę, yrà núodėmės vérgas. Bèt vérgas neamžinai̇̃ namuosè liẽka, tìk sūnùs liẽka teñ ámžiams. Jéi tàd Sūnùs jùs išvaduõs, tai̇̃ bū́site ìš tiesų̃ lais-

vì. Àš žinaũ, kàd jū̃s Abraõmo vaikaĩ. Bèt jū̃s nórite manè nužudýti, nès màno žõdis nerañda ãtgarsio jumysè. Àš kalbù, ką̃ esù mãtęs pàs Tė̃vą. Õ jū̃s dãrote, ką̃ girdė̃jote ìš sãvojo tė̃vo".

Jiẽ atsikir̃to: „Mū́sų tė̃vas Abraõmas!"

Bèt Jė̃zus tę̃sė toliaũ: „Jéi jū̃s bū́tumėte Abraõmo vaikaĩ, darýtumėte jõ dárbus. Dejà, jū̃s nórite nužudýti manè — žmõgų, kurìs kalbė̃jo jùms tiẽsą, girdė̃tą ìš Diẽvo. Šìtaip Abraõmas nedãrė! Jū̃s dãrote sãvojo tė̃vo dárbus".

Jiẽ atšóvė: „Mẽs nẽsame pavainìkiai ir̃ tùrime víeną Tė̃vą — Diẽvą".

Õ Jė̃zus kalbė̃jo toliaũ: „Jéi Diẽvas bū́tų jū́sų Tė̃vas, jū̃s mylė̃tumėte manè, nès àš ìš Diẽvo išėjaũ ir̃ čiõn atėjaũ. Àš gì nè sàvo valià esù atė̃jęs, bèt jìs yrà manè siuñtęs".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Pr 17, 3—9**

Tu būsi protėvis daugybei tautų

Ìš P r a d ž i õ s k n ỹ g o s.

Abrãmas parpúolė véidu añt žẽmės.

Õ Diẽvas jám tãrė: „Tokià màno sándora sù tavimì: tù bū́si prótėvis daugýbei tautũ. Todė̃l tù daugiaũ nebesivadìnsi Abrãmas; tàvo var̃das bùs Abraõmas (daugýbės tė̃vas). Tavè àš paskýriau prótėviu daugýbei tautũ. Tavè padarýsiu labaĩ vaisìngą — iš tavę̃s prasidė̃s taũtos, ìš tavę̃s kil̃s karãliai.

Àš sudaraũ sàvo sándorą tar̃p savę̃s ir̃ tavę̃s beĩ tàvo palikuonių̃ per̃ visàs jų̃ kartàs, ir̃ bū́tent ámžiną sándorą: táu ir̃ tàvo palikuonìms àš bū́siu Diẽvas. Táu ir̃ tàvo palikuonìms vìsą Kanaãną — krãštą, kuriamè gyve-

nì kaĩp ateĩvis, àš atidúodu amžinõn nuosavýbėn; ir̃ àš jíems bū́siu Diẽvas".

Toliaũ Abraõmui Diẽvas kalbė́jo: „Õ tù laikýkis manõsios sándoros,— laikýkis pàts, tesilaĩko ir̃ tàvo pãlikuonys per̃ visàs kartàs!"

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 8a)

P. Ámžiais atsìmena Viẽšpats sándorą sàvo.

4 Žvel̃kit į̃ Viẽšpatį, į̃ jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit.
5 Vìs atsimiñkit jõ nuostabiùs dárbus,
jõ stebuklùs, jõ lū́pų tar̃tą sprendìmą. — **P.**

6 Jū̃s, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jū̃s, jõ rinktìniai, Jokū̃bo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
vìsą pasáulį val̃do jõ galìngasis žõdis. — **P.**

8 Ámžiais jìs àtmena sándorą sàvo,
pãžadą, dúotą kartóms tū́kstantìnėms:
sùtartį, sù Abraomù sudarýtą,
príesaiką, dúotą kilniám Izaõkui. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

Õ, kàd išgir̃stumėt šiañdien, ką̃ Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū́sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės".

Evangelija Jn 8, 51—59

Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją Dieną

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Jẽzus žỹdams tãrė: „Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs laikỹsis màno žõdžio, neragaũs mirtiẽs per̃ ámžius".

Žỹdai jám atkir̃to: „Dabar̃ mẽs žìnome, kàd tù vélnio apsė̃stas. Jùk nùmirė Abraõmas ir̃ pranašaĩ, õ tù tvìrtini: ‚Kàs laikỹsis màno žõdžio, tàs neragaũs mirtiẽs per̃ ámžius'. Ar̃gi tù didèsnis ùž mū́sų tė̃vą Abraõmą, kurìs mìrė? Pranašaĩ ir̃gi mìrė. Kuõ tù dedíesi?"

Jė̃zus atsãkė: „Jéi àš savè šlóvinčiau, manóji šlovė̃ bū́tų niẽkai. Bèt yrà màno Tė̃vas, kurìs manè šlóvina, kurį̃ sàvo Dievù jū̃s vadìnat. Tìk jū̃s jõ nepažį́state, õ àš jį̃ pažį́stu. Jéi sakýčiau jõ nepažį́stąs, bū́čiau lýgus jùms melãgis. Bèt àš jį̃ pažį́stu ir̃ laikaũsi jõ žõdžio. Jū́sų tė̃vas Abraõmas džiū̃gavo, kàd matýsiąs mãnąją Diẽną; jìs ją̃ išvýdo ir̃ džiaũgėsi".

Tadà žỹdai jám sãkė: „Dár neturì nė̃ peñkiasdešimt mẽtų ir̃ esì regė̃jęs Abraõmą?"

Jė̃zus tãrė: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: pirmiaũ negù gìmė Abraõmas, Àš Esù!"

Tuomèt jiẽ griẽbėsi akmenų̃, norė̃dami jį̃ užmùšti, bèt Jė̃zus pasìslėpė ir̃ išė̃jo ìš šventỹklos.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Jer 20, 10—13**

Su manim yra Viešpats lyg tvirtas kariūnas

Ì š p r ã n a š o J e r e m ì j o k n ỹ g o s.

Girdė̃jau daũgelį šnìbždant — víen siaũbas apliñkui: „Į́dúokite jį̃! Mẽs nórime jį̃ apskų́sti!" Artimiáusi màno pažį́stamì láukia, benè àš pargriū́siu: „Galbū́t jìs apgáunamas duõsis: tadà mẽs priẽ jõ prieĩtume ir̃ jám atsiker̃šytume".

Tačiaũ sù manim̃ yrà Viẽšpats lýg tvìrtas kariū́nas. Todė̃l màno pérsekiotojai klum̃pa ir̃ nepakỹla. Jiẽ žlùgs

negarbìngai, niẽko nepẽšę, užsitráukę víen ámžiną, neužmir̃štamą gė̃dą. Õ teĩsųjį ìštiria kareivìjų Viẽšpats, pérmato vìdų ir̃ širdį. Àš tàvo jíems ker̃štą regė́siu, nès táu patikė́jau sãvąją bỹlą.

Giedókite Viẽšpačiui, šlóvinkite Viẽšpatį! Jìs gélbi varguõlio gyvýbę iš nedõrėlių rañkų.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 17, 2—3a. 3bc—4. 5—6. 7 (P.: plg. 7)

P. Ė́miaũ síelvarte Viẽšpatį kviẽsti, ir̃ manè jìs išgir̃do.

2 Mylė́siu tavè, Viẽšpatie, màno stiprýbe!
3 Viẽšpatie, príebėga màno, tvirtóve,
vadúotojau màno! — **P.**

Diẽve, príeglobsti màno, tavim̃ àš viliúosi.
Tù màno skỹdas, išgãnymo ram̃stis, màno globė́jas.
4 Šlovìngojo Viẽšpaties šaũksiuos
ir̃ išvadúotas bū́siu ìš príešų. — **P.**

5 Ìš visũ pùsių manè daũžė bañgos grėsmìngos,
pražūtìngieji sraũtai baugìno;
6 apraizgýtas buvaũ prãgaro pìnklių,
gausýbės pragaištìngųjų spą́stų. — **P.**

7 Ė́miaũ síelvarte Viẽšpatį kviẽsti,
šaũktis Diẽvą pagálbos, —
jìs sàvo šventóvėj màno bal̃są išgir̃do,
màno šaũksmas jõ aũsį pasíekė. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 63b. 68b

Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas;
tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs.

Evangelija Jn 10, 31—42

Jie mėgino jį suimti, bet jis išsprūdo jiems iš rankų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Žýdai stvẽrėsi akmenũ, norė̃dami Jė̃zų užmùšti. Õ Jė̃zus pakláusė juõs: „Tė̃vo valià esù jùms padãręs daũg gerũ darbũ. Ùž kurį̃ gì dárbą jū̃s užmùšite manè?"

Žýdai jám atsãkė: „Nè ùž gẽrą dárbą užmùšime, bèt ùž piktžodžiãvimą, kàd tù, bū́damas žmogùs, dedíesi Dievù".

Jė̃zus atsãkė: „Ar̃gi jū́sų Įstãtyme nėrà parašýta: ‚Àš tariaũ: jū̃s ẽsat dievaĩ!'? Taĩgi Įstãtymas vadìna dievaĩs tuõs, kuríems skìrtas Diẽvo žõdis, ir̃ Rãštas negãli bū́ti panaikìntas. Kaĩp tàd jū̃s gãlite sakýti tám, kurį̃ Tė̃vas pašvéntino ir̃ siuñtė pasáulin: ‚Tù piktžodžiáuji', kai jìs paréiškė: ‚Àš — Diẽvo Sūnùs!'? Jéi àš nedaraũ sàvo Tė̃vo darbũ, — netikė̃kite manimì! Õ jéigu daraũ ir̃ manimì nètikite, — tikė̃kite darbaĩs, kàd pažìntumėte ir̃ supràstumėte, jóg Tė̃vas manyjè ir̃ àš jamè".

Jiẽ dár kar̃tą mėgìno jį̃ suim̃ti, bèt jìs išsprū́do jíems ìš rañkų. Jė̃zus vė̃l pasitráukė anàpus Jordãno, kur̃ pradžiojè Jõnas bùvo krìkštijęs, ir̃ apsistójo tenaĩ.

Daũgelis ė̃jo pàs jį̃ ir̃ kalbė̃jo: „Jõnas, tiesà, nepadãrė nė̃ vieno stebùklo, bèt ką̃ jìs pasãkė apiẽ šìtą žmõgų, bùvo teisýbė". Ir̃ daũgelis įtikė̃jo jį̃ tamè kraštè.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Ez 37, 21—28

Juos padarysiu viena tauta

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats Diẽvas:

„Išránkiosiu Izraèlio vaikùs ìš tárpo tautų̃, kuriósna jiẽ nukeliãvo; suriñksiu juõs ìš visur̃ ir̃ parvèsiu į̃ jų̃jų krãštą. Savõjoje žẽmėje, Izraèlio kalnuosè, àš juõs padarýsiu víena tautà. Visì jiẽ turẽs víeną karãlių. Jiẽ nebesudarỹs dviejų̃ tautų̃ ir̃ niẽkad nebesidalỹs į̃ dvì karalystès.

Jiẽ nebesusitèps sàvo stabaĩs ir̃ niekšýbėmis, ir̃ visókiomis piktýbėmis. Àš juõs išvadúosiu ìš visų̃ núodėmių, kurių̃ jiẽ pridãrė per̃ sàvo neištikimýbę, ir̃ juõs apvalýsiu. Tuomèt jiẽ bùs màno tautà, õ àš — jų̃ Diẽvas bū́siu.

Màno tar̃nas Dóvydas bùs jų̃ karãlius, ir̃ visì jiẽ turẽs víeną ganýtoją. Jiẽ el̃gsis pagal̃ màno įsãkymus, laikỹsis màno įstãtymų ir̃ výkdys juõs. Gyvẽns šalyjè, kurią̃ sàvo tar̃nui Jokū̃bui esù atidãvęs, kuriojè jų̃ tėvaĩ gyvẽno. Jojè gyvẽns jiẽ pãtys, jų̃ vaikaĩ ir̃ vaikáičiai per̃ ámžius, õ màno tar̃nas Dóvydas vìsą laĩką bùs jų̃ valdõvas.

Sù jaĩs sudarýsiu sándorą jų̃ geróvei; turẽs taĩ bū́ti amžinà sándora. Juõs padarýsiu skaitìngus. Jų̃ tárpe àš ámžiams pastatýsiu sàvo šventóvę, pàs juõs bùs màno buveĩnė. Àš bū́siu jų̃ Diẽvas, õ jiẽ bùs màno tautà. Kadángi màno šventóvė bùs vìsą laĩką jų̃ tárpe, taĩ taũtos pažiñs, jóg àš esù Viẽšpats, kurìs Izraèlį padãrė sàvo šventą́ja tautà.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Jer 31, 10. 11—12ab. 13 (P.: 10d)

P. Viẽšpats mùs gãno, tar̃tum piemuõ sàvo bañdą.

10 Klausýkitės Viẽšpaties žõdžio, taũtos,
skélbkit jį̃ salóms tolimósioms.
Sakýkite: „Kàs Izraèlį išsklaĩdė, tàs ir̃ suriñks jį̃
ir̃ ganỹs tar̃tum piemuõ sàvo bañdą". — **P.**

11 Viẽšpats išgélbės Jokū̃bą,
vaduõs ìš stiprèsniojo rañkos.
12 Ateĩs jiẽ ir̃ džiū́gaus Siòno kalnè,
plaũks priẽ Viẽšpaties gėrýbių. — **P.**

13 Šókdamos džiaũgsis mergẽlės,
lìnksminsis jaunuõliai ir̃ senẽliai.
Jū̃ liū̃desį džiaugsmù àš paver̃siu,
juõs gúosiu ir̃ lìnksminsiu, vargáms pasibaĩgus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ez 18, 31

Nusimèskite visàs sàvo núodėmes,— sãko Viẽšpats,—
ir̃ susikùrkite naũją sáu šìrdį ir̃ dvãsią.

Evangelija Jn 11, 45—56

Kad suburtų į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus

✠ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Daũgelis žỹdų, kuriẽ bùvo atẽję pàs Marìją ir̃ mãtė, ką̃ Jẽzus padãrė, įtikė́jo jį̃. Bèt kaĩ kuriẽ nuẽjo pàs fariziejùs ir̃ prànešė jíems, ką̃ Jẽzus padãręs.

Tuomèt aukštíeji kunigaĩ ir̃ fariziẽjai sùšaukė teĩsmo tarýbą ir̃ svar̃stė: „Ką̃ darýsime? Šìtas žmogùs dãro daũg stebùklų. Jéi taĩp jį̃ palìksime, visì įtikė̃s jį̃; ateĩs romẽnai ir̃ sunaikiñs šveñtąją viẽtą beĩ mū́sų taũtą". Víenas ìš jū̃ — Kajãfas, taĩs mẽtais vyriáusiasis kùnigas — jíems

tãrė: „Jũs niẽko neišmãnote iȓ nepagalvójate, jóg jùms geriaũ, kàd víenas žmogùs miȓtų ùž taũtą, õ nè visà tautà žū́tų“.

Jìs taĩ pasãkė nè ìš savę̃s, bèt, bū́damas tų̃ mẽtų vyriáusiasis kùnigas, pranašãvo, jóg Jẽzui reikẽs miȓti ùž taũtą, iȓ nè tìk ùž taũtą, bèt tám, kàd subùrtų į̃ vienýbę išsklaidýtuosius Diẽvo vaikùs. Nuõ tõs dienõs jiẽ tvirtaĩ bùvo pasirýžę jį̃ nužudýti.

Todė̃l Jẽzus daugiaũ nebeváikščiojo viešaĩ taȓp žýdų, bèt pasitráukė ìš teñ į̃ vietóvę dykumõs pakraštyjè, į̃ miestẽlį, vadìnamą Efraimù. Teñ jìs iȓ apsistójo kartù sù mokiniaĩs.

Aȓtinosi žýdų Velýkos. Daũg žmonių̃ ìš vìso krãšto tráukė į̃ Jerùzalę, norė̃dami priẽš Velýkas atlìkti ãtgailą. Jiẽ ieškójo Jẽzaus iȓ, stoviniúodami šventýkloje, kalbė̃josi: „Kaĩp jũs mãnote? Nejaũgi jìs nebeateĩs į̃ ìškilmes?!“ Màt aukštíeji kunigaĩ iȓ fariziẽjai išléido įsãkymą, kàd žìnantys pranèštų, kuȓ jìs esą̃s, kàd bū́tų gãlima jį̃ suim̃ti.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

Didžiosios savaitės šiokiadieniai — žr. t. ABC, p. 107 ir t.

VELYKŲ LAIKAS

Vietoj kiekvieną dieną pateikiamos atliepiamosios psalmės su priegiesmiu ir posmelio prieš evangeliją galima jų tekstus imti iš p. 317, 322—325 ir 332—335.

Velykų aštuondienis — žr. t. ABC, p. 151—166.

II VELYKŲ SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 4, 23—31**

Jiems pasimeldus, visi prisipildė Šventosios Dvasios ir ėmė drąsiai skelbti Dievo žodį

Ìš Apãštalų darbų̃.

Paleistì Pẽtras iñ Jõnas atė̃jo pàs saviškiùs iñ išpãsakojo, ką̃ jíems bùvo sãkę aukštíeji kunigaĩ iñ seniū̃nai. Išklaũsę visì vieningai pakė̃lė į̃ Diẽvą balsùs iñ taĩp meĩdėsi:

„Viẽšpatie, tù sukūrei dañgų, žẽmę, jū́rą iñ vìsa, kàs juosè yrà. Tù esì tãręs peñ Šveñtąją Dvãsią sàvo tañno Dóvydo lū́pomis:

‚Kodė̃l niñšta pagónys, kám véltui taũtos są̃mokslus reñgia? Žẽmės karãliai sukìlo, valdõvai susibū́rė draugẽn priẽš Viẽšpatį iñ jõ Mesìją'.

Taĩp. Šìtame miestè ìš tiesų̃ susibū́rė Èrodas, Pòncijus Pilõtas sù pagónimis iñ Izraèlio gentimìs priẽš tàvo šveñtąjį tañną Jė̃zų, kurį̃ tù pàtepei, kàd įvýkdytų, ką̃ tàvo galià iñ valià bùvo ìš añksto nuspréndusi.

Õ dabañ, Viẽšpatie, atkreĩpk akìs į̃ jų̃ grasìnimus iñ suteĩk savíesiems tarnáms drąsõs atviraĩ skélbti tàvo žõdį. Ištiẽsk sàvo rañką, kàd tàvo šveñtojo tañno Jė̃zaus vardù bū́tų pagýdoma iñ dãromi stebuklìngi ženklaĩ".

Jíems pasimeĩdus, sudrebė́jo jų̃ susirinkìmo vietà, visì prisipìldė Šventõsios Dvãsios iñ ė̃mė drą̃siai skélbti Diẽvo žõdį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 2, 1—3. 4—6. 7—9 (P.: plg. 13b)

P. Laimìngi, kuriẽ priẽ tavę̃s, Viẽšpatie, glaũdžias.

A r b a: Aleliùja.

1 Kõ gì tõs geñtys maištáuja,
kodė̃l taũtos tuščiàs ùžmačias rẽzga?
2 Kỹla žẽmės valdõvai,
kunigáikščiai są́mokslus dãro
priẽš Viẽšpatį ir̃ jõ Mesìją:
3 „Paver̃sime skutaĩs jų̃ pánčius,
šaliñ jų̃jų var̃žtai!" — **P.**

4 Dangujè sėdintį juõkas tìk ìma,
iš jų̃ týčiojas Viẽšpats.
5 Paskuĩ jìs rū́sčiai prabỹla
ir̃ baĩsiai išgą̃sdina sàvo rūstýbe:
6 „Ar̃gi nè àš pastačiaũ sàvo šveñtą valdõvą
añt Siòno — sàvo šveñtojo kálno?!" — **P.**

7 Àš paskélbsiu Viẽšpaties núosprendį.
Jìs mán pasãkė:
„Tù màno Sūnùs, pagim̃dęs esù tavè šiañdien.
8 Tik paprašýk, ir̃ kaĩp pãveldą tautàs táu atidúosiu,
táu pavèsiu visùs pãkraščius žẽmės;
9 tàvo lazdà geležìnė juõs trámdys,
kaĩp mólio indùs juõs daužýsi". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Kol 3, 1

P. Aleliùja. — Jéigu ẽsate sù Krìstumi prikeltì,
síekite tõ, kàs aukštýbėse,
kur̃ Krìstus sėdi Diẽvo dešinėjè. —
P. Aleliùja.

Vietoj atskiroms dienoms pateikiamo posmelio prieš evangeliją galima imti ir kitą, iš žemiau dedamųjų,— p. 332—335.

Evangelija **Jn 3, 1—8**

Jei kas neatgims, negalės regėti Dievo karalystės

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Bùvo víenas fariziẽjus, vardù Nikodèmas, žỹdų didžiū̃nas. Jìs atė̃jo nakčià ir̃ kreĩpėsi į̃ Jė̃zų: „Rãbi, mẽs suprañtame, kàd esì atė̃jęs nuõ Diẽvo kaĩp mókytojas, nès niẽkas negalė́tų padarýti tokių̃ stebùklų, kókius tù darai̇̃, jéigu Diẽvas nebū́tų sù juõ".

Jė̃zus atsãkė: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ táu: jéi kàs neatgim̃s ìš aukštýbės, negalė̃s regė́ti Diẽvo karalỹstės".

Nikodèmas pakláusė: „Bèt kaĩp gãli gìmti žmogùs, bū́damas nebejáunas? Ar̃gi jìs gãli añtrą kar̃tą įeĩti į̃ sàvo mótinos įsčias ir̃ vė̃l užgìmti?"

Jė̃zus atsãkė: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ táu: kàs negim̃s ìš vandeñs ir̃ Dvãsios, neįeĩs į̃ Diẽvo karalỹstę. Kàs gìmė ìš kū́no, yrà kū́nas, õ kàs gìmė ìš Dvãsios, yrà dvasià. Nesistebė̃k, jóg pasakiaũ: jùms reĩkia atgìmti ìš aukštýbės. Vė̃jas pùčia, kur̃ nóri; jõ ošìmą girdì, bèt nežinai̇̃, ìš kur̃ ateĩna ir̃ kurliñk nueĩna. Taĩp ẽsti ir̃ sù kiekvíenu, kuris gìmė ìš Dvãsios".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 4, 32—37**

Turėjo vieną širdį ir vieną sielą

Ìš Apãštalų darbų̃.

Vìsas tikinčiųjų būrỹs turė̃jo víeną širdį ir̃ víeną síelą. Ką̃ turė̃jo, nė̃ víenas nevadìno sàvo nuosavýbe, bèt jíems vìsa bùvo beñdra. Apãštalai sù didžià galýbe liù-

dijo apiẽ Viẽšpaties Jė̃zaus prisikėlìmą, ir̃ juõs lydė̃jo malónės gausà.

Taipõgi jų̃ tárpe nebùvo var̃gšų. Kuriẽ turė̃jo žẽmės sklypùs ar̃ namùs, juõs pardúodavo, gáutus pìnigus sudė̃davo priẽ apãštalų kójų, ir̃ kiekvienám bùvo dalìjama, kíek kám reikė̃jo.

Juõzapas, apãštalų pràmintas Barnabù (taĩ réiškia: „Pagúodos sūnùs"), bùvo levìtas, kìlęs ìš Kìpro. Jìs turė̃jo žẽmės sklỹpą. Tą̃ pardãvęs, àtnešė pìnigus ir̃ padė̃jo apãštalams põ kójų.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 92, 1ab. 1c—2. 5 (P.: 1a)

P. Viẽšpats — Valdõvas, apsisiaũtęs didýbe.

A r b a: Aleliùja.

1 Viẽšpats — Valdõvas, apsisiaũtęs didýbe.
Apsisiaũtęs Viẽšpats didýbe, galià susijúosęs! — **P.**

Jìs sàvo jėgà žẽmę padãrė taĩp tvìrtą,
kàd niẽkas jaũ jõs nepakrùtins.
2 Stiprùs tàvo sóstas nuõ ámžių,
tù ámžių ámžiais gyvúoji. — **P.**

5 Tikraĩ tikė́ti vertì tàvo žõdžiai,
šventà tùri bū́t kiekvienám, Viẽšpatie, tàvo buveĩnė
per̃ visùs ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 15

P. Aleliùja. — Žmogaũs Sūnùs tùri bū́ti iškéltas,
kàd kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki,
turė́tų ámžinąjį gyvẽnimą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 3, 7—15

Niekas nebuvo pakilęs į dangų,
kaip tik Žmogaus Sūnus, kuris nužengė iš dangaus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jẽzus pasãkė Nikodèmui: „Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ táu: jùms reĩkia atgìmti ìš aukštýbės. Vė̃jas pùčia, kur̃ nóri; jõ ošìmą girdì, bèt nežinaĩ, ìš kur̃ ateĩna ir̃ kurliñk nueĩna. Taĩp ẽsti ir̃ sù kiekvíenu, kurìs gìmė ìš Dvãsios".

Nikodèmas atsìliepė: „Kaĩp taĩ gãli bū́ti?"

Jẽzus jám atsãkė: „Tù esì Izraèlio mókytojas ir̃ šìto nesupranti? Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ táu: mẽs kal̃bame, ką̃ žìnome, ir̃ liùdijame, ką̃ mãtėme, tìk jū̃s nepriìmate mū́sų liùdijimo. Jéi nètikite manè kal̃bant apiẽ žẽmės dalykùs, taĩ kaĩpgi tikė̃site, jéi kalbė̃siu jùms apiẽ dañgiškuosius? Niẽkas nebùvo pakìlęs į̃ dañgų, kaĩp tìk Žmogaũs Sūnùs, kurìs nùžengė ìš dangaũs. Kaĩp Mõzė dykumojè iškė́lė žáltį, taĩp tùri bū́ti iškéltas ir̃ Žmogaũs Sūnùs, kàd kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki, turė́tų ámžinąjį gyvẽnimą".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 5, 17—26

Tie vyrai, kuriuos jūs buvote uždarę kalėjime,
stovi sau šventykloje ir moko žmones

Ìš Apãštalų darbų̃.

Tuomèt sujùdo vyriáusiasis kùnigas ir̃ visì jõ šaliniñkai ìš sadukiẽjų pártijos. Degdamì neapýkanta, jiẽ sùėmė apãštalus ir̃ į̃metė į̃ viẽšą kalė́jimą.

Viẽšpaties ángelas nãktį atidãrė kalė̃jimo vartùs, ìšvedė juõs ir̃ tãrė: „Eĩkite ir̃, atsistóję šventỹkloje, skélbkite žmonė̃ms vìską apiẽ šį̃ naũjąjį gyvẽnimą". Jiẽ paklaũsė ir̃, aũštant nuė̃ję į̃ šventỹklą, ė̃mė mókyti.

Tuõ metù vyriáusiasis kùnigas ir̃ jõ šaliniñkai sùkvietė aukščiáusiąją teĩsmo tarỹbą beĩ vìsą izraelìtų vyresnýbę. Jiẽ nùsiuntė į̃ kalė̃jimą tarnùs, kàd atvèstų apãštalus. Nuė̃ję tarnaĩ neberãdo jų̃ kalė̃jime. Tàd sugrį̃žę jiẽ prànešė: „Mẽs rãdome kalė̃jimą saũgiai užrakìntą ir̃ sargýbinius stóvinčius priẽ var̃tų. Bèt, atidãrę durìs, niẽko vidujè nerãdome".

Išgir̃dę tókį pranešìmą, šventỹklos vir̃šininkas ir̃ vyriáusiasis kùnigas sumìšę klausinė̃jo, ką̃ taĩ galė̃tų réikšti. Tuõ metù kažkàs atė̃jęs prànešė: „Tiẽ výrai, kuriuõs jū̃s bùvote uždãrę kalė̃jime, stóvi sáu šventỹkloje ir̃ móko žmónes". Tadà vir̃šininkas sù tarnaĩs nuẽjo ir̃ atsìvedė juõs, nepanaudódami jėgõs. Jiẽ màt bijójo, kàd žmónės jų̃ neužmė̃tytų akmenimìs.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė **Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 7a)**

P. Štaĩ var̃gšas šaũkės, ir̃ Viẽšpats išgir̃do.

A r b a: Aleliùja.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį ger̃bsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Tuõ màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ gir̃di ir̃ džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties var̃dą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
ir̃ išvadúoja manè ìš baisýbių. — **P.**

6 Žvel̃kit į̃ jį̃, ir̃ jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti ìš gė̃dos.

7 Štaĩ var̃gšas šaũkės, ir̃ Viẽšpats išgir̃do,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinė̃kit ir̃ pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras;
láimė tám žmõgui, kuris jõ pãrama tiki. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

P. Aleliùja. — Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū́nų;
kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki,
tùri ámžinąjį gyvẽnimą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 3, 16—21

Dievas siuntė savo Sūnų, kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a ĩ J õ n ą.

Jẽzus kalbė̃jo Nikodèmui:
„Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį, jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū́nų, kàd kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki, nepražū́tų, bèt turė̃tų ámžinąjį gyvẽnimą. Diẽvas gi nèsiuntė sàvo Sūnaũs į̃ pasáulį, kàd jìs pasáulį pasmer̃ktų, bèt kàd pasáulis per̃ jį̃ bū́tų išgélbėtas. Kàs jį̃ tìki, tàs nebùs pàsmerktas, õ kàs nėtiki, jaũ yrà nùteistas ùž taĩ, kàd nėtiki víengimio Diẽvo Sūnaũs.
Teĩsmo núosprendis yrà toksaĩ: atė̃jo šviesà į̃ pasáulį, bèt žmónės labiaũ mylė̃jo tam̃są neĩ šviẽsą, nès jų̃ darbaĩ bùvo piktì. Kiekvíenas nedõrėlis neapkeñčia šviesõs ir̃ neĩna į̃ šviẽsą, kàd jõ darbaĩ aikštẽn neišeĩtų. Õ kàs výkdo tiẽsą, tàs eĩna į̃ šviẽsą, kàd išryškė̃tų, jóg jõ darbaĩ atliktì Dievè".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 5, 27—33

Mes esame tų įvykių liudytojai, taip pat ir Šventoji Dvasia

Ìš Apãštalų darbų̃.

Atsivẽdę apãštalus, jiẽ pastãtė juõs priẽš teĩsmo tarýbą. Vyriáusiasis kùnigas mẽtė jíems káltinimą: „Mẽs jùms draustè ùždraudėme mókyti tuõ vardù, õ štaĩ jū̃s užtvìndėte Jerùzalę sàvo mókslu ir̃ dár nórite añt mū́sų galvų̃ užtráukti tõ žmogaũs kraũją".

Pẽtras ir̃ apãštalai atsìliepė: „Diẽvo reĩkia klausýti labiaũ negù žmonių̃. Mū́sų prótėvių Diẽvas prikė̃lė Jė̃zų, kurį̃ jū̃s nužùdėte, pakabìndami añt mẽdžio. Diẽvas išáukštino jį̃ sàvo dẽšine, kaĩp vãdą ir̃ išgélbėtoją, kàd suteĩktų Izraèliui atsivertìmą ir̃ núodėmių atleidìmą. Ir̃ mẽs ẽsame tų̃ įvykių liùdytojai, taipõgi ir̃ Šventóji Dvasià, kurią̃ Diẽvas sùteikė tíems, kuriẽ jõ klaũso".

Išgir̃dę šituos žodžiùs, jiẽ baĩsiai įšir̃do ir̃ norė̃jo juõs užmùšti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2 ir 9. 17—18. 19—20 (P.: 7a)

P. Štaĩ var̃gšas šaũkės, ir̃ Viẽšpats išgir̃do.

Arba: Aleliùja.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį ger̃bsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
9 Patyrinė̃kit ir̃ pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras;
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tìki. — **P.**

17 Nuõ piktavãlių nusigrę̃š Viẽšpaties véidas,
ir̃ niẽks nebeminė̃s žẽmėj jų̃ var̃do.

18 Šaũkias teisíeji — juõs Viẽšpats išgirsta,
iš visų̃ neláimių juõs gélbi. — **P.**

19 Ar̃timas Viẽšpats sugrùdusiai širdžiai,
išvárgintas síelas pagýdo.
20 Daũgel bėdų̃ ištiñka teisuõlį,
bèt išvadúoja jį̃ Viẽšpats. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 20, 29

P. Aleliùja. — Tòmai, tù įtikė́jai, nès pamateĩ.
Paláiminti, kuriẽ tìki nemãtę! —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 3, 31—36

Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į jo rankas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė́zus kalbė́jo Nikodèmui:

„Kàs iš aukštýbių ateĩna, tàs ùž visùs viršèsnis, õ kàs iš žẽmės gìmė,— žẽmiškas pàts ir̃ žẽmiškai kal̃ba. Kàs iš dangaũs ateĩna, tàs ùž visùs viršèsnis. Jìs liùdija, ką̃ yrà girdė́jęs ir̃ mãtęs, tìk niẽkas jõ liùdijimo neklaũso. Õ kàs jõ liùdijimą prìima, tàs pripažį́sta, jóg Diẽvas teisùs,

nès ką̃ yrà Diẽvas atsiuñtęs, tàs kal̃ba Diẽvo žodžiùs. Diẽvas teĩkia jám Dvãsią bè saĩko. Tė́vas mýli Sū́nų ir̃ vìsa yrà atidãvęs į̃ jõ rankàs. Kàs tìki Sū́nų, įgỹja ámžiną́jį gyvẽnimą, õ kàs nenóri Sūnaũs tikė́ti — gyvẽnimo nematỹs: vir̃š jõ kýbo Diẽvo rūstýbė".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 5, 34—42**

Ėjo džiaugdamiesi, kad dėl Jėzaus vardo užsitarnavo paniekę

Ìš Apãštalų darbų̃.

Tarýboje pakìlo víenas fariziẽjus, vardù Gamaliẽlis, visõs tautõs gerbiamas Įstãtymo mókytojas. Jìs įsãkė trumpám išvèsti apãštalus ir̃ prabìlo:

„Výrai izraelìtai! Geraĩ pagalvókite, kaĩp pasielgti sù šìtais žmonėmìs. Jùk priẽš kíek laĩko bùvo iškìlęs Tèudas, kurìs laĩkė savè kažkuõ nepàprastu. Jìs subū́rė apiẽ kẽturis šimtùs šalininkų, bèt bùvo ùžmuštas, visì jõ bičiùliai išsisklaĩdė ir̃ nuẽjo niẽkais. Põ jõ, gyvéntojų surãšymo dienomìs, atsirãdo Jùdas Galilėjiẽtis ir̃ patráukė dãlį žmonių̃ pãskui savè. Jìs taĩp pàt žùvo, õ visì jõ sekė̃jai bùvo išblaškýti.

Todė̃l àš ir̃ dabar̃ jùms sakaũ: palìkite šituos žmónes ramýbėje, paléiskite juõs. Jéi šìs susibūrìmas ir̃ šì veiklà ìš žmonių̃,— jiẽ žlùgs savaime, õ jéigu jiẽ ìš Diẽvo, taĩ jū̃s nepajė̃gsite jų̃ sunaikìnti. Sáugokitės, kàd netàptumėte Diẽvo príešininkais!" Ir̃ tarýba paklaũsė jõ patarìmo.

Pasišaũkę apãštalus, nuplãkdino juõs, ùždraudė kalbė̃ti Jė̃zaus vardù ir̃ paléido. Õ tiẽ ė̃jo ìš tarýbos džiaũgdamiesi, kàd dė̃l Jė̃zaus var̃do užsitarnãvo pãnieką. Jiẽ nesilióvė kiekvíeną diẽną mókyti šventỹkloje beĩ atskiruosè namuosè ir̃ skélbti džiaugsmìngą žìnią apiẽ Jė̃zų — Mesìją.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 1. 4. 13—14 (P.: plg. 4ab)

P. Labiáusiai ìš Viẽšpaties trókštu, —
kàd Viẽšpaties bū́ste gyvénčiau.

Arba: Aleliùja.

1 Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę: kõ mán drebė́ti? — **P.**

4 Labiáusiai ìš Viẽšpaties trókštu,
tõ víeno prašaũ, —
kàd Viẽšpaties bū́ste gyvénčiau
visàs sàvo bū̃vio dienàs,
kàd patir̃čiau Viẽšpaties palankùmą,
kàd jõjo šventóvę lankýčiau. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kur̃ gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki ir̃ výriškai el̃kis,
turė́k tvìrtą šìrdį, Viẽšpačiu rem̃kis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 4b

P. Aleliùja. — Žmogùs gývas nè víen duóna,
bèt ir̃ kiekvíenu žodžiù,
kurìs išeĩna ìš Diẽvo lū́pų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 6, 1—15

Davė išdalyti visiems ten sėdintiems, kiek kas norėjo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus nuvỹko anàpus Galilė́jos, arbà Tiberiãdos, ẽžero. Jį̃ lydė́jo gausì minià, nès žmónės mãtė stebuklùs, kuriuõs jìs dãrė ligóniams.

Jė̃zus užkópė į̃ kálną ir̃ teñ atsisė̃do kartù sù mokiniaĩs. Artė̃jo žỹdų šveñtė Velýkos.

Pakė̃lęs akìs ir̃ pamãtęs, kokià daugýbė pàs jį̃ atė̃jusi, Jė̃zus pakláusė Pilỹpą: „Kur̃ pir̃ksime dúonos jíems pavalgydìnti?" Jìs kláusė, mėgìndamas jį̃, nès pàts žinójo, ką̃ darýsiąs.

Pilỹpas jám atsãkė: „Ùž dù šimtùs denãrų dúonos neužtèks, kàd kiekvíenas gáutų beñt gabalė̃lį".

Víenas ìš mokinių̃, Sìmono Pẽtro brólis Andriẽjus, jám pasãkė: „Čià yrà víenas berniùkas, kurìs tùri penkìs miežìnės dúonos kepaliukùs ir̃ dvì žuvìs. Bèt ką̃ taĩ réiškia tókiai daugýbei!"

Jė̃zus tãrė: „Susodìnkite žmónes!" Tojė viẽtoje bùvo daũg žolė̃s. Taĩgi jiẽ susė̃do, ìš vìso kokiẽ penkì tū̃kstančiai výrų.

Tadà Jė̃zus pàėmė dúoną, sukalbė̃jo padėkõs maldą ir̃ dãvė išdalýti visíems teñ sė̃dintiems; taĩp pàt ir̃ žuvų̃, kíek kàs norė̃jo. Kaĩ žmónės paválgė, jìs pasãkė mokiniáms: „Suriñkite likučiùs, kàd niẽkas nepražū̃tų". Taĩgi jiẽ suriñko ir̃ ìš penkių̃ miežìnės dúonos kepalė̃lių pripýlė dvýlika pintìnių gabaliùkų, kuriẽ bùvo atlìkę nuõ válgiusiųjų.

Pamãtę Jė̃zaus padarýtą stebùklą, žmónės sãkė: „Jìs tikraĩ yrà tàs prãnašas, kurìs tùri ateĩti į̃ pasáulį". Õ Jė̃zus, suprãtęs, kàd jiẽ ruõšiasi pasigriẽbti jį̃ ir̃ paskélbti karãliumi, vė̃l pasitráukė pàts víenas į̃ kálną.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 6, 1—7**

Jie išsirinko septynis vyrus, pilnus Šventosios Dvasios

Ìš Apãštalų darbų̃.

Mokinių̃ skaĩčiui áugant, kìlo graĩkiškai kalbančiųjų nepasiténkinimas viẽtiniais žỹdais, esą̃, kasdienìniame aptarnãvime bū́davo apleñkiamos jų̃ nãšlės.

Tuomèt Dvýlika sùšaukė mokinių̃ susirinkìmą ir̃ paréiškė: „Nèdera mùms apléisti Diẽvo žõdį ir̃ tarnáuti priẽ stalų̃. Todė̃l, bróliai, išsiriñkite ìš sàvo tárpo septýnis výrus, tùrinčius gẽrą var̃dą, pìlnus Dvãsios ir̃ išmintiẽs. Mẽs juõs paskìrsime tám dárbui, õ pãtys toliaũ atsidė̃sime mal̃dai ir̃ žõdžio tarnýbai".

Šìs pasiū́lymas patìko visám susirinkìmui. Jiẽ išsiriñko Stẽponą, výrą kùpiną tikė̃jimo ir̃ Šventõsios Dvãsios; Pilỹpą, Prochòrą, Nikanòrą, Timòną, Parmèną ir̃ Mikalõjų, Prozelìtą ìš Antiòchijos. Juõs pristãtė apãštalams, õ šiẽ mel̃sdamiesi uždė̃jo añt jų̃ rankàs.

Diẽvo žõdis klestė̃jo, ir̃ mokinių̃ skaĩčius Jerùzalėje greĩtai áugo. Nètgi dìdelis kunigų̃ būrỹs paklùso tikė̃jimui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 32, 1—2. 4—5. 18—19 (P.: 22)**

P. Viẽšpatie, bū́ki tù mùms gailestìngas,
mẽs gì taĩp taviñ tikim.

Arba: Aleliùja.

1 Džiū́gaukit, Viẽšpačiui teikdamì šlóvę, teisíeji;
teisíesiems gárbinti dẽra.

2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
dešimtstygè jám skam̃binkit árfa. —

P. Viẽšpatie, bū́ki tù mùms gailestìngas,
mẽs gì taĩp tavim̃ tìkim.
(Aleliùja.)

4 Viẽšpaties žõdis teisìngas,
tìkras jõ dárbas kiekvíenas.
5 Brangì jám téisė ir̃ teisingùmas,
õ jõ malónių pilnà yrà žẽmė. — **P.**

18 Viẽšpaties ãkys žvel̃gia į̃ tuõs, kur̃ jõ bìjo,
kuriẽ tìkis jõjo malónės.
19 Jìs jų̃ gyvýbę nuõ mirtiẽs sáugo
ir̃ bãdo metù pamaitìna. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Prisikė̃lė Krìstus, kurìs vìsa sutvė̃rė
ir̃ žmonių̃ giminė̃s pagailė́jo. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 6, 16—21

Jie pamato Jėzų, einantį ežero paviršiumi

✠ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Atė̃jus vãkarui, mokiniaĩ nusiléido priẽ ẽžero, sulìpo į̃ váltį ir̃ plaũkė kìtapus ẽžero, į̃ Kafarnáumą. Jaũ sutė̃mo, õ Jė̃zus vìs dár nebùvo grį̃žęs pàs juõs. Ẽžeras bangãvo, nès pū̃tė smarkùs vė̃jas.

Nusiýrę nuõ krañto dvìdešimt penkiàs — trìsdešimt stãdijų, jiẽ pamãto Jė̃zų, eĩnantį ẽžero pavir̃šiumi ir̃ besiar̃tinantį priẽ válties. Jiẽ išsigañdo. Õ jìs sãko: „Taĩ àš. Nebijókite!" Jiẽ norė́jo jį̃ pasiim̃ti į̃ váltį, bèt váltis netrùkus priartė́jo priẽ krañto, į̃ kurį̃ jiẽ ýrėsi.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

III VELYKŲ SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 6, 8—15**

Jie negalėjo atsispirti išminčiai ir Dvasiai, kurios įkvėptas jis kalbėjo

Ìš Apãštalų darbų̃.

Stẽponas, pilnas malónės ir̃ gãlios, dãrė žmonėsė didžių̃ stebuklìngų ženklų̃.

Tuomèt pakìlo kai kuriẽ ìš vadìnamosios libertìnų sinagògos, ìš kireniẽčių, aleksandriẽčių ir̃ ìš Kilìkijos bei Ãzijos ir̃ mėgìno giñčytis sù Stẽponu. Tačiaũ jiẽ negalė́jo atsispìrti ìšminčiai ir̃ Dvãsiai, kuriõs į̃kvėptas jìs kalbė̃jo.

Tadà jiẽ papir̃ko kẽletą výrų, kàd sakýtų girdė̃ję Stẽponą piktžodžiáujant Mõzei ir̃ Diẽvui. Tuõ būdù jiẽ sukùrstė liáudį, jõs seniūnùs ir̃ Rãšto áiškintojus, pritýkoję sučiùpo jį̃ ir̃ nusìvedė į̃ aukščiáusiojo teĩsmo tarýbą.

Teñ pastãtė melagìngus liùdytojus, kuriẽ tvìrtino: „Šìtas žmogùs nesiliáuja kalbė̃jęs priẽš šveñtąją viẽtą ir̃ Įstãtymą. Antaĩ mẽs ẽsame girdė̃ję jį̃ sãkant, kàd Jė̃zus Nazariẽtis išgriáusiąs šią̃ viẽtą ir̃ pakeĩsiąs Mõzės dúotus mùms núostatus".

Visì sė̃dintys tarýboje į̃smeigė į̃ jį̃ akìs ir̃ mãtė jõ véidą spiñdint, tarýtum ángelo véidą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 23—24. 26—27. 29—30 (P.: 1)

P. Laimìngi, kuriẽ pagal̃ Diẽvo į̃sãkymus ei̇̃na.

Arba: Aleliùja.

23 Laĩ susirìñkę didžiū̃nai sáu priẽš manè tãrias,
àš, tàvo tar̃nas, apiẽ tàvo vãlią mąstýsiu.
24 Manè tàvo pótvarkiai žãvi.
Visì tàvo nórai — mán tikrì patarė̃jai. — **P.**

26 Táu atvė̃riau sãvąjį kẽlią, ir̃ manè išklausei̇̃;
manè sàvo įstãtymų mókyk.
27 Léisk pažìnt tàvo pr̃iesakų kẽlią,
ir̃ nuostabiùs tàvo dárbus mąstýsiu. — **P.**

29 Į̃ klýstkelius patèkti neléiski,
sutei̇̃k mán sàvo įstãtymo malónę.
30 Esù pasirýžęs tiesõs kẽlio laikýtis,
priẽ tàvo įsãkymų táikaus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 4b

P. Aleliùja. — Žmogùs gývas nè víen dúona,
bèt ir̃ kiekvíenu žodžiù,
kurìs išei̇̃na iš Diẽvo lū́pų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 6, 22—29

Plušėkite ne dėl žūvančio maisto,
bet dėl išliekančio amžinajam gyvenimui!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Minià, bùvusi anojè ẽžero pùsėje, mãtė, kàd teñ tebùvo vienà váltis ir̃ kàd Jė̃zus nebùvo įlìpęs į̃ váltį sù mokiniai̇̃s, õ šiẽ išplaukė vienì. Rytójaus diẽną ìš Tiberiãdos àtplaukė kitų̃ válčių ir̃ sustójo netolì viẽtos, kur̃ žmónės bùvo válgę Jė̃zaus paláimintos dúonos.

Sužinóję, kàd čià nėrà neĩ Jėzaus, neĩ jõ mokinių̃, žmónės lìpo į váltis iř plaũkė į Kafarnáumą, ieškódami Jėzaus. Surãdę jį̃ kìtapus ẽžero, jiẽ klausinė́jo: „Rãbi, kadà suspė́jai čionaĩ atvỹkti?"

Õ Jė́zus prabìlo į juõs: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jū̃s íeškote manę̃s nè todė̃l, kàd ẽsate mãtę stebùklų, bèt kàd prisiválgėte dúonos ikì sóties. Plušė́kite nè dė̃l žū̃vančio maĩsto, bèt dė̃l išliẽkančio amžinájam gyvẽnimui! Jõ duõs jùms Žmogaũs Sūnùs, kurį̃ Tė́vas — Diẽvas sàvo añtspaudu yrà pažymė́jęs".

Jiẽ pakláusė: „Ką̃ mùms veĩkti, kàd darýtume Diẽvo dárbus?"

Jė́zus atsãkė: „Taĩ iř bùs Diẽvo dárbas: tikė́kite tą̃, kurį̃ jìs siuñtė".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 7, 51—8, 1a**

Viešpatie Jėzau, priimk mano sielą!

Ìš Apãštalų darbų̃.

Stẽponas kalbė́jo liáudžiai, jõs seniū̃nams iř Rãšto áiškintojams:

„Jū̃s, kietasprañdžiai, pagónių širdimìs iř ausimìs! Jū̃s, kaĩp iř jū́sų prótėviai, visuomèt príešinatės Šveñtajai Dvãsiai. Ar̃gi bùvo prãnašas, kuriõ nebū́tų pérsekioję jū́sų tėvaĩ? Dejà, jiẽ žudýdavo pranašáujančius Teĩsiojo atėjìmą. Iř jū̃s dabař ẽsate jõ išdavė́jai iř žudìkai! Jū̃s, kuriẽ gãvote Įstãtymą, tarpininkáujant angeláms, bèt jõ nesilaĩkėte".

Taĩ išgir̃dę, jiẽ baĩsiai įnir̃šo iř ẽmė añt jõ grìežti dantimìs.

Õ Stẽponas, kùpinas Šventõsios Dvãsios, žvel̃gė į̃ dañgų ir̃ išvýdo Diẽvo šlóvę ir̃ Jẽzų, stóvintį Diẽvo dešinėjè. Jìs tãrė: „Štaĩ regiù atsivẽrusį dañgų ir̃ Žmogaũs Sū́nų stóvintį Diẽvo dešinėjè".

Tadà, baĩsiai rėkdamì, jiẽ užsikim̃šo ausìs ir̃ visì kaĩp víenas púolė jį̃, išsìtempė ùž miẽsto ir̃ ùžmušė akmenimìs. Liùdytojai pasidė̃jo sàvo drabužiùs priẽ kójų víeno jáuno výro, vardù Saũliaus. Taĩp jiẽ mùšė akmenimìs Stẽponą, õ jìs šaũkė: „Viẽšpatie Jẽzau, priim̃k màno síelą!" Pagaliaũ suklùpęs jìs galìngu balsù sušùko: „Viẽšpatie, nepaskaitýk jíems šiõs núodėmės!" Ir̃, taĩ ištãręs, užmìgo.

Saũlius prìtarė Stẽpono nužùdymui.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 30, 3cd—4. 6ab ir 7b ir 8a. 17 ir 21ab (P.: 6a)

P. Į̃ tàvo rankàs, Viẽšpatie, pàvedu sàvo gyvýbę.

A r b a: Aleliùja.

3 Bū́k mán uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
4 Tikraĩ tù uolà ir̃ tvirtóvė,
todė̃l sàvo gar̃bei manè vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manè išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
7 Àš tìk Viẽšpačiu kliáujuos.
8 Lìnksminsiuos, džiū́gausiu: tù malonìngas. — **P.**

17 Mán, sàvo tar̃nui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manè: esì gailestìngas!
21 Tù sàvo slėpỹkloj juõs sáugai
nuõ nedõrėlių kė̃slų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 35

P. Aleliùja. — Àš esù gyvẽnimo dúona! —
sãko Viẽšpats. —
Kàs ateĩna pàs manè,
niekuomèt nebeal̃ks. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 6, 30—35

Ne Mozė, bet mano Tėvas duoda iš dangaus tikrosios duonos

\+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Minià kláusė Jẽzų: „Taĩ kókį padarýsi stebùklą, kàd mẽs pamatýtume ir̃ tavè įtikẽtume? Ką̃ nuveĩksi? Antaĩ mū́sų tėvaĩ týruose válgė mãną, kaĩp parašýta: ‚Jìs dãvė jíems válgyti dúonos ìš dangaũs'".

Tadà Jẽzus tãrė: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: taĩ nè Mõzė dãvė jùms dúonos ìš dangaũs, bèt màno Tė̃vas dúoda jùms ìš dangaũs tikrõsios dúonos. Diẽvo dúona nužeñgia ìš dangaũs ir̃ dúoda pasáuliui gyvýbę".

Tadà jiẽ ė̃mė prašýti: „Viẽšpatie, dúok visuomèt mùms tõs dúonos!"

Jẽzus atsãkė: „Àš esù gyvẽnimo dúona! Kàs ateĩna pàs manè, niekuomèt nebeal̃ks, ir̃ kàs tìki manè, niekuomèt nebetrõkš".

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 8, 1—8

Keliaudami skelbė džiaugsmingąją naujieną

Ìš Apãštalų darbų̃.

Aną̃ diẽną prasidė̃jo dìdelis Jerùzalės Bažnýčios pérsekiojimas. Visì, išskýrus apãštalus, išsisklaĩdė Judė̃jos ir̃ Samãrijos apýlinkėse.

Dievobáimingi výrai paláidojo Stẽponą ir̃ labaĩ jį̃ apraudójo.

Õ Saũlius sténgėsi išnaikìnti Bažnýčią, naršýdamas põ namùs, suiminė̃damas výrus ir̃ móteris ir̃ sių̃sdamas juõs į̃ kalė̃jimą.

Tuõ tárpu išblaškýtieji keliáudami skélbė džiaugsmìngąją naujíeną.

Taipõgi Pilỹpas nuvỹko į̃ Samãrijos miẽstą ir̃ ė̃mė skélbti gyvéntojams Mesìją. Mìnios vienìngai klaũsėsi Pilỹpo žõdžių, nès nè tik girdė̃jo, bèt ir̃ mãtė dãromus stebuklùs. Ìš daũgelio apsėstų̃jų, baĩsiai šaũkdamos, pasišãlindavo netýrosios dvãsios. Bùvo pagýdyta daũg paralyžiúotųjų ir̃ luošų̃. Taĩgi dìdelis džiaũgsmas pasklìdo põ tą̃ miẽstą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 65, 1—3a. 4—5. 6—7a (P.: 1)

P. Visì pasáulio kraštaĩ, svéikinkit Diẽvą.

Arba: Aleliùja.

1 Visì pasáulio kraštaĩ, svéikinkit Diẽvą,
2 apiẽ jõ var̃do didýbę giedókit,
iškilmìngai teĩkit jám šlóvę.

3 Jū̃s Diẽvui kartókit:
„Õ, kokiẽ tàvo darbaĩ stebuklìngi. — P.

4 Tesileñkia, tegíeda táu visà žẽmė,
tegársina tãvąjį var̃dą".
5 Eĩkit ir̃ žvel̃kit į Diẽvo dárbus:
kíek nuostabiáusių dalỹkų žmonė̃ms jìs padãrė! — P.

6 Saũsuma pàvertė jū́rą,
pérvedė pė̃sčius per̃ ùpę;
žavė̃tis juõ tùrim!
7 Per̃ ámžius galìngai jìs viešpatáuja. — P.

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 40

P. Aleliùja. — Kiekvíenas, kurìs tìki Sū́nų,
tùri ámžinąjį gyvẽnimą;
todė̃l àš jį̃ prikélsiu paskutìniąją diẽną, —
sàko Viẽšpats. — P. Aleliùja.

Evangelija Jn 6, 35—40

Tokia mano Tėvo valia,
kad kiekvienas, kuris regi Sūnų, turėtų amžinąjį gyvenimą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo mìniai:

„Àš esù gyvẽnimo dúona! Kàs ateĩna pàs manè, niekuomèt nebeal̃ks, ir̃ kàs tìki manè, niekuomèt nebetrõkš. Bèt àš jùms jaũ sakiaũ: jū̃s manè regė̃jote ir̃ nètikite. Visì, kuriuõs mán dúoda Tė̃vas, ateĩs pàs manè, ir̃ ateĩnančio pàs manè àš neatstùmsiu. Àš nùžengiau ìš dangaũs výkdyti nè sàvo vãlios, bèt vãlios tõ, kurìs manè siuñtė.

Õ màno Siuntė̃jo valià reikaláuja, kàd nepražudýčiau nė̃ víeno, kuriuõs jìs mán pàvedė, bèt kàd prikélčiau

juõs paskutìniąją diẽną. Tokià màno Tė̃vo valià, kàd kiekvíenas, kurìs rẽgi Sū́nų ir̃ tìki jį̃, turė̃tų ámžinąjį gyvẽnimą; todė̃l àš jį̃ prikélsiu paskutìniąją diẽną".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 8, 26—40

Pilypas pakrikštija Etiopijos didžiūną

Ìš Apãštalų darbų̃.

Viẽšpaties ángelas prabìlo į̃ Pilỹpą ir̃ pasãkė: „Kélkis ir̃ vidùrdienį nueĩk añt viẽškelio, kuris eĩna ìš Jerùzalės į̃ Gãzą. Jìs vìsiškai tùščias". Susiruõšęs jìs išė̃jo. Ir̃ štaĩ bevažiúojąs etiopiẽtis eunùchas, Etiòpijos karalíenės Kandãkės dvarìškis, vìso jõs ìždo valdýtojas. Jìs bùvo atvỹkęs į̃ Jerùzalę pasimel̃sti, õ dabar̃ keliãvo namõ ir̃, sėdė̃damas sàvo vežimè, skaĩtė prãnašą Izaìją.

Dvasià tãrė Pilỹpui: „Prieĩk priẽ šito vežìmo". Pribė̃gęs Pilỹpas išgir̃do eunùchą skaĩtant prãnašą Izaìją ir̃ pakláusė: „Ar̃ ir̃ supranti, ką̃ skaĩtąs?"

Šìs atsìliepė: „Kaĩp galė̃čiau supràsti, jéi mán niẽkas nepaáiškins?!" Ir̃ jìs pàkvietė Pilỹpą lìpti į̃ vežìmą ir̃ sė̃stis šalià.

Knỹgos skỹrius, kurį̃ jìs ką̃ tìk skaĩtė, skélbė: „Tar̃si ãvį vẽdė jį̃ į̃ pjovỹklą, ir̃ kaĩp ėriùkas, kuris tỹli ker̃pamas, jìs neatvė́rė sàvo lū́pų. Jìs liko pažẽmintas ir̃ beteĩsis. Kàs apsakỹs apiẽ jõ gìminę, jéigu jõ gyvẽnimas žẽmėje bùvo nutráuktas?!"

Eunùchas pakláusė Pilỹpą: „Prãšom paáiškinti, apiẽ ką̃ čionaĩ prãnašas kal̃ba? Apiẽ savè ar̃ apiẽ ką̃ kìtą?" Tuomèt, atvė́ręs lū́pas ir̃ pradė̃jęs nuõ tõ skỹriaus, Pilỹpas jám paskélbė gẽrąją naujíeną apiẽ Jė́zų.

Keliáudami toliaũ, jiẽ atvỹko priẽ vandeñs. „Štaĩ vanduõ,— tãrė eunùchas,— kàs gì kliùdo mán pasikrìkštyti?"
Jìs pàliepė sustabdýti vežìmą, iř jiẽ abùdu — Pilỹpas iř eunùchas — išlìpę nuẽjo priẽ vandeñs. Pilỹpas jį̃ pakrìkštijo.
Išẽjus ìš vandeñs, Viẽšpaties Dvasià pagãvo Pilỹpą. Eunùchas daugiaũ jõ nebemãtė, tìk džiū̃gaudamas tráukė sàvo keliaĩs. Õ Pilỹpas atsidū́rė Azotè; iš teñ keliáudamas skélbė Evangèliją visuosè miẽstuose iř taĩp atvỹko į̃ Cezarė̃ją.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 65, 8—9. 16—17. 20 (P.: 1)

P. Visì pasáulio kraštaĩ, svéikinkit Diẽvą.

A r b a: Aleliùja.

8 Õ taũtos, im̃kite gárbinti Diẽvą,
skélbkite jõ garsìngąją šlóvę.
9 Jìs mùms gyvýbę grąžìna,
neléidžia suklùpt mū́sų kójoms. — **P.**

16 Ateĩkit visì, kuriẽ ger̃biate Diẽvą,
pasiklausýkit: àš jùms apsakýsiu,
kokių̃ didìngų dalỹkų mán jìs padãrė.
17 Šaukiaũsi jõ àš sàvo bùrna,
màno liežùvis teĩkė jám šlóvę. — **P.**

20 Diẽvui šlovė̃! Jìs màno maldõs neatstū́mė,
bùvo mán malonìngas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 51—52

P. Aleliùja. — Àš esù gyvóji dúona,
nužeñgusi ìš dangaũs, — sãko Viẽšpats. —
Kàs válgys tą̃ dúoną —
gyveñs per̃ ámžius. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 6, 44—52

Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Jėzus kalbějo mìniai:

„Niẽkas neateĩs pàs manè, jéi manè pasiuñtęs Tėvas jõ nepatraũks; iř tą̃ àš prikélsiu paskutìniąją diẽną. Pranašų̃ parašýta: ‚Iř bùs visì mókomi Diẽvo'.

Kàs išgiřdo ìš Tėvo iř pasimókė, ateĩna pàs manè. Bèt taĩ neréiškia, jóg kàs nórs bū́tų Tėvą regějęs; tiktaĩ kurìs iš Diẽvo yrà, tàs jį̃ regějo. Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs tìki, tàs tùri ámžinąjį gyvẽnimą.

Àš esù gyvẽnimo dúona. Jū́sų tėvaĩ dykumojè válgė mãną iř mìrė. Õ štaĩ šì dúona yrà nužeñgusi ìš dangaũs, kàd, kàs ją̃ válgys, nemiřtų.

Àš esù gyvóji dúona, nužeñgusi ìš dangaũs. Kàs válgys tą̃ dúoną — gyveñs peř ámžius. Dúona, kurią̃ àš dúosiu, yrà màno kū̃nas ùž pasáulio gyvýbę".

Girdějote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 9, 1—20

Jis yra mano rinktinis įrankis, kuris neš mano vardą tautoms

Ìš Apãštalų darbų̃.

Saũlius, tebealsúodamas grasìnimais iř žudỹnėmis priẽš Viẽšpaties mókinius, nuvỹko pàs vyriáusiąjį kùnigą iř išgãvo raštùs Damãsko sinagògoms, kàd, užtìkęs tõ kẽlio sekějus výrus iř móteris, galė́tų juõs suiminėti iř gabénti į̃ Jerùzalę.

Kaĩ prijójo netolì Damãsko, staigà jį̃ àpšvietė ìš dangaũs šviesà. Nukrìtęs žẽmėn, jìs išgir̃do bal̃są: „Saũliau, Saũliau, kám manè pérsekioji?"

Jìs kláusė: „Kàs tù esì, Viẽšpatie?"

Šìs atsãkė: „Àš esù Jẽzus, kurį̃ tù pérsekioji. Kélkis, eĩk į̃ miẽstą; tenaĩ táu bùs pasakýta, ką̃ turì darýti".

Jõ keliõnės draugaĩ stovė́jo bè žãdo: jiẽ girdė́jo bal̃są, tačiaũ niẽko nemãtė. Saũlius atsikė́lė nuõ žẽmės, bèt, atmérkęs akìs, niẽko nebemãtė. Paẽmę ùž rañkų, jiẽ nùvedė jį̃ į̃ Damãską. Jìs trìs dienàs išbùvo nèregintis, niẽko neválgė ir̃ negė́rė.

Damaskè gyvẽno mokinỹs, vardù Ananìjas. Jám apsiréiškęs Viẽšpats prabìlo: „Ananìjau!"

Šìs atsãkė: „Štaĩ àš, Viẽšpatie".

Viẽšpats tę̃sė: „Nueĩk į̃ gãtvę, vadìnamą Tiesią́ja, ir̃ Jùdo namuosè teiráukis tarsiẽčio, vardù Saũliaus. Štaĩ jisaĩ mel̃džiasi ir̃ regė́jime pamãtė výrą, vardù Ananìją, ateĩnantį ir̃ ùždedantį añt jõ rankàs, kàd praregė́tų".

Ananìjas atsãkė: „Viẽšpatie, ìš daũgelio esù girdė́jęs apiẽ tą̃ žmõgų, kíek pìkta jìs yrà padãręs tàvo šventíesiems Jerùzalėje. Ir̃ čià jìs tùri aukštų̃jų kunigų̃ įgaliójimus suiminė́ti visùs, kuriẽ šaũkiasi tãvojo var̃do".

Viẽšpats jám tãrė: „Eĩk, nès jìs yrà màno rinktìnis įrankis, kurìs nèš màno var̃dą tautóms, karãliams ir̃ Izraèlio vaikáms. Àš jám paródysiu, kíek daũg jám téks iškentė́ti dė̃l màno var̃do".

Taĩgi Ananìjas nuė̃jo į̃ tuõs namùs, uždė́jo añt Saũliaus rankàs ir̃ tãrė: „Bróli Saũliau! Viẽšpats Jẽzus, kurìs táu apsiréiškė kelyjè, àtsiuntė manè, kàd tù vė̃l regė́tum ir̃ tàptum pìlnas Šventõsios Dvãsios". Ir̃ bemãtant jám nuõ akių̃ lýg žvynaĩ nukrìto. Jìs atgãvo regė́jimą ir̃ prìėmė krìkštą. Paskuĩ užválgęs įgìjo jė́gų̃.

Pabùvęs keliàs dienàs sù Damãsko mokiniaĩs, Saũlius bèregint ẽmė skélbti sinagògose, kàd Jẽzus yrà Diẽvo Sūnùs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į̃ vìsą pasáulį ir̃ skélbkite Evangèliją.

Arba: Aleliùja.

1 Gárbinkit Viẽšpatį, vìsos taũtos,
šlóvinkite jį̃, vìsos šãlys! — **P.**

2 Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jìs ìštikimas per̃ ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 56

P. Aleliùja. — Kàs válgo màno kū́ną
ir̃ gẽria màno kraũją,
tàs pasiliẽka manyjè, ir̃ àš jamè, —
sãko Viẽšpats. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 6, 52—59

Mano kūnas tikrai yra valgis,
ir mano kraujas tikrai yra gėrimas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Žýdai ẽmė tar̃p savę̃s giñčytis ir̃ klausinė́ti: „Kaĩp jìs gãli mùms dúoti válgyti sàvo kū́ną?!"

Õ Jė́zus jíems kalbė́jo:

„Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jéi neválgysite Žmogaũs Sūnaũs kū́no ir̃ negérsite jõ kraũjo, neturė́site savyjè gyvýbės! Kàs válgo màno kū́ną ir̃ gẽria màno kraũją, tàs tùri ámžinąjį gyvẽnimą, ir̃ àš jį̃ prikélsiu paskutìniąją diẽną.

Màno kū́nas tikraĩ yrà val̃gis, ir̃ màno kraũjas tikraĩ yrà gẽrimas. Kàs válgo màno kū́ną ir̃ gẽria màno kraũ-ją, tàs pasiliẽka manyjè, ir̃ àš jamè.

Kaĩp manè yrà siuñtęs gyvàsis Tė̃vas ir̃ àš gyvenù per̃ Tė̃vą, taĩp ir̃ tàs, kuris manè válgo, gyveñs per̃ manè. Štaĩ dúona, nužeñgusi iš dangaũs! Ji nè tokià, kókią prótėviai válgė ir̃ mìrė. Kàs válgo šią̃ dúoną — gyveñs per̃ ámžius".

Vìsa taĩ jìs paskélbė, mókydamas Kafarnáumo sinagògoje.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 9, 31—42

Bažnyčia vis augo, Šventosios Dvasios globojama

Ìš A p ã š t a l ų d a r b ų̃.

Bažnýčia visojè Judė̃joje, Galilė̃joje ir̃ Samãrijoje džiaũgėsi ramýbe. Ji tvar̃kėsi ir̃ veĩkė sù Viẽšpaties báime ir̃ vìs áugo, Šventõsios Dvãsios globójama.

Pẽtras, keliáudamas põ vìsą šãlį, apsilañkė pàs šventúosius, gyvẽnančius Lìdoje. Teñ jìs užtiko žmõgų, vardù Enė̃ją, kuris paralyžiúotas jaũ aštuoneri mẽtai gulė̃jo patalė. Pẽtras jám tãrė: „Enė̃jau, teišgýdo tavè Jė̃zus Krìstus. Kélkis ir̃ užklók sàvo guõlį!" Šis akìmoju atsikė̃lė. Visì Lìdos miẽsto ir̃ Saròno lygumõs gyvéntojai pamãtė jį̃ ir̃ atsìvertė į̃ Viẽšpatį.

Jòpėje bùvo vienà mokinė̃, vardù Tabità, išver̃tus Dorkãdė (Gazėlė). Ji bùvo garsì geraĩs darbaĩs ir̃ ìšmaldomis. Tomìs dienomìs ji susir̃go ir̃ nùmirė. Ją̃ nùprausė ir̃ pašarvójo aukštutìniame kambaryjè. Kadángi Lidà netolì Jòpės, mokiniaĩ, išgir̃dę teñ ẽsant Pẽtrą, pàsiuntė pàs jį̃ dù výrus sù prãšymu: „Ateĩk pàs mùs nedel̃sdamas!"

Pẽtras tuojaũ iškeliãvo sù jaĩs. Kaĩ tìk atẽjo, jį̃ nùvedė į̃ aukštutìnį kam̃barį. Tenaĩ jį̃ apspìto nãšlės, ver̃kdamos ir̃ ródydamos jám márškinius beĩ viršutiniùs drabužiùs, kuriuõs, tebegyvéndama tar̃p jų̃, bùvo jóms pasiùvusi Dorkãdė. Pẽtras liẽpė visíems išeĩti ir̃ atsiklaũpęs ẽmė mel̃stis. Paskuĩ, atsisùkęs į̃ lavóną, tãrė: „Tabìta, kélkis!" Šì atmérkė akìs ir̃, išvýdusi Pẽtrą, atsisė̃do. Pẽtras ìštiesė jái rañką ir̃ ją̃ prikė́lė. Tadà, pašaũkęs viduñ šventúosius ir̃ našlès, paródė jiems ją̃ gývą.

Žinià apiẽ į̃vykį pasklìdo visojè Jòpėje, ir̃ daugýbė žmonių̃ įtikė́jo Viẽšpatį.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 115, 12—13. 14—15. 16—17 (P.: 12)

P. Kuõ gì àš Viẽšpačiui atsidėkósiu
ùž vìsa gẽra, ką̃ mán padãrė?

A r b a: Aleliùja.

12 Kuõ gì àš Viẽšpačiui atsidėkósiu
ùž vìsa gẽra, ką̃ mán padãrė?
13 Išgãnymo taũrę pakélsiu,
Viẽšpaties var̃dą kartósiu. — **P.**

14 Àš jám pãžadus atitesė́siu
priẽš vìsą jõ taũtą.
15 Viẽšpaties akysè didžiaĩ brángūs
mìrštantys jõ teisíeji. — **P.**

16 Viẽšpatie, àš tàvo tar̃nas,
tàvo tar̃nas — sūnùs tavõsios tarnáitės.
Tù màno páñčius sutráukei.
17 Táu padėkõs aũką aukósiu,
šaũksiuosi Viẽšpaties var̃do. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją **Jn 6, 63b. 68b**

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, tàvo žõdžiai
yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs. —
P. Aleliùja.

Evangelija **Jn 6, 60—69**

Pas ką mes eisime? Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius

✠ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Daũgelis Jė̃zaus mokinių̃ sãkė: „Kietì jõ žõdžiai, kàs gãli jų̃ klausýtis!"

Jė̃zus, žinódamas, kàd mokiniaĩ dė̃l tõ mùrma, pakláusė: „Jùs taĩ pìktina? Õ kàs bū́tų, jéi pamatýtumėte Žmogaũs Sū́nų, užžeñgiantį teñ, kur̃ jìs bùvo pirmiaũ?! Dvasià teĩkia gyvýbę, õ kū́nas niẽko nedúoda. Žõdžiai, kuriuõs jùms kalbė́jau, yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas. Bèt kaĩ kuriẽ iš jū́sų nètiki".

Màt Jė̃zus ìš pàt pradžių̃ žinójo ir̃ kàs netikė̃s, ir̃ kàs jį̃ išduõs. Jìs dár sãkė: „Štaĩ kodė̃l àš jùms sakiaũ: niẽkas neateĩs pàs manè, jéigu jám nebùs dúota Tė̃vo".

Nuõ tõ mẽto nemãža jõ mokinių̃ pasitráukė ir̃ daugiaũ sù juõ nebeváikščiojo. Tadà Jė̃zus pakláusė Dvýlika: „Gál ir̃ jū̃s nórite pasitráukti?"

Sìmonas Pẽtras atsãkė: „Viẽšpatie, pàs ką̃ mẽs eĩsime?! Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs. Mẽs įtikė́jome ir̃ pamãtėme, kàd tù — Diẽvo Šventàsis".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

IV VELYKŲ SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 11, 1—18

Vadinasi, Dievas ir pagonims davė atgailos malonę, kad jie gyventų

Ìš Apãštalų darbų̃.

Apãštalai iȓ bróliai, kuriẽ bùvo Judė̃joje, sužinójo, kàd iȓ pagónys prìėmė Diẽvo žõdį. Todė̃l, kaĩ Pẽtras atvỹko į̃ Jerùzalę, žỹdų kilmẽs tìkintieji ẽmė jám prikáišioti: „Tù nuėjaĩ pàs neapipjáustytus výrus iȓ sù jaĩs válgei!" Tadà Pẽtras pradė̃jo jíems ìš eilẽs áiškinti į́vykius:

„Àš kar̃tą meldžiaũsi Jòpės miestè iȓ dvãsios pagavojè turė̃jau regė̃jimą. Ìš dangaũs priẽ pàt manę̃s nusiléido padė̃klas, tar̃si didžiùlė stáltiesė, palaĩkoma ùž keturių̃ kampų̃. Atidžiaĩ įsižiūrė̃jęs, pamačiaũ jamè keturkõjų žẽmės gývių, laukìnių žvėrių̃, roplių̃ iȓ padángės sparnuõčių.

Taipõgi išgirdaũ bal̃są, kurìs mán sãkė: ‚Kélkis, Pẽtrai, pjáuk iȓ válgyk!' Àš atsakiaũ: ‚Jókiu būdù, Viẽšpatie! Dár niekuomèt netìkęs iȓ nešvarùs maĩstas nebùvo màno burnojè'. Bèt bal̃sas ìš dangaũs prabìlo añtrą kar̃tą: ‚Ką̃ Diẽvas laĩko švariù, tù nevadìnk sùteptu!' Taĩp atsitìko trìs kartùs, iȓ vė̃l vìskas pakìlo į̃ dañgų.

Iȓ tuojaũ priẽš namùs, kuriuosè mẽs bùvome apsistóję, atsirãdo trỹs výrai. Jiẽ bùvo siųstì pàs manè ìš Cezarė̃jos. Dvasià mán įsãkė nesvyrúojant keliáuti sù jaĩs. Manè lydė̃jo šìtie šešì bróliai, iȓ mẽs kartù nuvỹkome į̃ víeno žmogaũs namùs. Jìs mùms papãsakojo, kaĩp sàvo namuosè regė̃jęs ángelą, kurìs jám liẽpė: ‚Nusių̃sk žmónes į̃ Jòpę iȓ išsikviẽsk Sìmoną, vadìnamą Petrù. Jìs pamókys tavè iȓ tàvo namiškiùs, kaĩp išsigélbėti'.

Kaĩ àš pradėjau kalbėti, Šventóji Dvasià nùžengė añt jũ, kaĩp pradžiojė yrà atsitìkę sù mumìs. Tadà prisìminiau Viẽšpaties žodžiùs, kaĩp jìs yrà sãkęs: ‚Jõnas krìkštijo vándeniu, õ jũs bū́site pakrìkštyti Šventą́ja Dvasià'. Jéigu tàd Diẽvas sùteikė jíems tókią pãčią dóvaną, kaĩp ir̃ mùms, įtikė́jusiems Viẽšpatį Jė́zų Krìstų, taĩ kàs gì àš bū́čiau, jéigu mėgìnčiau trukdýti Diẽvui?!"

Taĩ išgir̃dę, jiẽ nusiramìno ir̃ ė̃mė šlóvinti Diẽvą, sakýdami: „Vadìnasi, Diẽvas ir̃ pagónims dãvė atgailõs malónę, kàd jiẽ gyvéntų".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 41, 2—3; Ps 42, 3. 4 (P.: plg. Ps 41, 3a)

P. Màno síela ištróškusi tavę̃s, gyvàsis Diẽve.

A r b a: Aleliùja.

2 Kaĩp ištróškusi élnė úodžia upẽlio,
taĩp màno širdìs tavę̃s il̃gisi, Diẽve.
3 Màno síela ištróškusi Diẽvo — gývojo Diẽvo:
vái, kadà nukeliáusiu ir̃ Diẽvo véidą išvýsiu? — **P.**

3 Atsių̃ski mán sàvo šviẽsą ir̃ tiẽsą,
tegù mán jõs vadováuja
ir̃ manė vẽda į tàvo šveñtąjį kálną,
į tàvo padañgtę. — **P.**

4 Tenaĩ priẽ Diẽvo aũkuro žeñgsiu,
pàs sàvo linksmýbės džiùgesio Diẽvą.
Teñ tavė šlóvinsiu kañkliais, õ Diẽve,
õ màno Diẽve! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 14

P. Aleliùja. — Àš — geràsis ganýtojas, —
sãko Viẽšpats; —
àš pažį́stu savą́sias avìs,
ir̃ mãnosios pažį́sta manè. — P. Aleliùja.

Evangelija Jn 10, 1—10

B ir C metais

Aš — avių vartai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo:

„Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs neiña prõ vartùs į̃ avių̃ gar̃dą, bèt įkópia prõ kur̃ kitur̃, tàs vagìs ir̃ plėšikas. Õ kàs prõ vartùs ateĩna, tàs avių̃ ganýtojas. Jám sárgas àtkelia vartùs, ir̃ ãvys klaũso jõ bal̃so. Jìs šaũkia savą́sias avìs vardaĩs ir̃ jàs išsìveda. Išsivãręs visàs saviškès, jìs eĩna priešakyjè, õ ãvys jį̃ sẽka, nès pažį́sta jõ bal̃są. Pãskui svẽtimą jõs nesèks, bèt nuõ jõ bė̃gs, nès nepažį́sta svetimų̃jų bal̃so".

Jė̃zus pasãkė jíems tą̃ palýginimą, bèt jiẽ nesuprãto, ką̃ taĩ réiškia.

Õ Jė̃zus kalbė̃jo toliaũ: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: àš — avių̃ var̃tai. Visì, kuriẽ pirmà manę̃s atė̃jo, bùvo vãgys, plėšikai, todė̃l neklaũsė jų̃ ãvys. Àš esù var̃tai. Jéi kàs eĩs per̃ manè, bùs išgélbėtas. Jìs įeĩs ir̃ išeĩs, ir̃ ganỹklą sáu ràs. Vagìs ateĩna víen tìk võgti, žudýti, naikìnti. Àš atėjaũ, kàd žmónės turė̃tų gyvẽnimą,— kàd apsčiaĩ jõ turė̃tų".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

Arba (A metais):

Geras ganytojas už avis guldo gyvybę Jn 10, 11—18

✝ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė́jo:

„Àš — geràsis ganýtojas. Gẽras ganýtojas ùž avìs gul̃do gyvýbę. Samdinỹs, nè ganýtojas, kuriám ãvys nè sãvos, pamãtęs sẽlinantį vil̃ką, paliẽka avìs ir̃ pabė̃ga, õ vil̃kas púola jàs ir̃ išvaĩko. Samdinỹs pabė̃ga, nès jìs samdinỹs, jám ãvys nerū̃pi.

Àš — geràsis ganýtojas: àš pažį́stu savą́sias, ir̃ mãnosios pažį́sta manè, kaĩp manè pažį́sta Tė́vas ir̃ àš pažį́stu Tė́vą. Ùž avìs àš guldaũ sàvo gyvýbę. Ir̃ kitų̃ avių̃ dár turiù, kuriõs nè ìš šiõs avìdės; ir̃ jàs mán reĩkia atvèsti; jõs klausỹs màno bal̃so, ir̃ bùs vienà kaĩmenė, víenas ganýtojas.

Tė́vas mýli manè, nès àš guldaũ sàvo gyvýbę, kàd ir̃ vė̃l ją̃ pasiim̃čiau. Niẽkas neàtima jõs ìš manę̃s, bèt àš pàts ją̃ laisvaĩ atidúodu. Àš turiù gãlią ją̃ atidúoti ir̃ turiù gãlią vė̃l ją̃ atsiim̃ti; tókį príesaką àš esù gãvęs ìš sãvojo Tė́vo".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 11, 19—26

Kreipėsi ir į graikus,
skelbdami gerąją naujieną apie Viešpatį Jėzų

Ìš Apãštalų darbų̃.

Išblaškýtieji pérsekiojimo, kurìs bùvo kìlęs dė̃l Stẽpono, nukeliãvo į̃ Fenìkiją, Kìprą ir̃ Antiòchiją. Jiẽ skél-

bė žõdį víen tiktaĩ žýdams. Kaĩ kuriẽ ìš jų̃, bū́tent kipriẽčiai ir̃ kirėniẽčiai, atvỹkę į̃ Antiòchiją, kreĩpėsi ir̃ į̃ graikùs, skelbdamì gẽrąją naujíeną apiẽ Viẽšpatį Jė̃zų. Viẽšpaties rankà bùvo sù jaĩs: gausùs žmonių̃ skaĩčius įtikė̃jo ir̃ atsìvertė į̃ Viẽšpatį.

Žinià apiẽ juõs pasíekė Jerùzalės bažnýčios ausìs, ir̃ jì ìšsiuntė Barnãbą į̃ Antiòchiją. Atvỹkęs ir̃ pamãtęs Diẽvo malónę, jìs apsìdžiaugė ir̃ rãgino visùs likti ištikimaĩs Viẽšpačiui sàvo širdiẽs nusistãtymu. Màt jìs bùvo gẽras výras, kùpinas Šventõsios Dvãsios ir̃ tikė̃jimo. Tuõ būdù Viẽšpačiui prisidė̃jo nemãžas būrỹs.

Barnãbas dár nukeliãvo į̃ Társą ieškóti Saũliaus. Rãdęs atsìvedė jį̃ Antiòchijon. Jiẽdu abù ìštisus metùs darbãvosi Bažnýčioje ir̃ išmókė gaũsų bū̃rį. Antiòchijoje pìrmą kar̃tą im̃ta vadìnti mókinius „krikščiónimis".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 86, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: Ps 116, 1a)

P. Gárbinkit Viẽšpatį, vìsos taũtos!

A r b a: Aleliùja.

2 Šventuosè kalnuosè Siòno miẽstas įkùrtas.
Viẽšpats jį̃ labiáusiai brangìna
iš visų̃ Jokū̃bo žẽmės vietóvių.
3 Skelbiamì garbìngi dalỹkai
apiẽ tavè, Diẽvo Miẽste. — **P.**

4 Rahãbą, Bãbelį gárbintojais sàvo laikýsiu;
štaĩ Filistė̃jos ir̃ Týro, taipõgi Etiòpijos žmónės, —
ir̃ jiẽ laĩkomi bùs kaĩp čià gìmę.
5 Ir̃ kalbė̃s apiẽ Siòno kálną:
„Mótin! Jám yrà čiãgimiai visì aliái víeno,
jį̃ pàts Aukščiáusiasis laĩko". — **P.**

6 Viẽšpats rašỹs tautų̃ sąrašo knỹgoj:
„Tautų̃ čià gimtìnė".
7 Õ jõs sáu giedõs, šókdamos šõkį:
„Visos mãnosios vérsmės ìš tavę̃s trýkšta". — P.

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažį́stu, ir̃ jõs sẽka pãskui manė̀. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 10, 22—30

Aš ir Tėvas esame viena

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Jerùzalėje bùvo Šventỹklos pašvéntinimo ìškilmės. Bùvo žiemà. Jẽzus váikščiojo šventỹkloje, Saliãmono stóginėje. Teñ jį̃ apspìto žỹdai ir̃ ė̃mė klausinė́ti: „Kaĩp ilgaĩ laikýsi mùs abejõnėse? Jéigu esì Mesìjas, pasakýk mùms atviraĩ!"

Jẽzus jíems atsãkė: „Àš jùms pasakiaũ, tìk jū̃s nètikite. Màno darbaĩ, kuriuõs àš daraũ sàvo Tė̃vo vardù, liùdija apiẽ manė̀. Bèt jū̃s nètikite, nès jū̃s — nè mãnosios ãvys.

Mãnosios ãvys klaũso màno balso; àš jàs pažį́stu, ir̃ jõs sẽka pãskui manė̀. Àš jóms dúodu ámžinąjį gyvẽnimą; jõs nežùs per̃ ámžius, ir̃ niẽkas jų̃ nepagrõbs ìš màno rañkos.

Tė̃vas, kurìs mán jàs dãvė, yrà aukščiaũ ùž vìską, ir̃ niẽkas jų̃ neišplė̃š ìš Tė̃vo rañkos. Àš ir̃ Tė̃vas ẽsame víena".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 12, 24—13, 5a

Išskirkite man Barnabą ir Saulių

Ìš Apãštalų darbų̃.

Viẽšpaties žõdis vìs áugo ir̃ plìto. Barnãbas ir̃ Saũlius, baĩgę sàvo ùždavinį ir̃ paẽmę sù savimì Jõną, vadìnamą Mõrkumi, sugrį̃žo ìš Jerùzalės.

Antiòchijos Bažnýčioje bùvo pranašų̃ ir̃ mókytojų: Barnãbas, Sìmonas, prãvarde Juodàsis, Lùcijus Kireniẽtis, Manaènas, áugęs kartù sù tetrárchu Èrodu, ir̃ Saũlius. Kar̃tą, kaĩ jiẽ laĩkė pãmaldas Viẽšpaties gar̃bei ir̃ pãsninkavo, Šventóji Dvasià pasãkė: „Išskìrkite mán Barnãbą ir̃ Saũlių dárbui, kuriám àš juõs šaukiaũ".

Šventõsios Dvãsios siunčiamì, jiẽ nukeliãvo į̃ Selèukiją, õ ìš teñ laivù pasíekė Kìprą. Atvỹkę į̃ Salamìną, jiẽ ẽmė skélbti Diẽvo žõdį žýdų sinagògose.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 66, 2—3. 5. 6 ir 8 (P.: 4)

P. Õ Diẽve, tavė tegárbina taũtos,
tešlóvina vìsos tautẽlės.

Arba: Aleliùja.

2 Tebū̃na mùms Diẽvas didžiaĩ malonìngas,
teláimina mùs, giedrù véidu težvel̃gia.
3 Tegù jõ žygiùs pažį̃sta pasáulis,
visų̃ tautų̃ žmónės — jõ išganìngąjį dárbą. — **P.**

5 Visà žmonijà tegù lìnksminas, džiaũgias,
kàd tù tautosè viešpatáuji teisìngai,
pasáuly tautóms vadováuji. — **P.**

6 Õ Diẽve, tavè tegárbina taũtos,
tešlóvina vìsos tautẽlės.
8 Tegù mùs láimina Diẽvas,
pasáulio kraštaĩ tegù jį̃ pagerbia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12

P. Aleliùja. — Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats. —
Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą,—
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 12, 44—50

Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Jẽzus gar̃siai šaũkė:

„Kàs manè tìki, tìki nè manè, bèt tą̃, kurìs manè siuñtė. Ir̃ kàs manè mãto, mãto tą̃, kurìs manè siuñtė.

Àš atėjaũ į̃ pasáulį kaĩp šviesà, kàd visì, kuriẽ manè tìki, neliktų patámsyje. Kàs klausỹs màno žõdžių, bèt jų̃ nesilaikỹs, taĩ àš jõ neteĩsiu, nès atėjaũ nè teĩsti pasáulio, bèt gélbėti.

Kàs manè niẽkina ir̃ màno žõdžių neprìima, tàs jaũ tùri sàvo teisė́ją; pàts žõdis, kurį̃ àš kalbė́jau, nuteĩs jį̃ paskutìniąją diẽną. Àš jùk kalbė́jau nè ìš savę̃s,— Tė́vas, kurìs manè siuñtė, dãvė mán príesaką, ką̃ àš turiù sakýti, ką̃ skélbti. Ir̃ dár àš žinaũ, kàd jõ príesakas — taĩ amžinàsis gyvẽnimas. Tàd ką̃ àš kalbù, skélbiu taĩp, kaĩp Tė́vas mán yrà sãkęs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 13, 13—25

Iš Dovydo palikuonių Dievas išvedė gelbėtoją Jėzų

Ìš Apãštalų darbų̃.

Ìš Pãfo Paũlius ir̃ jõ palydõvai àtplaukė į̃ Per̃gę, Pamfìlijoje. Čià Jõnas pasitráukė nuõ jų̃ ir̃ sugrį̃žo į̃ Jerùzalę.

Õ jiẽ ìš Per̃gės léidosi toliaũ ir̃ pasíekė Pizìdijos Antiòchiją. Šeštãdienį jiẽ nuė̃jo į̃ sinagògą ir̃ teñ susė̃do. Põ įstãtymo ir̃ pranašų̃ skaĩtymo sinagògos vadõvai kreĩpėsi į̃ juõs: „Bróliai, jéi tùrite paskãtinimo žõdį tautiẽčiams — tar̃kite!"

Tadà Paũlius atsistójo ir̃, dãvęs rankà ženklą nutìlti, prabìlo:

„Izraèlio výrai ir̃ kitì dievobáimingieji žmónės, paklausýkite! Šiõs Izraèlio tautõs Diẽvas išsiriñko mū́sų prótėvius ir̃ išáukštino juõs, gyvẽnančius išeivìjoje, Egìpto šalyjè. Ródydamas sàvo rañkos galýbę, išvedė juõs ìš Egìpto ir̃ per̃ kẽturiasdešimt mẽtų rū́pinosi jaĩs týruose. Vėliaũ, išnaikìnęs septýnias tautàs Kanaanè, léido jíems paveldė́ti anų̃ žemès bevéik põ keturių̃ šimtų̃ peñkiasdešimties mẽtų. Paskuĩ dãvė teisė̃jus ikì prãnašo Samuèlio.

Tuõ laikù jiẽ ė̃mė reikaláuti karãliaus, ir̃ Diẽvas jíems dãvė Saũlių, Kìšo sū́nų, Benjamìno giminė̃s výrą, kẽturiasdešimčiai mẽtų. Pašãlinęs Saũlių, jìs pakė̃lė jíems karãliumi Dóvydą, apiẽ kurį̃ pasãkė: ‚Radaũ Dóvydą, Jèsės sū́nų, výrą pagal̃ sàvo šìrdį, kurìs įvýkdys visùs màno nórus'.

Ìš jõ palikuonių̃, kaĩp bùvo žadė̃jęs, Diẽvas ìšvedė Izraèliui gélbėtoją Jė̃zų. Priẽš jám ateĩnant, Jõnas paskél-

bė atsivertimo krìkštą vìsai Izraèlio tautai. Baĩgdamas gyvẽnimo keliõnę, Jõnas paréiškė: ‚Àš nesù tàs, kuõ manè laĩkote. Štaĩ põ manę̃s ateĩna tasaĩ, kuriám àš nevertas atrìšti kùrpių diržẽlio'".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 2—3. 21—22. 25 ir 27 (P.: plg. 2a)

P. Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu per̃ ámžius.

A r b a: Aleliùja.

2 Àš, Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu per̃ ámžius,
kartų̃ kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.
3 Jùk pasakýta: „Sántarvės malónė užtikrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

21 „Àš Dóvydą, sàvo pasìrinktą tar̃ną,
pašvéntinau sàvo šventúoju aliẽjum.
22 Màno rankà visuomèt sù juõ bùs,
jį̃ stìprins màno galýbė. — **P.**

25 Jám ródysiu sàvo ištikimýbę, malónę,
pakil̃s per̃ manė jõ galýbė.
27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tė̃vas, tù màno Diẽvas
ir̃ príebėga mán išsigélbėt'". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apr 1, 5ab

P. Aleliùja. — Jė̃zau Krìstau, ištikimàsis liùdytojau,
pirmutìnis prisikė́lęs ìš numìrusių,
tù mýli mùs ir̃ nuplóvei sàvo kraujù
mū́sų núodėmes. — **P.** Aleliùja.

Evangelija **Jn 13, 16—20**

Kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane

\+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Numazgójęs mokiniáms kójas, Jė̃zus kalbė̃jo:

„Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: tar̃nas nè didèsnis ùž sàvo šeiminiñką ir̃ pasiuntinỹs nè didèsnis ùž sàvo siuntė̃ją. — Jéigu tai suprañtate, bū́site laimìngi, taip el̃gdamiesi.

Dejà, àš tai sakaũ nè apiẽ visùs jùs. Àš žinaũ, ką̃ esù išsiriñkęs, bèt tùri išsipìldyti Rãšto žõdžiai: ‚Tàs, kurìs válgė màno dúoną, táikėsi mán įspìrti'. Sakaũ jùms jaũ dabar̃, priẽš įvỹkstant, kàd įvỹkus tikė̃tumėte, jóg Àš Esù.

Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs prìima màno pãsiuntinį, tàs prìima manè, õ kàs manè prìima, prìima tą̃, kurìs manè yrà siuñtęs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 13, 26—33**

Pažadą Dievas įvykdė, prikeldamas Jėzų

Ìš Apãštalų darbų̃.

Pizìdijos Antiòchijos sinagògoje Paũlius bylójo:

„Bróliai, Abraõmo giminė̃s sū́nūs ir̃ čià ẽsantys dievobáimingieji žmónės! Tai jùms àtsiųstas šìs išgãnymo žõdis.

Jerùzalės gyvéntojai ir̃ jų̃ vyresníeji nepažìno Jė̃zaus ir̃, jį̃ pasmerkdamì, įvýkdė pranašų̃ žodžiùs, skaĩtomus

kiekvíeną šeštãdienį. Nórs nerãdo jamè jokiõs mirtiẽs vertõs kaltẽs, jiẽ reikalãvo ìš Pilõto, kàd jìs bū́tų nužudýtas. Išpìldę vìsa, kàs bùvo apiẽ jį̃ parašýta, nùėmė jį̃ nuõ krỹžiaus mẽdžio iñ paguldė į̃ kãpą.

Bèt Diẽvas jį̃ prikė̃lė ìš numìrusių. Jìs peñ daũgelį dienų̃ ródėsi tíems, kuriẽ bùvo jį̃ atlydė̃ję ìš Galilė̃jos į̃ Jerùzalę. Dabañ jiẽ yrà jõ liùdytojai žmonė̃ms.

Iñ mẽs jùms skélbiame gẽrąją naujíeną apiẽ prótėviams dúotąjį pãžadą: jį̃ Diẽvas įvýkdė mùms, jų̃ vaikáms, prikéldamas Jė́zų, kaĩp parašýta antrõjoje psálmėje: ‚Tù esì màno sūnùs, šiañdien àš pagimdžiaũ tavè!' ".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 2, 6—7. 8—9. 10—11 (P.: 7)

P. Tù màno Sūnùs, pagim̃dęs esù tavè šiañdien.

A r b a: Aleliùja.

6 „Arg̃i nè àš pastačiaũ sàvo švent̃ą valdõvą
añt Siòno — sàvo šveñtojo kálno?!" —
7 Àš paskélbsiu Viẽšpaties núosprendį.
Jìs mán pasãkė:
„Tù màno Sūnùs, pagim̃dęs esù tavè šiañdien. — **P.**

8 Tìk paprašýk, iñ kaĩp pãveldą tautàs táu atidúosiu,
táu pavèsiu visùs pãkraščius žẽmės;
9 tàvo lazdà geležìnė juõs trámdys,
kaĩp mólio indùs juõs daužýsi". — **P.**

10 Taĩgi dabañ, karãliai, supràskit,
taisýkitės, žẽmės valdõvai!
11 Tarnáukite Diẽvui baimìngai,
drebė̃dami bučiúokit jám kójas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 6

P. Aleliùja. — Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Niẽkas nenueĩna pàs Tė̃vą
kitaĩp, kaĩp tìk per̃ manè. — P. Aleliùja.

Evangelija Jn 14, 1—6

Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus bylójo sàvo mokiniáms:

„Tegùl neišsigą̃sta jū́sų širdys! Tìkite Diẽvą — tikė̃kite ir̃ manè! Màno Tė̃vo namuosè daũg buveĩnių. Jéigu taĩp nebū́tų, ar̃gi bū́čiau pasãkęs: ‚Einù jùms viẽtos paruõšti!'? Kaĩ nuė̃jęs paruõšiu, vė̃l sugrį̃šiu ir̃ jùs pàs savè pasiim̃siu, kàd jū̃s bū́tumėte teñ, kur̃ ir̃ àš. Kur̃ àš einù, jū̃s žìnote kẽlią".

Tòmas jám sãko: „Viẽšpatie, mẽs nežìnome, kur̃ tù einì, taĩ ìš kur̃ žinósime kẽlią?"

Jė̃zus jám sãko: „Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas. Niẽkas nenueĩna pàs Tė̃vą kitaĩp, kaĩp tìk per̃ manè".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 13, 44—52

Mes kreipiamės į pagonis

Ìš Apãštalų darbų̃.

Šeštãdienį konė vìsas miẽstas susiriñko pasiklausýti Diẽvo žõdžio. Išvýdus tókias miniàs, žydùs àpėmė pavỹ-

das, ir̃ jiẽ piktžodžiáudami ẽmė prieštaráuti Paũliaus kal̃bai. Tuomèt Paũlius ir̃ Barnãbas ryžtìngai pasãkė:

„Pirmiáusia jùms turė́jo bū́ti skélbiamas Diẽvo žõdis, bèt kadángi jū̃s jį̃ àtmetate ir̃ pãtys laĩkote savè nevertaĩs ámžinojo gyvẽnimo, taĩ mẽs kreĩpiamės į̃ pagónis. Taĩp mùms liẽpė Viẽšpats: ‚Paskýriau tavè, kàd bū́tum šviesà pagónims, kàd gélbėtum juõs ikì pàt žẽmės pakraščių̃'".

Taĩ girdė́dami, pagónys džiaũgėsi ir̃ šlóvino Diẽvo žõdį; ir̃ įtikė́jo visì paskirtíeji amžinájam gyvẽnimui. Taĩp Viẽšpaties žõdis išplìto põ vìsą krãštą.

Tuõ tárpu žỹdai sukùrstė maldìngas beĩ kilmìngas móteris ir̃ įtakìngus miẽsto piliečiùs. Jiẽ sukė́lė Paũliaus ir̃ Barnãbo pérsekiojimą ir̃ išvìjo juõs ìš sàvo žẽmių. Õ tiẽ, nusikrãtę priẽš juõs nuõ kójų dùlkes, atvỹko į̃ Ikònija. Mokiniaĩ bùvo pilnì džiaũgsmo ir̃ Šventõsios Dvãsios.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4 (P.: 3c)

P. Mãto vìsas pasáulis išganìngąjį Diẽvo veikìmą.

Arba: Aleliùja.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadė́tą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavė́kitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū́gaukit, grókit! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 31b—32

P. Aleliùja. — Jéi laikýsitės màno mókslo,
jũs iš tikro bū́site màno mokiniaĩ, —
sãko Viẽšpats. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 14, 7—14

Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Jéigu pažìnote manè, taĩ pažìnsite ir̃ màno Tė̃vą. Jaũ dabar̃ jį̃ pažį́state ir̃ ẽsate mãtę".

Pilỹpas jám sãko: „Viẽšpatie, paródyk Tė̃vą, ir̃ bùs mùms ganà".

Jė̃zus tãria: „Jaũ tíek laĩko esù sù jumìs, ir̃ tù, Pilỹpai, vìs dár manę̃s nepažį́sti! Kàs yrà mãtęs manè, yrà mãtęs Tė̃vą! Tàd kaĩp tù galì sakýti: ‚Paródyk mùms Tė̃vą'? Nejaũ tù nètiki, kàd àš esù Tėvè ir̃ Tė̃vas yrà manyjè?! Žodžiùs, kuriuõs jùms kalbù, nè ìš savę̃s kalbù. Manyjè ẽsantis Tė̃vas dãro savúosius dárbus. Tikė́kite manimì, kàd àš esù Tėvè ir̃ Tė̃vas manyjè. Tikė́kite beñt dė̃l pačių̃ darbų̃!

Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs manè tìki, darỹs dárbus, kuriuõs àš daraũ, ir̃ dár ùž juõs didesnių̃, nès àš keliáuju pàs Tė̃vą. Ir̃ kõ tìk prašýsite dė̃l màno var̃do, àš padarýsiu, kàd Tė̃vas bū́tų pašlóvintas Sūnujè. Kõ tik prašýsite manè dė̃l màno var̃do, àš padarýsiu".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

V VELYKŲ SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 14, 5—18**

Mes jums skelbiame, kad nuo šių tuštybių atsiverstumėte į gyvąjį Dievą

Ìš Apãštalų darbų̃.

Pagónys ir̃ žỹdai sù sàvo vyresnýbe reñgėsi apãštalus iškõneveikti ir̃ užmùšti akmenimìs. Sužinóję šiẽ pabė̃go į̃ Likaònijos miestùs Lìstrą ir̃ Der̃bę beĩ jų̃ apýlinkes. Teñ jiẽ skélbė Evangèliją.

Lìstroje gyvẽno víenas výras nesveikomìs kójomis. Jìs bùvo ráišas nuõ pàt gimìmo, niekuomèt nẽ žiñgsnio nežeñgęs. Jìs klaũsėsi Paũliaus kal̃bant. Šìs įdėmiaĩ pàžvelgė ir̃, pamãtęs jį̃ tùrint tikė̃jimą, kókio reĩkia pagýti, gar̃siai pasãkė: „Atsistók tiẽsiai añt sàvo kójų!" Tasaĩ pašóko ir̃ ẽmė váikščioti.

Minià, pamãčiusi, ką̃ Paũlius padãrė, pradė̃jo gar̃siai likaòniškai šaũkti: „Dievaĩ, pasiver̃tę žmonėmìs, nùžengė pàs mùs!" Barnãbą jiẽ vadìno Dzèusu, õ Paũlių — Hèrmiu, nès jìs vadovãvo kal̃bai. Príemiestyje ẽsančios Dzèuso šventỹklos kùnigas liẽpė priẽ didžių̃jų var̃tų atvarýti jáučių, papuoštų̃ vainìkais, ir̃ norė̃jo kartù sù minià juõs paaukóti.

Sužinóję apãštalai Barnãbas ir̃ Paũlius pérplėšė sàvo drabužiùs ir̃ šóko priẽ miniõs, šaukdamì: „Výrai, ką̃ dãrote? Jùk mẽs tokiẽ pãtys mirtìngi žmónės, kaĩp ir̃ jū̃s. Tìk mẽs jùms skélbiame, kàd nuõ šių̃ tuštýbių atsiver̃stumėte į̃ gývąjį Diẽvą, kurìs sutvė̃rė dañgų, žẽmę, jū́rą ir̃ vìsa, kàs juosè yrà. Praẽjusiais ámžiais jìs bùvo léidęs visóms tautóms žygiúoti savaĩs keliaĩs. Vìs dėltõ jìs

nepaliko savę̃s nepaliùdyto geradarýbėmis: ìš dangaũs dúodavo jùms lietaũs beĩ vaisìngų mẽtų, teĩkė jùms maĩsto iñ širdiẽs džiaũgsmo".

Taĩ dẽstydami, jiẽdu šiaĩp taĩp pérkalbėjo miniàs, kàd jíems neaukótų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 113, B, 1—2. 3—4. 15—16 (P.: 1)

P. Nè mùms, õ Viẽšpatie Diẽve, —
laĩ tàvo vaĩdui didì šlovė̃ bū̃na.

Arba: Aleliùja.

1 Nè mùms, vái, nè mùms, õ Viẽšpatie Diẽve, —
laĩ tàvo vaĩdui didì šlovė̃ bū̃na
dė̃l tàvo malónės, ištikimýbės.
2 Pagónys tegù neburnója:
„Kuĩgi tasaĩ jū́sų Diẽvas?!" — **P.**

3 Mū́sų Diẽvas dangùj viešpatáuja,
ką̃ jisaĩ nùtaria, tą̃ iñ padãro.
4 Pagónių stabaĩ — iš áukso, sidãbro,
žmogaũs rañkų jiẽ padarýti. — **P.**

15 Jùs tegù láimina Viẽšpats,
dangaũs iñ žẽmės Kūrė́jas.
16 Dangùs yrà Diẽvo buveĩnė,
žmonė́ms jìs atìdavė žẽmę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 26

P. Aleliùja. — Šventóji Dvasià išmókys jùs vìsko
iñ vìską primiñs, ką̃ esù jùms pasãkęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija **Jn 14, 21—26**

Globėjas, kurį Tėvas atsiųs, išmokys jus visko

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Kàs pripažį́sta màno įsãkymus ir̃ jų̃ laĩkosi, tàs tikraĩ manè mýli. Õ kàs manè mýli, tą̃ mylė̃s màno Tė̃vas, ir̃ àš jį̃ mylė̃siu ir̃ jám apsiréikšiu".

Jùdas — nè anàs Iskarijõtas — pakláusė: „Viẽšpatie, kàs atsitìko, jóg ketinì apsiréikšti mùms, õ nè pasáuliui?"

Jė̃zus jám atsãkė: „Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio, ir̃ màno Tė̃vas jį̃ mylė̃s; mẽs pàs jį̃ ateĩsime ir̃ apsigyvénsime. Kàs manę̃s nemýli, màno žõdžių nelaĩko. Õ žõdis, kurį̃ gir̃dite, nè màno, bèt Tė̃vo, kurìs yrà manè siuñtęs.

Àš jùms taĩ pasakiaũ, bū́damas pàs jùs, õ Globė̃jas — Šventóji Dvasià, kurį̃ màno vardù Tė̃vas atsių̃s, — jìs išmókys jùs vìsko ir̃ vìską primiñs, ką̃ esù jùms pasãkęs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 14, 19—28**

Jie apsakė, kokius didelius darbus nuveikęs Dievas per juos

Ìš Apãštalų darbų̃.

Ìš Antiòchijos ir̃ Ikònijos atvỹkę žỹdai sukùrstė žmónes, tiẽ apsváidė Paũlių akmenimìs ir̃ išvil̃ko ùž miẽsto, palaĩkę jį̃ mìrusiu. Susiriñkus apliñk jį̃ mokiniáms, jìs atsikė́lė ir̃ parė̃jo į̃ miẽstą. Rytójaus diẽną kartù sù Barnabù iškeliãvo į̃ Der̃bę.

Šìtame miestè jiẽ skélbė Evangèliją ir̃ suláukė nemãža mokinių̃. Paskuĩ pasùko atgal̃ į̃ Lìstrą, Ikònijąir̃ Antiòchiją. Teñ jiẽ stìprino mokinių̃ dvãsią ir̃ skãtino juõs išsáugoti tikė̃jimą, nès per̃ daũgelį vargų̃ mẽs tùrime eĩti į̃ Diẽvo karalỹstę. Kiekvienojè bendrúomenėje sù maldà ir̃ pãsninku, uždėdamì rankàs, jiẽ paskýrė jíems vyresniúosius ir̃ pàvedė juõs Viẽšpačiui, kurį̃ šiẽ bùvo įtikė̃ję.

Apkeliãvę Pizìdiją, jiẽ atvỹko į̃ Pamfìliją, paskélbė žõdį Per̃gėje ir̃ léidosi žemỹn į̃ Atãliją. Ìš čià išplaukė į̃ Antiòchiją, kur̃ bùvo bùvę pavestì Diẽvo malónei, kàd nuveĩktų dárbą, kurį̃ dabar̃ pàbaigė.

Sugrį̃žę jiẽ sùšaukė bendrúomenę ir̃ apsãkė, kókius didžiùs dárbus nuveĩkęs Diẽvas per̃ juõs ir̃ kaĩp atvė̃ręs pagónims tikė̃jimo vartùs. Ir̃ jiẽ išbùvo sù mokiniaĩs netrum̃pą laĩką.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė **Ps 144, 10—11. 12—13ab. 21 (P.: plg. 12a)**

P. Tàvo, Viẽšpatie, bičiùliai
teskélbia tàvo karalỹstės kilnùmą.

A r b a: Aleliùja.

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavè gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

12 Kàd visì žmónės supràstų tàvo didýbę,
tàvo karalỹstės kilnùmą.
13 Tàvo karalỹstė — amžinà karalỹstė,
tù kartų̃ kartóms viešpatáusi. — **P.**

21 Laĩ màno burnà šlóvina Viẽšpatį!
Vìsa, kàs gýva, laĩ gárbina šveñtą jõ var̃dą
dabar̃ ir̃ per̃ ámžius! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 24, 26

P. Aleliùja. — Mesìjas turė̃jo kentė́ti
beĩ prisikélti ìš numìrusių
iñ taĩp įžeñgti į̃ sàvo gar̃bę. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 14, 27—31a

Duodu jums savo ramybę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Àš jùms paliekù ramýbę, dúodu jùms sàvo ramýbę. Nè taĩp àš ją̃ dúodu, kaĩp dúoda pasáulis. Tenebū́gštauja jū́sų širdìs ir̃ teneliū̃di! Jū̃s girdė́jote, kaĩp àš pasakiaũ: àš iškeliáuju ir̃ vė̃l grį̃šiu pàs jùs! Jéi mylė́tumėte manè, džiaũgtumėtės, kàd àš keliáuju pàs Tė̃vą, nès Tė̃vas ùž manè aukštèsnis.

Ir̃ dabar̃, priẽš įvỹkstant, jùms pasakiaũ, kàd tikė́tumėte, kadà taĩ bùs įvỹkę. Jaũ nebedaũg sù jumìs kalbė́siu, nès ateĩna šiõ pasáulio kunigáikštis. Nórs jìs netùri mán gãlios, bèt pasáulis privãlo pažinti, jóg àš mýliu Tė̃vą ir̃ taĩp daraũ, kaĩp jìs yrà mán įsãkęs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 15, 1—6

Buvo nutarta, kad jie nuvyks dėl šio ginčo į Jeruzalę pas apaštalus ir vyresniuosius

Ìš Apãštalų darbų̃.

Ìš Judė́jos atvỹko žmonių̃, kuriẽ įtikinė́jo brólius: „Jéi nesidúosite apipjáustomi pagal̃ Mõzės pãprotį, negalė́site

būti išgélbėti". Kìlo nesutarìmų ir̃ didelių̃ giñčų tar̃p jų̃ ir̃ Paũliaus bei̇̃ Barnãbo. Bùvo nùtarta, kàd Paũlius, Barnãbas ir̃ kai̇̃ kuriẽ antiochiẽčiai nuvỹks dė̃l šiõ giñčo į̃ Jerùzalę pàs apãštalus ir̃ vyresniúosius.

Bažnýčios pasiuntiniai̇̃ iškeliãvo per̃ Fenìkiją ir̃ Samãriją, pãsakodami apiẽ pagónių atsivertìmą, ir̃ tuõ padãrė dìdelį džiaũgsmą bróliams. Atvỹkę į̃ Jerùzalę, jiẽ bùvo priimtì bažnýčios, apãštalų bei̇̃ vyresnių̃jų ir̃ prànešė jíems, ką̃ Diẽvas bùvo per̃ juõs nuvei̇̃kęs.

Tuomèt pakìlo kai̇̃ kuriẽ iš priė̃musių tikė̃jimą fariziẽjų ir̃ tãrė: „Juõs rei̇̃kia apipjáustyti ir̃ reikaláuti, kàd jiẽ laikýtųsi Mõzės Įstãtymo". Apãštalai ir̃ vyresníeji susiriñko šiõ kláusimo apsvarstýti.

T a i̇̃ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 121, 1—3. 4. 5 (P.: plg. 1)

P. Viẽšpaties bū̃stan džiaugsmìngai keliáujam.

A r b a: Aleliùja.

1 Džiaugiúosi, išgir̃dęs, kàs mán pasakýta:
„Į̃ Viẽšpaties bū̃stą keliáujam!"
2 Štai̇̃ mū́sų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, var̃tuos. — **P.**

3 Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtai̇̃ pastatýtas, tar̃si nulíetas!
4 Čionai̇̃ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės. — **P.**

Jùk príedermė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint.
5 Teisė̃jams krãsės čià stóvi,
čià — sóstai Dóvydo ai̇̃niams. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 4. 5b

P. Aleliùja. — Pasilìkite manyjè,
taĩ ir̃ àš jumysè pasilìksiu, —
sãko Viẽšpats.
Kàs pasiliẽka manyjè,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 15, 1—8

Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jẽzus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Àš esù tikràsis vỹnmedis, õ màno Tė̃vas — vỹnininkas. Kiekvíeną màno šakẽlę, nedúodančią vaĩsiaus, jìs išpjáuna, õ kiekvíeną vaisìngą šakẽlę apvãlo, kàd jì dúotų dár daugiaũ vaĩsių. Jū̃s jaũ ẽsate švãrūs dė̃l žõdžio, kurį̃ jùms kalbė́jau. Pasilìkite manyjè, taĩ ir̃ àš jumysè pasilìksiu. Kaĩp šakẽlė negãli dúoti vaĩsiaus patì iš savę̃s, nepasilikdamà vỹnmedyje, taĩp ir̃ jū̃s bevaĩsiai, nepasilikdamì manyjè.

Àš esù vỹnmedis, õ jū̃s šakẽlės. Kàs pasiliẽka manyjè ir̃ àš jamè, tàs dúoda daũg vaĩsių; nuõ manę̃s atsiskýrę, jū̃s negãlite niẽko nuveĩkti. Kàs nepasilìks manyjè, bùs ìšmestas laukañ ir̃ sudžiùs kaĩp šakẽlė. Paskuĩ surìñks šakelès, įmès į̃ ùgnį, ir̃ jõs sudègs.

Jéi pasilìksite manyjè ir̃ màno žõdžiai pasilìks jumysè, — jū̃s prašýsite, kõ tìk norė́site, ir̃ bùs jùms sùteikta. Tuõ bùs pašlóvintas màno Tė̃vas, kàd jū̃s dúosite gausių̃ vaĩsių ir̃ bū́site màno mokiniaĩ".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 15, 7—21

Manding, į Dievą atsivertusių pagonių nedera apsunkinti

Ìš Apãštalų darbų̃.

Įsiliepsnójus ilgám giñčui, Pẽtras pakìlo ir̃ kreĩpėsi į̃ apãštalus ir̃ vyresniúosius:

„Mielì bróliai, jū̃s žìnote, jóg Diẽvas jaũ nuõ seniaĩ išsiriñko manė̀ ìš jū́sų tárpo, kàd pagónys ìš màno lū́pų išgir̃stų Evangèliją ir̃ tàptų tikinčiaisiais. Ir̃ Diẽvas, kuris skaĩto žmonių̃ širdysė̀, paliùdijo jų̃ náudai, dúodamas jíems Šveñtąją Dvãsią kaĩp ir̃ mùms. Jìs nepadãrė skirtumo tar̃p mū́sų ir̃ jų̃, tikė̃jimu numazgódamas jų̃ širdis. Tàd kám gì gùndote Diẽvą ir̃ kráunate añt mokinių̃ sprándo jùngą, kuriõ neĩ mū́sų prótėviai, neĩ mẽs pãtys negalė́jome panèšti? Verčiaũ tikė̃kime Viẽšpaties Jė̃zaus malóne bū́sią išgélbėti kaĩp ir̃ jiẽ".

Vìsas susirinkìmas nutìlo. Dalỹviai ė̃mė klausýti Barnãbo ir̃ Saũliaus pãsakojimo, kokių̃ didžių̃ stebuklìngų ženklų̃ per̃ juõs Diẽvas padãrė pagonìjoje. Jíems nutìlus, atsìliepė Jokū̃bas ir̃ tãrė: „Õ dabar̃, bróliai, paklausýkite manę̃s! Sìmonas papãsakojo, kaĩp Diẽvas pirmiáusia teĩkėsi ìš pagónių išsiriñkti sàvo var̃dui taũtą. Čià dẽra prãnašo žõdžiai, nès parašýta:

‚Paskuĩ àš sugrį̃šiu ir̃ vė̃l atstatýsiu suìrusią Dóvydo padañgtę. Àš prikélsiu ją̃ ìš griuvė̃sių ir̃ atnaũjinsiu ją̃, kàd im̃tų ieškóti Viẽšpaties visì kitì žmónės, vìsos taũtos, kuriosė̀ mìnimas màno var̃das. Taĩp sãko Viẽšpats, léisdamas nuõ ámžių taĩ pažìnti'.

Todė̃l, mandìng, į̃ Diẽvą atsiver̃tusių pagónių nėdera apsuñkinti, õ tiktaĩ jíems parašýti, kàd susilaikýtų nuõ susiteršìmo stabáms, paaukóta mėsà, nuõ ištvirkãvimo,

pasmaugtų̃ gyvulių̃ mėsõs ir̃ kraũjo. Màt Mõzė kiekvienamė miestė nuõ sẽno tùri sàvo skelbė̃jų, kuriẽ jį̃ kàs šeštãdienis skai̇̃to sinagògose".

Tai̇̃ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3. 10 (P.: plg. 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

Arba: Aleliùja.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
giedókite jám, vìsos šãlys.
2 Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ var̃dui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jìs išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukū́rė pasáulį,
val̃do tautàs teisingiáusiai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno bal̃so, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažį́stu, ir̃ jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 15, 9—11

Pasilikite mano meilėje, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų

✝ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Kai̇̃p manė Tė̃vas mylė̃jo, tai̇̃p ir̃ àš jùs mýliu. Pasilìkite màno méilėje! Jéi laikýsitės màno įsãkymų, pasi-

lìksite màno méilėje, kaĩp àš kàd výkdau sàvo Tė̃vo įsãkymus ir̃ pasilieku jõ méilėje.

Àš jùms taĩ kalbė̃jau, kàd jumysè bū̃tų manàsis džiaũgsmas ir̃ kàd jū́sų džiaũgsmui niẽko netrū́ktų".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 15, 22—31**

Šventajai Dvasiai ir mums pasirodė teisinga
neužkrauti jums daugiau naštų, išskyrus tai, kas būtina

Ìš Apãštalų darbų̃.

Apãštalai ir̃ vyresníeji kartù sù visà bažnýčia nùtarė pasių̃sti į̃ Antiòchiją ìš sàvo tárpo ìšrinktus výrus kartù sù Paũliumi ir̃ Barnabù. Taĩ bùvo Jùdas, vadìnamas Barsabù, ir̃ Sìlas, kuriẽ bùvo vadováujantys brólių tárpe. Jíems į̃teikė tókį rãštą:

„Apãštalai ir̃ vyresníeji bróliai siuñčia svéikinimą Antiòchijoje, Sìrijoje beĩ Kilìkijoje gyvẽnantiems bróliams, kìlusiems ìš pagónių. Sužinóję, jóg kaĩ kuriẽ ìš mū́sų nuvỹkę ãsmenys, mū́sų neįgalióti, sàvo kalbomìs pasė̃jo jū́sų sielose nẽrimą beĩ sąmyšį, mẽs, bendraĩ susiriñkę, nuspréndėme pasių̃sti pàs jùs ìšrinktus výrus kartù sù mū́sų mylimaĩsiais Barnabù ir̃ Paũliumi, kuriẽ ùž mū́sų Viẽšpatį Jė̃zų Krìstų yrà guldę sàvo gálvas. Taĩgi siuñčiame sù jaĩs Jùdą ir̃ Sìlą, kuriẽ jùms tą̃ pãtį pranèš gývu žodžiù.

Šveñtajai Dvãsiai ir̃ mùms pasiródė teisìnga neužkráuti jùms daugiaũ naštų̃, ìšskýrus taĩ, kàs bū́tina: susilaikýti nuõ aukų̃ stabáms, kraũjo, pasmaugtų̃ gyvulių̃ mėsõs ir̃ ištvirkãvimo. Jū̃s geraĩ elgsitės, sáugodamiesi šìtų dalỹkų. Lìkite sveikì!"

Atvỹkę į̃ Antiòchiją, pasiuntiniaĩ sùkvietė vìsą bendrúomenę iȓ į̃teikė láišką. Antiochiẽčiai, pérskaitę jį̃, apsìdžiaugė pagúodos žõdžiais.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 56, 8—9. 10—12 (P.: 10a)

P. Tautosè táu šlóvę, Viẽšpatie, skélbsiu.

A r b a: Aleliùja.

8 Màno širdìs atsigãvo, õ Diẽve,
màno širdìs atsigãvo,
9 nóriu táu giedóti iȓ skam̃bint.
Tàd pabùsk, màno síela!
Pabùskite, árfa iȓ kañkliai, —
àš žãdinsiu miẽgančią aũšrą. . . — P.

10 Tautosè táu šlóvę, Viẽšpatie, skélbsiu,
táu skam̃binsiu giesmes tárpe pagónių,
11 nès dìdis, kaĩp dangùs, tàvo gerùmas,
ištikimýbė dẽbesis síekia.
12 Aukštaĩ dangujè pasiródyk sù sàvo didýbe,
spindė̃damas apsiréikšk vìsai žẽmei. — P.

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 15b

P. Aleliùja. — Jùs àš draugaĩs vadinù, — sãko Viẽšpats, —
nès jùms vìską paskélbiau,
ką̃ buvaũ ìš sàvo Tė̃vo girdė́jęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 15, 12—17

Aš jums tai įsakau: vienam kitą mylėti!

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Tai̇̃ màno į̇sãkymas, kàd víenas kìtą mylė̃tumėte, kaĩp àš jùs mýliu. Nėrà didesnė̃s méilės, kaĩp gyvýbę ùž draugùs atidúoti.

Jū̃s bū̃site màno draugaĩ, jéi darýsite, ką̃ jùms į̇sakaũ. Jaũ nebevadinù jū́sų tarnaĩs, nès tar̃nas nežìno, ką̃ veĩkia jõ šeiminiñkas. Jùs àš draugaĩs vadinù, nès jùms vìską paskélbiau, ką̃ buvaũ ìš sàvo Tė̃vo girdė̃jęs.

Nè jū̃s manè išsiriñkote, bèt àš jùs išsirinkaũ ir̃ paskýriau, kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių ir̃ jū́sų vaĩsiai išliktų,— kàd kõ tìk prašýtumėte Tė̃vą màno vardù, jìs vìsa jùms dúotų. Àš jùms taĩ į̇sakaũ: vienám kìtą mylėti!"

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 16, 1—10

Ateik į Makedoniją ir padėk mums!

Ì š A p ã š t a l ų d a r b ų̃.

Paũlius atvýko į̃ Der̃bę ir̃ Lìstrą.

Ir̃ štaĩ teñ bùvo víenas mokinỹs, vardù Timotiẽjus. Jõ mótina bùvo į̇tikė̃jusi žýdė, õ tė̃vas graĩkas. Kadángi Lìstros ir̃ Ikònijos bróliai apiẽ jį̃ gražiaĩ liùdijo, Paũlius norė̃jo jį̃ padarýti sàvo palydovù. Paẽmęs apipjáustydino jį̃ dė̃l žýdų, gyvẽnančių tamè kraštè. Màt visì žinójo jõ tė̃vą ẽsant graĩką.

Keliáudami peȓ miestùs, jiẽ liẽpdavo tikintiesiems laikýtis Jerùzalės apãštalų beĩ vyresnių̃jų priimtų̃ nutarìmų. Tuõ būdù bažnýčios vìs stiprė́jo tikė́jimu iȓ kasdiẽn áugo skaĩčiumi.

Jiẽ pérėjo Frìgiją iȓ Galãtijos šãlį, nès Šventóji Dvasià draũdė jíems skélbti žõdį Ãzijoje. Atvỹkę netolì Mỹsijos, jiẽ mėgìno pasùkti į̃ Bitìniją, tačiaũ Jė̃zaus Dvasià jų̃ neléido. Pérėję Mỹsiją, jiẽ nuė̃jo į̃ Troãdą.

Čià Paũlius nãktį turė̃jo regė̃jimą: jám pasiródė makedoniẽtis, kurìs maldãvo: „Ateĩk į̃ Makedònija iȓ padė̃k mùms!" Põ šiõ regė̃jimo mẽs nedelsdamì nùtarėme keliáuti į̃ Makedòniją, įsitìkinę, jóg Diẽvas mùs pàšaukė skélbti jíems Evangèlijos.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 99, 2. 3. 5 (P.: 2a)

P. Vìsos šãlys, džiū̃gaukit Diẽvui.

A r b a: Aleliùja.

2 Vìsos šãlys, džiū̃gaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! — **P.**

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
Jìs mùs sukū̃rė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras iȓ gailestìngas peȓ ámžius,
iȓ peȓ kartų̃ kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Kol 3, 1

P. Aleliùja. — Jéigu ẽsate sù Krìstumi prikeltì,
síekite tõ, kàs aukštýbėse,
kuȓ Krìstus sė̃di Diẽvo dešinėjè. —
P. Aleliùja.

Evangelija **Jn 15, 18—21**

Jūs — ne pasaulio, bet aš jus iš pasaulio išskyriau

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Jéi pasáulis jū́sų nekę̃s, tai ̃ žinókite, — jìs manę̃s nèkentė pirmiaũ negù jū́sų. Jéi jū̃s bū́tumėte pasáulio, jìs mylė̃tų jùs kaĩp savúosius. Kadángi jū̃s — nè pasáulio, bèt àš jùs ìš pasáulio išskýriau, todė̃l jìs jū́sų nekeñčia.

Atsimiñkite màno žodžiùs, kuriuõs esù jùms pasãkęs: ‚Tar̃nas nè didèsnis ùž šeimininką̃!' Jéi pérsekiojo manè, tai ̃ ir̃ jùs pérsekios; jéigu laĩkėsi màno žõdžio, laikỹsis ir̃ jū́sų. Ir̃ vìsa tai ̃ jùms darỹs dė̃l manę̃s, nès jiẽ nepažį́sta tõ, kurìs yrà manè siuñtęs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

VI VELYKŲ SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 16, 11—15

Viešpats atvėrė jos širdį Pauliaus žodžiams

Ìš Apãštalų darbų̃.

Išplaũkę ìš Troãdos, léidomės tiesióg į̃ Samotrãkę ir̃, diẽnai prasliñkus, į̃ Neãpolį. Ìš čià atvỹkome į̃ Filipùs — pìrmąjį šìtos Makedònijos daliẽs miẽstą beĩ kolòniją.

Šiamè miestè užtrùkome keliàs dienàs. Šeštãdienį išė̃jome prõ vartùs priẽ ùpės, kur̃ tikė̃jomės ràsią maldõs viẽtą, ir̃ atsisė́dę kalbė̃jome susiriñkusioms móterims.

Vienà dievobáiminga móteris, vardù Lìdija, prekiáujanti pur̃puro drabùžiais, kìlusi ìš Tiatỹrų miẽsto, ė̃mė klausýtis, ir̃ Viẽšpats atvė̃rė jõs šìrdį Paũliaus žõdžiams. Jì sù sàvo namìškiais prìėmė krìkštą ir̃ pàkvietė: „Jéi manè laĩkote Viẽšpaties tìkinčiąja, ateĩkite ir̃ pasilìkite màno namuosè". Jì tiesióg mùs prìvertė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 149, 1—2. 3—4. 5—6a ir 9b (P.: 4a)

P. Mýli Viẽšpats sàvo taũtą.

Arba: Aleliùja.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibū́rę šventíeji!
2 Sàvo Kū̃rėju, Izraèli, žavė̃kis,
džiū́gaukit, Jerùzalės sū́nūs,
turė̃dami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, susibū́rę ratẽlin,
mùškite bū̃gnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale puõšia silpnúosius. —

P. Mýli Viẽšpats sàvo taũtą.
(Aleliùja.)

5 Džiaũgsmas, garbẽ jùms, šventíeji,
linksmýbė jū́sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą:
9 taĩ jùms garbẽ bùs, Diẽvo šventíeji. — P.

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 26b. 27a

P. Aleliùja. — Tiesõs Dvasià liùdys apiẽ manè, —
sãko Viẽšpats, —
ir̃ jū̃s liùdysite. — P. Aleliùja.

Evangelija Jn 15, 26—16, 4

Tiesos Dvasia liudys apie mane

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jẽzus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Kaĩ ateĩs Globė̃jas, kurį̃ jùms atsių̃siu nuõ Tė̃vo, — Tiesõs Dvasià, kuri̇̀ eĩna iš̀ Tė̃vo, — jis̀ toliaũ liùdys apiẽ manè. Ir̃ jū̃s liùdysite, nès nuõ pàt pradžiõs sù manimi̇̀ ẽsate bùvę.

Àš jùms taĩ paskélbiau, kàd nepasipi̇̀ktintumėte. Jiẽ šãlins jùs iš̀ sinagògų, ir̃ nètgi ateĩs valandà, kadà jū́sų žudi̇̀kai tar̃sis atliẽką šveñtą pãreigą Diẽvui. Jiẽ taĩ darỹs, nès neĩ Tė̃vo, neĩ manę̃s nepažį̃sta. Àš jùms vi̇̀sa šìta kalbė́jau, kàd, jų̃ siáutėjimo mẽtui atė̃jus, atsimiñtumėte, jóg buvaũ jùs įspė́jęs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 16, 22—34**

Tikėk Viešpatį Jėzų, tai būsi išgelbėtas tu ir tavo namai

Ìš Apãštalų darbų̃.

Priẽš Paũlių ir̃ Sìlą susibū́rė minià. Tuomèt prètoriai pérplėšė jų̃ palaidinès ir̃ įsãkė juõs nuplàkti rýkštėmis. Smar̃kiai nuplãkdinę, į̃metė juõs į̃ kalė̃jimą, liepdamì vir̃šininkui rūpestìngai sérgėti. Gãvęs tókį įsãkymą, vir̃šininkas įgrū́do juõs į̃ vidìnę kãmerą, õ jų̃ kójas, kàd bū́tų saugiaũ, įtvė̃rė į̃ šíekštą.

Apiẽ vidùrnaktį Paũlius ir̃ Sìlas meĩdėsi ir̃ giedójo Diẽvui hìmną. Kitì kaliniaĩ klaũsėsi. Staigà kìlo tóks stiprùs žẽmės drebė̃jimas, jóg kalė̃jimo pamataĩ susvyrãvo. Bemãtant atsivė̃rė vìsos dùrys, ir̃ visíems nukrìto pánčiai. Vir̃šininkas nubùdo ir̃, pamãtęs ãtviras kalė̃jimo durìs, išsitráukė kalavìją ir̃ norė̃jo nusižudýti: jìs pamãnė, jóg kaliniaĩ pabė̃gę. Bèt Paũlius gar̃siai sušùko: „Nedarýk sáu pìkto! Mẽs visì ẽsame čionaĩ".

Pasiprãšęs šviesõs, jìs šóko viduñ ir̃, vìsas virpė̃damas, púolė Paũliui ir̃ Sìlui põ kójų. Paskuĩ, išsivẽdęs juõs į̃ kiẽmą, kláusė: „Gerbiamíeji, ką̃ àš turiù darýti, kàd bū́čiau išgélbėtas?" Jiẽ atsãkė: „Tikė̃k Viẽšpatį Jė̃zų, taĩ bū́si išgélbėtas tù ir̃ tàvo namaĩ".

Ir̃ jiẽ skélbė Diẽvo žõdį jám ir̃ jõ namìškiams. Tą̃ pãčią naktiẽs vãlandą jìs pasìėmė juõs sù savimì, nuplóvė jų̃ žaizdàs ir̃ nedel̃sdamas kartù sù visaĩs savaĩsiais prìėmė krìkštą. Nusivẽdęs į̃ sàvo namùs, jìs pàkvietė juõs priẽ stãlo ir̃ sù visaĩs namìškiais džiū́gavo, įtikė̃jęs Diẽvą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 137, 1—2a. 2bc—3. 7c—8 (P.: 7c)

P. — Tàvo dešinẽ manè gélbi, Viẽšpatie.

Arba: Aleliùja.

1 Visà širdimì táu, Diẽve, dėkóju,
kàd išgirdaĩ màno bal̃są.
2 Angelų̃ akysè giedu táu giesmę,
lenkiúosi tàvo šventóvei. — **P.**

Tavájam var̃dui dėkóju
ùž tàvo malónę, ištikimýbę.
3 Tą̃ diẽną, kadà àš šaukiaũs, manè tù girdė́jai,
sustiprinai mãnąją síelą. — **P.**

7 Tàvo dešinẽ manè gélbi.
8 Darbúojiesi, Viẽšpatie, màno geróvei.
Viẽšpatie, tù maloningas per̃ ámžius.
Neatmèski, kàs tàvo rañkų sukùrta! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 16, 7. 13

P. Aleliùja. — Àš jùms atsiųsiu Tiesõs Dvãsią, —
sãko Viẽšpats.
Jùs jì vès į tiesõs pilnãtvę. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 16, 5—11

Jei neiškeliausiu, pas jus neateis Globėjas

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:
„Dabar̃ išeĩsiu pàs tą̃, kuris manè yrà siuñtęs, ir̃ niẽkas iš jū́sų nekláusia: ‚Kur̃ tù einì?' Kadángi jùms taĩ pasakiaũ, liūdesỹs jū́sų širdis užlíejo. Bèt sakaũ jùms

grýną tiẽsą: jùms geriaũ, kàd àš iškeliáuju, nès jéi neiškeliáusiu, pàs jùs neateĩs Globė́jas. Õ nukeliãvęs àš jį̃ jùms atsių̃siu.

Jìs ateĩs ir̃ paródys pasáulio klaĩdą dėl̃ núodėmės, dėl̃ teisýbės, dėl̃ teĩsmo. Dėl̃ núodėmės,— kàd nètiki manimì. Dėl̃ teisýbės,— kàd àš pàs Tė̃vą einù, õ jū̃s manę̃s daugiaũ neberegė́sit. Dėl̃ teĩsmo,— kàd šiõ pasáulio kunigáikštis jaũ pàsmerktas".

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 17, 15. 22—18, 1**

Aš noriu skelbti jums tai, ką jūs nepažindami garbinate

Ì š A p ã š t a l ų d a r b ų̃.

Paũliaus palydõvai nùvedė jį̃ ikì Atė́nų. Gãvę įsãkymą pranèšti Sìlui ir̃ Timotiẽjui, kàd kuõ greičiáusiai atvỹktų pàs jį̃, grį̃žo atgal̃.

Paũlius, atsistójęs Areopãgo viduryjè, prabìlo:

„Atėniẽčiai, mán ródos, kàd jū̃s visaĩs ãtžvilgiais pernelýg dievobáimingi. Váikščiodamas ir̃ apžiūrinė́damas jū́sų šventenýbes, radaũ aũkurą sù ùžrašu: ‚Nežìnomam diẽvui'. Taĩgi àš nóriu skélbti jùms taĩ, ką̃ jū̃s nepažìndamì gárbinate.

Diẽvas, pasáulio ir̃ vìsko, kàs jamè yrà, kūrė́jas, bū́damas dangaũs ir̃ žẽmės valdõvas, gyvẽna nè rañkų dárbo šventỹklose ir̃ nėrà žmonių̃ rañkomis aptarnáujamas, tar̃si jám kõ nórs trū́ktų. Jìs gì pàts visíems dúoda gyvýbę, alsãvimą ir̃ vìsa kìta.

Ìš vienõs šakniẽs jìs ìšvedė vìsą žmonių̃ gìminę, kurì gyvẽna visojè žẽmėje. Taĩ jìs nustãtė aprė́žtus laikùs

iř apsigyvẽnimo ribàs, kàd žmónės ieškótų Diẽvo iř tarýtum apgraibomìs jį̃ atràstų, nès jìs vìsiškai netolì nuõ kiekvíeno ìš mū́sų. Jùk mẽs jamè gyvẽname, jùdame iř ẽsame, kaĩp yrà pasãkę kaĩ kuriẽ jū́sų poètai: ‚Mẽs ẽsame ìš jõ giminẽs'.

Todė̃l, būdamì diẽviškos giminẽs, netùrime manýti, jóg Dievýbė ẽsanti panašì į̃ áuksą, sidãbrą, ãkmenį arbà į̃ mẽno ař žmogaũs mintiẽs kū́rinius.

Dabař Diẽvas pàžvelgė toliaũ, negù síekia nežinójimo laikótarpis, iř skélbia, jóg visíems žmonė̃ms, kuř jiẽ bebū́tų, reĩkia atsiveřsti. Jìs nustãtė diẽną, kadà teisìngai teĩs vìsą pasáulį peř víeną žmõgų, kurį̃ tám paskýrė iř visíems ùž jį̃ laidãvo, prikéldamas ìš numìrusių".

Išgiřdę kal̃bant apiẽ prisikėlìmą ìš numìrusių, vienì ė̃mė týčiotis, õ kitì sãkė: „Apiẽ taĩ paklausýsime kìtą kařtą". Šìtaip Paũlius apléido jų̃ bū̃rį.

Vìs dėltõ kaĩ kuriẽ výrai stójo į̃ jõ pùsę iř prìėmė tikė̃jimą. Jų̃ tárpe Dionìzijus, Areopãgo narỹs, vienà móteris, vardù Damarìdė, iř jų̃ draugaĩ. Põ vìso šìto Paũlius iškeliãvo ìš Atė́nų iř nuvỹko į̃ Korìntą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 148, 1—2. 11—12. 13. 14**

P. Pìlnas yrà dangùs iř žẽmė jõ garbė̃s.

Arba: Aleliùja.

1 Gárbinkite Viẽšpatį dangujè,
šlóvinkite jį̃ teñ, aukštýbėj.
2 Šlóvinkit jį̃, visì angelaĩ,
šlóvinkit Viẽšpatį, dangaũs kareivìjos! — **P.**

11 Žẽmės valdõvai iř vìsos taũtos,
jū̃s, kunigáikščiai iř žẽmės teisė́jai,

12 jaunuõliai, mergáitės,
senẽliai sù mažutẽliais. — **P.**

13 Gárbinkit Viẽšpaties var̃dą,
nès jisaĩ víenas didìngas.
Jõjo šlovė̃ aĩdi põ dañgų ir̃ žẽmę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 16

P. Aleliùja. — Àš paprašýsiu Tė̃vą,
ir̃ jìs duõs jùms kìtą Globė́ją,
kurìs lìktų sù jumìs per̃ ámžius. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 16, 12—15

Tiesos Dvasia ves jus į tiesos pilnatvę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Dár daũgel jùms turė́čiau kalbė́ti, bèt dabar̃ jū̃s negãlite pakélti. Kaĩ ateĩs tóji Tiesõs Dvasià, jùs jì vès į̃ tiesõs pilnãtvę. Jì nekalbė̃s ìš savę̃s, bèt skel̃bs, ką̃ bùs išgir̃dusi, ir̃ pranèš, kàs dár tùri įvýkti. Jì pašlóvins manè, nès im̃s ìš tõ, kàs màno, ir̃ jùms taĩ paskel̃bs.

Vìsa, ką̃ Tė̃vas tùri, yrà ir̃ màno, todė̃l àš pasakiaũ, kàd jì im̃s ìš tõ, kàs màno, ir̃ jùms taĩ paskel̃bs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Ten, kur Šeštinės keliamos į septintąjį Velykų sekmadienį.

Pirmasis skaitinys Apd 18, 1—8

Paulius apsigyveno prie jų ir ėmė darbuotis; kalbėdavo sinagogoje

Ìš Apãštalų darbų̃.

Paũlius iškeliãvo ìš Atėnų ir̃ nuvỹko į̃ Korìntą. Čià jìs sutìko víeną ìš Pònto kìlusį žỹdą, vardù Akvìlą, sù žmóna Priskilè, neseniaĩ atsikė̃lusius ìš Itãlijos. Màt Kláudijus bùvo išléidęs įsãkymą visíems žỹdams iššikráustyti ìš Ròmos. Jìs apsigyvẽno priẽ jų̃, ir̃, kadángi mokė̃jo beñdrą ãmatą, pasiliko teñ ir̃ ẽmė darbúotis. Jiẽ ver̃tėsi palapìnių audìmo ãmatu. Kiekvíeną šeštãdienį Paũlius kalbė̃davo sinagògoje, įtikinė̃damas žydùs ir̃ graikùs.

Atvỹkus ìš Makedònijos Sìlui ir̃ Timotiẽjui, Paũlius atsidė̃jo víen tìk žõdžio tarnỹstei, liùdydamas žỹdams, kàd Jė̃zus yrà Mesìjas. Jíems nesiliáujant prieštaráuti ir̃ piktžodžiáuti, jìs nusipùrtė sàvo drabužiùs ir̃ tãrė: „Jū́sų kraũjas tekriñta añt jū́sų galvų̃! Àš nekal̃tas ir̃ nuõ šiõl eĩsiu pàs pagónis".

Ir̃, pasitráukęs ìš teñ, pérsikėlė į̃ víeno dievobáimingo žmogaũs, vardù Tìto Jùsto, namùs, kuriẽ bùvo šalià sinagògos. Tuõ tárpu sinagògos vyresnỹsis Krìspas sù visaĩs sàvo namaĩs įtikė̃jo Viẽšpatį. Bè tõ, daũgelis Paũliaus klausýtojų prìėmė tikė̃jimą ir̃ pasikrìkštijo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4 (P.: plg. 2b)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė pagónims.

Arba: Aleliùja.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dàrbus jìs dãro!
Jõ dešinẽ visagãlė,
Jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadė́tą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavė́kitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū́gaukit, grókit! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 18

P. Aleliùja. — Nepalìksiu jū́sų našláičiais, —
sãko Viẽšpats, — ateĩsiu pàs jùs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 16, 16—20

Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:
„Prabė̃gs valandė̃lė — ir̃ manę̃s neregė́sit, ir̃ dár valandė̃lė — ir̃ vė̃l manè pamatýsit".

Tadà kaĩ kuriẽ mokiniaĩ ẽmė víenas kìtą klausinėti: „Ką̃ réiškia jõ pasakýti žõdžiai: ‚Prabḗgs valandėlė — ir̃ manę̃s neregė̃sit, ir̃ dár valandėlė — ir̃ vė̃l manè pamatýsit'? ir̃: ‚Àš einù pàs Tė̃vą'?" Tàd jiẽ klausinė̃jo: „Ką̃ réiškia ‚valandėlė'? Mùms neáišku, ką̃ jìs kal̃ba".

Pamãtęs, kàd jiẽ norė̃jo jį̃ kláusti, Jė̃zus tãrė: „Klausinė̃jate vienì kitùs, ką̃ réiškia žõdžiai: ‚Prabḗgs valandėlė — ir̃ manę̃s neregė̃sit, ir̃ dár valandėlė — ir̃ vė̃l manè pamatýsit'? Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jū̃s ver̃ksite ir̃ vaitósite, õ pasáulis džiū́gaus. Jū̃s liū̃dėsite, bèt jū́sų liū̃desỹs pavir̃s džiaugsmù".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

40-oji diena po Velykų

KRISTAUS ŽENGIMAS Į DANGŲ

Šeštinės

A metais viskas kaip „Skaitiniuose ABC", p. 192—195.

B METAIS

Pirmasis skaitinys **Apd 1, 1—11**

Jiems bežiūrint, Jėzus pakilo aukštyn

Ìš Apãštalų darbų̃.

Pirmõjoje knỹgoje, Teofiliau, àš pãsakojau apiẽ vìską, ką̃ Jė̃zus nuõ pàt pradžių̃ veĩkė ir̃ mókė ikì tõs dienõs, kurią̃ bùvo pàimtas į̃ dañgų, pirmiaũ per̃ Šveñtąją Dvãsią dãvęs sàvo išrinktíesiems apãštalams įsãkymų. Põ sàvo kančiõs jìs jíems pàteikė daũgelį įródymų, kàd yrà gývas, per̃ kẽturiasdešimt dienų̃ jíems ródydamasis ir̃ áiškindamas apiẽ Diẽvo Karalỹstę.

Kar̃tą, bevál̃gant priẽ beñdro stãlo, liẽpė jíems nepasišãlinti ìš Jerùzalės, bèt láukti Diẽvo pãžado, — „apiẽ kurį̃,— tãrė jìs,— ẽsate girdėję̃ ìš màno lū́pų; nès Jõnas krikštijo vándeniu, õ jū̃s põ kelių̃ dienų̃ bū́site pakrikštyti Šventąja Dvasià".

Susiriñkusieji ė̃mė jį̃ klausinė́ti: „Viẽšpatie, gál tù šiuõ metù atkùrsi Izraèlio karalỹstę?" Jìs atsãkė: „Nè jùms žinóti laĩką ir̃ mẽtą, kuriuõs Tėvas nustãtė sàvo núožiūra. Kaĩ añt jū́sų nužeñgs Šventóji Dvasià, jū̃s gáusite jõs galýbės ir̃ tàpsite màno liùdytojais Jerùzalėje ir̃ visojè Judė́joje beĩ Samãrijoje ir̃ lìg pàt žẽmės pakraščių̃".

Taĩ pasãkęs, jíems bežiū̃rint, Jė́zus pakìlo aukštỹn, ir̃ debesìs jį̃ pàslėpė nuõ jų̃ akių̃. Kaĩ jiẽ, akių̃ nenuleisdamì, žiūrė́jo į̃ žeñgiantį danguñ Jė́zų, štaĩ priẽ jų̃ atsirãdo dù výrai baltaĩs drabùžiais ir̃ prabìlo: „Výrai galilėjiẽčiai, kõ stóvite, žiūrė̃dami į̃ dañgų? Tasaĩ Jė́zus, pàimtas nuõ jū́sų į̃ dañgų, sugrį̃š taĩp pàt, kaĩp ẽsate mãtę jį̃ žeñgiant į̃ dañgų".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 46, 2—3. 6—7. 8—9 (P.: 6)

P. Kaĩ Diẽvas žeñgė aukštỹn — linksmýbė aidė́jo,
gaũdė trimìtai, Viẽšpačiui žeñgiant.

Arba: Aleliùja.

2 Plókite delnaĩs, vìsos taũtos,
džiaũgsmo šauksmaĩs šlóvinkit Diẽvą!
3 Vái, šiurpulìnga Diẽvo didýbė —
taĩ visõs žẽmės aukščiáusias Valdõvas. — **P.**

6 Kaĩ žeñgė Diẽvas aukštỹn — linksmýbė aidė́jo,
gaũdė trimìtai, Viẽšpačiui žeñgiant.
7 Vái, skam̃binkit Diẽvui, giedókit!
Skam̃binkit... skam̃binkit... mū́sų Valdõvui! — **P.**

8 Diẽvas — visõs žẽmės Valdõvas!
Giedókit, kaĩp tìk išmãnot!
9 Diẽvas — taĩ tautų̃ Viẽšpats,
jìs sė̃di sàvo šventãjame sóste. — **P.**

Antrasis skaitinys **Ef 4, 1—7. (8—10). 11—13**

Kristaus pilnatvės amžiaus saikas

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš, kalinỹs Viẽšpatyje, rãginu jùs el̃gtis, kaĩp dẽra jū́sų pašaukìmui, į̃ kurį̃ ẽsate pašauktì. Sù visù nuolankumù beĩ meilumù, sù didžià kantrýbe palaikýkite tarpùsavio méilę, uõliai sérgėkite Dvãsios vienýbę taikõs ryšiaĩs.

Víenas kū́nas ir̃ vienà Dvasià, kaĩp ir̃ ẽsate pašauktì į̃ víeną sàvo pašaukìmo vìltį. Víenas Viẽšpats, víenas tikė̃jimas, víenas Krìkštas. Víenas Diẽvas ir̃ visų̃ Tė̃vas, kurìs vir̃š visų̃, per̃ visùs ir̃ visuosè.

Kiekvienám mū́sų duotà malónė pagal̃ Krìstaus dovanõs mãstą.

Todė̃l sãkoma: „Kìldamas aukštỹn, nusìvedė belaisviùs ir̃ dãvė žmonė̃ms dovanų̃". Ką̃ réiškia „jìs pakìlo", jéigu nè taĩ, kàd jìs ir̃ nusiléido į̃ žemesnės sritìs žẽmėje. Õ tasaĩ, kurìs nùžengė, yrà tàs pàts, kurìs iškìlo aukščiaũ ùž vìsą dañgų, kàd vìsa užpìldytų.

Taĩ jìs paskýrė víenus apãštalais, kitùs pranašaĩs, evangelìstais, ganýtojais ir̃ mókytojais, kàd padarýtų šventúosius tiñkamus tarnỹstės dárbui, Krìstaus kū́no ùgdymui, kõl mẽs visì pasíeksime tikė̃jimo vienýbę ir̃ Diẽvo Sūnaũs tóbulą pažinìmą — výrišką subrendìmą ir̃ Krìstaus pilnãtvės ámžiaus saĩką.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją **Mt 28, 19. 20**

P. Aleliùja. — Eĩkite iř padarýkite màno mokiniaĩs
visų̃ tautų̃ žmónes,— sãko Viẽšpats. —
Àš esù sù jumìs peř visàs dienàs
ikì pasáulio pabaigõs. — P. Aleliùja.

Evangelija **Mk 16, 15—20**

Jis buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje

\+ Pasiklausýkite švent̃osios Evangèlijos pagal̃ Mõrkų pabaigõs.

Pasiródęs Vienúolikai, Jẽzus tãrė:

„Eĩkite į̃ vìsą pasáulį iř skélbkite Evangèliją vìsai kūrinìjai. Kàs įtikẽs iř pasikrìkštys, bùs išgélbėtas, õ kàs netikẽs, bùs pàsmerktas. Kuriẽ įtikẽs, tuõs lydẽs stebùklai: màno vardù jiẽ išvarinẽs dèmonus, kalbẽs naujomìs kalbomìs, im̃s plikomìs rañkomis gyvatès iř, jéi išgértų mirštamų̃ nuodų̃, jíems nepakeñks. Jiẽ dẽs rankàs añt ligónių, iř tiẽ pasveĩks".

Baĩgęs jíems kalbė́ti, Viẽšpats Jẽzus bùvo pàimtas į̃ dañgų iř atsisė̃do Diẽvo dešinėjè. Õ jiẽ iškeliãvę visuř skélbė žõdį, Viẽšpačiui draugè veĩkiant iř jų̃ žodžiùs patvìrtinant stebùklais, kuriẽ juõs lydė́jo.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

C METAIS

Pirmasis skaitinys ir atliepiamoji psalmė — p. 283—284.

Antrasis skaitinys **Žyd 9, 24—28; 10, 19—23**

Kristus įžengė į patį dangų

Ìš láiško Žỹdams.

Krìstus įžengė nè į rañkų dárbo šventỹklą — tikrõsios ãtvaizdą, bèt į pãtį dañgų, kàd nuõ dabar̃ mùs užtar̃tų, stovė̃damas priẽš Diẽvo véidą. Ir̃ įžengė nè tám, kàd pakartótinai atnašáutų savè, kaĩp dãro vyriáusiasis kùnigas, kurìs kasmẽt įeĩna į šventóvę sù svẽtimu kraujù,— tuomèt Krìstui bū́tų reikė̃ję daũgelį kar̃tų kentė́ti nuõ pasáulio sukūrìmo. Bèt dabar̃ jìs víeną kar̃tą visíems laikáms pasiródė ámžių pabaigojè, kàd sàvo aukà sunaikìntų núodėmę.

Ir̃ kaĩp žmonė̃ms skìrta víeną kar̃tą mir̃ti ir̃ stóti į teĩsmą, taĩp ir̃ Krìstus, víeną kar̃tą paaukótas, kàd atsilýgintų ùž visų̃ núodėmes, añtrą kar̃tą pasiródys nè dė̃l núodėmių, bèt jõ láukiančiųjų išgãnymui.

Taĩgi, bróliai, Krìstaus kraũjas laidúoja mùms, kàd žeñgsime į šventóvę. Jìs atvė̃rė mùms naũją ir̃ gývą kẽlią prõ ùždangą, taĩ yrà per̃ sãvąjį kū́ną; mẽs tùrime ir̃ dìdį kùnigą Diẽvo namáms. Todė̃l ateĩkime sù týra širdimì ir̃ giliù tikė̃jimu, apvãlę šìrdis nuõ nešvariõs sąžinės ir̃ nuplóvę kū́ną švariù vándeniu! Išsáugokime nepajùdinamą viltiẽs išpažinìmą, nès pàtikimas tàs, kurìs yrà dãvęs pãžadus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Mt 28, 19. 20

P. Aleliùja. — Eĩkite iř padarýkite màno mokiniaĩs
visų̃ tautų̃ žmónes,— sãko Viẽšpats. —
Àš esù sù jumìs peř visàs dienàs
ikì pasáulio pabaigõs. — P. Aleliùja.

Evangelija Lk 24, 46—53

Palaimino juos ir pakilo į dangų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką pabaigõs.

Jẽzus pasãkė sàvo mokiniáms:

„Yrà parašýta, kàd Mesìjas kentẽs iř trẽčią diẽną prisikel̃s ìš numìrusių, iř jõ vardù visóms tautóms, pràdedant nuõ Jerùzalės, bùs skélbiamas atsivertìmas núodėmių atleidìmui gáuti. Jũs ẽsate šių̃ dalỹkų liùdytojai.

Iř štaĩ àš atsių̃siu jùms, ką̃ yrà pažadė́jęs màno Tė́vas. Jũs pasilìksite miestè, kõl bū́site apdovanóti jėgà ìš aukštýbių".

Jẽzus nusìvedė mókinius paleĩ Betãniją iř, iškė́lęs rankàs, paláimino juõs. Láimindamas jìs atsiskýrė nuõ jų̃ iř pakìlo į̃ dañgų. Jiẽ pagárbino jį̃, paskuĩ, dìdelio džiaũgsmo kupinì, sugrį̃žo į̃ Jerùzalę. Jiẽ nuõlat lañkė šventỹklą iř šlóvino Diẽvą.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Vietoj atskiroms dienoms iki Sekminių pateikiamo posmelio prieš evangeliją galima imti pasirinkus iš tų, kurie įdėti p. 334—335.

Pirmasis skaitinys Apd 18, 9—18

Šiame mieste daugel žmonių — manieji

Ìš Apãštalų darbų̃.

Paũliui ẽsant Korìnte, víeną nãktį Viẽšpats regė̃jime jám prabìlo: „Nebijók! Kalbė̃k ir̃ netylė̃k! Àš esù sù tavimì, ir̃ niẽkam nepavỹks táu pakeñkti, nès šiamè miestè daũgel žmonių̃ — maníeji". Taĩgi jìs teñ pasiliko metùs ir̃ šešìs mė́nesius, skélbdamas jíems Diẽvo žõdį.

Galijõnui bū̃nant Achãjos prokònsulu, žỹdai visì kaĩp víenas sukìlo priẽš Paũlių, nusìtempė jį̃ į̃ teĩsmą ir̃ ė̃mė skų́sti: „Šìtas žmogùs įkalbinė̃ja žmónes gárbinti Diẽvą Įstãtymui príešingu būdù".

Paũliui besireñgiant prabìlti, Galijõnas tãrė žỹdams: „Jéi kláusimas liẽstų nusikaltìmą ar̃ pìktą dárbą, àš, žỹdų výrai, pagrįstaĩ jū́sų paklausýčiau. Bèt kaĩ liẽčia mókymą, vardùs beĩ jū́sų Įstãtymą, sprę́skite jū̃s pãtys; àš nesutinkù šiuosè reikaluosè bū́ti teisė̃ju". Ir̃ pavãrė juõs iš teismãvietės.

Tadà visì graĩkai užpúolė sinagògos vyrèsnįjį Sostènį ir̃ teĩsmo akysè jį̃ sùmušė. Galijõnas į̃ taĩ nèkreipė dė̃mesio.

Paũlius pabuvójo Korìnte ilgèsnį laĩką. Paskuĩ atsisvéikino brólius ir̃ kartù sù Priskilė beĩ Akvilù iškeliãvo į̃ Sìriją. Kenchrė̃joje jìs nusiskùto gálvą, nès padãrė įžadą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 46, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 8a)

P. Diẽvas — visõs žẽmės Valdõvas!

Arba: Aleliùja.

2 Plókite delnaĩs, vìsos taũtos,
džiaũgsmo šauksmaĩs šlóvinkit Diẽvą!
3 Vái, šiurpulìnga Diẽvo didýbė —
taĩ visõs žẽmės aukščiáusias Valdõvas. — **P.**

4 Pagónis prìvertė mū́sų klausýti,
paklójo tautàs mùms põ kójų.
5 Jìs mùms paskýrė šią̃ tėvų̃ žẽmę:
didžiúojasi jà Izraèlis — tautà jõ mylimóji. — **P.**

6 Kaĩ žeñgė Diẽvas aukštỹn — linksmýbė aidė̃jo,
gaũdė trimìtai, Viẽšpačiui žeñgiant.
7 Vái, skam̃binkit Diẽvui, giedókit!
Skam̃binkit... skam̃binkit... mū́sų Valdõvui! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 24, 26

P. Aleliùja. — Mesìjas turė̃jo kentė́ti
beĩ prisikélti ìš numìrusių
ir̃ taĩp įžeñgti į̃ sàvo gar̃bę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 16, 20—23a

Jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų nebeatims

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: jū̃s ver̃ksite ir̃ vaitósite, õ pasáulis džiū́gaus. Jū̃s liū̃dėsite, bèt jū́sų liū̃desỹs pavir̃s džiaugsmù.

Gimdýdama móteris bū̃na prislėgtà, nès atė̃jo jõs valandà, bèt, kū̃dikiui gìmus, jì kañčią užmir̃šta iš džiaũgsmo, kàd gìmė pasáuliui žmogùs.

Taĩp ir̃ jū̃s dabar̃ nusimìnę, bèt àš jùs vė̃l pamatýsiu; tadà jū́sų širdìs džiū́gaus, ir̃ jū́sų džiaũgsmo niẽkas iš jū́sų nebeatim̃s. Tą̃ diẽną jū̃s manè niẽko neklausinė́site".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 18, 23—28

Apolas iš Raštų įrodydavo Jėzų esant Mesiją

Ì š A p ã š t a l ų d a r b ų̃.

Šíek tíek pabùvęs Antiòchijoje, Paũlius vė̃l léidosi į̃ keliõnę, eĩdamas per̃ Galãtijos krãštą, per̃ Frìgiją ir̃ stìprindamas visùs mókinius.

Tuõ tárpu víenas žỹdas, vardù Apòlas, kilęs iš Aleksandrìjos, atvỹko į̃ Efèzą. Taĩ bùvo iškalbìngas výras, puĩkiai išmãnantis Raštùs. Jìs bùvo pamókytas Viẽšpaties kẽlio, kalbė́jo sù užsidegimù ir̃ rūpestìngai mókė apiẽ Jė̃zų, nórs tepažinójo Jõno krìkštą. Jìs drą̃siai ė̃mė skélbti sinagògoje. Išgir̃dę jį̃ kal̃bant, Priskilė ir̃ Akvìlas pasìkvietė pàs savè ir̃ nuodugniaĩ išáiškino jám Diẽvo kẽlią.

Kaĩ Apòlas sumãnė vỹkti į̃ Achãją, bróliai jám pritarė ir̃ parãšė mokiniáms, kàd jį̃ priim̃tų. Nuvỹkęs tenaĩ, malónės rẽmiamas, didžiaĩ pasitarnãvo tìkintiesiems. Màt jìs viešumojè įspūdìngai nugalė́davo žydùs, iš Rãštų įródydamas Jė̃zų ẽsant Mesìją.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 46, 2—3. 8—9. 10 (P.: 8a)

P. Diẽvas — visõs žẽmės Valdõvas!

Arba: Aleliùja.

2 Plókite delnaĩs, vìsos taũtos,
džiaũgsmo šauksmaĩs šlóvinkit Diẽvą!
3 Vái, šiurpulìnga Diẽvo didýbė —
taĩ visõs žẽmės aukščiáusias Valdõvas. — **P.**

8 Diẽvas — visõs žẽmės Valdõvas!
Giedókit, kaĩp tìk išmãnot!
9 Diẽvas — taĩ tautũ Viẽšpats,
jìs sė̃di sàvo šventã́jame sóste. — **P.**

10 Tautũ kunigáikščiai sù šià tautà susijùngė,
kurì gárbina Abraõmo Diẽvą.
Diẽvo valdžiõj visì žẽmės galiū̃nai:
štaĩ kóks jìs didìngas! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 16, 28

P. Aleliùja. — Išė́jaũ ìš Tė̃vo iñ atė́jaũ į̃ pasáulį.
Vė̃l paliekù pasáulį iñ grį̃žtù pàs Tė̃vą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 16, 23b—28

Tėvas jus myli, nes jūs mane pamilote ir įtikėjote

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Ìš tiesũ, ìš tiesũ sakaũ jùms: kõ tìk prašýsite Tė̃vą, duõs taĩ jùms dė̃l manę̃s. Ikì šiõl jū̃s niẽko neprãšėte màno vardù. Prašýkite iñ gáusite, kàd jū́sų džiaũgsmui niẽko netrū́ktų.

Àš jùms vìs kalbĕjau palýginimais, bèt ateĩs valandà, kadà bè palýginimų im̃siu kalbĕti ir̃ atviraĩ apiẽ Tĕvą jùms skélbsiu. Tą̃ diẽną jũs prašýsite màno vardù, ir̃ àš nèt nesakaũ, kàd àš prašýsiu Tĕvą ùž jùs,— jùk patsaĩ Tĕvas jùs mýli, nès jũs manè pamìlote ir̃ įtikĕjote, jóg àš esù iš Diẽvo atẽjęs.

Išėjaũ ìš Tĕvo ir̃ atėjaũ į̃ pasáulį. Vẽl paliekù pasáulį ir̃ grįžtù pàs Tĕvą".

Girdĕjote Viẽšpaties žõdį.

VII VELYKŲ SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 19, 1—8

Ar, tapę tikinčiaisiais, gavote Šventąją Dvasią?

Ìš Apãštalų darbų̃.

Apòlui bū̃nant Korinte, Paũlius keliãvo aukštumomis ir̃ atvỹko į Efèzą. Teñ jis užtiko kelis mókinius ir̃ paklàusė: „Ar̃, tãpę tikinčiaisiais, gãvote Šveñtąją Dvãsią?" Jiẽ atsãkė: „Mẽs nẽ girdėti negirdė́jome, kàd yrà Šventóji Dvasià". Jis kláusė toliaũ: „Taĩ kókį krikštą jū̃s ẽsate priẽmę?" Jiẽ atsãkė: „Jõno krikštą". Tadà Paũlius paáiškino: „Jõnas krikštijo atgailõs krikštù, rãgindamas žmónes tikė́ti tą̃, kuris ateĩs põ jõ, bū́tent Jė̃zų".

Taĩ sužinóję, jiẽ bùvo pakrikštyti Viẽšpaties Jė̃zaus vardañ. Paskuĩ Paũlius jiems uždė́jo rankàs, ir̃ añt jų̃ nùžengė Šventóji Dvasià. Jiẽ ė̃mė kalbė́ti kalbomis ir̃ pranašáuti. Ìš visо jų̃ bùvo benė dvýlika výrų.

Paũlius nuė̃jo į sinagògą ir̃ teñ per̃ tris mė́nesius drą̃siai áiškino ir̃ įtikinė́jo apiẽ Diẽvo karalỹstę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 67, 2—3. 4—5ac. 6—7ab (P.: 33a)

P. — Pasáulio valstýbės, giedókite Diẽvui.

Arba: Aleliùja.

2 Võs Diẽvas galingai pakỹla, jõ príešai pakriñka,
nekentė́jai bė̃ga šaliñ nuõ jõ véido.
3 Kaĩp sklaĩdūs dū́mai pradiñgsta,
kaĩp vãškas sutir̃psta priẽš ùgnį,
taĩp Diẽvo akivaizdoj nusidė́jėliai žū̃va. — **P.**

4 Õgi teisíeji Diẽvo akysè krýkštauja, žãvis,
šokinė̃ja ìš džiaũgsmo.
5 Gíesmes Diẽvui giedókit, skam̃binkit jõ var̃do gar̃bei.
Jìs Viẽšpats vadìnas. — **P.**

6 Tė̃vas našláičiams, globė̃jas našlė̃ms yrà Diẽvas
sàvo šventõjoj buveĩnėj.
7 Dúoda namùs apleistíesiems,
belaĩsviams geróvės durìs atidãro. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją **Kol 3, 1**

P. Aleliùja. — Jéigu ẽsate sù Krìstumi prikeltì,
síekite tõ, kàs aukštýbėse,
kur̃ Krìstus sė̃di Diẽvo dešinėjè. —
P. Aleliùja.

Evangelija **Jn 16, 29—33**

Jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Mokiniaĩ Jė̃zui tãrė: „Štaĩ dabar̃ tù áiškiai kalbì ir̃ nebesakaĩ jokių̃ palýginimų. Mẽs dabar̃ mãtome, kàd tù vìską žinaĩ ir̃ nereĩkia tavè klausinė̃ti. Todė̃l mẽs ir̃ tìkime, kàd tù esì išė̃jęs ìš Diẽvo".

Jė̃zus jíems atsãkė: „Pagaliaũ tìkite? Štaĩ ateĩna valandà,— ir̃ nètgi yrà atė̃jusi,— kaĩ jū̃s išsisklaidýsite kàs sáu ir̃ paliksite manè víeną. Tačiaũ àš nè víenas, nès sù manimì yrà Tė̃vas.

Àš jùms taĩ kalbė̃jau, kàd manyjè atràstumėte ramýbę. Pasáulyje jū̃sų príespauda láukia, bèt jū̃s bū̃kite drą̃sūs: àš nugalė̃jau pasáulį!"

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 20, 17—27

Svarbu, kad tik baigčiau savo bėgimą ir įvykdyčiau uždavinį, kurį esu gavęs iš Viešpaties Jėzaus

Ìš Apãštalų darbų̃.

Ìš Milèto Paũlius pàsiuntė į̃ Efèzą kvietìmą, kàd pàs jį̃ atvỹktų bažnýčios vyresníeji. Jíems atė̃jus, jìs prabìlo:

„Jū̃s žìnote, kaĩp àš nuõ pirmõsios dienõs, kurią̃ į̃žengiau į̃ Ãziją, vìsą laĩką pàs jùs elgiaũsi, kaĩp tarnavaũ Diẽvui visù nusižẽminimu, ãšaromis ir̃ bañdymais, kuriuõs tẽko iškę̃sti dė̃l žỹdų pìnklių. Kaĩp niẽko nenutylė́jau, kàs jùms naudìnga, bèt kalbė́jau ir̃ mókiau tíek viešumojè, tíek põ namùs, žydùs ir̃ graikùs rãgindamas atsivef̃sti į̃ Diẽvą ir̃ įtikė́ti mū́sų Viẽšpatį Jė̃zų Krìstų.

Ir̃ štaĩ àš, Dvãsios kalinỹs, keliáuju į̃ Jerùzalę, nežinódamas, kàs mán teñ nutìks, tiktaĩ Šventóji Dvasià kiekvienamè miestè mán skélbia, jóg manę̃s láukia pánčiai ir̃ vargaĩ. Bèt àš per̃ daũg nebranginù sàvo gyvýbės. Svarbù, kàd tìk baĩgčiau sàvo bėgìmą ir̃ įvýkdyčiau ùždavinį, kurį̃ esù gãvęs ìš Viẽšpaties Jė̃zaus: paliùdyti Diẽvo malónės Evangèliją.

Ir̃ štaĩ dabar̃ àš žinaũ, kàd daugiaũ nebematýsite màno véido jū̃s visì, kurių̃ tárpe esù bùvęs, skélbdamas Diẽvo karalỹstę. Todė̃l àš šiañdien iškilmìngai paréiškiu, jóg nebū́siu kal̃tas, jéi kàs pražùs! Àš gì jùms nenutylė́jau ir̃ paskélbiau visùs Diẽvo nutarimùs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 67, 10—11. 20—21 (P.: 33a)

P. Pasáulio valstýbės, giedókite Diẽvui.

Arba: Aleliùja.

10 Líetų geradarýbių siunteĩ añt savų̃jų,
juõs gaivinaĩ, kaĩ bùvo pailsę.
11 Sàvo kaĩmenei tėviškę čià dovanójai,
vargšùs globójai ìš sàvo gerùmo. — **P.**

20 Viẽšpatį gárbinkit kiekvíeną diẽną!
Diẽvas naštàs mū́sų nẽša — jìs vadúotojas mū́sų.
21 Mū́s Diẽvas — taĩ gélbintis Diẽvas,
pàdeda ìš giltinẽs Viẽšpats Diẽvas ištrū́kti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 16

P. Aleliùja. — Àš prašýsiu Tė̃vą,
ir̃ jìs duõs jùms kìtą Globė̃ją,
kurìs lìktų sù jumìs per̃ ámžius. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 17, 1—11a

Tėve, pašlovink savo Sūnų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus pakėlė akìs į dañgų ir̃ meldėsi:

„Tė̃ve, atė̃jo valandà! Pašlóvink sàvo Sū́nų, kàd ir̃ Sūnùs pašlóvintų tavè ir̃ — tàvo jám dúota galià visíems žmonėms — teĩktų ámžinąjį gyvẽnimą visíems, kuriuõs jám esì atidãvęs. Õ amžinàsis gyvẽnimas — taĩ pažìnti tavè, vieniñtelį tìkrąjį Diẽvą ir̃ tàvo siųstąjį Jė̃zų — Mesìją.

Àš tavè pašlóvinau žẽmėje, atlikdamas dárbą, kurį̃ buvaĩ mán dãvęs nuveĩkti. Dabar̃ tù, Tė̃ve, pašlóvink manè pàs savè tà šlóve, kurią̃ esù pàs tavè turė̃jęs dár priẽš atsirañdant pasáuliui.

Àš apréiškiau tàvo var̃dą žmonė̃ms, kuriuõs mán davei̇̃ ìš pasáulio. Jiẽ bùvo tàvo, õ tù juõs atìdavei mán, ir̃ jiẽ laĩkėsi tãvojo žõdžio. Dabar̃ jiẽ suprãto, jóg vìsa, ką̃ mán esì dãvęs, ìš tavę̃s kỹla. Tàvo mán patikė̃tus žodžiùs àš pérdaviau jíems, õ jiẽ priėmė juõs ir̃ tikraĩ pažìno, kàd esù ìš tavę̃s išė̃jęs; įtikė̃jo, kàd esì manè siuñtęs.

Àš meldžiù ùž juõs. Nè ùž pasáulį meldžiù, bèt ùž tàvo mán pavestúosius. Jiẽ jùk yrà tavíeji! Ir̃ vìsa, kàs màno, yrà tàvo, õ kàs tàvo — taĩ màno, ir̃ àš pašlóvintas juosè. Àš jaũ nebè pasáulyje... Jiẽ dar̃ pasáulyje, õ àš grį̃žtù pàs tavè".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys **Apd 20, 28—38**

Pavedu jus Viešpačiui, kuris turi galią jus išugdyti ir duoti paveldėjimą

Ìš Apãštalų darbų̃.

Paũlius bylójo Efèzo bažnýčios vyresniesiems:

„Bū́kite rūpestìngi sáu ir̃ vìsai kaĩmenei, kuriái Šventóji Dvasià jùs paskýrė vyskupaĩs, kàd ganýtumėte Diẽvo Bažnýčią, kurią̃ jìs yrà įsigìjęs sàvo krauju̇̀. Àš žinaũ, kàd, mán pasitráukus, įsibraũs pàs jùs žiaurių̃ vilkų̃, kuriẽ nepagailė̃s kaĩmenės. Nètgi ìš jū́sų tárpo atsiràs tokių̃, kuriẽ klastìngomis kalbomìs steñgsis patráukti pãskui savè mókinius.

Todė̃l budė̃kite ir̃ nepamir̃škite, jóg àš per̃ trejùs metùs diẽną ir̃ nãktį nepaliáudamas, sù ãšaromis įspėjinė̃jau kiekvíeną. Õ dabar̃ pàvedu jùs Viẽšpačiui ir̃ jõ malónės žõdžiui, kuris tùri gãlią jùs išugdýti ir̃ dúoti paveldė̃jimą tar̃p visų̃ pašvę̃stų̃jų.

Nẽ iš víeno àš netróškau neĩ sidãbro, neĩ áukso, neĩ drabùžio. Jū̃s gì žìnote, kàd màno ir̃ palydõvų reikaláms tarnãvo šìtos và màno rañkos. Ir̃ àš jùms visur̃ ródydavau, kàd, šìtaip triū̃siant, reĩkia parem̃ti silpnúosius ir̃ atmiñti Viẽšpaties Jẽzaus pasakýtus žodžiùs: ‚Palaimingiaũ dúoti, negù im̃ti'".

Taĩ pasãkęs, jìs atsìklaupė ir̃ kartù sù visaĩs pasìmeldė. Visì pradė̃jo graũdžiai ver̃kti ir̃, puldamì Paũliui añt kãklo, jį̃ bučiãvo. Jiẽ ýpač nuliū̃do dė̃l žõdžių, jóg daugiaũ nebematýsią jõ véido. Paskuĩ jiẽ palydė̃jo jį̃ į̃ laĩvą.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 67, 29—30. 33—35a. 35b—36c (P.: 33a)

P. Pasáulio valstýbės, giedókite Diẽvui.

A r b a: Aleliùja.

29 Ródyki, Diẽve, sàvo galýbę,
galýbę, õ Diẽve, kurìs mū́sų lãbui darbúojies.
30 Jerùzalėje tàvo šventóvė;
jõs gar̃bei valdõvai aukàs táu tegù nẽša. — **P.**

33 Pasáulio valstýbės, giedókite Diẽvui,
skam̃binkit Viẽšpaties gar̃bei —
34 tõ, kurìs skríeja padángėm,
amžinaĩsiais skliaũtais keliáuja.
Štaĩ jìs sàvo bal̃są paléidžia —
nuaĩdi gar̃sas griausmìngas:
35 „Supràskite Diẽvo galýbę!" — **P.**

Izraèly didýbę jõ mãtom,
debesysè — jõ galýbę.
36 Pagárbinkim Diẽvą! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 17, 17b. a

P. Aleliùja. — Tàvo žõdis, Viẽšpatie, yrà tiesà. —
Pašvéntink juõs tiesà! —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 17, 11b—19

Kad jie būtų viena, kaip ir mes

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Pakẽlęs akìs į̃ dañgų, Jėzus mel̃dėsi:

„Šventàsis Tė̃ve, išlaikýk ìštikimus sàvo var̃dui visùs, kuriuõs esì mán pavẽdęs, kàd jiẽ bū́tų víena, kaĩp ir̃ mẽs. Kõl buvaũ sù jaĩs — tàvo mán pavestaĩsiais, — àš išlaikiaũ juõs ìštikimus tàvo var̃dui; išsáugojau juõs, ir̃ nẽ víenas ìš jų̃ nepražùvo, išskýrus pražūtiẽs sū́nų, — ir̃ taĩp išsipil̀dė Rãštas.

Dabar̃ àš einù pàs tavè ir̃ taĩ kalbù pasáulyje, kàd jiẽ turė́tų savyjè mãnojo džiaũgsmo pilnãtvę. Àš jíems pérdaviau tàvo žõdį, bèt pasáulis jų̃ nèkentė, nès jiẽ nè ìš pasáulio, kaĩp ir̃ àš nè ìš pasáulio. Àš neprašaũ, kàd juõs paim̃tum ìš pasáulio, bèt kàd apsáugotum juõs nuõ pìktojo. Jiẽ nėrà ìš pasáulio, kaĩp ir̃ àš nè ìš pasáulio.

Pašvéntink juõs tiesà! Tàvo žõdis yrà tiesà. Kaĩp tù esì manè atsiuñtęs į̃ pasáulį, taĩp ir̃ àš juõs pàsiunčiau į̃ pasáulį. Dė̃l jų̃ àš pašvéntinu savè, kàd ir̃ jiẽ bū́tų pašvéntinti tiesà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 22, 30; 23, 6—11

Reikės tau liudyti ir Romoje

Ìš Apãštalų darbų̃.

Norė̃damas tiksliaũ išsiáiškinti, kuõ Paũlius žỹdų káltinamas, tribū̃nas įsãkė jį̃ išléisti ìš kalė̃jimo; liẽpė sušaũkti kùnigus beĩ vìsą teĩsmo tarýbą ir̃, atvẽdęs Paũlių, pastãtė jų̃ akìvaizdoje.

Žinódamas, kàd vienà dalìs bùvo sadukiẽjai, õ kìta — fariziẽjai, Paũlius sušùko tarýbai: „Bróliai, àš fariziẽjus, kìlęs ìš fariziẽjų šeimõs, ir̃ jū̃s manè teĩsiate dė̃l mìrusiųjų prisikėlìmo viltiẽs".

Jám taĩ pasãkius, tar̃p fariziẽjų ir̃ sadukiẽjų kìlo bar̃nis, ir̃ susirinkìmas suskìlo. Màt sadukiẽjai neĩgia mìrusiųjų prisikėlìmą, angelų̃ ir̃ dvãsios buvìmą, õ fariziẽjai tuõs dalykùs pripažį́sta. Todė̃l pakìlo dìdelis klegesỹs. Kaĩ kuriẽ Rãšto áiškintojai ìš fariziẽjų įsìterpė į̃ giñčą ir̃ sãkė: „Mẽs nerañdame niẽko blõgo šìtame žmogujė. Õ kàs, jéigu jám kalbė̃jo dvasià arbà ángelas?!"

Įsisiáutėjus smarkíems giñčams, tribū̃nas, bijódamas, kàd jiẽ nesudraskýtų Paũliaus, įsãkė kareĩvių dãliniui nusiléisti žemỹn, išplė̃šti Paũlių ìš miniõs rañkų ir̃ nuvèsti į̃ kareivìnės.

Kìtą nãktį Paũliui pasiródė Viẽšpats ir̃ tãrė: „Bū́k tvìrtas! Kaĩp liùdijai apiẽ manè Jerùzalėje, taĩp reikė̃s táu liùdyti ir̃ Ròmoje".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 9—10. 11 (P.: 1)

P. Globók manè, Diẽve: priẽ tavę̃s àš glaudžiúosi.

Arba: Aleliùja.

1 Globók manè, Diẽve: priẽ tavę̃s àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, màno paveldẽtas tur̃te, taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán ìšmintį dúoda,
àš tóks laimìngas, paveldė̃jęs lõbį!
8 Akysè nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebė̃siu. — **P.**

9 Mán džiaũgias širdìs, krýkštauja síela,
ir̃ màno kū́nas ramiaĩ sáu ilsė̃sis.
10 Jùk manę̃s nepaliksi numìrėlių bū́ste,
tù mán, sàvo draũgui, neléisi trūnýti. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs per̃ ámžius linksmýbės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 17, 21

P. Aleliùja. — Tegùl visì bùs víena!
Kaĩp tù, Tė̃ve, manyjè ir̃ àš tavyjè,
kàd pasáulis įtikė̃tų,
jóg tù esì manè siuñtęs, —
sãko Viẽšpats. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 17, 20—26

Kad jie pasiektų tobulą vienybę

✠ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Pakė̃lęs akìs į̃ dañgų, Jė̃zus meľdėsi:
„Šventàsis Tė̃ve, nè tik ùž juõs àš meldžiù, bèt ir̃ ùž tuõs, kuriẽ per̃ jų̃ žõdį manè įtikė̃s: tegùl visì bùs víena!

Kaĩp tù, Tė̃ve, manyjè ir̃ àš tavyjè, tegùl ir̃ jiẽ bùs víena mumysè, kàd pasáulis įtikė̃tų, jóg tù esì manè siuñtęs.

Ir̃ tą̃ šlóvę, kurią̃ esì mán suteĩkęs, àš pérdaviau jíems, kàd jiẽ bū́tų víena, kaĩp mẽs ẽsame víena: àš juosè ir̃ tù manyjè, kàd jiẽ pasíektų tóbulą vienýbę ir̃ pasáulis pažìntų, jóg tù esì manè siuñtęs ir̃ juõs mýli taĩp, kaĩp manè mylė̃jai.

Tė̃ve, àš nóriu, kàd tàvo mán pavestíeji bū́tų sù manim̃ teñ, kur̃ ir̃ àš; kàd jiẽ pamatýtų màno šlóvę, kurią̃ esì mán suteĩkęs, nès pamilaĩ manè priẽš pasáulio įkūrìmą.

Teisìngasis Tė̃ve, pasáulis tavę̃s nepažìno, õ àš tavè pažinaũ. Ir̃ šìtie pažìno, jóg tù manè àtsiuntei. Àš pagársinau tàvo var̃dą, ir̃ dár gársinsiu, kàd méilė, kurià manè pamilaĩ, bū́tų juosè ir̃ àš bū́čiau juosè".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apd 25, 13—21

Mirusis Jėzus, kurį Paulius tvirtino esant gyvą

Ìš A p ã š t a l ų d a r b ũ.

Karãlius Agrìpas ir̃ Berenìkė lañkėsi Cezarė̃joje Fèsto pasvéikinti. Viešnãgei užtrùkus, Fèstas supažìndino karãlių sù Paũliaus bylà ir̃ papãsakojo:

„Fèliksas paliko mán tókį kãlinį. Kaĩ buvaũ Jerùzalėje, aukštíeji žýdų kunigaĩ ir̃ seniū̃nai apsilañkė pàs manè, káltindami jį̃ ir̃ reikaláudami jį̃ pasmer̃kti. Àš jíems atsakiaũ, kàd romė̃nai netùri pãpročio pasmer̃kti kókį nórs žmõgų, nedãvę káltinamajam galimýbės stóti sàvo káltintojų akìvaizdoje ir̃ gìntis nuõ káltinimų.

Jíems čionaĩ atvỹkus, àš nedel̃sdamas rytójaus diẽną atsisė̃dau į teĩsmo krãsę ir̃ liepiaũ atvèsti tą̃ žmõgų. Skundė̃jai nesugebė̃jo įródyti jókio nusikaltìmo, kókio buvaũ tikė̃jęsis. Jiẽ víen tìk giñčijosi ir̃ jám prikáišiojo dė̃l kaĩ kuriũ sàvo tikė̃jimo kláusimų ir̃ dė̃l kažkókio mìrusio Jė̃zaus, kurį̃ Paũlius tvìrtino ẽsant gývą.

Dvejódamas, kaĩp išsprę́sti tókius kláusimus, àš pakláusiau, ar̃ jìs nenorė̃tų vỹkti į̃ Jerùzalę ir̃ tenaĩ bū́ti teĩsiamas. Bèt Paũlius pareikalãvo, kàd jõ bylà bū́tų pérduota Augùsto žìniai. Todė̃l àš įsakiaũ jį̃ toliaũ kãlinti, kõl išsių̃s pàs ciẽsorių".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 102, 1—2. 11—12. 19. 21 (P.: 19a)**

P. Viẽšpats dangùj sàvo sóstą pastãtė.

Arba: Aleliùja.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir̃ vìsa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį var̃dą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmir̃šta, kíek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

11 Kaĩp nepasíekiamai áukštas dangùs viršum̃ žẽmės,
taĩp yrà dìdis jõ gailestingùmas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
12 Kaĩp nuõ Rytų̃ tolimì Vakaraĩ,
taĩp tolì kaltès mū́sų nusvíedžia. — **P.**

19 Viẽšpats dangùj sàvo sóstą pastãtė,
val̃do vìsą visãtą.
21 Šlóvinkit Viẽšpatį, angelų̃ minių̃ mìnios,
jū̃s, jõ tarnaĩ, kur̃ výkdot jõ vãlią. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 26

P. Aleliùja. — Šventóji Dvasià išmókys jùs vìsko
iȓ vìską primiñs, ką̃ esù jùms pasãkęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 21, 15—19

Ganyk mano avinėlius, ganyk mano avis

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Papùsryčiavus Jė̃zus pakláusė Sìmoną Pẽtrą: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, aȓ mýli manė̀ labiaũ ùž šituos?"

Tàs atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie. Tù žinaĩ, kàd tavė̀ mýliu".

Jė̃zus jám tãrė: „Ganýk màno avinėliùs".

Iȓ añtrą kaȓtą Jė̃zus pakláusė: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, aȓ mýli manė̀?"

Tàs atsìliepė: „Taĩp, Viẽšpatie. Tù žinaĩ, kàd tavė̀ mýliu".

Jė̃zus jám pasãkė: „Ganýk màno avelès".

Jė̃zus pakláusė dár iȓ trẽčią kaȓtą: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, aȓ mýli manė̀?"

Pẽtras nuliū̃do, kàd Jė̃zus trẽčią kaȓtą kláusia: „Aȓ mýli manė̀?", iȓ atsãkė: „Viẽšpatie, tù vìską žinaĩ. Tù žinaĩ, kàd tavė̀ mýliu".

Jė̃zus jám tãrė: „Ganýk màno avìs.

Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ táu: kaĩ buvaĩ jáunas, pàts susijúosdavai iȓ váikščiojai, kuȓ norė́jai. Õ pasẽnęs tù ištiẽsi rankàs, — kìtas tavė̀ pérjuos iȓ vès, kuȓ nenóri".

Jìs taĩ pasãkė, nuródydamas, kókia mirtimì Pẽtras pašlóvinsiąs Diẽvą. Taĩ pasãkęs, dár pridū́rė: „Sèk pãskui manė̀!"

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ŠEŠTADIENIS

Ryto Mišioms

Pirmasis skaitinys Apd 28, 16—20. 30—31

Paulius pasiliko gyventi Romoje ir skelbė Dievo karalystę

Ìš Apãštalų darbų̃.

Kaĩ atvỹkome į̃ Ròmą, Paũliui bùvo léista apsigyvénti atskiramè butė sù sérginčiu jį̃ kareiviù.

Põ trijų̃ dienų̃ jìs pasìkvietė pàs savè žỹdų vadovùs. Jíems susiriñkus, jìs prabìlo: „Bróliai! Nórs àš nesù nusikal̃tęs neĩ taũtai, neĩ papročiáms, buvaũ Jerùzalėje sùimtas iñ atidúotas į̃ romė̃nų rankàs. Tiẽ ištárdę norė̃jo manè paléisti, nès nerãdo jókio mirtiẽs ver̃to nusižengìmo.

Kadángi žỹdai prieštarãvo, turė̃jau šaũktis ciẽsoriaus, tiktaĩ nè tám, kàd apkáltinčiau sàvo taũtą. Dė̃l šiõs priežastiẽs àš norė̃jau sù jumìs pasimatýti ir̃ pasikalbė̃ti. Jùk àš nešióju šìtą grandìnę dė̃l Izraèlio viltiẽs!"

Paũlius pasilìko gyvénti sàvo išsinúomotame butė ìštisus dvejùs metùs ir̃ priiminė̃davo visùs sàvo lankýtojus. Jìs skélbė Diẽvo karalỹstę ir̃ vìsiškai laisvaĩ, netrùkdomas, mókė apiẽ Jė̃zų Krìstų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 10, 4. 5 ir 7 (P.: plg. 7b)

P. Doríeji regė̃s tàvo véidą, Viẽšpatie.

Arba: Aleliùja.

4 Viẽšpats sàvo šventãjame bū̃ste,
Viẽšpats — dangujè stóvi jõ sóstas.
Jõ ãkys stē̃bi pasáulį,
žmonių̃ vaikùs jõs tyrinė̃ja. — **P.**

5 Viẽšpats teĩsųjį tìria, taĩp pàt iř bediẽvį.
Kàs mýli smùrtą, tuõ bjaũrisi Viẽšpats.
7 Viẽšpats teisùs — brangì jám teisýbė,
doríeji regẽs jõjo véidą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 16, 7. 13

P. Aleliùja. — Àš jùms atsiųsiu Tiesõs Dvãsią, —
sãko Viẽšpats.
Jì vès jùs į tiesõs pilnãtvę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 21, 20—25

Tai yra mokinys, kuris tuos dalykus aprašė,
ir jo liudijimas tikras

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Pẽtras atsisùkęs pamãtė ìš paskõs eĩnantį mókinį, kurį Jẽzus mylẽjo, kurìs vakariẽnės metù bùvo prisiglaũdęs priẽ Jẽzaus krū̃tìnės iř kláusė: „Viẽšpatie, kàs tavè išduõs?"

Pamãtęs jį, Pẽtras tãrė Jẽzui: „Viẽšpatie, õ kàs jám bùs?"

Jẽzus atsãkė: „Jéi àš nóriu, kàd jìs pasilìktų, kõlei ateĩsiu, kàs gì táu? Tù sèk pãskui manè!"

Iř taĩp pasklìdo gañdas tarp brólių, jóg tasaĩ mokinỹs nemiřsiąs. Bètgi Jẽzus nesãkė: „Jìs nemiřs", tìk: „Jéi nóriu, kàd jìs pasilìktų, kõlei ateĩsiu, kàs gì táu?"

Taĩ iř yrà mokinỹs, kurìs liùdija apiẽ tuõs dalykùs iř juõs aprãšė, iř mẽs žìnome, kàd jõ liùdijimas tìkras.

Yrà dár daũg kitų̃ dalỹkų, kuriuõs Jẽzus padãrė. Jéigu juõs visùs atskiraĩ aprašýtume, manaũ, vìsas pasáulis nesutalpìntų knỹgų, kuriàs reikė̃tų parašýti.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

VIII Velykų sekmadienis

ŠVENTOSIOS DVASIOS ATSIUNTIMAS

Sekminės

Sekminių Vigilijos mišios.— viskas kaip „Skaitiniuose ABC", p. 198—203.

SEKMINIŲ DIENOS MIŠIOS

A metais — viskas kaip „Skaitiniuose ABC", p. 203—206.

B METAIS

Antrasis skaitinys ir evangelija gali būti kaip žemiau.

Pirmasis skaitinys Apd 2, 1—11

Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti

Ìš Apãštalų darbų̃.

Atė̃jus Sekmìnių dienai, visì mokiniaĩ bùvo draugè vienojè viẽtoje. Staigà ìš dangaũs pasigir̃do ūžesỹs, tar̃si kìlus smarkiám vė̃jui. Jìs pripìldė vìsą nãmą, kur̃ jiẽ sėdė̃jo. Jíems pasiródė tar̃si ugniẽs liežùviai, kuriẽ pasidalìję nusiléido añt kiekvíeno ìš jų̃. Visì pasidãrė pilnì Šventõsios Dvãsios ir̃ pradė̃jo kalbė́ti kitomìs kalbomìs, kaĩp Dvasià jíems dãvė prabilti.

Jerùzalėje gyvẽno maldìngų žmonių̃ ìš įvairių̃ tautų̃. Pasigir̃dus tám ū̃žesiui, subė̃go daugýbė žmonių̃. Jiẽ didžiaĩ nustẽbo, kiekvíenas girdė̃damas sàvo kalbà juõs kal̃bant. Lýg nesavì ir̃ nustẽrę, jiẽ klausinė̃jo:

„Ar̃gi và šìtie kal̃bantys nėrà galilėjiẽčiai? Taĩ kaĩpgi mẽs kiekvíenas juõs gir̃dime sàvo gimtą́ja kalbà? Mẽs, pártai, mèdai, elamiẽčiai, Mezopotãmijos, Judė̃jos ir̃ Kapadòkijos, Pònto ir̃ Ãzijos, Frìgijos ir̃ Pamfìlijos, Egìpto beĩ Lìbijos pãkraščio tiẽs Kirė̃ne gyvéntojai, ateĩviai romė̃nai, žỹdai ir̃ prozelìtai, kretiẽčiai ir̃ arãbai,— mẽs visì gir̃dime juõs skélbiant įstabiùs Diẽvo dárbus mū́sų kalbomìs".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 103, 1ab ir 24ac. 29bc—30. 31 ir 34 (P.: plg. 30)

P. Viẽšpatie, atsių̃sk sàvo Dvãsią
ir̃ atnaũjinki žẽmės véidą.

A r b a: Aleliùja.

1 Tù, màno síela, Viẽšpatį šlóvink!
Viẽšpatie Diẽve, kóks esì dìdis.
24 Viẽšpatie, kokià daugýbė tavų̃ sutvėrìmų!
Juõs išmintìngai sukū́rei, jų̃ pilnà žẽmė. — **P.**

29 Táu pasislẽpus, jiẽ išsigą̃sta,
krim̃ta, kaĩ àtimi kvãpą, ir̃ dùlkėmis vir̃sta.
30 Atsiuntì tù sàvo Dvãsią, ir̃ kýla gyvýbė,
ir̃ atnaũjini žẽmės véidą. — **P.**

31 Šlóvinkim Viẽšpatį ámžiais,
kàd jisaĩ džiaũgtųsi sàvo kūrýba.
34 Tebùs malonùs jám màno gýrius,
ir̃ àš Viẽšpačiu džiaũgsiuos. — **P.**

Antrasis skaitinys Gal 5, 16—25

Dvasios vaisiai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Gyvénkite Dvasià, ir̃ jū̃s nepasidúosite kū́no geismáms. Màt kū́no geismaĩ príešingi dvãsiai, õ dvãsios — kū́nui; jiẽ víenas kitám príešingi, todė̃l jū̃s nedãrote, kaĩp norė́tumėte. Bèt jéi léidžiatės Dvãsios vadováujami, jū̃s nebẽsate įstãtymo valdžiojè.

Kū́no darbaĩ geraĩ žìnomi; taĩ ištvirkãvimas, netyrùmas, gašlãvimas, stabmeldỹstė, burtininkãvimas, priešiškùmas, nesántaika, pavyduliãvimas, piktùmai, vaidaĩ, nesutarìmai, susiskáldymai, pavỹdai, girtãvimai, smaguriãvimai ir̃ panãšūs dalỹkai. Àš jùs įspė́ju, kaĩp jaũ esù įspė́jęs, jóg tiẽ, kuriẽ taĩp dãro, nepaveldė̃s Diẽvo karalỹstės.

Dvãsios vaĩsiai yrà méilė, džiaũgsmas, taikà, kantrýbė, malonùmas, gerùmas, ištikimýbė, romùmas, susival̃dymas. Tokíems dalỹkams nėrà įstãtymo. Kuriẽ yrà Krìstaus Jė̃zaus, tiẽ nukryžiãvo sàvo kū́nus sù aistromìs ir̃ geismaĩs.

Jéi gyvẽname Dvasià, taĩ ir̃ el̃kimės pagal̃ Dvãsią. Nesivaikýkime tuščiõs garbė̃s, neérzinkime vienì kitų̃, nepavydė̃kime vienì kitíems!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Sekvencija

Dvãsia, Viẽšpatie, ateĩk, spindulių̃ dangaũs mùms teĩk,
žẽmės klýstkelius nušviẽsk!
Tẽve var̃gstančių, nužeñk, sàvo dóvanas dalìnk,
mūsų dvãsią atgaivìnk!

Síelų tù ramìntojas, svẽčias atlankýtojas,
míelas atgaivìntojas!
Darbuosè tù — póilsis, kaitrojè tù — ãtvėsis,
tù pagúoda liūdesỹ!
Õ šviesýbe ámžina, skáidrink síelos gìlumą,
stìprinki tikė̃jimą!
Bè tavų̃jų dovanų̃ vìskas žmogujè skurdù,
vìskas — atvirà žaizdà.
Nuvalýk, kàs sùtepta, láistyk, kàs išdẽginta,
gýdyk taĩ, kàs sùžeista.
Atitráuk mùs nuõ klaidų̃, dvãsios šaltу dúok jėgų̃,
tiẽsink vìngius mū́s takų̃!
Dúok mùms, mýlintiems tavè, tìkintiems tavà galià,
dovanų̃ septýnetą!
Dúok dorýbių ãtpildą, sių̃sk laimìngą pãbaigą,
kviẽsk į̃ džiaũgsmą ámžiną!

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Ateĩk, Šventóji Dvãsia,
pripìldyk sàvo tìkinčiųjų šìrdis
ir̃ įžiẽbk josè sàvo méilės ùgnį. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 15, 26—27; 16, 12—15

Tiesos Dvasia jus ves į tiesos pilnatvę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus bylójo sàvo mokiniáms:

„Kaĩ ateĩs Globė̃jas, kurį̃ jùms atsių̃siu nuõ Tė̃vo,— Tiesõs Dvasià, kurì eĩna ìš Tė̃vo,— jis toliaũ liùdys apiẽ manè. Ir̃ jū̃s liùdysite, nès nuõ pradžiõs sù manimì ẽsate bùvę.

Dár daũgel jùms turė̃čiau kalbė̃ti, bèt dabar̃ jū̃s negãlite pakélti. Kaĩ ateĩs tóji Tiesõs Dvasià, jùs ji vès

į tiesõs pilnãtvę. Jì nekalbẽs ìš savę̃s, bèt skel̃bs, ką̃ bùs išgir̃dusi, ir̃ pranèš, kàs dár tùri įvỹkti. Jì pašlóvins manè, nès im̃s ìš tõ, kàs màno, ir̃ jùms tai paskel̃bs. Visa, ką̃ Tė̃vas tùri, yrà ir̃ màno, todė̃l àš pasakiaũ, kàd jì im̃s ìš tõ, kàs màno, ir̃ jùms tai paskel̃bs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

C METAIS

Antrasis skaitinys ir evangelija gali būti kaip žemiau.

Pirmasis skaitinys ir atliepiamoji psalmė — p. 308—309.

Antrasis skaitinys Rom 8, 8—17

Visi, kurie vadovaujasi Dievo Dvasia, yra Dievo vaikai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Kàs gyvẽna kū́niškai, negãli patìkti Diẽvui. Jū̃s nẽsate kū́niški, bèt dvãsiški, jéi tìk Diẽvo Dvasià gyvẽna jumysè.

Õ kàs netùri Krìstaus Dvãsios, tàs nėrà jõ. Jéigu Krìstus yrà jumysè, tai kū́nas, tiesà, marùs dė̃l núodėmės, bèt dvasià — gyvà dė̃l teisùmo. Jéi mumysè gyvẽna Dvasià tõ, kurìs Jė̃zų prikė̃lė ìš numìrusių, tai jìs — prikė̃lęs ìš numìrusių Krìstų Jė̃zų — atgaivìñs ir̃ jū́sų mirtìnguosius kū́nus sàvo Dvasià, gyvẽnančia jumysè.

Tai̇̃gi, bróliai, mẽs nẽsame skolìngi kū́nui, kàd gyvéntume pagal̃ kū́ną. Jéi jū̃s gyvẽnate pagal̃ kū́ną — mir̃site. Bèt jéi dvasià marìnate kū́niškus dárbus — gyvénsite.

Visì, kuriẽ vadováujasi Diẽvo Dvasià, yrà Diẽvo vaikaĩ. Jū̃s gì ẽsate gãvę nè vergỹstės dvãsią, kàd ir̃ vė̃l

turẽtumėte bijóti, bèt gãvote įsūnỹstės Dvãsią, kuriojè šaũkiame: „Ãba, Tėve!" Iȓ patì Dvasià liùdija mū́sų dvãsiai, kàd ẽsame Diẽvo vaikaĩ. Õ jéi ẽsame vaikaĩ, taĩ iȓ įpėdiniai. Mẽs Diẽvo įpėdiniai iȓ Krìstaus bendraįpėdiniai, jéigu sù juõ keñčiame, kàd sù juõ bū́tume pagerbtì.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Sekvencija — p. 310.

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Ateĩk, Šventóji Dvãsia,
pripìldyk sàvo tìkinčiųjų širdis
iȓ įžiẽbk josė sàvo méilės ùgnį. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 14, 15—16. 23b—26

Šventoji Dvasia išmokys jus visko

\+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Jéi manè mýlite, — jū̃s laikýsitės màno įsãkymų; àš paprašýsiu Tėvą, iȓ jìs duõs jùms kìtą Globė̃ją, kurìs lìktų sù jumìs peȓ ámžius.

Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio, iȓ màno Tėvas jį̃ mylė̃s; mẽs pàs jį̃ ateĩsime iȓ apsigyvénsime. Kàs manę̃s nemýli, màno žõdžių nelaĩko. Õ žõdis, kurį̃ giȓdite, nè màno, bèt Tėvo, kurìs yrà manè siuñtęs.

Àš jùms taĩ pasakiaũ, bū́damas pàs jùs, õ Globė̃jas — Šventóji Dvasià, kurį̃ màno vardù Tėvas atsių̃s, — jìs išmókys jùs vìsko iȓ vìską primiñs, ką̃ esù jùms pasãkęs".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

PRIEDAS

Bendrieji tekstai atliepiamosiosioms psalmėms giedoti 317

Bendrieji tekstai posmeliams prieš evangeliją giedoti ar skaityti 326

Visuotinės maldos 336

BENDRIEJI TEKSTAI

atliepiamosioms psalmėms giedoti

„Psalmė paprastai imama iš skaitinių knygos, kadangi jos tekstas visada turi atitikti skaitinio tekstą. Taigi psalmės pasirinkimas priklauso nuo skaitinio.

Tačiau tada, kai psalmė iš tikrųjų giedama, kad žmonėms būtų lengviau pagiedoti psalmės priegiesmį, įvairiems metų laikams ar šventųjų grupėms yra parinkti tam tikri priegiesmių bei psalmių tekstai, kuriuos galima imti vietoj skaitinį atitinkančio teksto" (Bendrieji Romos mišiolo nuostatai, 36 str.).

PRIEGIESMIAI

Adventui

Viẽšpatie, ateĩk mū́sų vadúoti.

Kalėdų laikui

Šiañdien išvýdome tàvo gar̃bę, Viẽšpatie.

Gavėniai

Viẽšpatie, atmiñk, kàd tù ìštikimas ir̃ gailestìngas.

Velykų laikui

Aleliùja *(du ar tris kartus).*

PSALMĖS

Adventui Ps 24, 4bc—5ab. 8—9. 10 ir 14 (P.: 1b)

P. Màno širdìs į̃ tavė̀, Viẽšpatie, kỹla.

4 Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
išmókyk manė̀ takaĩs tàvo eĩti.
5 Vèsk manė̀ sàvo tiesà, tù manė̀ lãvink, —
jùk tù esì màno Gélbėtojas ir̃ Diẽvas. — **P.**

6 Tiesùs, malonùs yrà Viẽšpats,
tõ dė̃lei klýstantiems kẽlią paródys.
9 Kuklių̃jų mintìs kreĩps į̃ tiẽsą,
sàvo keliù mókys eĩt nuolankiúosius. — **P.**

10 Eĩgiasi Viẽšpats teisìngai iř gailestìngai
sù taĩs, kàs jõ Sándoros iř įsãkymų laĩkos.
14 Viẽšpats sàvo gerbė̃jams — kaĩp draũgas,
sàvo mintìs iř Sándorą sàvo jíems ródys. — **P.**

Arba: Ps 84, 9ab—10. 11—12. 13—14 (P.: 8)

P. Paródyk mùms, Viẽšpatie, sàvo gerùmą,
suteĩk išganìngą pagálbą.

9 Nóriu išgir̃sti, ką̃ Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonė̃ms — sàvo bičiùliams.
10 Tikraĩ jìs tuõs netrùkus išgélbės, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo,
iř Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mū́s šãlį. — **P.**

11 Susitìks teñ Gailestingùmas iř Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dýgs Ištikimýbė,
iš dangaũs pažvel̃gs meĩliai Teisýbė. — **P.**

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mū́sų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sèks Diẽvo paláima. — **P.**

Kalėdų laikui Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4. 5—6 (P.: 3c)

P. Mãto vìsas pasáulis išganìngąjį Diẽvo veikìmą.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro.
Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadė̃tą. —

P. Mãto vìsas pasáulis išganìngąjį Diẽvo veikìmą.

Iȓ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavė̃kitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū̃kaukit, džiū̃gaukit, grókit! — **P.**

5 Viẽšpačiui skam̃binkit árfom,
giedókit, prìtariant kañkliams.
6 Trimìtų iȓ rãgo balsaĩ tegù aĩdi,
Valdõvą Viẽšpatį gìrkit audrìngai. — **P.**

Kristaus Apsireiškimui

Ps 71, 1—2. 7—8. 10—11. 12—13 (P.: plg. 11)

P. Viẽšpatie, tavè gárbins vìsos žẽmės taũtos.

1 Õ Diẽve, sàvo ìšmintį dúoki valdõvui,
tám sū́nui karãliaus įdíek teisingùmą,
2 kàd jìs valdýtų taũtą kaĩp dẽra,
bū́tų teisìngas tàvo vargdiẽniams. — **P.**

7 Klestė̃s jõ dienomìs teisingùmas,
gražiáusia ramýbė — kõl šviẽs padángėj mėnùlis.
8 Jìs viešpataũs nuõ Jū́ros lìg Jū́ros,
nuõ Ùpės lìgi žẽmės skrìtulio krãšto. — **P.**

10 Salų̃ iȓ Társio valdõvai jám mokė̃s dúoklę,
jám dóvanas nèš Arãbijos, Sãbos valdõvai!
11 Visì valdõvai parpúolę jį̃ gárbins,
tarnaũs visì jám pagónys. — **P.**

12 Jìs jùk vaduõs pagálbos maldáujantį vaȓgšą,
tą̃ nelaimìngą, kuriám nepàdeda niẽkas.
13 Jìs gailė̃s vaȓgšo, betuȓčio
iȓ sàvo varguõliams gélbės gyvýbę. — **P.**

Gavėniai Ps 50, 3—4. 5—6a. 12—13. 14 ir 17 (P.: plg. 3a)

P. Pasigailė̃k mū́sų, Viẽšpatie,
mẽs ẽsame táu nusidė̃ję.

3 Pasigailė̃k manę̃s, Diẽve:
tù didžiaĩ gailestìngas.
Gerùmas tàvo berìbis, —
naikìnki màno kaltýbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dė̃mę,
numazgók màno kal̃tę. — **P.**

5 Àš sàvo kaltýbę pažį̃stu,
mán vìs akysè manà nedorýbė.
6 Àš táu, tiktaĩ táu esù nusidė̃jęs:
dariaũ, ką̃ laikaĩ tù piktýbe. — **P.**

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
manỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.
13 Vái, neatstùmki manę̃s nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo šveñtąją dvãsią neléiski! — **P.**

14 Išgélbėk manè, ir̃ bū́siu laimìngas.
Padarýk manè didžiadvãsį!
17 Tù màno lū́pose, Viẽšpatie, bū́si,
manóji burnà tavè šlóvins. — **P.**

Arba: Ps 90, 1—2. 10—11. 12—13. 14—15 (P.: plg. 15b)

P. Viẽšpatie, síelvarte sù maniñ draugè bū́ki.

1 Žmogaũ, kurį̃ Aukščiáusias globója,
kurìs gyvenì Visagãlio pavėsy,
2 Viẽšpačiui tar̃ki: „Õ màno Diẽve,
príeglobsti màno, tvirtóve, taviñ àš viliúosi". — **P.**

10 Táu neatsitìks niẽko pìkto,
priẽ tàvo namų̃ neprisiar̃tins jokià neláimė,
11 nès angeláms Diẽvas liẽpia
sérgėt kiekvíeną tàvo gyvẽnimo žiñgsnį. — **P.**

12 Nešiõs tavė jiẽ añt rañkų,
kàd kar̃tais kójos į̃ ãkmenį neužsigáutum.
13 Angis tù mìndžiosi, žálčius,
slìbiną, liū̃tą sutrỹpsi. —

P. Viẽšpatie, síelvarte sù manim̃ draugė bū́ki.

14 „Kàd glaūdžias žmogùs priẽ manę̃s, taĩ jį̃ išvadúoju,
àš àpginu jį̃, kàd jìs màno var̃dą pažį́sta.
15 Kaĩ jìs manę̃s šaũksis, àš jį̃ išklausýsiu,
síelvarte sù juõ draugė bū́siu,
išgélbėsiu jį̃ ir̃ jám gar̃bę suteĩksiu". — **P.**

Arba: Ps 129, 1—2. 3—4ab. 4c—6. 7—8 (P.: 7)

P. Diẽvas yrà gailestingas:
jìs visuomèt išvadúoja.

1 Ìš var̃go gelmių̃ šaukiúos tavę̃s, Diẽve:
2 Diẽve, išgir̃sk màno balsą!
Tegù tàvo aũsys klaũsos įdėmiaĩ
màno maldáujančio šaũksmo. — **P.**

3 Jéi vìs nedorýbes minė́si,
kàs begalė̃s išsitéisint?!
4 Bėtgi tù atléisi kaltýbes,
ir̃ vė̃l táu tarnáusim. — **P.**

5 Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno síela.
6 Màno síela Viẽšpaties láukia
labiaũ, kaĩp aušrõs — panaktìniai.
Labiaũ, kaĩp aušrõs — panaktìniai,
7 tegù láukia Viẽšpaties Izraèlis. — **P.**

Jùk Diẽvas yrà gailestingas:
jìs visuomèt išvadúoja.
8 Jìs tikraĩ sàvo taũtą išgélbės
iš visų̃ nedorýbių. — **P.**

Didžiajai savaitei Ps 21, 8—9. 17—18a. 19—20. 23—24 (P.: 2a)

P. Õ Diẽve, màno Diẽve, kodė̃l manè apléidai?

8 Kàs manè mãto, pašiẽpia,
vaĩposi, kraipýdami gálvas:
9 „Viẽšpačiu pasitikė̃jo, tegù jìs jį̃ gélbi,
tegù išvadúoja, jéigu jį̃ mýli!" — **P.**

17 Apspìtęs manè žvėrių̃ pul̃kas,
nedõrėlių áibė apliñk manè zùja.
18 Jiẽ pérvėrė màno rankàs, màno kójas.
Galiù suskaičiúoti visùs sàvo káulus. — **P.**

19 Jiẽ drabužiùs màno dalìjas,
mẽta dė̃l màno ãpdaro bùrtą.
20 Bèt, Viẽšpatie, tù nuõ manę̃s nesišãlink.
Tù, màno pagálba, skubė̃k mán padė̃ti. — **P.**

23 Tãvąjį var̃dą gársinsiu bróliams,
maldìngų žmonių̃ bū̃ryjė tavè gìrsiu.
24 Kuriẽ Viẽšpaties bìjot, teĩkit jám šlóvę!
Gárbinkit jį̃, visà Jokū̃bo ainìja,
bijókite jõ, visì Izraèlio žmónės. — **P.**

Velyknakčiui Ps 135, 1—3. 4—6. 7—9. 24—26 (P.: 1b)

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras.

P. Jìs malonìngas per̃ ámžius!

2 Dėkókit aukščiáusiajam Diẽvui. — **P.**

3 Dėkókite viẽšpačių Viẽšpačiui. — **P.**

4 Jìs víenas didžiaĩ stebuklìngas. — **P.**

5 Jisaĩ sumanìngai dañgų sukū̃rė. — **P.**

6 Viršum̃ vandenų̃ pàtiesė žẽmę. — **P**

7 Dangùj didžiùs žibintùs jìs sukū̃rė. —

P. Jìs malonìngas per̃ ámžius!

8 Dienõs karalíenę — šviẽsiąją sáulę. — **P.**

9 Naktiẽs vadovùs — žvaigždès ir̃ mėnùlį. — **P.**

24 Ìš príešų mùs išvadúoja. — **P.**

25 Maitìna vìsa, kàs gývа. — **P.**

26 Dėkókit visì dangaũs Diẽvui. — **P.**

Arba: **Ps 135, 1 ir 3 ir 16. 21—23. 24—26 (P.: 1b)**

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras.

P. Jìs malonìngas per̃ ámžius!

3 Dėkókite viẽšpačių Viẽšpačiui. — **P.**

16 Jìs pérvedė taũtą per̃ týrus. — **P.**

24 Ìš príešų mùs išvadúoja. — **P.**

25 Maitìna vìsa, kàs gývа. — **P.**

26 Dėkókit visì dangaũs Diẽvui. — **P.**

Velykų laikui **Ps 117, 1—2. 16ab—17. 22—23 (P.: 24)**

P. Šią̃ diẽną džiaugsmìngą Viẽšpats padãrė.
Džiū̃gaukim, kélkim linksmýbes.

Arba: Aleliùja, aleliùja, aleliùja.

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
jìs malonìngas per̃ ámžius.
2 Tegù Izraèlis kartója:
„Jìs malonìngas per̃ ámžius!" — **P.**

16 Diẽvo rankà paródė sàvo galýbę!
Diẽvas dẽšinę sàvo pakėlė!
17 Àš nemir̃siu: gyvénsiu
ir̃ skélbsiu Viẽšpaties dárbus. — **P.**

22 Akmuõ, kurį̃ statýtojai ver̃tė į̃ šãlį,
pačiù kertiniù pasidãrė.
23 Taĩp Diẽvo nulémta,
ir̃ mū́sų akìms taĩ núostabą kẽlia. — **P.**

Arba: Ps 65, 1—3a. 4—5. 6—7a. 16 ir 20 (P.: 1)

P. Visì pasáulio kraštaĩ, svéikinkit Diẽvą.

Arba: Aleliùja.

1 Visì pasáulio kraštaĩ, svéikinkit Diẽvą,
2 apiẽ jõ var̃do didýbę giedókit,
išmintìngai teĩkit jám šlóvę.
3 Jū̃s Diẽvui kartókit:
„Õ, kokiẽ tàvo darbaĩ stebulìngi! — **P.**

4 Tesileñkia, tegíeda táu visà žẽmė,
tegárbina tãvąjį var̃dą".
5 Eĩkit ir̃ žvel̃kit į̃ Diẽvo dárbus:
kíek nuostabių̃ dalỹkų žmonėms jìs padãrė! — **P.**

6 Saũsuma pàvertė jū́rą,
pérvedė pẽsčius per̃ ùpę:
žavė̃tis juõ tùrim!
7 Per̃ ámžius galìngai jìs viešpatáuja. — **P.**

16 Ateĩkit visì, kuriẽ ger̃biate Diẽvą, pasiklausýkit:
àš jùms apsakýsiu,
kokių̃ didìngų dalỹkų mán jìs padãrė.
20 Diẽvui šlovė̃! Jìs màno maldõs neatstū́mė,
bùvo mán malonìngas. — **P.**

Šeštinėms Ps 46, 2—3. 6—7. 8—9 (P.: 6)

P. Kaĩ žeñgė Diẽvas aukštỹn — linksmýbė aidė̃jo,
gaũdė trimìtai, Viẽšpačiui žeñgiant.

2 Plókite delnaĩs, vìsos taũtos,
džiaũgsmo šauksmaĩs šlóvinkit Diẽvą!
3 Vái, šiurpulìnga Diẽvo didýbė —
taĩ visõs žẽmės aukščiáusias Valdõvas. — **P.**

6 Kaĩ žeñgė Diẽvas aukštỹn — linksmýbė aidė̃jo,
gaũdė trimìtai, Viẽšpačiui žeñgiant.
7 Vái, skam̃binkit Diẽvui, giedókit!
Skam̃binkit... skam̃binkit... mū́sų Valdõvui! — **P.**

8 Diẽvas — visõs žẽmės Valdõvas!
Giedókit, kaĩp tìk išmãnot!
9 Diẽvas — taĩ tautų̃ Viẽšpats,
jìs sė̃di sàvo šventãjame sóste. — **P.**

BENDRIEJI TEKSTAI

posmeliams prieš evangeliją giedoti ar skaityti

Šiuos tekstus galima imti vietoj įdėtųjų po atskirų skaitinių.

Advento šiokiadieniams iki gruodžio 16 d.

1. Plg. Ps. 79, 4

P. Aleliùja. — Viẽšpatie Diẽve, ateĩk mū̃sų vadúoti;
atgrę̃žk sàvo véidą,
ir̃ mẽs išgélbėti bū́sim! — **P.** Aleliùja.

2. Ps 84, 8

P. Aleliùja. — Paródyk mùms, Viẽšpatie, sàvo gerùmą,
suteĩk išganìngą pagálbą. — **P.** Aleliùja.

3. Iz 33, 22

P. Aleliùja. — Viẽšpats — mū̃sų teisė̃jas,
įstãtymų leidė̃jas ir̃ mū̃sų valdõvas, —
jìs mùs išgélbės. — **P.** Aleliùja.

4. Iz 40, 9—10

P. Aleliùja. — Galìngai pakélk sàvo bal̃są,
džiugiõsios naujíenos skelbė̃jau:
štaĩ Viẽšpats Diẽvas ateĩs sù galýbe. —
P. Aleliùja.

5. Iz 45, 8

P. Aleliùja. — Rasókite, dañgūs, iš aukštýbių,
ir̃ dẽbesys, lýkite Teĩsųjį.
Teatsìveria žẽmė
ir̃ teišžéldo Išgélbėtoją. — **P.** Aleliùja.

6. Iz 55, 6

P. Aleliùja. — Ieškókite Viẽšpaties,
nès jìs léidžiasi rañdamas;
šaũkitės jõ, nès jisaĩ artì! —
P. Aleliùja.

7. Lk 3, 4. 6

P. Aleliùja. — Taisýkite Viẽšpačiui kẽlią,
ištiẽsinkite jám takùs!
Visì žmónės išvỹs Diẽvo išgélbėjimą. —
P. Aleliùja.

8.

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, ateĩk ir̃ nebedel̃ski:
nuim̃k sàvo taũtai jùngą. — **P.** Aleliùja.

9.

P. Aleliùja. — Štaĩ mūsų Viẽšpats ateĩna galìngas,
ir̃ jõ tarnũ ãkys išvýsta šviẽsą. —
P. Aleliùja.

10.

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, ateĩk aplankýti mūsų ramýbe,
kàd nuoširdžiaĩ džiaũgtumės
tàvo akìvaizdoje. — **P.** Aleliùja.

11.

P. Aleliùja. — Štaĩ ateĩs Karãlius, val̃dantis žẽmę, —
jìs pàts nuim̃s nuõ mūsų
vergóvės jùngą. — **P.** Aleliùja.

12.

P. Aleliùja. — Viẽšpaties dienà jaũ artėja;
štaĩ jìs ateĩna mūsų išvadúoti. —
P. Aleliùja.

13.

P. Aleliùja. — Viẽšpats ateĩs, tàd skubė̃kite jõ pasitikti.
Jisaĩ — taikõs kunigáikštis. — **P.** Aleliùja.

14.

P. Aleliùja. — Štaĩ Viẽšpats ateĩs iñ išgélbės sàvo taũtą.
Laimingas, kàs pasireñgęs jį̃ pasitìkti. —
P. Aleliùja.

Nuo gruodžio 17 iki 24 d.

1.

P. Aleliùja. — Aukščiáusiojo Išmintiẽ,
tvirtaĩ iñ švelniai valdanti vìsa,
ateĩk iñ išmókyk mùs išmintingùmo. —
P. Aleliùja.

2.

P. Aleliùja. — Vadõve namų̃ Izraèlio,
Sinãjuje Mõzei Įstãtymą dãvęs,
ateĩk iñ vadúok mùs, rañką ištiẽsęs. —
P. Aleliùja.

3.

P. Aleliùja. — Jèsės kamíeno ãtžala,
tautóms bū́ti žénklu paskìrtas,
ateĩk nebedelsdamas mū́sų vadúoti. —
P. Aleliùja.

4.

P. Aleliùja. — Dóvydo rãkte,
amžinõs karalỹstės vartùs atidãrąs,
ateĩk iñ išléisk iš kalė́jimo
pánčiais surakìntus
tamsiõsios belaisviùs. — **P.** Aleliùja.

5.

P. Aleliùja. — Aušrine žvaigždė,
amžinõsios šviesõs spindesỹ, teisýbės sáule,
ateĩk iñ apšviẽsk tū́nančius tamsýbėse
iñ mirtiẽs unksmėjė. — **P.** Aleliùja.

6.

P. Aleliùja. — Tautų̃ karãliau, Bažnýčios akmeniẽ kertìni,
ateĩk ir̃ išgélbėk žmõgų,
tàvo iš žẽmių sukùrtą. — **P.** Aleliùja.

7.

P. Aleliùja. — Emanuèli, mū́sų karãliau
ir̃ įstãtymų leidė̃jau,
ateĩk mū́sų gélbėti,
Viẽšpatie, mū́sų Diẽve. — **P.** Aleliùja.

Prieš Kristaus Apsireiškimą

1. Jn 1, 14. 12ab

P. Aleliùja. — Žõdis tãpo kū́nu ir̃ gyvẽno tar̃p mū́sų.
Visíems, kuriẽ jį̃ prìėmė,
jìs dãvė gãlią tàpti Diẽvo vaikaĩs. —
P. Aleliùja.

2. Žyd 1, 1—2

P. Aleliùja. — Daũgel kar̃tų praeityjè Diẽvas yrà kalbė̃jęs
mū́sų prótėviams per̃ prãnašus,
õ šiomìs dienomìs jìs prabìlo
į̃ mùs per̃ Sū́nų. — **P.** Aleliùja.

3.

P. Aleliùja. — Mùms šventà dienà išaũšo.
Ateĩkite, taũtos, pagárbinkite Viẽšpatį:
šiañdien didìnga šviesà
nùžengė į̃ žẽmę. — **P.** Aleliùja.

Po Kristaus Apsireiškimo

1. Mt 4, 16

P. Aleliùja. — Tamsýbėje tū́nanti tautà
išvýdo skaĩsčią šviẽsą,
gyvẽnantiems ūksmìngoje mirtiẽs šalyjè
užtekė́jo šviesýbė. — **P.** Aleliùja.

2. Mt 4, 23

P. Aleliùja. — Jė̃zus skélbė karalỹstės Evangèliją
iȓ gýdė žmonėsè visókias nẽgales. —
P. Aleliùja.

3. Lk 4, 18—19

P. Aleliùja. — Viẽšpats manè pàsiuntė
nèšti gerõs naujíenos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo. —
P. Aleliùja.

4. Lk 7, 16

P. Aleliùja. — Dìdis prãnašas atsirãdo taȓp mū́sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

5. Plg. 1 Tim 3, 16

P. Aleliùja.— Garbė̃ táu, Krìstau, paskelbtám pagónims,
garbė̃ táu, Krìstau, įtikė̃tam pasáulyje. —
P. Aleliùja.

Gavėniai

1. Ps 50, 12a. 14a

Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve;
išgélbėk manè, iȓ bū́siu laimìngas.

2. Ps 94, 8ab

Õ, kàd išgiȓstumėt šiañdien, ką̃ Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū́sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės".

3. Ps 129, 5. 7

Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno síela.
Jùk Diẽvas yrà gailestìngas: jìs visuomèt išvadúoja.

4. Ez 18, 31

Nusimèskite visàs sàvo núodėmes,— sãko Viẽšpats, —
ir̃ sukùrkite naũją sáu širdį ir̃ dvãsią.

5. Ez 33, 11

Nóriu nė̀ bediẽvio mirtiẽs,— sãko Viẽšpats, —
bė̀t kàd jis atsiver̃stų ir̃ bū́tų gývas.

6. Jl 2, 12—13

Ìš visõs širdiẽs į̃ manė̀ atsiver̃skite, — sãko Viẽšpats,—
nė̀s àš malonìngas ir̃ gailestìngas.

7. Am 5, 14

Síekite gẽrio, nė̀ blõgio, tadà jū̃s gyvénsite,
ir̃ Viẽšpats bùs sù jumìs.

8. Mt 4, 4b

Žmogùs gývas nė̀ víen dúona,
bė̀t ir̃ kiekvíenu žodžiù, kurìs išeĩna ìš Diẽvo lū́pų.

9. Mt 4, 17

Atsiver̃skite,— sãko Viẽšpats, —
nė̀s dangaũs karalỹstė čià pàt!

10. Plg. Lk 8, 15

Paláiminti, kuriẽ išsáugo Diẽvo žõdį gerojè širdyjè
ir̃ dúoda vaĩsių kantrumù.

11. Lk 15, 18

Kélsiuos, eĩsiu pàs tė̃vą ir̃ sakýsiu:
„Tė̃ve, nusidė̃jau dañgui ir̃ táu".

12. Jn 3, 16

Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū́nų.
Kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki, tùri ámžinąjį gyvẽnimą.

13. Jn 6, 63b. 68b

Tàvo žõdžiai, Viẽšpatie, yrà dvasià iř gyvẽnimas;
tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs.

14. Jn 8, 12b

Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats. —
Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą.

15. Jn 11, 25a. 26

Àš esù prisikėlìmas iř gyvẽnimas,— sãko Viẽšpats. —
Kàs tìki manè, neragaũs mirtiẽs peř ámžius.

16. 2 Kor 6, 2b

Štaĩ dabař palankùs mẽtas,
štaĩ dabař išgãnymo dienà!

17.

Sė̃kla — taĩ Diẽvo žõdis, sėjė̃jas — Krìstus.
Kàs jį̃ susirañda, bùs gývas peř ámžius.

Nuo Velykų iki Šeštinių

1. Plg. Lk 24, 26

P. Aleliù̃ja. — Mesìjas turė̃jo kentė́ti,
prisikélti ìš numìrusių
iř taĩp įžeñgti į̃ sàvo gar̃bę. —
P. Aleliùja.

2. Jn 10, 14

P. Aleliùja. — Àš — geràsis ganýtojas,— sãko Viẽšpats: —
àš pažį́stu savą́sias avìs,
iř mãnosios pažį́sta manè. — **P.** Aleliùja.

3. Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažį́stu, iř jõs sẽka pãskui manè. —
P. Aleliùja.

4. Jn 20, 29

P. Aleliùja. — Tòmai, tù įtikė̃jai, nès pamateĩ.
Paláiminti, kuriẽ tìki nemãtę! —
P. Aleliùja.

5. Rom 6, 9

P. Aleliùja. — Prisikė̃lęs ìš numìrusių,
Krìstus daugiaũ nebemìršta;
mirtìs jám nebetùri gãlios. — **P.** Aleliùja.

6. Kol 3, 1

P. Aleliùja. — Jéigu ẽsate sù Krìstumi prikeltì,
síekite tõ, kàs aukštýbėse,
kur̃ Krìstus sė́di Diẽvo dešinėjè. —
P. Aleliùja.

7. Plg. Apr 1, 5ab

P. Aleliùja. — Jė̃zau Krìstau, ištikimàsis liùdytojau,
pirmutìnis prisikė̃lusis iš numìrusių,
tù mùs mýli ir̃ nuplóvei sàvo kraujù
mū́sų núodėmes. — **P.** Aleliùja.

8.

P. Aleliùja. — Krìstus prisikė̃lė ir̃ šviẽčia mùms,
kuriuõs jìs sàvo kraujù atpir̃ko. —
P. Aleliùja.

9.

P. Aleliùja. — Ìš kãpo kė̃lėsi Viẽšpats,
ùž mùs kabójęs añt krỹžiaus. —
P. Aleliùja.

10.

P. Aleliùja. — Prisikė̃lė Krìstus, kurìs vìsa sutvė̃rė
ir̃ žmonių̃ giminė̃s pagailė́jo. —
P. Aleliùja.

11. Velykų sekvencija

P. Aleliùja. — Žìnome Krìstų tikraĩ prisikė̃lus:
tù, Nugalė̃tojau Valdõve,
pasigailė̃k mū́s. — **P.** Aleliùja.

Nuo Šeštinių iki Sekminių

1. Mt 28, 19. 20

P. Aleliùja. — Eĩkite ir̃ padarýkite màno mokiniaĩs
visų̃ tautų̃ žmónes.
Àš esù sù jumìs per̃ visàs dienàs
ikì pasáulio pabaigõs. — **P.** Aleliùja.

2. Jn 14, 16

P. Aleliùja. — Àš prašýsiu Tė̃vą,
ir̃ jìs duõs jùms kìtą Globė̃ją,
kurìs lìktų sù jumìs per̃ ámžius. —
P. Aleliùja.

3. Jn 14, 18

P. Aleliùja. — Nepaliksiu jū́sų našláičiais, —
sãko Viẽšpats, — ateĩsiu pàs jùs. —
P. Aleliùja.

4. Jn 14, 26

P. Aleliùja. — Šventóji Dvasià išmókys jùs vìsko
ir̃ vìską primiñs, ką̃ esù jùms pasãkęs. —
P. Aleliùja.

5. Plg. Jn 16, 7. 13

P. Aleliùja. — Àš jùms atsių̃siu Tiesõs Dvãsią, —
sãko Viẽšpats. —
Jì vès jùs į̃ tiesõs pilnãtvę. —
P. Aleliùja.

6. Jn 16, 28

P. Aleliùja. — Išėjaũ iš Tė̃vo iř atėjaũ į pasáulį.
Vė̃l paliekù pasáulį iř grį̇žtù pàs Tė̃vą. —
P. Aleliùja.

7. Kol 3, 1

P. Aleliùja. — Jéigu ẽsate sù Krìstumi prikeltì,
síekite tõ, kàs aukštýbėse,
kuř Krìstus sė̃di Diẽvo dešinėjè. —
P. Aleliùja.

IMPRIMATUR
+ L. POVILONIS
Archiepiscopus tit. Arcavicensis
Praeses Conferentiae Episcopalis Lituaniae

Kaunas, die 31 maii 1985
Nr. 646

ADVENTUI I

Einame į Kristų

Kun.: Šiuõ šventù advefito laikù meldžiame Jẽzų Krìstų, kàd išmóktume sù juõ nuoširdžiaĩ bendráuti iȓ peȓ ateĩnančias šventès, iȓ dangaũs karalỹstėje.

Vad.: Suteĩk, Viẽšpatie, Šventájam Tė̃vui iȓ visíems Bažnýčios vadõvams išmintiẽs iȓ méilės, kàd sėkmìngai vèstų žmónes į̃ tàvo karalỹstę. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Išmókyk visùs žmónes labiaũ ùž vìską vértinti dvãsios turtùs. —

Vad.: Paskãtink tėvùs iȓ vaikùs daȓniai sugyvénti šeimosè pagal̃ Evangèlijos dvãsią. —

Vad.: Suteĩk galimýbę pažìnti iȓ pamìlti tavè visíems, kuriẽ gyvẽna pagal̃ sąžìnę, nórs iȓ nepriklausýdami mū́sų Bažnýčiai. —

Vad.: Léisk iȓ mùms patíems peȓ šį̃ advefitą pasižymė́ti geraĩs darbaĩs, kàd bè báimės galė́tume stóti priẽš tàvo teĩsmą. —

Kun.: Mū́sų Viẽšpatie iȓ Teisė́jau, nuolankiaĩ tavè prãšome: pamókyk mùs tarnáuti táu kiekvienamè žmogujè, kàd galė́tume amžinýbėje džiugiaĩ sutìkti tavè, kurìs gyvenì iȓ viešpatáuji peȓ ámžius.

Visi: Ãmen.

ADVENTUI II

Tiesos ir teisingumo!

Kun.: Ẽsame Krìstaus mokiniaĩ, tàd aȓtinkimės priẽ sàvo Mókytojo, išsakýkime jám sàvo rū̃pesčius iȓ reĩkalus.

Vad.: Viẽšpatie, padė̃k sàvo Bažnýčios vadõvams tàvo mókslu beĩ šventaĩsiais sakramentais deramaĩ paruõšti dañgiškajam Tė̃vui šveñtą taũtą. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok sàvo šviesõs Šventájam Tė̃vui, vyskupáms iñ kunigáms, kàd jiẽ pajė̃gtų gaũsiai įlíeti į̃ tikinčiųjų širdis Šventõsios Dvãsios malónių. —

Vad.: Dúok teisė̃jams sąžiningùmo beĩ atsakingùmo priẽš Ámžinąjį Teisė̃ją, kàd stiprintų žmonių̃ širdysè pãgarbą téisei iñ teisingùmui. —

Vad.: Pareñk kilnių̃ žmonių̃ pãstangas padė́ti atsilikusiems iñ vañgšams, kàd jiẽ nebū́tų skriaudžiamì iñ nestokótų gyvẽnimui būtinų̃ dalỹkų. —

Vad.: Išmókyk mùs pačiùs nuoširdžiaĩ dėkóti Diẽvui ùž tikė̃jimo malónę iñ stengtis vìs geriaũ pažìnti jõjo pãslaptis. —

Kun.: Laukdamì tàvo kaĩp Teisė̃jo atėjìmo, prãšome: padė̃k, Viẽšpatie, týra širdimì beĩ nuolankiù protù tavè pažìnti čià, žẽmėje, kàd dangujè regė̃tume tàvo didýbę iñ džiaũgtumės sù tavimì, kurìs gyvenì iñ viešpatáuji peñ ámžius.

Visi: Ãmen.

ADVENTUI III

Dieve, duok šviesos!

Kun.: Tóbulas Diẽvo pažinìmas bùs didžiáusia dovanà kiekvienám žmõgui, sù viltimì iñ méile láukiančiam paskutìnio Krìstaus atėjìmo; tàd jaũ dabañ mókykimės tvarkýti sàvo gyvẽnimą pagal šveñtojo tikė̃jimo dė̃snius iñ maldáukime Diẽvą:

Vad.: Suteĩk, Viẽšpatie, šviesõs sàvo kunigáms, kàd jiẽ išmókytų žmónes vértinti taĩ, kàs gyvẽnime yrà svarbiáusia. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Suteĩk malónę visíems vadováujantiems, kàd jų̃ ãkys visadà bū́tų ãtviros žmonių̃ vargáms, õ jiẽ pãtys nebū́tų pataikū̃nų apgaudinė̃jami. —

Vad.: Dúok malónę tíems, kuriẽ yrà apãkinti puikýbės, geidulių̃ ar̃ neapýkantos, kàd jų̃ ãkys atsivértų ir̃ kàd geraĩ savè pažìntų tàvo šviesojè. —

Vad.: Išmókyk rẽginčiuosius dėkóti táu ùž regė̃jimo dóvaną, õ nẽregius — kañtriai láukti praregė̃jimo dangujè — amžinõsios šviesõs karalìjoje.

Vad.: Paskãtink mùs sù méile žvel̃gti į̃ tavè Švenčiáusiame altõriaus Sakramentè, kàd galė̃tume amžinaĩ regė̃ti tàvo Véidą dangujè. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau, mū́sų gyvẽnimo Šviẽsa, suteĩk mùms malónę sù džiaugsmù žvel̃gti į̃ tavè, kaĩ ateĩsi teĩsti vìso pasáulio. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

ADVENTUI IV

Tesusiburia minios apie Kristų!

Kun.: Dvãsios akimìs žvelgdamì į̃ Krìstų, Gẽrąjį Ganýtoją, maldáukime jį̃ vèsti žmonìją šventùmo keliù.

Vad.: Suteĩk, Viẽšpatie, malónę Šventájam Tė̃vui, kàd jõ žõdis pasíektų visų̃ širdis beĩ protùs ir̃ paskãtintų į̃ tarpùsavio méilę beĩ krikščióniška vienýbę. —

Visi: Krìstau, išgir̃sk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Pakviẽsk daugiaũ jaunuõlių kùnigiškajam dárbui ýpač teñ, kur̃ trū́ksta kunigų̃, ir̃ padė̃k jíems pasipuõšti dorýbėmis. —

Vad.: Sàvo įkvėpimù rãgink mókytojus ir̃ áuklėtojus, kàd vadováutųsi tiesà ir̃ jaũstų atsakomýbę priẽš Diẽvą ir̃ žmónes. —

Vad.: Padė̃k visíems išklýdusiems ìš teisìngo kẽlio pasitikė́ti tàvo gailestingumù ir̃ vė̃l grį̃žti priẽ tàvo méilės. —

Vad.: Suteĩk ir̃ mùms malónę, kàd kaĩp šian̄dien vienìngai stóvime priẽš tàvo altõrių, taĩp ir̃ amžinýbėje galė̃tume džiaugsmìngai susirin̄kti priẽ tàvo Sósto. —

Kun.: Viẽšpatie, tàvo gailestingùmas yrà berìbis, tàd bū́k atlaidùs mū́sų laikų̃ žmonė́ms, atsitólinusiems nuõ tavę̃s dė̃l nesupratìmo, nedorùmo ar̃ puikýbės, ir̃ gailestìngai jíems padė̃k sugrį̃žti į̃ tikė́jimo kẽlią. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

ADVENTUI V

Būkime geri Dievo vaikai

Kun.: Krìstus tãpo kū̃dikiu, kàd mẽs, turė̃dami kū̃dikiškos dvãsios, galė̃tume tàpti vìs panašesnì į̃ Diẽvą. Tàd maldáukime:

Vad.: Suteĩk, visagãli Tė̃ve, malónę šven̄tajai Bažnýčiai, kàd, tęsdamà tàvo jái pàvestą dárbą, padė̃tų visíems žmonė́ms tàpti geraĩs tàvo vaikaĩs. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok pasiaukójimo dvãsią tíems, kuriẽ vadováuja ir̃ val̃do kitùs, kàd supràstų, jóg jiẽ nėrà visagãliai valdõvai, bèt tiktaĩ tarnaĩ, triū̃siantys kitų̃ geróvei. —

Vad.: Dúok malónę vaikùčiams, kàd ankstì išmóktų mylė́ti sàvo Tė̃vą, ẽsantį dangujè, ir̃ sàvo Brólį — Kūdikė̃lį Jė̃zų. —

Vad.: Globók vaikùs ir̃ jaunuoliùs, tãpusius našláičiais, kàd jiẽ sáu ràstų gẽrą naũją šeĩmą ir̃ mýlinčias rankàs beĩ širdis. —

Vad.: Pašvę̃sk ir̃ mū́sų, šiañdien šveñtąją Komùniją prìimančių, síelas, kàd jõs, visiškai táu atsidãvusios, žydė́tų méile. —

Kun.: Tė̃ve mū́sų, kurìs esì danguje, tù esì mùms Tė̃vas ir̃ čià, žẽmėje; tàd sù méile priim̃k mū́sų maldàs, kuriàs pasitikė̃jimo kupinì dė̃dame añt tàvo altõriaus. Per̃ Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ADVENTUI VI

Ruošiamės Šventėms

Kun.: Krìstau, tù, výkdydamas pasáulio išgãnymą, nóri pasinaudóti ir̃ žmonių̃ patarnãvimais, tàd šiañdien mel̃džiame tavè ùž visùs, kuriẽ pàdeda kitíems ar̃tintis priẽ tavę̃s.

Vad.: Dúok, Viẽšpatie, paláimos Šventájam Tė̃vui, kàd galė́tų laisvaĩ nèšti tàvo mókslą ir̃ į̃ tuõs kraštùs, kuriẽ dár nėrà jõ priẽmę.

Visi: Krìstau, išgir̃sk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Skãtink valstýbių vadovùs taĩp rūpintis mateliãline beĩ morãline sàvo piliẽčių geróve, kàd visíems atnèštų taĩką ir̃ teisingùmą.

Vad.: Dúok kantrýbės ir̃ šviesõs išpažinčių̃ klaũsantiems kunigáms, kàd, sù méile atlikdamì šią̃ sàvo pãreigą, tiẽsintų žmonių̃ keliùs į̃ dañgų.

Vad.: Pamókyk visùs tėvùs šiomìs dienomìs rūpestìngai ir̃ išradìngai ruõšti sàvo vaikučiùs gražiaĩ praléisti tàvo Gimìmo šveñtę.

Vad.: Dúok stiprýbės būsimóms mótinoms, kàd neužkir̃stų kẽlio sàvo dár negìmusiems kū̃dikiams išvýsti sáulę ir̃ Diẽvo šviẽsą.

Vad.: Dúok jėgõs iȓ mùms, dabaȓ susiriñkusiems priẽ altõriaus, deramaĩ paruõšti sàvo širdis tàvo atėjìmui iȓ patráukti priẽ tavę̃s sàvo artimúosius.

Kun.: Viẽšpatie, kurìs atkãklųjį šveñtąjį Jõną Krikštytoją išrinkaĩ sàvo pìrmtaku, stìprink iȓ mū̃sų vãlią pasiaukójamai tarnáuti táu visadà iȓ visuȓ, kuȓ tìk mùs pašaũksi. Tù gyvenì iȓ viešpatáuji peȓ ámžius.

Visi: Ãmen.

ADVENTUI VII

Advento pabaigai ir Kūčioms

Kun.: Šiañdien susiriñkę priẽ Viẽšpaties altõriaus, sudė̃kime añt jõ visùs sàvo prãšymus taĩp nuoširdžiaĩ, lýg stovė̃tume Betliẽjuje priẽ prakartė̃lio sleñksčio.

Vad.: Ùž Šveñtąjį Tė̃vą, kàd galė̃tų įvỹkti jõ karščiáusias troškìmas — taũtos iȓ valstýbės atvértų Jė̃zui sàvo sienas, õ žmónės — sàvo širdis. —

Visi: Meĩdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Ùž sàvo Tėvỹnę, kàd jì, būdamà ištikimà Diẽvui iȓ Evangèlijai, sàvo vaikùs vèstų į̃ láimę. —

Vad.: Ùž sàvo tėvùs, brólius iȓ sẽseris, kàd Jė̃zus galė̃tų sù džiaugsmù apsigyvénti jū̃jų namuosè. —

Vad.: Ùž visùs, kuríems paréikšime sàvo šveñtinius linkė̃jimus, kàd gražiáusia dovanà jíems bū̃tų są̃žinės ramýbė iȓ sielos džiaũgsmas. —

Vad.: Ùž ligónius iȓ keñčiančius, kàd Krìstaus Gimìmo šveñtę galė̃tų praléisti didelėjè ramýbėje. —

Vad.: Ùž tolì ẽsančius mū̃sų artimúosius iȓ draugùs, kàd priẽ Kū̃čių stãlo mùs visùs sujùngtų didì méilė, plaũkianti iš Jė̃zaus prakartė̃lio. —

Vad.: Ùž savè pačiùs, kàd, žvelgdamì į Kūdikė̃lį Jė̃zų, trókštume bū́ti gerì dangaũs Tė̃vo vaikaĩ ir̃ gerì bróliai sė̃serys visíems gyvẽnimo kelyjè sutiktíesiems. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau, ateĩdamas į šią̃ žẽmę, tù pamókei mùs pasiaukóti kitų̃ lãbui. Išklausýk mū́sų maldàs ùž visùs žmónes, kàd visì panorė̃tų ateĩti priẽ tàvo prakartė̃lio. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

KALĖDŲ LAIKUI I

Susitinkame su Kristumi

Kun.: Susitikdamì sù Krìstumi bažnýčioje, ẽsame panãšūs į šventỹklos Simeòną ir̃ kitùs teisiúosius, kuriẽ pasáulio Atpirkė̃jo láukė sù dìdeliu il̃gesiu. Todė̃l pasitikė̃jimo kupinì išsakýkime Krìstui sàvo troškimùs:

Vad.: Kàd šventóji Bažnýčia per̃ sàvo uoliùs tarnùs — kùnigus paródytų žmonė̃ms kẽlią į Krìstų. —

Visi: Mel̃džiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Kàd Šveñtojo Tė̃vo audieñcijos ir̃ keliõnės padė̃tų visóms tautóms prisiar̃tinti priẽ Krìstaus. —

Vad.: Kàd senẽliai ir̃ silpnì ligóniai sù giedrù nusiteikimù, stìprindamiesi maldà ir̃ sakrameñtais, ramiaĩ ruõštųsi susitìkti sù Krìstumi amžinýbėje. —

Vad.: Kàd visų̃ valstýbių vadõvai nekliudýtų žmonė̃ms ramiaĩ kùrti sàvo relìginį gyvẽnimą. —

Vad.: Kàd tìkintys tėvaĩ jaũ pirmaĩsiais gyvẽnimo mẽtais mókytų sàvo vaikučiùs pažìnti Diẽvą ir̃ sù juõ bendráuti. —

Vad.: Kàd ir̃ mẽs pãtys, kasdieñ susitikdamì sù Krìstumi, nuoširdžiaĩ išgyvéntume jõ bičiuliškùmą. —

Kun.: Kūdikė̃li Jė̃zau, kurìs panorė̃jai bū́ti àtneštas į̃ sàvo dañgiškojo Tė̃vo šventóvę añt Marìjos rañkų, padė̃k mùms jõs užtarimù džiaugsmìngai sù tavimì susitikinė̃ti tàvo šventóvėse, ruõšiantis amžinám susitikìmui sù tavimì danguje, kur̃ tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ā̃men.

KALĖDŲ LAIKUI II

Naujų̃jų Metų proga

Kun.: Susikaũpę mal̃dai añt Naujų̃jų Mė̃tų sleñksčio, karštaĩ maldáujame Visagãlį Diẽvą:

Vad.: Krìstaus Bažnýčios pãdėką ir̃ pérmaldavimus, į̃ tavè iš visų̃ pasáulio tautų̃ plaũkiančius, malõniai priim̃ti teĩkis! —

Visi: Mel̃džiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Mū́sų Šveñtojo Tė̃vo triũsą paláiminti ir̃ gausių̃ vaĩsių jám dúoti teĩkis! —

Vad.: Mū́sų Tėvýnės gerówę beĩ dorówę gývu tikė̃jimu ir̃ tikrà méile stìprinti teĩkis! —

Vad.: Mū́sų tėváms, áuklėtojams ir̃ vadõvams ùž jų̃ pasiaukójantį dárbą šventaĩ atlýginti teĩkis! —

Vad.: Mū́sų kùnigus, gýdytojus, mókytojus ir̃ visùs, kuriẽ mùms ir̃ kitíems nuoširdžiaĩ tarnáuja, paláiminti teĩkis! —

Vad.: Mùs pačiùs, nuoširdžiaĩ besigaĩlinčius dė̃l praė̃jusių mẽtų núodėmių, sù týra sąžine per̃ Naujų̃jų Mė̃tų sleñkstį pérvesti teĩkis! —

Kun.: Geràsis mū́sų Tė̃ve, atléisk mùms vìsa, ką̃ padãrėme nedõra; per̃ visùs ateĩnančius metùs nedúok mùms nuklýsti nuõ tiesõs kẽlio, bèt léisk džiaũgtis tàvo artumù ir̃ ramiaĩ juõs praléisti tàvo globojè. Prãšome per̃ Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ā̃men.

KALĖDŲ LAIKUI III

Meldžiant šventųjų užtarimo

Kun.: Melsime Viẽšpatį Diẽvą, kàd šventų̃jų pavyzdỹs iȓ maldà padė̃tų Krìstaus Bažnýčios nariáms eĩti šventùmo keliù iȓ laimė́ti gaũsią Diẽvo paláimą.

Vad.: Diẽve, léisk visíems Krìstaus bróliams seserìms, sẽkantiems šventų̃jų pãvyzdžiu, patráukti kuõ daugiaũ žmonių̃ į̃ jõ Bažnýčią. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, léisk mū́sų tautõs sūnùms iȓ dukterìms visadà džiaũgtis mū́sų šveñtojo Globė̃jo karaláičio Kazìmiero globà iȓ sèkti jõ paródytu pãvyzdžiu. —

Vad.: Diẽve, skãtink mùs pasèkti paláimintojo Mýkolo Giedráičio paprastumù iȓ kantrýbe, kàd išmóktume tavę̃s ieškóti tylojė̀ iȓ susikaupimė̀. —

Vad.: Diẽve, išmókyk mùs rikiúotis iȓ aukótis tàvo šlóvei, kaĩp dãrė iȓ mókė garbìngasis tàvo taȓnas arkivýskupas Jùrgis Matuláitis. —

Vad.: Visíems, kuriẽ brángūs mū́sų šìrdžiai, suteĩk visagãli Diẽve, sàvo pagúodos, kàd jiẽ galė̃tų didžiúotis tàvo gerumù iȓ sàvo šventų̃jų Globė̃jų galìngu užtarimù. —

Vad.: Kám ateĩnantys mẽtai bùs bañdymo, kančiõs iȓ krỹžiaus mẽtai, suteĩk, geràsis Tė̃ve, dìdvyriškos kantrýbės iȓ šveñto optimìzmo. —

Vad.: Paláimink mùs, čià susiriñkusius, kàd, žvelgdamì į̃ tuõs, kuriẽ priẽš mùs šventaĩ gyvẽno, pãtys užsidègtume troškimù ateĩnančius metùs kuõ gražiaũ praléisti. —

Kun.: Diẽve, tù trókšti, kàd visì žmónės bùrtųsi į̃ šveñtąją tàvo šeĩmą iȓ vienì iš kitų̃ mókytųsi tikrõs méilės beĩ pasiaukójimo didelíems žỹgiams; paláimink visų̃ mū́sų

kilniùs troškimùs, kàd galė̃tume į̇nèšti į̃ beñdrą šveñtą dárbą iȓ sàvo nórs mažýtę dãlį. Prãšome peȓ Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

KALĖDŲ LAIKUI IV

Kristus — Šviesa ir Mokytojas

Kun.: Trokšdamì, kàd Krìstaus šviesà apšviẽstų kiekvíeną žmõgų, ateĩnantį į̃ šį̃ pasáulį, iȓ kàd visì pažìntų, jóg Krìstus tikraĩ yrà Diẽvo Sūnùs iȓ tikriáusias mū́sų Mókytojas, maldáukime Dangaũs Tė̃vą:

Vad.: Suteĩk, Tė̃ve, sàvo kunigáms iȓ vienuõliams malónę, kàd nè tiktaĩ sàvo žodžiù, bèt iȓ kilniù pãvyzdžiu vèstų priẽ tavę̃s iȓ tìkinčius, iȓ nètikinčius. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok mū́sų jaunuõliams dìdvyrių dvãsios, kàd panorė̃tų tàpti uoliaĩs Evangèlijos skelbė̃jais iȓ atkakliaĩ síektų tõ sàvo tìkslo. —

Vad.: Apšviẽsk sàvo šviesà mókslo tyrė̃jų iȓ mẽno kūrė̃jų protùs, kàd jiẽ kùrtų visóms tautóms geróvę, siekdamì tikrõs taikõs iȓ teisingùmo. —

Vad.: Globók mū́sų Kunigų̃ seminãriją, kàd jõs dėstytojai sù méile rūpintųsi klierikų̃ išmókslinimu iȓ jų̃ kilnià dvasià, õ klierikaĩ — ruõštųsi tàpti uoliaĩs Krìstaus apãštalais. —

Vad.: Išmókyk visùs čià susiriñkusius nè tiktaĩ pažìnti Krìstaus mókslą, bèt jį̃ geraĩ pérprasti, pamìlti iȓ pagal̃ jį̃ kasdiẽn gyvénti. —

Kun.: Diẽve, tàvo Sūnùs tãpo aukščiáusiu iȓ reikalingiáusiu mùms Mókytoju, tàd suteĩk visíems tavę̃s íeškantiems iȓ tavę̃s dár nepažį̃stantiems sàvo šviesõs, kàd

supràstų, kàs yrà tikraĩ gẽra, iř visomis išgalėmis tõ síektų. Prãšome peř Krìstų, mūsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI I

Kristus ieško ir gydo

Kun.: Krìstau, atẽjęs ieškóti paklýdusių iř gýdyti seřgančių, meĩdžiame Tavè: pagélbėk tíems, kuriẽ išklýdo iš tikrojo kẽlio iř nusikaltìmais sùžeidė sàvo širdis.

Vad.: Dúok išmintiẽs Šventájam Tẽvui sėkmìngai vèsti iř mūsų ámžiaus paklýdėlius atgaĩ priẽ Diẽvo. —

Visi: Pasigailė̃k mūsų!

Vad.: Dúok kantrýbės iř méilės išpažinčių̃ klausýtojams, kàd jíems sèktųsi gýdyti visùs, kurių̃ síelos seřga. —

Vad.: Dúok išmintiẽs pamókslininkams, kàd sugebė̃tų paleñkti žmónes nutráukti visùs ryšiùs sù núodėme iř sugrį̃žti į̃ tàvo įsãkymų kẽlią. —

Vad.: Globók mūsų Tėvỹnės vaikùs, kàd, turė̃dami priẽš akìs šveñtojo Kazìmiero pasiaukójimą, liktų ištikimì tàvo Krỹžiui iř Katalìkų Bažnýčiai. —

Vad.: Dúok atkaklùmo blaivýbės kovótojams, kàd nenuléistų rañkų, jéi greĩt nepamatỹs sàvo pastangų̃ vaĩsių. —

Vad.: Dúok sàvo jėgõs mùms, čià susiriñkusiems, kàd, traukdamì kitùs iš klaidų̃, pãtys netàptume atmestinì. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau, mūsų síelų Ganýtojau iř Gýdytojau, gýdyk mūsų ámžiaus žmõgų, seřgantį puikýbės beĩ didýbės ligà iř todė̃l dažnaĩ nerañdantį neĩ tikro džiaũgsmo, neĩ ramýbės. Tù gyvenì iř viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI II

Mylėkime visus!

Kun.: Méilė Diẽvui, sujungtà sù méile žmõgui, — tai̇̃ svarbiáusias Diẽvo įsãkymas. Tàd prašýkime Diẽvą tikrõs méilės visíems žmonė̃ms.

Vad.: Diẽve, padė̃k Katalikų̃ Bažnýčiai atkakliai̇̃ ir̃ sėkmìngai gìnti kiekvíeno žmogaũs téises.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, dúok, kàd Šveñtojo Tė̃vo bal̃sas, rãginantis ger̃bti religijos láisvę, visosè valstýbėse ràstų dẽramą ãtgarsį. —

Vad.: Diẽve, dúok, kàd Bažnýčios atstõvai — vyskupai̇̃ ir̃ kunigai̇̃ visadà užstótų skriaudžiamúosius bei̇̃ pérsekiojamuosius. —

Vad.: Diẽve, láimink visùs, kuriẽ darbúojasi, kàd pasáulyje išnỹktų bãdas ir̃ skur̃das. —

Vad.: Diẽve, dúok, kàd visamè pasáulyje žmónės nebū́tų pérsekiojami dė̃l sàvo įsitikinimų̃ ar̃ skirtìngos rãsės. —

Vad.: Diẽve, dúok, kàd niekadà neniẽkintume bedãlio, paklýdusio žmogaũs, vienišõs mótinos ar̃ nèt nusikal̃tėlio, bèt kàd norė̃tume jíems visíems padė̃ti. —

Kun.: Diẽve, nesunkù yrà mylė̃ti ligónį, álkaną ar̃ nùskriaustąjį, bèt mel̃džiame tavè: išmókyk mùs mylė̃ti ir̃ nusidė̃jėlius, ir̃ sàvo príešus, nès tù nóri, kàd tàvo méilės sáulė šviẽstų visíems. Prãšome per̃ Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI III

Eikime Kristaus sutikti!

Kun.: Krìstus per̃ pranašų̃ ir̃ kunigų̃ lū́pas rãgina visùs sàvo mókinius rimtaĩ žiūrė́ti į̃ gyvẽnimą ir̃ taisýti vìsa, kàs ydìnga; tàd šiañdien mel̃skime ùž gavẽnios pamókslininkus ir̃ jų̃ klausýtojus, kàd skélbiamas Diẽvo žõdis dúotų gausių̃ vaĩsių.

Vad.: Dúok, Krìstau, šviesõs vìso pasáulio žmonė́ms, kàd jiẽ galė́tų išgir̃sti ir̃ deramaĩ įvértinti mū́sų Šveñtojo Tė́vo kalbàs beĩ pamókymus. —

Visi: Mel̃džiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Dúok supratìmo mū́sų parapijiẽčiams, kàd jiẽ visì per̃ gavẽnią rimtaĩ apsvarstýtų sàvo praẽjusio gyvẽnimo klaidàs ir̃ jàs strõpiai taisýtų. —

Vad.: Dúok stiprèsnį sąžiningùmo jaũsmą visíems žmonė́ms, kàd rūpestìngai ir̃ uõliai atlikinė́tų sàvo pãreigas Diẽvui ir̃ visúomenei. —

Vad.: Padė́k mū́sų artimíesiems, giminė́ms beĩ pažį̃stamíems turė́ti daũg naudõs ìš šiõs gavẽnios susitelkimo, kàd jų̃ sielos užsiliepsnótų tàvo méile. —

Vad.: Apšviẽsk tuõs parapijiečiùs, kuriẽ neketìna dalyváuti gavẽnios susitelkimè, kàd są́žinės bal̃sas primiñtų jiems amžinúosius dalykùs. —

Vad.: Padė́k mùms visíems, čià susiriñkusiems, nuoširdžià maldà ir̃ ãtgaila geraĩ pasiruõšti Velýkoms ir̃ prisidė́ti priẽ nusidė́jėlių atsivertìmo. —

Kun.: Viẽšpatie Jė́zau, tù įsakeĩ apãštalams eĩti į̃ vìsą pasáulį ir̃ mókyti visų̃ tautų̃ žmónes; parem̃k šiañdien visùs tuõs, kuriẽ výkdo apaštalìnę mìsiją, ir̃ padarýk, kàd jų̃ žõdžiai dúotų gausių̃ vaĩsių. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI IV

Meldžiamės už Tėvynę

Kun.: Visì šventì výrai ir̃ móterys mylė̃jo sàvo krãštą. Tàd ir̃ mẽs jaĩs sekdamì, mel̃skimės ùž sàvo tautiečiùs, kàd jiẽ visadà bū́tų Diẽvui ištikimì ir̃ nóriai eĩtų Diẽvo įsãkymų keliù.

Vad.: Mel̃džiame ùž Šveñtąjį Tė̃vą, kàd jìs galė̃tų džiaũgtis Lietuvõs katalìkų ištikimýbe Diẽvui ir̃ áukštu dorovingumù. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Mel̃džiame ùž mū́sų Výskupą (Vyskupìjos Valdýtoją), kàd jõ uolùmas stìprintų gerùs pãpročius mū́sų vyskupìjoje. —

Vad.: Mel̃džiame ùž vìsą Lietuvõs dvasininkìją, kàd, būdamà ištikimà sàvo pašaukìmui, kupinà Šventõsios Dvãsios, sėkmìngai stìprintų tikinčiuosius Diẽvo įsãkymų kelyjè. —

Vad.: Mel̃džiame ùž klýstančius mū́sų tautiečiùs, kàd išnýktų girtãvimas, santuokìnė neištikimýbė, negìmusios gyvýbės naikìnimas, kàd neter̃štume sàvo gẽro var̃do Diẽvo ir̃ pasáulio akysè. —

Vad.: Mel̃džiame ùž mū́sų jaunìmą, kàd pamė̃gtų rìmtą ir̃ kùklų gyvẽnimą, kàd visuomèt prisimiñtų esą̃ Marìjos žẽmės ir̃ Krỹžių šaliẽs vaikaĩ. —

Vad.: Mel̃džiame ùž savè pačiùs, kàd, sekdamì šveñtojo karaláičio Kazìmiero ir̃ visų̃ mū́sų tautõs kilnių̃ výrų beĩ móterų pãvyzdžiu, tàptume Krìstaus Bažnýčios džiaugsmù ir̃ pasididžiãvimu. —

Kun.: Viẽšpatie, tù mókei, kàd tė́vas negãli sàvo sū́nui dúoti akmeñs, kaĩ tàs prãšo dúonos, tàd maldáujame tavè: apsùpk sàvo globà mū́sų Tėvỹnę ir̃ bū́k visiems

jõs sūnùms ir̃ dukterìms Kẽlias, Tiesà ir̃ Gyvẽnimas. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI V

Tobulumas Trejybės pavyzdžiu

Kun.: Kiekvíenas žmogùs trókšta gerũ pavyzdžiũ, kuriaĩs galė́tų pasèkti. Mū́sų aukščiáusias pavyzdỹs yrà pàts Diẽvas — Švenčiáusioji Trejýbė. Tàd ir̃ prašýkime malónės, kàd panė́šėtume į̃ trìs diẽviškuosius Ãsmenis, õ ýpač į̃ Žmogumì tãpusį Diẽvo Sū́nų — Jė̃zų Krìstų.

Vad.: Diẽve Tė̃ve, išmókyk mùs, sàvo vaikùs, panė́šėti į̃ tavė̀ gailestingumù beĩ gerumù. —

Visi: Mel̃džiam tavė̀, išklausýk mùs!

Vad.: Diẽve, paskãtink šeimũ tė̃vus bū́ti sàvo vaikáms tikrù ãtvaizdu tavę̃s — mū́sų Tė̃vo, ẽsančio dangujè. —

Vad.: Diẽve Sūnaũ Jė̃zau Krìstau, padė̃k sàvo Bažnýčiai tobulaĩ atspindė́ti tavè apãštališka veiklà, maldà ir̃ kančià. —

Vad.: Diẽve, išmókyk visùs Bažnýčios ir̃ visúomenės darbúotojus tarnáuti žmonė́ms pagal̃ Krìstaus pãvyzdį. —

Vad.: Diẽve Šventóji Dvãsia, įkvė̃pk mùms tiesõs méilę ir̃ ištikimýbės dvãsią. —

Vad.: Diẽve, ugdýk sàvo Bažnýčioje malónės gyvẽnimą, stiprink jõs vienýbę. —

Kun.: Amžinàsis, begalìni, malonìngasis Diẽve! Apdovanójęs prõto šviesà ir̃ vãlios láisve, tù sùteikei žmonė́ms prigimto panašùmo į̃ sàvo ìšmintį ir̃ neribótą gãlią. Paskleĩsk pasáulyje sàvo tiẽsą mū́sų žõdžiais ir̃ mintimìs,

sàvo geradarỹbes — mū̃sų veiksmaĩs. Tõ prãšome tavè, Diẽve Tė̃ve, per̃ tàvo Sū́nų Jė̃zų Krìstų Šventõjoje Dvãsioje.

Visi: Ā̃men.

GAVĖNIAI VI

Atleisk, Viešpatie...

Kun.: Pasitikė̃dami Krìstumi, kurìs atléido apãštalui Pẽtrui jõ bailùmą, sàvo kankìntojams — jų̃ žiaurùmą, maldáukime atleidìmo sáu ir̃ kitíems.

Vad.: Diẽve, atléisk silpnýbes ir̃ klaidàs tíems, kuriẽ tùri spindė̃ti šventumù — kunigáms ir̃ vienuõliams, — kàd visadà mokė̃tų sėkmìngai vèsti žmónes į̃ tavè. —

Visi: Pasigailė̃k mū̃sų!

Vad.: Atléisk núodėmes mū̃sų artimíesiems, giminė̃ms ir̃ bičiùliams, kàd vė̃l galė̃tų džiaũgtis tàvo, Diẽve, draugystè. —

Vad.: Išmókyk visùs vadovùs beĩ vir̃šininkus visuomèt kil̃niai el̃gtis, kàd nepìktintų sàvo valdinių̃. —

Vad.: Atléisk mùms, Viẽšpatie, méilės ir̃ pakantùmo stõką! Padarýk, kàd pỹkęsi víenas kitám rañką padúotų, skriaudàs dãrę — jàs atitaisýtų. —

Vad.: Dúok jėgõs visíems pamė̃gusiems svaĩgalus ar̃ liñkusiems į̃ palaidùmą, kàd atbùdusi jų̃ są́žinė vèstų juõs į̃ blaĩvų ir̃ dõrą gyvẽnimą. —

Vad.: Apšviẽsk visùs, kuriẽ kadà nórs atliko šveñtvagišką ìšpažintį, kàd pagaliaũ rýžtųsi vìską geraĩ išpažìnti ir̃ atgáutų są́žinės ramýbę. —

Vad.: Pagélbėk ir̃ mùms patíems visadà nuoširdžiaĩ išpažìnti kaltès, tikrù gaĩlesčiu ir̃ stropià ãtgaila priim̃ti tàvo malónę. —

Kun.: Visagãli Diẽve, tù nepakentì išdidùmo, õ nusižẽminusius apdovanóji sàvo malónėmis; tavè meĩdžiame nuolãnkūs ir̃ susigė̃dę: pasigailė̃k mū̃sų, silpnų̃ sàvo vaikų̃, ir̃ léisk patìrti tàvo berìbį gailestingùmą. Prãšome per̃ Krìstų, mū̃sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI VII

Daugiau drąsos!

Kun.: Žvelgdamì į̃ Krìstų, kurį̃ jõ tautõs vyresníeji sténgėsi nužudýti ìš neapýkantos ir̃ pavỹdo, meĩskime Diẽvą drąsõs ir̃ ìštvermės pérsekiojamiems dė̃l ištikimýbės sàvo ideãlams.

Vad.: Meĩdžiame ùž visùs, kuriẽ keñčia dė̃l sàvo tikė̃jimo, kàd turė̃tų ìštvermės ir̃ pasíektų pérgalę. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Meĩdžiame ùž Šveñtąjį Tė̃vą, gìnantį skriaudžiamúosius, kàd visuomèt drą̃siai beĩ áiškiai kalbė̃tų Krìstaus vardù. —

Vad.: Meĩdžiame ùž tuõs, kuriẽ pajuokiamì dė̃l ištikimýbės Krìstui, dė̃l uolaũs bažnýčios lañkymo, kàd visadà bū̃tų ryžtìngi ir̃ šventaĩ atkãklūs. —

Vad.: Meĩdžiame ùž visùs, kuriẽ gìna skriaũdžiamus ir̃ pérsekiojamus žmónes, kàd nepabū̃gtų grasìnimų beĩ var̃go. —

Vad.: Meĩdžiame ùž tuõs, kuriẽ apleidinė̃ja ìšpažintį, kàd nugalė̃tų sàvo tingùmą ir̃ bailùmą. —

Vad.: Meĩdžiame ùž savè pačiùs, kàd niekadà ir̃ niẽkur nesigė̃dytume sàvo tikė̃jimo beĩ pamaldùmo. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau Krìstau, norė̃damas mùs išgélbėti, tù kenteĩ pérsekiojimus, kančiàs ir̃ krỹžiaus mir̃tį; pastìprink mū̃sų brólius beĩ sẽseris, niẽkinamus dė̃l do-

rõs aȓ pamaldùmo, õ mùs pačiùs uždėk šventaĩ táu tarnáuti. Tù gyvenì iȓ viešpatáuji peȓ ámžius.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI VIII

Atkakliai siekime gėrio

Kun.: Kaĩp pranašaĩ, taĩp iȓ Krìstus beĩ jõ apãštalai bùvo pérsekiojami ùž taĩ, kàd skélbdavo tiẽsą, pérspėdavo klýstančius, reikaláudavo ištikimýbės. Maldáukime Diẽvą reikalìngų malónių, kàd drą̃siai eĩtume išvíen sù Krìstumi.

Vad.: Diẽve, dúok jėgũ̜ mū́sų Šventájam Tė̃vui, kàd visadà drą̃siai iȓ atviraĩ skélbtų Krìstaus Tiẽsą, nórs taĩ iȓ nè visíems patiñka. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok drąsõs vìso pasáulio vyskupáms, kàd sàvo tikinčiuosius gìntų nuõ išnaudójimo iȓ pérsekiojimų. —

Vad.: Padrą̃sink kùnigus, kàd atviraĩ skélbtų žmonė́ms vìsą tikė̃jimo iȓ doróvės mókslą. —

Vad.: Padė̃k kovójantiems ùž blaivùmą iȓ morãlinį tyrùmą, kàd neišsigą̃stų neĩ grasìnimų, neĩ pašaipũ̜. —

Vad.: Dúok sàvo malónių mū́sų parapijiẽčiams, kàd nuõ šiõl doriaũ gyvéntų iȓ dažniaũ priiminė̃tų sakramentùs. —

Vad.: Pareñk sàvo malóne mùs, čià susiriñkusius, kàd mokė̃tume išmintìngai kovóti sù visókiomis gyvẽnimo negeróvėmis beĩ rūpestìngai atlikinė̃tume sàvo pãreigas. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau Krìstau, norė̃damas ikì gãlo įvýkdyti sàvo Tė̃vo vãlią, tù paaukójai sàvo gyvýbę añt krỹžiaus; léisk iȓ mùms supràsti, kàd svarbiáusias mū́sų

gyvẽnimo uždavinỹs — výkdyti Diẽvo vãlią. Tù gyvenì iȓ viešpatáuji peȓ ámžius.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI IX

Skaistumo!

Kun.: Atgailódami ùž sàvo iȓ kitũ žmoniũ nusikaltimùs, atsiprašýkime Diẽvą ýpač ùž neskaistùmo núodėmes, kuriõs labiáusiai sukáusto žmogaũs vãlią iȓ šìrdį.

Vad.: Diẽve, dúok tvirtýbės Šventájam Tė̃vui visadà drą̃siai gìnti krikščióniškos sántuokos iȓ asmeñs vertingùmo dė̃snius. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok sàvo malónę kunigáms, kàd, tvirtaĩ iȓ drą̃siai áiškindami tàvo įsãkymus, uõliai iȓ sù méile skélbtų žmonėms iȓ tàvo gailestingùmą. —

Vad.: Dúok išmintiẽs mū́sų jaunìmui, kàd nepasidúotų visokiáusioms naujũjų laikũ pagùndoms, bèt drą̃siai atmèstų krikščióniškai dvãsiai príešingas idė̃jas, õ žmogaũs taurùmą vértintų labiaũ ùž vìską. —

Vad.: Dúok tvirtõs vãlios tíems, kuriẽ ruõšiasi išpažintiẽs, kàd nè tìk nuoširdžiaĩ išpažìntų visàs sàvo núodėmes, bèt iȓ rimtaĩ tvarkýtų sàvo gyvẽnimą. —

Vad.: Dúok stiprýbės iȓ mùms, stóvintiems priẽš tàvo altõrių, kàd, siekdamì sàvo artimũjų atsivertìmo, visuomèt bū́tume skaĩstūs sàvo mintimìs, žõdžiais iȓ gyvẽnimu. —

Kun.: Gailestingasis Viẽšpatie, sàvo švenčiáusiuoju kraujù nuplóvęs mū́sų núodėmes, suteĩk jėgũ, kàd, sugrį̃žę priẽ tavę̃s, atsispìrtume visókioms piktõsios dvãsios,

pasáulio iȓ kū̃no viliõnėms. Tù gyvenì iȓ viešpatáuji peȓ ámžius.

Visi: Ãmen.

GAVĖNIAI X

Mes — viena šeima

Kun.: Susiriñkę šiojè šventóvėje priẽ Krìstaus altõriaus melskime Diẽvą, kàd visì krikščiónys visuomèt jaũstųsi esą̃ vienà jõ tautà — vienà didžiùlė šeimà.

Vad.: Diẽve Tẽve, suteĩk išmintiẽs mū́sų pópiežiui ***, kàd visùs Krìstaus išpažinė̃jus sėkmìngai viẽnytų vienojè avìdėje, kaĩp dabaȓ ẽsame priẽ víeno tàvo Stãlo. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Suteĩk sveikãtos iȓ méilės uolùmo vyskupáms beĩ kunigáms, kàd pajẽgtų strõpiai iȓ sù džiaugsmù tarnáuti táu iȓ Bažnýčiai. —

Vad.: Dúok sàvo malónių visíems krikščiónims, kàd, Eucharìstijos padedamì, glaũdžiai susijùngtų į̃ víeną šeĩmą. —

Vad.: Diẽve Tẽve, láimink mū́sų Tėvỹnę, kàd ji visadà bū́tų ištikimà táu iȓ Krìstaus Bažnýčiai. —

Vad.: Diẽve Tẽve, atkreĩpk sàvo gailestìngas akìs iȓ į̃ tàs šeimàs, kuriõs nenóri priim̃ti Krìstaus,— kàd beñt vaikaĩ atràstų kẽlią pàs jį̃. —

Vad.: Išmókyk iȓ mùs, dalyváujančius šiosè Mišiosè iȓ besimaitìnančius Krìstaus Kū́nu, visuomèt gyvénti pagal̃ jõ Evangèliją. —

Kun.: Išklausýk, Diẽve Tẽve, nuolankiùs maldãvimus sàvo vaikų̃, susiriñkusių į̃ tàvo dañgiškąją Puõtą, iȓ apdovanók mùs iȓ vìsą žmonìją tikė̃jimo iȓ méilės vienýbe. Prãšome peȓ Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI I

Tepažįsta Kristų visi!

Kun.: Džiaũgdamiesi Krìstaus prisikėlimù, teĩkime jám sàvo ir̃ visõs Bažnýčios prãšymus.

Vad.: Pìrmojo Pópiežiaus — šveñtojo Pẽtro pamókslo Jerùzalėje vaĩsius bùvo trijũ tū̃kstančių naujũ mokiniũ krìkštas; — Viẽšpatie, meľdžiame, kàd ir̃ mū́sų laikaĩs Pópiežiaus žõdžiai bū́tų panašiaĩ sėkmìngi. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Žmónės, įtikė̃ję apãštalo Pẽtro žõdžiais, sudãrė pìrmąją krikščiónių bendrúomenę; — Diẽve, meľdžiame, kàd visì krikščiónys ir̃ mū́sų laikaĩs sudarýtų vieningą šeĩmą. —

Vad.: Pìrmojo pamókslo klausýtojai pakláusė šveñtąjį Pẽtrą, ką̃ jiẽ turį̃ darýti; — Viẽšpatie, meľdžiame, kàd tautũ vadõvai sàvo veiklojè visadà eľgtųsi pagaľ tàvo baľsą jũ są́žinėje. —

Vad.: Ir̃ mū́sų laikaĩs nè visì pažį́sta Krìstų, kaĩp anuõmet iš kar̃to jõ nepažìno Marijà Magdaliẽtė; — Viẽšpatie, meľdžiame ùž kùnigus ir̃ pamókslininkus, kàd žmónės, girdė̃dami jũ žõdį ir̃ matýdami pãvyzdį, greičiaũ pažìntų Krìstų. —

Vad.: Ir̃ mẽs pãtys nè visadà iškar̃t pajė̃giame pažìnti Diẽvo baľsą Bažnýčios vadovýbės leidžiamuosè pótvarkiuose; — Viẽšpatie, padė̃k mùms kū̃dikišku klusnumù užsitarnáuti gerũ tàvo vaikũ var̃dą. —

Kun.: Viẽšpatie, nusižẽminusiai ir̃ uõliai Marìjai Magdaliẽtei, kapè íeškančiai tàvo kū̃no, tù paródei sàvo šveľnų palankùmą; — ir̃ mùms, tàvo Kū́ną gárbinantiems Eucharìstijoje, teĩk ypatìngų šventùmo malónių. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI II

Kristus — mūsų stiprybė stebuklais

Kun.: Kr̀istus, steĩgdamas Bažnýčią, pasinaudójo nè tìk apãštalų žõdžiais, bèt ir̃ stebùklais. Prašýkime, kàd jõ galýbė pasiródytų ir̃ mū́sų laikaĩs.

Vad.: Suteĩk, Viẽšpatie, Šventájam Tė̃vui, taĩp labaĩ besirū́pinančiam ligóniais, sveikãtos ir̃ ìlgo gyvẽnimo šventõsios Bažnýčios geróvei. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Paskãtink visùs val̃dančiuosius uõliai rū́pintis sàvo piliẽčių sveikatà ir̃ geróve. —

Vad.: Paródyk sàvo gailestingùmą visíems ser̃gantiems, kàd jiẽ bū́tų apsuptì nepaliáujama globà ir̃ širdingumù. —

Vad.: Dúok jėgų̃ ir̃ kantrýbės visíems výrams beĩ móterims, besidarbúojantiems ligónių, invalidų, benãmių ir̃ álkstančių lãbui, kàd per̃ jų̃ šveñtą pasiaukójimą žmónės patirtų tàvo, Diẽve, glõbą. —

Vad.: Dúok sàvo šviesõs abejójantiems ir̃ tikė̃jimą prarãdusiems, kàd pasišveñtusių kunigų̃, vienuõlių ir̃ visų̃ gerų̃ krikščiónių uolùmas beĩ pasiaukójimas atgaivìntų jų̃ tikė̃jimą. —

Vad.: Sàvo paláima lydė̃k mùs, čià susiriñkusius, kàd, sù gývu tikė̃jimu dalyváudami Mišiosè ir̃ priimdamì šveñtąją Komùniją, tàptume vertì ir̃ amžinõsios tàvo Puotõs džiaũgsmo. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau, kuris nóri mùs lydė́ti per̃ vìsą mū́sų gyvẽnimo keliõnę, atvérk mū́sų akìs ir̃ širdis, kàd nuõlat regė́tume tavè mùs sùpančiame pasáulyje beĩ sàvo artimuõsiuose ir̃ girdė́tume tàvo bal̃są sàvo širdyjè. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI III

Bažnyčios vargai — Kristaus vargai

Kun.: Prisimindamì, kaĩp Krìstaus méilė pirmíesiems krikščiónims įkvẽpdavo ìštvermės paniẽkinimuose beĩ pérsekiojimuose, maldáukime sàvo Išganýtoją malónių visíems keñčiantiems iŕ pérsekiojamiems, ýpač mìsijų kraštuosè.

Vad.: Suteĩk, Diẽve, sàvo jėgõs ìš aukštýbių vyskupáms iŕ kunigáms, kàd nenuléistų rañkų nèt iŕ pérsekiojimų metù. —

Visi: Meĩdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Paleñgvink misioniẽrių gyvẽnimo iŕ dárbo sąlygas, kàd nepalū́žtų fìziškai iŕ dvãsiškai. —

Vad.: Sustìprink tuõs, kuriẽ, nepáisydami grẽsiančios pãniekos, trókšta bū́ti ìštikimi sàvo tikė́jimui, kàd jiẽ išlìktų sù tavimì peŕ vìsą gyvẽnimą iŕ amžinýbę. —

Vad.: Dúok sąžiningùmo beĩ pakantõs jaũsmą visíems, tùrintiems skirtìngus įsitìkinimus, kàd niẽkas negeĩstų príevarta kám nórs primèsti sàvo vãlios. —

Vad.: Pašaũk į̃ sàvo tarnýbą vìs daugiaũ kilnių̃ mergìnų iŕ vaikìnų, kàd niekadà nepritrū́ktų tokių̃ širdžių̃, kuriõs norė̃tų skélbti tàvo mókslą visíems žmonėms iŕ leñgvinti jų̃ vargùs. —

Vad.: Stìprink iŕ mùs pačiùs, kàd tvirtaĩ stovė̃tume põ tàvo vė̃liava iŕ sù pasitikė́jimu láuktume tàvo pérgalės. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau Krìstau, kurìs ìš añksto įspė̃jai sàvo mókinius, kàd juõs ùž tikė́jimą pérsekios iŕ niẽkins, atlýgink sàvo paláima visíems, kuriẽ, niẽko nepáisydami, nóri likti táu ištikimì. Tù gyvenì iŕ viešpatáuji peŕ ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI IV

Darbas ir duona

Kun.: Pasáulio Kūrė́jas sùteikė žmõgui kūrýbinių gãlių, kàd apvaldýtų pasáulį ir̃ sàvo dárbu nè tìk pelnýtųsi dúoną, bèt ir̃ toliaũ výstytų Diẽvo kūrýbą. Mel̃skime sáu ir̃ kitíems nóro beĩ jėgų̃ visókiam dorám dárbui.

Vad.: Mel̃džiame, Viẽšpatie, kàd visì žmónės teisìngai supràstų beĩ įvértintų Bažnýčios mókslą apiẽ dárbo kilnùmą. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Mel̃džiame paláimos valstýbių vadõvams, kuriẽ sténgiasi visùs sàvo piliečiùs aprū́pinti dárbu ir̃ dúona. —

Vad.: Mel̃džiame pagálbos mókslininkams, išradė̃jams ir̃ visúomenininkams, kovójantiems sù ligomìs, tamsumù ir̃ skurdù. —

Vad.: Mel̃džiame sveikãtos ir̃ gẽro óro žemdirbiáms, kurių̃ triū̃sù Diẽvas mùms parū́pina maĩsto. —

Vad.: Mel̃džiame dangaũs ãtpildo visíems sąžinìngiems gamýbos, statýbos, švietìmo ir̃ aptarnãvimo sričių̃ darbúotojams. —

Vad.: Mel̃džiame sáu išmintiẽs ir̃ gerõs vãlios, kàd žẽmiškoji kūrýba patarnáutų mùms síekti dvãsinio tobulùmo. —

Kun.: Diẽve Kūrė́jau, gyvýbės ir̃ paláimos Davė́jau! Priim̃k nuoširdžiàs sàvo Bažnýčios maldàs ir̃ padarýk, kàd visì žmónės doraĩ naudótųsi tàvo teikiamomìs žẽmės gėrýbėmis ir̃ džiaũgtųsi dvãsinėmis dovanomìs. Prãšome per̃ Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI V

Už dvasinius pašaukimus

Kun.: Šiañdien meĩsimės ùž kùnigus iȓ kliẽrikus, prašýsime naujų̃ brandžių̃ dvãsinių pašaukìmų.

Vad.: Diẽve, paláimink Šveñtojo Tė̃vo pãstangas pašaũkti į̃ tàvo tarnýbą daugiaũ kunigų̃ iȓ vienuõlių, ýpač tuosè kraštuosè, kuȓ labaĩ stiñga tikė̃jimo apãštalų. —

Visi: Meĩdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Suteĩk vyskupáms iȓ kitíems klierikų̃ áuklėtojams drąsõs iȓ išmintiẽs, kàd vìsos kunigų̃ seminãrijos klestė̃tų iȓ brandìntų uoliùs beĩ pamaldžiùs tàvo apãštalus. —

Vad.: Dúok ìštvermės kunigáms beĩ vienuõliams, kàd, pridė̃ję rankàs priẽ árklo, nesidairýtų atgaĩ, bèt uõliai varýtų tiẽsią vãgą tàvo dirvoje. —

Vad.: Suteĩk ypatìngų sàvo Dvãsios dovanų̃ kiekvienám kliẽrikui, šiẽmet láukiančiam šventìmų, kàd sàvo kilniù pãvyzdžiu šviẽstų kitíems kunigỹstės kandidãtams. —

Vad.: Paláimink iȓ mùs, dalyváujančius šiosè Mišiosè, kàd ìš jų̃ pasisémtume naujõs jėgõs iȓ ìštvermės darbúotis tàvo šlóvei. —

Kun.: Apsùpk, geràsis Krìstau, ypatìnga sàvo Širdiẽs méile tuõs, kuriẽ pasiaukója táu tarnáuti, iȓ vèsk juõs ištikimýbės keliù. Tù gyvenì iȓ viešpatáuji peȓ ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI VI

Už Bažnyčios darbininkus

Kun.: Nuoširdžià maldà pavèskime Diẽvui visùs tuõs,

kuriẽ trókšta pagélbėti Krìstui iȓ jõ Bažnýčiai: výskupus, kùnigus, dvãsinių seminãrijų áuklėtinius iȓ bažnýčių tarnùs.

Vad.: Diẽve, padė̃k Pẽtro Laĩvo Vaĩrininkui — Šventájam Tė̃vui saũgiai iȓ laimìngai vèsti Bažnýčią į̃ Ámžinąją Tėvỹnę. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok išmintiẽs mū́sų vyskupáms iȓ kunigáms, kàd nepabū̃gtų jokių̃ sunkùmų beĩ vargų̃, bèt visadà pasitikė̃tų Krìstaus pagálba iȓ sàvo tìkinčiųjų ištikimýbe. —

Vad.: Dúok sàvo šventùmo visíems mū́sų klierikáms, kàd, Šventõsios Dvãsios globójami, geraĩ pasiruõštų Krìstaus tarnýbai. —

Vad.: Léisk visúomenės vadõvams geraĩ supràsti, kàd, síekiant tikrõs geróvės, Bažnýčia gãli bū́ti jų̃ geriáusia talkininkė. —

Vad.: Láimink Krìstų iȓ Bažnýčią mýlinčius vargõnininkus, zakristijonùs, ministrántus, aktyviúosius procèsijų dalyviùs, kàd gražiù tarnãvimu iȓ kilniù gyvẽnimu jiẽ bū́tų pavyzdỹs visíems parapijiẽčiams. —

Vad.: Iȓ mùms visíems, susirinkusiems priẽ tàvo altõriaus, įkvė̃pk nórą dalyváuti pamaldosè nuoširdžià giesme, bendrà maldà iȓ vienìnga širdimì, kàd, išeidamì iš tàvo šventóvės, išsinèštume iȓ tàvo paláimą. —

Kun.: Viẽšpatie Jė̃zau, nutìldyk audràs, grūmójančias tàvo Bažnýčiai, kàd mū́sų laikaĩ iš tàvo malónės bū́tų rãmūs iȓ kàd mẽs galė̃tume šventaĩ, džiaũgsmo kùpina širdimì tavė mylė́ti iȓ gárbinti. Tù gyvenì iȓ viešpatáuji peȓ ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI VII

Pašaukimai į vynuogyną

Kun.: Prašýkime Gẽrąjį Ganýtoją galingu kvietimù pašaũkti į̃ sàvo vynuogýną daugiaũ jaunų̃, karštų̃ širdžių̃, nórinčių aukótis žmonių̃ geróvei.

Vad.: Geràsis Ganýtojau, paláimink Šveñtojo Tė̃vo apaštalinės kelionės, kàd per̃ jàs vis daugiaũ širdžių̃ panorė̃tų pasiaukóti tàvo tarnỹstei. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Geràsis Ganýtojau, paskãtink katalikùs tėvùs taĩp áuklėti sàvo vaikùs, kàd jiẽ dvãsinius turtùs vértintų labiaũ negù materiãlinius. —

Vad.: Geràsis Ganýtojau, dúok malónę, kàd mū́sų kunigaĩ sàvo pasiaukójimu ir̃ drąsà patráuktų daugiaũ jaunų̃ širdžių̃ į̃ šį̃ šveñtą dárbą. —

Vad.: Geràsis Ganýtojau, stìprink kiekvíeną jaunuõlį, pasirýžusį tàpti tàvo kùnigu, kàd pajė̃gtų výriškai atsispìrti visokíausioms viliõnėms ir̃ pagùndoms. —

Vad.: Geràsis Ganýtojau, suteĩk šviesõs kunigų̃ seminãrijų dė̃stytojams ir̃ áuklėtojams, kàd sàvo žõdžiais ir̃ pãvyzdžiu stìprintų visų̃ áuklėtinių pašaukìmo dvãsią. —

Vad.: Geràsis Ganýtojau, padė̃k ir̃ mùms visíems uõliai táu tarnáuti ir̃ sàvo sąžiningu dárbu kitùs priẽ tavę̃s patráukti. —

Kun.: Krìstau, mū́sų Vãde, kuris pàts pàšaukei pirmúosius sàvo mókinius ir̃ iš jų̃ tárpo išsirinkaĩ dvýlika apãštalų; pašaũk ir̃ dabar̃ į̃ sàvo tarnýbą daugiaũ kilnių̃ jaunų̃ širdžių̃, õ visíems sàvo pašauktíesiems dúok jėgõs eĩti tàvo nuródytu keliù į̃ garbìngą Bažnýčios ãteitį. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI VIII

Tinka ypač šeštadieniais

Per Mariją!

Kun.: Šiañdien maldáukime Krìstų, kàd dė̃l šventõsios Marìjos núopelnų teĩktųsi gausiomìs malónėmis apdovanóti visùs, ùž kuriuõs rãgina meĩsti Bažnýčia ir̃ mū́sų pačių̃ širdìs.

Vad.: Suteĩk jėgõs mū́sų Šventájam Tė̃vui, vyskupáms ir̃ kunigáms, kàd, Bažnýčios Mótinos Marìjos remiamì, daugiaũ jaunų̃ širdžių̃ patráuktų priẽ tavę̃s. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Gaũsiai teĩk méilės mū́sų mergìnoms ir̃ móterims, kàd, dañgiškosios Mótinos pãvyzdžiu aukódamosi sàvo šeimų̃ lãbui, kéltų ir̃ visõs tautõs morãlę. —

Vad.: Uždėk sàvo méilės ugnimì mū́sų mergáičių širdis, kàd, nuoširdžià maldà besikreĩpdamos į̃ Mergẽlių Karalíenę, panorė̃tų eĩti jõs keliaĩs. —

Vad.: Apdovanók sàvo išmintimì ir̃ mū́sų kliẽrikus, kàd, žvelgdamì į̃ Apãštalų Karalíenę, mókytųsi ìš jõs visiško atsidavìmo, tìkro pamaldùmo ir̃ apaštalìnio uolùmo. —

Vad.: Paláimink ir̃ mū́sų, čià susiriñkusių, troškimùs beĩ pãstangas, kàd, pãtys gaivìndamiesi priẽ mū́sų džiaũgsmo šaltìnio — Marìjos, galė̃tume sàvo veiklà nèšti džiaũgsmą vìsai mū́sų Taũtai ir̃ Bažnýčiai. —

Kun.: Krìstau, mū́sų neklýstantis Vãde, tù pàvedei mùs sàvo Mótinos glõbai ir̃ sàvo nuostabiù prisikėlimù vedì mùs į̃ pérgalę; išmókyk visùs kiekvienamè vargè šaũktis Marìjos ir̃ pàs ją̃ ràsti jėgõs, ištvermės ir̃ džiaũgsmo. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI IX

Mūsų motinos ir sesės

Kun.: Peř vìsą Jẽzaus gyvẽnimą, õ ýpač jõ kančiojè, móterys nè kar̃tą paródė sàvo gìlų tikė̃jimą beĩ uolùmą, tarnáudamos Krìstui iř jõ mokiniáms. Mel̃skime Diẽvą, kàd iř mū́sų móterys beĩ mergáitės bū́tų pasiruõšusios tarnáuti kiekvienám šventám dárbui.

Vad.: Dúok, Viẽšpatie, jėgõs visóms táu pasiaukóju-sioms síeloms nuoširdžiomìs maldomìs iř apaštalinè veik-là kuõ daugiaũ širdžių̃ patráukti priẽ tavę̃s. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Stìprink mū́sų mótinų širdis, kàd, šviẽsdamos šventù pamaldumù iř giliù tikė̃jimu, sugebė̃tų iř sàvo vaikáms pérduoti pasiaukójimo dvãsią. —

Vad.: Apdovanók kantrýbe gýdytojas, medicìnos sẽ-seris, slaugės iř áuklėtojas, kàd sàvo švelnumù beĩ pasi-aukójimu galė̃tų sužavė̃ti iř patráukti daugiaũ mergáičių į̃ šį̃ neleñgvą dárbą. —

Vad.: Apsùpk sàvo globà misionierès iř dúok sėk-mẽs jų̃ triũsui, kàd jų̃ eĩlės galė̃tų pasipìldyti naujaĩs viẽtinių kraštų̃ mergìnų būriaĩs. —

Vad.: Pašaũk į̃ sàvo tarnỹstę mergìnų iř ìš mū́sų pa-rãpijos, kàd, užsidẽgusios tàvo méile iř troškimù leñg-vinti var̃gstančiųjų dãlią, tàptų tikromìs tàvo méilės apãš-talėmis. —

Kun.: Krìstau, šiojè žẽmėje skélbdamas Gẽrąją Nau-jíeną, tù naudójaisi pamaldžių̃ móterų patarnãvimais; glo-bók kiekvíeną móterišką širdį, dẽgančią kilniù troškimù tarnáuti tàvo seserìms iř bróliams. Tù gyvenì iř viešpa-táuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

VELYKŲ LAIKUI X

Ateik, Šventoji Dvasia!

Kun.: Šventóji Dvasià — taĩ Méilės ryšỹs tar̃p Diẽvo Tė̃vo ir̃ Sūnaũs. Maldáukime, kàd visì žmónės norė̃tų ir̃ pajė̃gtų tàpti tõs šventõs méilės dalininkais.

Vad.: Diẽve, suteĩk Bažnýčiai sàvo méilės pilnýbę, kàd jõs veiklà ràstų pritarìmo vìso pasáulio žmonių̃ širdysė. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok jėgõs ir̃ ìštvermės Šventájam Tė̃vui, šiojė žẽmėje atstováujančiam Krìstui, kàd jõ nepaláužtų jóks nedėkingùmas ar̃ priešiškùmai. —

Vad.: Palaikýk teisìngame kelyjė visų̃ tautų̃ ir̃ rãsių žmónes, kàd nepasidúotų neapýkantai ar̃ nóru kitùs pavérgti. —

Vad.: Léisk džiaũgtis tàvo dúotu gyvẽnimu ir̃ dvãsios láisve visíems, kuriẽ skleĩdžia sántaiką ir̃ méilę. —

Vad.: Apšviẽsk ir̃ tuõs, kàs výkdo teròrą ir̃ príespaudą, kàd liáutųsi ir̃ atitaisýtų vìsa, ką̃ blõga kitíems yrà padãrę. —

Vad.: Dúok ir̃ mùms, šiojė tàvo šventóvėje susirin̄kusiems, malónę sàvo veiksmuosė vadováutis nė pasáulio, bėt tàvo Dvasià — malónės, dorýbių ir̃ tiesõs Dvasià. —

Kun.: Nuolankiaĩ maldáujame tavė, Šventóji Dvãsia — šventùmo ir̃ jėgõs Dvãsia, kàd ištvértume sielos kovojė lìgi džiaugsmìngos pérgalės. Sù Tė̃vu ir̃ Sūnumì tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

RODYKLĖS

PIRMIEJI SKAITINIAI

Pr
15, 1—6; 21, 1—3 71
17, 3—9 204
37, 3—4. 12—13a. 17—28 144
49, 2. 8—12 48

Iš
17, 1—7 151
32, 7—14 181

Kun
19, 1– 2. 11—18 122

Sk
21, 4—9 199
24, 2—7. 15—17a 36

Įst
4, 1. 5—9 161
26, 16—19 134
30, 15—20 115

Ts
13, 2—7. 24—25a 52

1 Sam
1, 20—22. 24—28 75
1, 24—28 60

2 Sam
7, 1—5. 8b—12. 14a. 16 65

2 Kar
4, 18b—21. 32—37 189
5, 1—15a 155

Est
14, 1. 3—5. 12—14 129

Gg
2, 8—14 58

Išm
2, 1a. 12—22 184

Sir
48, 1—4. 9—11 33

Iz
1, 10. 16—20 138
2, 1—5 9
4, 2—6 10

Iz
7, 10—14 55
11, 1—10 12
25, 6—10a 14
26, 1—6 16
29, 17—24 18
30, 19—21. 23—26 20
35, 1—10 23
40, 1—5. 9—11 81
40, 1—11 25
40, 25—31 27
41, 13—20 29
45, 5a. 7—8. 18. 21b—25 40
48, 17—19 31
49, 8—15 179
54, 1—10 42
55, 1—11 78
55, 10—11 125
56, 1—3a. 6—8 45
58, 1—9a 117
58, 9b—14 119
65, 17—21 173

Jer
7, 23—28 163
11, 18—20 186
17, 5—10 142
18, 18—20 140
20, 10—13 206
23, 5—8 50

Ez
18, 21—28 131
37, 21—28 209
47, 1—9. 12 176

Dan
3, 14—20, 49—50. 91—92. 95 201
3, 25. 34—43 158
9, 4b—10 136
13, 1—9. 15—17. 19—30. 33—41b. 41c—62 193

Oz
6, 1b—6 168
14, 2—10 165

Jon
3, 1—10 127

Mch
7, 7—9 170
7, 14—15. 18—20 147

Sof
3, 1—2. 9—13 38
3, 14—17 58

Mal
3, 1—4. 23—24 62

Apd
1, 1—11 283
2, 1—11 308
4, 23—31 215
4, 32—37 217
5, 17—26 219
5, 27—33 222
5, 34—42 224
6, 1—7 227
6, 8—15 229
7, 51—8, 1a 231
8, 1—8 234
8, 26—40 236
9, 1—20 238
9, 31—42 241
11, 1—18 244
11, 19—26 247
12, 24—13, 5a 250
13, 13—25 252

Apd
13, 26—33 254
13, 44—52 256
14, 5—18 259
14, 19—28 261
15, 1—6 263
15, 7—21 266
15, 22—31 268
16, 1—10 270
16, 11—15 273
16, 22—34 275
17, 15. 22—18, 1 277
18, 1—8 280
18, 9—18 289
18, 23—28 291
19, 1—8 294
20, 17—27 296
20, 28—38 298
22, 30; 23, 6—11 301
25, 13—21 303
28, 16—20. 30—31 306

1 Jn
2, 22—28 85
2, 29—3, 6 87
3, 7—10 89
3, 11—21 91
3, 22—4, 6 99
4, 7—10 101
4, 11—18 103
4, 19—5, 4 105
5, 5—13 94, 108
5, 14—21 96, 110

ANTRIEJI SKAITINIAI

Rom
8, 8—17 312

Gal
5, 16—25 310

Ef
4, 1—7. 8—13 285

Tit
2, 11—14; 3, 4—7 83

Žyd
9, 24—28; 10, 19—23 287
11, 8. 11—12. 17—19 72

1 Jn
3, 1—2. 21—24 76
5, 1—9 80

ATLIEPIAMOSIOS PSALMĖS IR GIESMĖS

Ps

1	32, 116, 142
2	100, 216, 255
7	187
11	306
15	302
16	190
17	207
18	123
21	322
22	15, 196
23	56
24	37, 63, 159, 317
26	19, 170, 225
29	43, 174
30	140, 232
32	59, 227
33	39, 125, 185, 220, 222
41	157, 245
45	177
46	284, 290, 292, 325
49	138
50	118, 128, 168, 320
56	269
65	234, 237, 324
66	46, 250
67	294, 297, 299
70	53
71	13, 48, 51, 102, 104, 106, 319
78	136
79	34
80	166
83	76
84	24, 41, 318
85	120
86	248
88	66, 253
90	320
92	218
94	152, 164
95	26, 267
97	86, 88, 90, 257, 281, 318
99	92, 271
101	199
102	28, 148, 304
103	82, 309
104	72, 146, 205
105	182
113	260
115	242
116	240
117	17, 323
118	134, 230
121	10, 264
129	132, 321
135	322, 323
137	130, 276
144	30, 179, 262
146	21
147	95, 109, 162
148	278
149	97, 111, 273

1 Sam

2	61

Iz

12	79

Jer

31	210

Dan

3	203

Dvãsia, Viẽšpatie, ateĩk 310

POSMELIAI PRIEŠ EVANGELIJĄ

Ps

50, 12a. 14a — 130, 177, 330
79, 4 — 11, 326
84, 8 — 37, 326
94, 8ab — 169, 205, 330
129, 5. 7 — 157, 330

Iz

33, 22 — 21, 326
40, 9—10 — 41, 326
45, 8 — 30, 326
55, 6 — 17, 327

Ez

18, 31 — 132, 139, 210, 331
33, 11 — 120, 197, 331

Jl

2, 12—13 — 128, 159, 164, 331

Am

5, 14 — 118, 175, 331

Mt

4, 4b — 126, 185, 225, 230, 331
4, 16 — 111, 329
4, 17 — 116, 167, 331
4, 23 — 100, 109, 330
28, 19. 20 — 286, 288, 334

Mk

9, 6 — 95

Lk

3, 4. 6 — 34, 44, 327
4, 18—19 — 102, 107, 330
7, 16 — 97, 330
8, 15 — 143, 203, 331
15, 18 — 149, 331
24, 26 — 263, 290, 332

Jn

1, 14. 12ab — 329
1, 14. 12b — 88
3, 15 — 218

Jn

3, 16 — 146, 183, 187, 221, 331
4, 42. 15 — 152
6, 35 — 233
6, 40 — 235
6, 51—52 — 237
6, 56 — 240
6, 63b. 68b — 137, 162, 207, 243, 332
8, 12b — 141, 171, 251, 332
8, 31b—32 — 258
10, 14 — 246, 332
10, 27 — 249, 267, 332
11, 25a. 26 — 180, 190, 332
14, 6 — 256
14, 16 — 279, 297, 334
14, 18 — 281, 334
14, 26 — 260, 305, 334
15, 4. 5b — 265
15, 15b — 269
15, 26b. 27a — 274
16, 7. 13 — 276, 307, 334
16, 28 — 292, 335
17, 17b. a — 300
17, 21 — 302
20, 29 — 223, 333

Rom

6, 9 — 333

2 Kor

6, 2b — 123, 135, 332

Kol

3, 1 — 216, 271, 295, 333, 335

1 Tim

3, 16 — 104, 330

Žyd

1, 1—2 73, 86, 90, 329

Apr

1, 5ab 253, 333

Aukščiausiojo Išmintie 49, 328
Aušrine žvaigžde 66, 328
Ateik, Šventoji Dvasia 311, 313
Ateis už mane galingesnis 84
Atverk, Viešpatie, mūsų širdį 77
Dovydo rakte 56, 328
Emanueli, mūsų karaliau 59, 329
Iš kapo kėlėsi Viešpats 333
Jesės kamieno atžala 54, 328
Kristus prisikėlė 333
Matydamas ateinantį Jėzų 81
Mums šventa diena... 92, 329
Prisikėlė Kristus 228, 333
Sėkla — tai Dievo žodis 200
Štai mūsų Viešpats... 13, 19, 327
Štai ateis Karalius 24, 327
Štai Viešpats ateis... 15, 28, 328
Tautų Karaliau 61, 64, 329
Vadove namų Izraelio 51, 328
Viešpatie, ateik... 46, 327
Viešpatie, nebedelski 39, 327
Viešpaties diena... 27, 327
Viešpats ateis 32, 327
Žinome Kristų... 334

EVANGELIJOS

Mt

1, 1—17 49
1, 18—24 52
4, 12—17. 23—25 100
5, 17—19 162
5, 20—26 133
5, 43—48 135
6, 7—15 126
7, 7—12 130
7, 21. 24—27 18
8, 5—11 11
9, 14—15 119
9, 27—31 20
9, 35—10, 1. 6—8 22
11, 11—15 31
11, 16—19 32
11, 28—30 29
15, 29—37 15
17, 10—13 34
18, 12—14 27
18, 21—35 160
20, 17—28 141
21, 23—27 37
21, 28—32 39
21, 33—43. 45—46 146
23, 1—12 139
25, 31—46 123

Mk

1, 7—11 81, 95
6, 33—44 102
6, 45—52 105
12, 28b—34 167
16, 15—20 286

Lk

1, 5—25 54
1, 26—38 57
1, 39—45 60
1, 46—56 62
1, 57—66 64
1, 67—79 66
2, 22—40 73
2, 41—52 77

Lk

3, 15—16. 21—22 84
4, 14—22a 107
4, 24—30 157
5, 12—16 109
5, 17—26 24
5, 17—30 180
5, 27—32 121
6, 36—38 137
7, 19—24 42
7, 24—30 44
9, 22—25 116
10, 21—24 13
11, 14—23 164
11, 29—32 128
15, 1—3. 11—32 149
16, 19—31 143
18, 9—14 169
24, 46—53 288

Jn

1, 19—28 86
1, 29—34 88
1, 35—42 90
1, 43—51 93
2, 1—12 98
3, 1—8 217
3, 7—15 219
3, 16—21 221
3, 22—30 112
3, 31—36 223
4, 5—42 153
4, 43—54 175
5, 1—3a. 5—16 178
5, 17—30 180
5, 31—47 183
5, 33—36 46
6, 1—15 225
6, 16—21 228
6, 22—29 230
6, 30—35 233
6, 35—40 235
6, 44—52 238

Jn

6, 52—59 240
6, 60—69 243
7, 1—2. 10. 25—30 186
7, 40—53 188
8, 1—11 197
8, 12—20 198
8, 21—30 200
8, 31—42 203
8, 51—59 205
9, 1—41 171
10, 1—10 246
10, 11—18 247
10, 22—30 249
10, 31—42 208
11, 1—45 190
11, 45—56 210
12, 44—50 251
13, 16—20 254
14, 1—6 256
14, 7—14 258
14, 15—16. 23b—26 313
14, 21—26 261
14, 27—31a 263
15, 1—8 265
15, 9—11 267
15, 12—17 270
15, 18—21 272
15, 26 — 16, 4 274
15, 26—27; 16, 12—15 311
16, 5—11 276
16, 12—15 279
16, 16—20 281
16, 20—23a 290
16, 23b—28 292
16, 29—33 295
17, 1—11a 297
17, 11b—19 300
17, 20—26 302
21, 15—19 305
21, 20—25 307

VISUOTINĖS MALDOS

Adventui

I. Einame į Kristų 337
II. Tiesos ir teisingumo! 337
III. Dieve, duok šviesos! 338
IV. Tesusiburia minios apie Kristų! 339
V. Būkime geri Dievo vaikai 340
VI. Ruošiamės Šventėms 341
VII. Advento pabaigai ir Kūčioms 342

Kalėdų laikui

I. Susitinkame su Kristumi 343
II. Naujųjų Metų proga 344
III. Meldžiant šventųjų užtarimo 345
IV. Kristus — Šviesa ir Mokytojas 346

Gavėniai

I. Kristus ieško ir gydo 347
II. Mylėkime visus! 348
III. Eikime Kristaus sutikti 349
IV. Meldžiamės už Tėvynę 350
V. Tobulumas Trejybės pavyzdžiu 351
VI. Atleisk, Viešpatie .. 352
VII. Daugiau drąsos! 353
VIII. Atkakliai siekime gėrio 354
IX. Skaistumo! 355
X. Mes — viena šeima .. 356

Velykų laikui

I. Tepažįsta Kristų visi! 357
II. Kristus — mūsų stiprybė stebuklais 358
III. Bažnyčios vargai — Kristaus vargai 359
IV. Darbas ir duona 360
V. Už dvasinius pašaukimus 361
VI. Už Bažnyčios darbininkus 362
VII. Pašaukimai į vynuogyną 363
VIII. Per Mariją! 364
IX. Mūsų motinos ir sesės 365
X. Ateik, Šventoji Dvasia! 366

TURINYS

Dekretai 5

Adventas 7

Kalėdų laikas 69

Šventės 71

Šiokiadieniai 85

Gavėnia 113

Velykų laikas 213

Šeštinės 283

Sekminės 308

Priedai

Bendrieji tekstai atliepiamosioms psalmėms giedoti 317

Bendrieji tekstai posmeliams prieš evangeliją giedoti ar skaityti 326

Visuotinės maldos

Adventui 337

Kalėdų laikui 343

Gavėniai 347

Velykų laikui 357

Rodyklės 367

РИМСКИЙ МИССАЛ, т. IV
ЧТЕНИЯ НА БУДНИЕ ДНИ РОЖДЕСТВЕНСКОГО
И ПАСХАЛЬНОГО ЦИКЛОВ
На литовском языке
Издание Литовского Р.-К. Епископата

M. Šumausko spaustuvė, Vilnius, A. Strazdelio 1.
Užsak. Nr. 1812.